

Giới thiệu Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà

Thể loại: tiên hiệp, kiếm hiệp, sắc hiệp, sắc, tu chân, tiểu thuyết 18+...

Một câu chuyện nói về con đường phiêu lưu của nam chính ở thế giới huyền huyền, gọi gió hô mưa cùng với những tài năng thiên phú. Bắt đầu từ việc Vũ Lâm, Tai Ương Chi Long, Thiên Tai Long Đế chỉ trưởng tử, trọng sinh thành một cái thiếu gia, thiên phú dị bẩm, vô số muội tử ngưỡng mộ. Cùng lúc, hần phát hiện bản thân nguyên lai là một cái phá nhân vật phản diện, sinh ra để trở thành nhân vật chính đá đập chân đạp xuống đất mà sát loại kia.

Thạch Thôn thiếu nữ: "Người cái chết biến thái, người ta ngực nhỏ mà cũng loạn, đợi ta lớn hơn chút..."

Trần Viêm: "Đại ca, hôm nay chúng ta cùng nhau vui vẻ đi."

Ai đó: "Chủ nhân, người cường loạn ta đi."

Nhân vật BOSS cuối: "Sur huynh, tối nay chúng ta tách khỏi đám người kia đi, ta cho ngươi xem cái này - rất - là - hay, yên tâm, ta phòng ngay cạnh, phát sinh cái gì đều có thể cho đám nữ kia nghe thấy..."

Trùng sinh nữ chính: "Vũ Lâm, tối nay muốn không ra phòng ta.."

Phương thức đè xuống đất mà sát tựa như không đúng..

"Con em ngươi!"

Vô CMN Dịch Phụ Thân Lên Nhân Vật Phản Diện Đem Nó Làm Đá Mài Dao Cho Nhân Vật Chính: "Một cái nhân vật vốn là đá mài dao, lại của được không chỉ hết thầy nhân vật chính còn có cả Boss cuối. Đây là cái gì thao tác?!"

"..."

Vũ Lâm xoa cằm, nhìn xung quanh mình một đồng lớn lão bà:

"Hắn là ta tương đối đẹp trai."

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Xuyên Việt (18+)

Hà Nội, ngày đẹp, thánh lành, năm tốt..

Vũ Lâm đang nhấp một ngụm rượu, ngồi trên đỉnh một tòa tháp cao, nhìn bên trên sân thượng ba bốn cô gái đang cười hi hi vây quanh hắn, từng cô một đều quốc sắc thiên hương, hơn nữa... hết thấy đều đang lỏa lồ.

Thân thể của bọn họ đều là có 1 trong 1 vạn, ngực to, hông căng, vòng 2 nhỏ, làn da tương đối rám nắng, đang cười hi hi trêu chọc nhau, tay sờ loạn lên..

Hắn giang chân ra, tiếp đón một cô vào trong lòng, cô gái này là người Tây lai, nàng là một trong mấy bạn gái của hắn, lúc làm tình vô cùng có kỹ thuật nên rất được hắn ưa thích.

Vũ Lâm quả thực cũng không phải là người Địa Cầu, hắn tiền thân là tại một cái Tu Chân Thế Giới Long Tộc - Tai Ương chi Long chết đi về sau mới trọng sinh lại tới Địa Cầu, hồn xuyên qua cái chủng loại kia.

Mà kiếp trước của hắn mới là người Địa Cầu. Nói cách khác, tình huống của hắn là Vũ Lâm oảng - > Xuyên qua Tu Chân Thế Giới hồn xuyên vào Tai Ương chi Long một con Chân Long nhất tộc - > Chết, hồn quay ngược trở lại Địa Cầu, vào cái thân thể khác.

Hào rồi rầm

Có điều hắn vẫn có được ký ức của tiền thân, hơi tiếc là Địa Cầu không có linh khí cho nên hắn không có tu luyện được. Bất quá hắn vẫn có biện pháp rèn luyện thân thể, trở thành một cái gọi là Võ Đạo Tông Sư tại cái thế giới này, tay không bắt đạn chùng loại kia.

Mà cũng nhờ một thân Võ Đạo Tông sư hắn mới kiếm được địa vị trong cái thế giới này, cái gì tên lửa đạn đạo đều không làm khó được hắn, bình vương gì đó đối với hắn cũng chỉ là muỗi. Thân là Võ Đạo Tông Sư, chạy loạn lên tìm các đại thế gia cùng mộ cổ, kiếm về một vốn lớn tiền dễ như trở bàn tay.

Hơi nhớ lại chút bản thân kị ức, Vũ Lâm cười nhìn cô gái Tây, thân thể cô gái này đầy đặn, đôn đả, cặp ngực táo bồng căng mọng, cửa mình được cạo sạch lông trông có một loại cảm giác khiến hắn lập tức muốn cười lên người nàng mà đi.

Mà hắn cũng thật làm thế..

"Ư ư ư ư ư ư"

Cô gái liên tục rên rỉ theo từng cái nhấp của hắn, nàng bị hắn kéo đến bên lan can, dựa vào lan can mà vãi, liên tục từng tiếng rên âm ỉ truyền ra từ miệng nàng, trong khi miệng dưới của nàng bị hắn liên tục thọc vào từng cú chọc khiến cho nàng sướng phải đến tận trời xanh.

- cái đó lớn quá.. cái đó của anh Lâm thật lớn..

Hắn liên tục dứt ra dứt vào, bộ ngực nàng bị hắn nhào thành một đoàn, cuối cùng cả hai rên lên, một đoàn chất lỏng phun vào trong cửa mình của cô gái, cô gái lập tức xuội lơ xuống, thỏa mãn nhìn hắn:

"Anh đ!t thật sướng..."

Vũ Lâm cười cườinói:

"Dùng miệng của em làm sạch nó đi! "

Nàng nhận thấy hơi nóng phả vào mặt mình, đôi má của nàng liền đỏ bừng, cố gắng nâng tay của mình lên cầm lấy tiểujj của hắn, nàng liền há miệng ngậm lấy thứ to cứng vào trong miệng mình dùng lưỡi liếm hết phần chất dính màu trắng bám ở trên tiểujj của hắn khiến nó ngày một to và cứng hơn.

Sau đó, Vũ Lâm tiếp tục phịch nàng thêm một hiệp nữa, lần này là nàng chủ động làm tư thế nữ cao bồi. Cuối cùng hắn cùng với chúng nữ liên tục quần nhau thêm vài hiệp, mỗi người ít nhất một lần.

Thân là Võ Đạo Tông Sư, thể chất hắn phải vô cùng mạnh khỏe, đừng nói một đêm mười hiệp, một đêm hai cái mười lần cũng không là vấn đề lớn.

Sau khi cùng chúng nữ quần nhau ầu tã, Vũ Lâm nhìn mấy cô gái rên rỉ thờ dốc, nằm ở trên đất, cảm giác mười phần thỏa mãn.

Bất quá lúc này sự chú ý của hắn không nằm ở cảnh tượng đầy sắc xuân xung quanh.. mà lại dồn vào một âm thanh mới 5 phút trước vừa mới xuất hiện..

"Đã phát hiện tới Kí Chủ.. trong 10 phút tiến hành hoàn toàn phụ thân lên Kí Chủ."

Kí Chủ..

Vũ Lâm nhú mày...

Này là cái gì quỷ đồ chơi?!

Hắn kiếp trước nữa cũng là cái học sinh trung học phổ thông một hơi bị hồn xuyên qua tới Tu Chân Giới, Tiên Vực, còn tưởng bản thân là cái gì nhân vật chính trong tiểu thuyết, mặc dù có cái tiện nghi lão cha Chân Tiên tu vi, bất quá không có cái gì Hệ Thống hỗ trợ.

Sau đó một hơi toát ra năm sáu cái gia hỏa, một cái Thạch Thôn nữ hài, tay mạng dị hỏa tay cầm hắc thước thiếu nữ, Phù Tổ Thánh Nữ v..v đem hắn dọa chạy: Đám này rõ ràng là nhân vật chính mà, toàn bộ đều là tiểu thuyết bên trong nhân vật chính.

Đương nhiên lúc đó hắn cũng không có biết được bản thân là một cái nhỏ bé nhân vật phản diện, điên rồ chạy ra tìm đường chết, sau đó... thực chết rồi.

Vũ Lâm đối với cái này chỉ là rung đùi, nhân vật chính có nhân vật chính nên có quang hào, mà hắn điên rồ tìm đường chết trên thực tế là do tính cách hắn lúc xuyên qua cực kỳ trẻ trâu, lại thêm thiên phú tồi tàn cho nên liền hình thành một cái "phụ nhị đại trang bức và mặt" loại hình nhân vật.

Hơn nữa, hắn là nhân vật phản diện, chết bờ chết bụi cũng là chuyện đương nhiên (Khóc biểu lộ), bất quá Vũ Lâm cũng không như thế nào lo lắng. Dù sao, đây cũng là Địa cầu, mấy cái gia hỏa cũng không thể chạy tới nơi này giết hắn được đi.

Bất quá lúc này thời điểm, hắn lại tự hỏi mình: Bọn hắn sẽ không thật chạy tới đây chứ?!

"Tích tích.. Hệ Thống đang tiến hành phụ thân lên Kí Chủ..."

Thật là Hệ Thống!? Người xuyên việt nên có được đãi ngộ?!

Cho nên... Hệ Thống liền đến muộn mấy ngàn năm rồi?!

Gặp quỷ! Hiện tại hắn đã là nhân sinh đỉnh phong, Hệ Thống còn tới làm gì?!

Bất quá mấy ngàn năm tu dưỡng không phải là giả, để cho Vũ Lâm ngồi rung đùi một lát vẫn là có thể. Chỉ là tại 10 phút sau, hắn cười khổ nhìn đột nhiên giáng lâm từ trên trời xuống một đạo ánh sáng, đem toàn bộ thân thể hắn bao phủ lại bên trong, kế đấy, âm thanh vừa rồi lại lần nữa phát ra.

"Thành công phụ thân lên thân thể Kí Chủ."

"Bắt đầu chuyển dịch linh hồn về Tiên Thế Giới."

"Chuyển dịch tiến độ bắt đầu: 0%.... 20%... 40%."

Vũ Lâm thiếu chút sắc ra một ngụm nước:

- Nà nĩ?!

Không sai, hần là bị dọa sợ thiếu chút tiếng Nhật đều phun ra tới.

Thiên thọ, nguyên lai là chuyển dịch hần về lại bên kia chứ không phải đem hần đi tới nhân sinh đình phong tại bên này ư!? Thật sự là gặp quý, so với quý còn gặp quý.

"Trong khi chờ đợi, trước tiên chúng ta được làm quen thoáng một phát. Tên ta là Vô CMN Dịch Phụ Thân Lên Nhân Vật Phản Diện Đem Nó Làm Đá Mài Dao Cho Nhân Vật Chính!!!"

"Thiếu niên, quay trở lại Tiên Thế Giới, trở thành nhân vật phản diện, biến thành đá mài dao cho nhân vật chính đi thôi."

Hần chợt cảm giác một trận lạnh run người...

CMN, nguyên lai cái này Hệ Thống không phải để cho hần đi tới bản thân nhân sinh đình phong, mà là để cho nhân vật chính đi lên nhân sinh đình phong à!?

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thật xuyên qua?!

"Gặp quý."

Vũ Lâm thiếu chút gằm lên, tỉnh dậy liền phát hiện bản thân đã nằm ở trên giường, xung quanh một đoàn khí tức thần thánh mà quang mang vang vọng, tuy nhiên hần cũng ần ần cảm giác được trong góc tối của căn phòng có những luồng âm thanh lờ mờ rợn người.

"Lại nữa."

Vũ Lâm thờ dài, cảm nhận một chút bầu không khí quen thuộc linh lực, mặc dù đem so với trước nhỏ bé đi rất nhiều nhưng vẫn là có. Xem ra hần lại một lần nữa xuyên qua rồi. Hơn nữa, lần này cũng là linh hồn xuyên qua.

Nói thật, hần không cần cảm ứng thoáng một phát linh hồn bản thân, cũng không cần cảm ứng tới tiền thân kí ức cũng có thể khẳng định bản thân là linh hồn xuyên qua. Nói đùa, loại hình xuyên việt này hần thể nghiệm mà có kinh nghiệm.

"Thiếu gia, người tỉnh rồi."

Một âm thanh vang lên, Vũ Lâm nhìn qua, là một cái nha hoàn có thể nói quốc sắc thiên hương đang lo lắng nhìn hần. Vũ Lâm nhớ lại, dường như trong lúc cái này cổ tiền thân đang bị nằm trên giường, chỉ có lão quân gia cùng nha hoàn này ở bên cạnh.

Nha hoàn này tên Gia Linh, là hần tiếp thân nha hoàn từ nhỏ.

Nói thật, nếu hần là nhân vật chính thì có lẽ hần thân thể thực sự là một cái phế vật thiếu gia... Bất quá, rõ ràng hần cũng không phải nhân vật chính...

Ngồi dậy thoáng một phát, hần cảm ứng tới trên người tu vi.. không sai, Trúc Cơ sáu tầng, căn cơ cực kỳ bất ổn, dường như là bị thụ thương, hơn nữa không phải là ngoại thương mà là nội thương, tự bản thân mình gây ra, có khả năng là tẩu hỏa nhập ma, đột phá Kim Đan thất bại, dẫn tới tẩu hỏa nhập ma.

Vũ Lâm khoanh người, nhíu mày, tại sao lại tẩu hỏa nhập ma?! Trúc Cơ kỳ tu vi dù có đột phá Kim Đan thất bại cũng không thể tẩu hỏa nhập ma, trừ cái trường hợp đột phá gặp vấn đề, kinh mạch vỡ vụn. Nhưng nếu thế thì lúc này tổn thương hần không phải linh hồn mà là thân thể.

Hơn nữa, nếu thế thì hần không thể ổn thỏa ngồi đây, nhẹ thì cũng phế toàn thân, nặng thì xương hóa thành than cốc, thịt hóa thành tro, máu cạn khô mà chết.

Cho nên, vấn đề nằm ở linh hồn.

Vừa nghĩ đến đây, Vũ Lâm cẩn thận hướng về sâu trong linh hồn hải tìm kiếm, một hồi hần nhìn thấy một đoàn cầu nhỏ màu xám đang ẩn núp, cười lạnh đem đoàn cầu này xé đi ra, từ bên trong đoàn cầu truyền ra tiếng gào rú không cam lòng:

"Không thể nào, ta tốn hao rất lớn công sức mới đem cái tiểu tử kia lừa gạt để đoạt xá, ngươi là người phương nào cướp đoạt công sức của ta."

Vũ Lâm cười lạnh, đoàn linh hồn xám kia đột nhiên phát ra một tiếng rú dài, vô số mũi mâu linh hồn đem đoàn xám cầu kia xé xác, kể đấy hần nhỏ ra một ngưng trọc khí:

"Hừ, Luyện Hư cảnh hồn Anh, bảo sao có thể gãy vỡ ra dạng này."

Gã này hần là đem một loại bí quyết nát đến nhà truyền cho tiền thân của cổ thân thể này, kể đó tiền thân thật đúng là đi tu luyện, sau đó nửa đường bắt trắc, bị đoạt xá, tiền thân không cam lòng muốn kích nổ thân thể, nhưng lại bị ngăn trở cho nên tu vi hiện tại chỉ còn có Trúc Cơ sáu tầng.

Ngoại trừ cái kia lão nhân thân bí linh hồn, Vũ Lâm còn thấy được một đoàn màu đen đồ vật, nhưng hần lại không thể di chuyển mấy may, cũng không biết là thứ gì.

Bất quá, gia hỏa này không nghĩ tới là Cửu Dương chi thể, cũng coi như là một khối tài liệu không tệ. Cửu dương chi thể người có được cường đại thuần dương chi lực, hơn nữa chiến đấu thời điểm còn có thể tế ra 9 vầng mặt trời, lực chiến đấu đơn giản bạo tạc.

Nhìn qua nha hoàn Gia Linh, hần gật đầu nói:

"Ngươi đi ra một chút, ta có việc cần ở trong này tự làm."

Gia Linh dạ một tiếng, rút lui ra khỏi phòng. Sau khi đảm bảo nàng đã đi khuất, hần khóa cửa, kể đó nội thị qua thân thể, nhú mảy:

"Trúc cơ sáu tầng mà mới có 73 đường huyết vị, như thế kém?!"

Vũ Lâm nhú mảy, nơi này hần là Phàm Vực, cho nên Trúc Cơ tu vi mới có thể mở ra 73 huyết vị mà đã Trúc Cơ sáu tầng, dù tính cả hòi còn là Trúc Cơ chín tầng cũng chỉ có hơn 100 cái. Nếu như đây là Tiên Vực, không có hai trăm cái huyết vị mở ra đều có thể thẹn với tổ tiên.

Kì thực hần cũng không biết là tại Phàm Vực nói này, 30 huyết vị Trúc Cơ công pháp đã có thể nói kém, 60 cái bình thường, 90 cái trở lên tạm được, mà 156 cái đã là cực phẩm. Tuy nhiên tại Tiên Vực, 362 huyết vị Trúc Cơ công pháp mới tính là trung bình, về phần cực phẩm liền có nhiều cái, tuy nhiên đều tại 362 huyết vị vòn quanh.

Tùy theo thứ tự khai mở huyết vị, sẽ có diệu dụng khác nhau, cho nên phân ra các đẳng cấp khác nhau.

Hần tại Tiên Vực thời điểm lấy được một cái gọi Linh Thần Dung Lô Quyết, công pháp này có thể hút linh khí bên trong mọi vật, từ đó đề thăng bản thân tu vi. Chỉ là công pháp này tăng tốc tối đa cũng chỉ là tại dưới Tiên Cảnh.

Sau Tiên Cảnh liền không có. Bất quá hần cũng không để ý, sau Tiên Cảnh công pháp hần cũng không thiếu, đều là kiếp trước trước nữa kiếm được.

Vũ Lâm nhìn qua thứ tự khai mở, cảm giác cũng không tệ, ít nhất 30 đường ban đầu giống nhau, bèn giơ tay, lệnh:

"Tán!"

Lập tức tu vi hần bị tán tới 30 đầu huyết vị, kể đấy, hần dựa theo Linh Thần Dung Lô Quyết, hấp một hơi, toàn bộ linh khí xung quanh bị hần hấp thu vào, đem bồi bổ đây đặn vào bên trong các huyết vị đã bị khai mở. Những huyết vị kia dù rộng không nhưng lại không vấn đề, ngày sau chỉ cần rót thêm linh lực vào là được, không cần tốn công mở ra lần nữa.

Nói thì nghe nhanh, kỳ thật giai đoạn này kéo dài hơn 2 giờ, lúc mờ mắt ra, Vũ Lâm đã thở phào, 32 đầu huyết vị đã khai mở, chỉ còn lại trên 330 đầu nữa.

362 đầu huyết vị, 156 cái sinh huyết, 156 cái tử huyết, 49 ẩn huyết, một cái chủ huyết. Tu thành đại viên mãn là có thể khai mở một cái đại thần thông, thần thông này tùy theo thứ tự tu thành, lượng linh lực ở trong mỗi huyết, có huyết linh không... mà quyết định.

Nếu hần tu luyện ẩn theo Linh Thần Dung Lô Quyết, 362 huyết vị tạo thành một lô đỉnh, hấp thụ vạn vật linh khí.

Bất quá, giờ cũng đã là lúc đi ra ngoài. Hiện tại hần đã đói bụng.

Gia tộc này là Vũ gia, một cái trong 6 đại gia tộc của Dương Quang Thần Triều, dựa theo cái quang cảnh xung quanh hần là Hoàng Đại Lục nằm tại Phàm Vực. Thân thể này tiền thân cũng tên Vũ Lâm, là một cái thiên tài, tuy nhiên hồi xưa bị rơi vách núi, từ đó đạt được một lão nhân đi vào, hỗ trợ tu luyện.

Trần đầy nhân vật chính kết cấu nếu không phải hần bị lão nhân này đoạt xá, thuận thể chính hần đi vào.

Vũ Lâm đi ra ngoài, lập tức các nha hoàn nhao nhao hô lớn. Rất rõ ràng việc hần bị tẩu hỏa nhập ma ảnh hưởng rất lớn tới toàn bộ đám người trong tộc.

Đương nhiên, hắn cũng không coi đây vào đâu, theo trí nhớ đi tới phòng ăn, bắt đầu lệnh cho nha hoàn chuẩn bị đồ ăn.

Ở đây căn bản cũng chỉ có mình hắn cùng nô bộc và nha hoàn, dù sao đây cũng là phủ của hắn ở tại Minh Thủy thành. Minh Thủy thành cũng coi như không to không nhỏ, vừa vặn đủ hắn trưng thuế vài vạn linh thạch một năm.

Dương Quang Thần Triều chân diện mục là 1 cái Hoàng Thất cùng 6 cái gia tộc lực ngang nhau thành vạc 7 chân, Vũ Gia chính là một cái trong đó.

Vũ Lâm ăn xong, không có việc gì bèn lệnh cho lão quản gia đem vào vài loại linh tài địa bảo, Ngàn năm Linh Chi, Trăm Năm Hà Thủ Ô các loại. Những vị thuốc này là hái ở trong núi tới, cũng không phải trưng thuế tới.

Hắn không có ý định luyện dược, tuy nhiên Linh Thần Dung Lô Quyết có thể trực tiếp thông qua hấp thu linh thảo dinh dưỡng tới bồi bổ thân thể, chỉ cần hắn không chế tốt dinh dưỡng lưu thông liền có thể an tâm rồi.

Trên tay hắn hiện ra một vòng xoáy, đây là hấp lực tạo ra khi vận chuyển Linh Thần Dung Lô Quyết tạo ra, Linh Thần Dung Lô Quyết hắn còn chưa luyện tới nơi tới chốn, chỉ sử dụng một chút Tiên Vực thủ đoạn để tạo ra một thôn phệ chi môn để thôn phệ dinh dưỡng linh khí.

Dù sao, kiếp trước trước hắn là Tai Ương chi long, đối với không chế tự nhiên một đạo này mười phần am hiểu, tuy nhiên kiếp trước thân thể hắn có tật nên không thể tu luyện, bất quá không chế pháp tắc vấn đề này liền mười phần hoàn mỹ truyền lưu xuống dưới.

Chỉ là loại thủ đoạn này chỉ áp dụng được với vật chết, vật sống sẽ tỏa ra tự thân nó pháp tắc cộng minh cho nên không thể hấp thu được linh khí trực tiếp từ vật sống, trừ khi cảnh giới hắn cao hơn nó quá nhiều.

Bàn tay hắn chạm vào mười mấy loại thiên tài địa bảo, một luồng linh khí không lồ tràn vào thân thể hắn, đem mười mấy cái huyết vị tiếp tục khai mở, dinh dưỡng bị hắn vận chuyển, kết hợp với linh lực sẵn có trong kinh mạch cũng cô lại kinh mạch, từ đó bồi dưỡng lại căn cơ, mà các loại thiên tài địa bảo cũng nát thành phấn vụn.

Quá trình này mất 1 giờ đồng hồ, sau 1 giờ hắn thở ra một hơi, gần 50 cái huyết vị đã khai mở, kỳ kinh bát mạch cũng được khôi phục.

Bất quá hiện tại thì hắn vẫn cần giải quyết một đạo nan đề do Hệ Thống vừa ban tặng: Nhiệm vụ:

"Đột phá Kim Đan tu vi trong 1 tháng, nếu không làm sao có tư cách làm đá mài dao cho nhân vật chính?!"

Phần thưởng: Hoàn thiện diễn sinh Linh Thần Dung Lô Quyết, biến thành Thiên Địa Dung Lô Quyết.

Thất bại: gạt bỏ."

Thấy chưa?! Hệ Thống này cần hắn mạnh lên, nhưng là để cho nhân vật chính đem hắn đi giết á.

Vũ Lâm suy suy nghĩ nghĩ, gọi Gia Linh vào phòng. Nàng tiến vào, Vũ Lâm ra lệnh cho nàng đóng cửa lại, hỏi:

"Ngươi có muốn tu luyện không?!"

Gia Linh kinh ngạc, quỳ xuống đáp lời hắn:

"Nô tì không dám!"

Vũ Lâm gõ gõ cằm:

"Không cần sợ, ta cho ngươi một phần pháp môn tu luyện, ta cũng chỉ hỏi thôi, kì thật đây là mệnh lệnh!"

Gia Linh nhìn hắn, kể đó nàng gật đầu:

"Thiếu gia dạy phải, nô tì xin tuân mệnh."

Vũ Lâm nhìn nàng gật đầu, đoạn hắn tìm trong bàn một cái ngọc giản, phát hiện bên trong là một cái khá bình thường công pháp bí tịch hơi chút động tâm xóa đi nội dung bên trong, ghi vào lại một đoạn công pháp ở trong trí nhớ hắn:

Âm Dương Hoan Hi Tĩnh công.

Công pháp này năm xưa hắn có đọc qua, nam nữ tại làm tình lúc còn có thể tăng mạnh tốc độ hấp thu linh khí, tìm hiểu đại đạo, thái âm bổ dương, thái dương bổ âm, thiên địa âm dương tuần hoàn, hơn nữa sẽ kích thích mạnh mẽ đến giác quan cả hai, tăng cường sinh lý, càng làm tình càng sướng vân vân...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Song tu (18+)

Tu vi cảnh giới lần lượt phân thành Luyện Khí kì, Luyện Thể kì, Trúc Cơ kì, Kim Đan kì cùng vài cảnh giới phía trên. Mỗi cảnh giới phân thành 9 tầng, có một loại xu hướng tu luyện khác nhau, tỉ như Luyện Thể kì là tu luyện thân thể, Luyện Khí kì là dẫn khí nhập thể.

Âm Dương Hoan Hi Tình công là một cái đặc biệt công pháp, không giới hạn tu vi giữa hai người, khi cùng nhau làm tình, tốc độ tu luyện giữa hai người có thể tăng cao lên 40% so với bình thường, người tu vi thấp hơn có thể hưởng lợi thêm 50% nữa là tăng cao lên 90% tốc độ tu luyện. Đường nhiên còn tùy khoảng cách tu vi hai người, nhưng khoảng cách càng lớn thì tốc độ càng nhanh.

Tỉ như Gia Linh cùng hần song tu thì tốc độ nàng sẽ tăng tầm 3 lần.

Gia Linh lúc này đang ở trước mặt Vũ Lâm, nửa thân trên nàng để trần, áo thông xuống, cặp vú hồng hào căng cứng lại, nổi lên, kích cỡ cũng khá to, khuôn mặt nàng ứng hồ nhìn hần. Vũ Lâm giờ tay lên, sờ sờ qua cặp vú, kể đó một luồng linh lực nhỏ xíu tràn vào nội thị thân thể nàng.

"Ồ."

Vũ Lâm cười nói:

"Ngực còn rất mềm đây."

Vừa nói hần vừa mân mê cặp vú hồng của Gia Linh.

"Thiếu gia.. "Gia Linh đỏ bừng mặt, nhìn sang bình hoa bên cạnh rên rì: "Ngài nói là muốn kiểm tra thân thể nô tì mà."

"Hắc hắc.. quên."

Vũ Lâm vừa nói, vừa nội thị thân thể Gia Linh, lập tức nhú mày lại. Có ba tin, 2 xấu 1 tốt. Thứ nhất là tin tốt: Gia Linh thân thể là Thiên Âm thân thể, thể chất này nói hiếm không hiếm, nói nhiều không nhiều, khoảng chừng 3 thành trở lên nữ tử là Thiên Âm thân thể. Nhưng thể chất nàng tương đối thuần khiết, cho nên tốc độ tu hành của cả hai khi song tu với hần có thể đề thăng 3 thành.

Thứ hai, trái tim của nàng là Thiên Âm Tâm, loại tim này cũng như trên, không nhiều không ít, nhưng cùng xuất hiện với Thiên Âm Thân thể thì thành Thiên Âm Nữ, là thể chất cực kỳ tai họa, mỗi cách một đoạn thời gian sẽ bị một trận hàn lạnh thấu xương đến thân thể, để quá nhiều toàn thân sẽ hóa thành băng điều mà chết.

Thân thể này ứng theo vài loại công pháp có thể làm cực phẩm lô đỉnh, nhưng tương tự, dùng một lần là phá toái, hóa thành băng điều.

Cái này về sau tìm tới Hòa Hoãn Dương Thảo hoặc các loại tài liệu khác có thể giải quyết.

Thứ ba, Gia Linh trong người có một đạo Băng Phượng huyết mạch, cái này hần cũng không biết là lợi hại, nhưng hần có một loại bí pháp để nàng lợi dụng đạo huyết mạch này tăng cường tốc độ tu luyện khi song tu với hần.

Rời tay khỏi cặp vú của Gia Linh, hần nhìn nàng, hai tay huy động ra một loại phù văn Thiên Phượng, áp vào người nàng. Đây là phù văn mang theo ba động cùng loại với chân huyết chân phượng, có thể kích hoạt loại huyết mạch bên trong cơ thể Gia Linh. Cùng lúc này, hần cũng làm một đạo cấm chế bên trong cơ thể nàng, đem đạo huyết mạch cùng dị tượng của nó ẩn đi mất.

Ầm vang.

Một tiếng phượng hót líu lo thoát ra từ thân thể nàng, đây là dị tượng duy nhất, kể đó tóc nàng trong một vài giây đổi sang màu bạc, rồi lại chuyển về màu đen bóng. Vú trái nàng đột nhiên có một hình xăm con phượng nổi lên kéo dài từ bả vai tới đầu vú, lấp lánh rồi biến mất.

Vũ Lâm nhìn qua Gia Linh, nàng đã dần dần tỉnh lại, hần rút ra một viên ngọc thạch đỏ rực đo lường thử linh căn của nàng, trực tiếp nhảy từ phế linh căn lên Địa Linh căn cửu phẩm, tương đương kinh người. Nói theo kiểu của Phạm Vực: Tiền đồ bất khả hạn lượng.

Bất quá thân là người tiên vực hần cũng chẳng để ý Linh Căn lắm. Nếu là Đạo căn thì còn để ý đôi chút.

Vũ Lâm kể đó đưa cho nàng khối ngọc giản ẩn chứa Âm Dương Hoan Hi Tình công, bảo nàng:

"Được rồi, mang khối ngọc giản này trên ngực, sau đó nó sẽ thay ta nối linh lực tu luyện cho. Giờ coi đồ ra đi."

Gia Linh nghe thế, đỏ bừng mặt nhưng vẫn nhẹ nhàng gạt đầu, sau đó nàng trút bỏ luôn nửa bộ váy đã cởi ra một nửa, để lộ thân thể vô cùng xinh đẹp, vượt qua mọi cái mà Trái Đất gọi là giai nhân.

Cặp vú tròn hoàn hảo, to mọng nước, núm vú đỏ hồng rực rỡ, thân thể thon dài nhỏ nhắn, Vũ Lâm cởi đồ ra, cây căn trụ đã từ lâu cương cứng dài tới gần 20 cm, đâm vào trong âm đạo của nàng, đâm ra một tia máu đỏ nhỏ.

"Um."

Gia Linh rên nhẹ một tiếng, cùng lúc này ngọc giản sáng tỏ, công pháp được Vũ Lâm khắc vào bắt đầu tự động vận chuyển. Cả hai người cùng lúc cảm thấy một luồng khí ấm nóng lan tỏa, Vũ Lâm cũng bắt đầu vận chuyển Linh Thần Dung Lô Quyết, đối với thiên địa thi triển, một luồng hấp lực cường đại lan tỏa, hóa thành một lốc xoáy hướng về hai người mà lao tới.

Hạ thân của hai người nhanh chóng được tẩm bổ, cảm giác sững run người truyền tới khiến cho Gia Linh bên dưới run rẩy không cách nào kiềm chế được tâm thủy, Gia Linh rên rỉ ầm cả phòng, khiến cho Vũ Lâm phải giơ tay ra, cách âm phù văn được khắc thẳng lên phòng.

Bằng không mai Vũ phủ liền có tin đồn Vũ Thiếu gia vừa tẩu hỏa nhập ma xong biến thành cái sắc bên trong quỹ đôi, vậy thì thật là đối với thanh danh hấn mặt trận tính tử vong.

"Thiếu gia... ngài làm ta sợ quá... a... a... a... ngài đừng dừng lại."

Vũ Lâm nghe thấy Gia Linh thét vang như vậy, càng mãnh liệt va đập, linh khí càng lúc càng hướng hai người hội tụ mà nương theo linh khí càng nhiều, giác quan càng cường hóa hơn, đối với cảm giác lên đỉnh Gia Linh cái kia trình nữ tự nhiên là càng cảm thấy rõ ràng hơn, gần như phát điên cuồng.

Cuối cùng Vũ Lâm đem Gia Linh lật lên, để cho nàng cười lên người hấn, tự thân vận động. Gia Linh mê đắm nhìn hấn, hông lại không ngừng chuyển động, nhưng nàng vẫn chưa từng làm tình bao giờ, tự nhiên tư thế không mang lại khoái cảm như lúc Vũ Lâm nhấp. Nàng nhìn Vũ Lâm cầu xin:

"Thiếu gia... người đi em đi..."

Vũ Lâm cười cười, đoạn hông hấn bắt đầu chuyển động nhấp lên nhấp xuống, cây cần trụ của hấn không ngừng đâm lên đâm xuống vào trong cửa động của Gia Linh, nước dâm chảy xuống cả ga giường, mà Gia Linh lúc này đã rên rỉ mãnh liệt hơn, hông nàng run rẩy, một dòng nước khai nóng chảy ra từ háng nàng.

Gia Linh đỏ bừng mặt, nàng úp mặt vào ngực Vũ Lâm, rên rỉ:

"Thiếu gia xin lỗi... nô tì sợ quá nên..."

"Khụ... không sao, tùy tiện."

Vũ Lâm ho một cái, đối với việc đi-t quá mạnh khiến nàng phải tè ra hấn cũng không biết nên tự hào hay bực mình. Dù sao, hấn cũng tiếp tục nhấp, mà tay hấn liên tục đem nàng nhịp hông chỉnh lại, cả hai đều liên tục nhịp nhàng.

Cuối cùng gần nửa tiếng qua, Gia Linh đã "ra" hai lần mà Vũ Lâm vẫn tiếp tục nhấp, bây giờ nàng đang chống tay lên người hấn, tiếp tục rên rỉ trong khi Vũ Lâm vẫn đang ở bên dưới nhấp. Đột nhiên, hấn lật người lại, đem nàng đè lên trên, cả người áp cả lên người nàng, nhấp mãnh liệt, cuối cùng rên nhẹ một tiếng, Gia Linh chợt cả tay lẫn chân cùng ôm choàng qua người hấn, một dòng nước nóng hổi chảy vào trong lỗ của nàng, chảy vào sâu bên trong nữa, một số còn chảy ra ngoài.

"Thiếu gia... nếu Gia Linh có thai..."

Gia Linh nhìn hấn bằng ánh mắt mê dại, nàng vừa nói vừa rên rỉ thồn thức. Vũ Lâm cười:

"Ta sẽ chịu trách nhiệm."

Bất quá, hấn là không có thai, dù sao võ giả muốn sinh con đều sẽ khó khăn mười phần, càng đừng nói công pháp Âm Dương Hoan Hi Tinh công trừ khi hai người chủ động vận chuyển, tỉ lệ có thai rất nhỏ.

Vũ Lâm kéo gối lên cây cần trụ hướng về phía miệng Gia Linh, Gia Linh nhìn hấn hỏi:

"Thiếu gia...ngài, cái này cũng trong công pháp?!"

"Không, chỉ là sở thích cá nhân."

Vũ Lâm nhìn Gia Linh, đem đầu nàng ấn, ngậm sâu cây cần trụ của hấn, Gia Linh ngờ ngác cảm nhận cây cần trụ ấn vào miệng nàng, liếm sạch tinh dịch vẫn còn tiết ra đầu tiểu đệ đệ hấn...

"Oc... oc... chớp chớp. Chớp chớp. Oc... umm"

Vũ Lâm cảm giác bắt đầu lại cứng lên tay đặt lên trên đầu nàng ấn càng lúc càng mãnh liệt hơn trước. Kéo đó hông hấn cũng bắt đầu di chuyển, mỗi lần hấn nhấp ra nhấp vào, dương vật của hấn mãnh liệt rút ra rồi lại đâm vào bên trong miệng của Gia Linh, lút đến cận cán, đâm sâu vào trong cuống họng.

Cuối cùng, hấn gầm nhẹ, phun ra một hơi nước đục, đem miệng của Gia Linh chảy đầy chất trắng lỏng của hấn, phun ra ngoài miệng, bị nàng đỡ được. Hấn bảo:

"Nuốt hết đi."

Gia Linh nhìn hấn, nhìn qua trong hai tay chút tinh dịch nàng đỡ, bèn nuốt tinh dịch trong miệng, kể đó nàng liếm lượng tinh dịch còn lại trong tay, tuy nhiên một số chưa kịp nuốt thì lại chảy ra vào trên người nàng.

Vũ Lâm kể đầy lại đầy nàng ra giường, bắt đầu thêm một hồi chiến trận, tiếng rên la lại đầy phòng...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Lục Thiên Minh

Vũ Lâm cùng Gia Linh sau hai giờ vật lộn trong phòng đi ra. Hấn để ý các nha hoàn cùng nô bộc nhẹ giọng chỉ trỏ hai người bèn đem Gia Linh kéo lại gần, nói:

"Chúc dọn đồ trở lại trong phòng ta."

Gia Linh đỏ bừng mặt, khe khẽ gật đầu, nàng chạy lẹ về phòng lấy đồ. Trên đường đi, bạn bè của nàng giữ nàng lại, cười cười:

"Mấy hiệp thế?! Thiếu gia giữ người lại mấy hiệp!"

"Các người... Im đi!"

Gia Linh đỏ bừng mặt, phụng phịu nói, sờ qua quần lót bên dưới vẫn còn ướt đầm tinh dịch do Vũ Lâm phun vào trước khi đi ra vẫn chưa kịp khô...

"Thiếu gia."

Vũ Lâm đang đi thì chợt lão quản gia chặn lại trước mặt hấn, lão quản gia nhìn thiếu gia thờ dài, vừa mới bị tẩu hỏa nhập ma một thân tu vi bị thụt lùi, chưa kịp đi ra cùng cố tu vi đã lại nhớ thương nữ nhân.

Trước đây hấn đâu có thế này?!

"Có chuyện gì thế?!"

Vũ Lâm nhìn lão quản gia, hỏi, một thân tu vi 60 khiêu huyết lấp đầy nhanh chóng hiển lộ ra. 60 điểm tinh quang ẩn hiện dưới da, hơn nữa khí tức đem so với trước còn hùng hậu hơn nhiều. Lão quản gia tương đối kinh ngạc, chợt hấn vung tay lên, một luồng khí tức mạnh mẽ vượt xa Vũ Lâm tràn ra, áp vào người hấn.

Vũ Lâm hững hờ, 60 điểm tinh quang bùng nổ, khí tức sôi trào mãnh liệt đem khí tràng mà lão quản gia tiết ra chống cự lại. Lão quản gia gật gù:

"Không sai. Chuyện này ta sẽ để người không báo lại với lão gia, tuy nhiên hi vọng thiếu gia biết chừng mực, quá mức sẽ hại tinh lực, hơn nữa... thiếu gia còn là chưa có tuyến chính dâu đâu."

Vũ Lâm hờ hững nhìn lão quản gia đi ra, hấn chợt nói:

"Ta muốn đi ra Thú Viên một chuyến."

"Tùy ý thiếu gia."

Lão quản gia hơi sững lại, gật đầu đi tiếp. Vũ Lâm cười tiến vào phòng tắm, tắm rửa sạch sẽ, kể đó đi ra dắt Gia Linh cùng với hấn đi tới Thú Viên.

Hấn biết lão quản gia này là tu vi Kim Đan, ngang bằng các nghị sự trong gia tộc. Trưởng lão thì có Nguyên Anh tu vi, mà cái kia tộc trưởng - lão cha của tiền thân lại càng là Hóa Thân cảnh giới, trong mắt tiền thân cũng khá xa, nhưng trong mắt toàn bộ cảnh giới tại Phàm Vực chỉ có thể nói là...

Không lọt pháp nhãn, thậm chí tu vi này đối với những cô đại môn phái chỉ có thể nói là bình thường.

Vũ Lâm cùng Gia Linh tiến về thú viên. Gia Linh sau 2 tiếng đồng hồ quần quật đã tăng tiến tu vi lên Luyện Khí kì 8 trọng, nếu quay ngược với một vài gia tộc cực kỳ yếu ớt thì hai tiếng tăng 8 trọng đã đủ sánh vai thiên tài.

Đương nhiên, bạch bạch hai tiếng tăng 8 trọng cũng do nàng bây giờ là Địa Linh Căn cửu phẩm, lại thêm Vũ Lâm tu vi cũng là Trúc Cơ.

"Thiếu gia, có người đang nhìn đây."

Gia Linh run rẩy nói trong lúc bọn hấn ở trên một cỗ xe ngựa trong lúc tiến về Thú Viên, nàng bị Vũ Lâm thọc tay vào trong áo giày vò một đợt. Vũ Lâm cười:

"Ai dám nhìn chứ!?"

Đột nhiên ánh mắt hắn híp lại, đem bàn tay lui ra nhìn về phía bên cạnh xe ngựa, đi ở bên cạnh là một cái gia hỏa trông cực kỳ bảnh bao, trắng trẻo. Hắn cười cười nhìn về phía Vũ Lâm:

"Xin chào Vũ công tử, chuẩn bị đi Thú Viên sao?!"

Vũ Lâm khá kinh ngạc, gia hỏa này là Lục gia, Lục Thiên Minh, là con trai trưởng của một chức sự làm việc tại trong Lục gia, hắn cùng với Vũ Lâm cũng là thiên tài một thể, đương nhiên là trước đây. Tu vi hắn hiện tại cũng cùng hắn trước khi bị tẩu hỏa nhập ma là khoảng 122 huyết vị, Trúc Cơ cửu trọng.

Bảng 3/4 số sinh huyết vị nên có.

Vũ Lâm con mắt bắn ra một đạo hào quang xám nhạt, lập tức Lục Thiên Minh cảm giác toàn thân lạnh lẽo như thể bị xem thấu một dạng. Hắn rung mình, le lưỡi nhìn quanh.

Chân Quan Nhân phù văn, con mắt quan sát được vạn vật chân diện mục kích hoạt. Đây chính là một cái truyền thừa mà hắn đạt được từ trong một cái Vạn Nhân Bí Tích, là đỉnh cấp truyền thừa tại Tiên Vực, mười vạn năm mở ra một lần.

Mà Vũ Lâm lúc này thỏa thỏa mắt, gật đầu, không tệ, cái này gia hỏa cùng hắn một dạng là 16 - 17 tuổi, một mực cùng tiền thân hắn từ bé, Lục gia cùng với Vũ gia quan hệ vốn là không tệ, không nghĩ tới mười mấy năm nay không ai phát hiện ra hắn căn bản là cái nữ giả trang nam.

Giả trang không tệ. Nếu không phải hắn cam đoan cái radar của hắn không chĩa sai ai bao giờ, ai dám biết nàng là giả nam?! Dù là hắn cũng không nhìn ra nổi, dù sao... ngực nàng tương đối nhỏ, quần lên lớp khăn lên ai biết a.

Không sai, cái này Chân Quan Nhân có thể nhìn thấu quần áo, bắt quá tầm nhìn qua tương đối khác lạ, dạng như X-quang một loại, không gọi lên cái gì dục.

Lại nói, nàng trong mắt một chút thất lạc cùng buồn bã lúc nhìn thấy hắn cùng với Gia Linh một chỗ hắn không phải là nàng với tiền thân có cảm tình đi.

"Đương nhiên, Lục Công Tử."

Vũ Lâm cười, hai chữ Công Tử hắn cố ý hơi kéo dài ra:

"Người nếu không ngại cùng chúng ta đi cho vui. Dù sao chúng ta đi thôi cũng tương đối tệ nhạt, không có đối thủ cạnh tranh liền không thích. Thế nào, muốn cùng chúng ta đi một khối không?!"

Lục Thiên Minh nghe thế, nhú mày suy nghĩ một chút, nhìn qua Gia Linh, chợt phóng ngựa đi lên trước. Nàng nhìn qua Vũ Lâm, mỉm cười:

"Rất hân hạnh cùng Vũ Công Tử một khối."

Hai chữ một khối này là nàng gần từng chữ một nói ra.

"Ha ha!"

Vũ Lâm cười cười, xem ra lần này đi Thú Viên cũng không có hắn như trong tưởng tượng chán như vậy, chỉ đồ sát dị thú yêu ma, cùng với đem Gia Linh quần lên giường hai người song tu. Biết đâu hắn còn có thể đối với Lục Thiên Minh ra tay, đem nàng nhất long song phượng đi lên.

Thú viên, tên như ý nghĩa là một khu vườn rộng hàng trăm cây số vuông, nuôi nhốt bên trong là vô số dị thú cùng yêu ma. Dị Thú là những loài hung thú phát triển khả năng tu luyện, đạt được thần thông dị đoan.

Yêu Ma thì là một dạng gần như nguyên rùa. Linh hồn chết đi, hồn phách phân liệt, hồn đi tới Địa Giới đầu thai, Phách du lang trên mặt đất, hoặc tan rã, hoặc hấp thu tan rã phách khác kết hợp thiên thời địa lợi nhân hòa, thành yêu ma quý quái.

Dù là Phàm Vực hay cao cao tại thượng Tiên Vực đều bị dính trấu bởi cái lũ này.

Nhân loại thông thường là không thể đối phó với yêu ma, trừ trường hợp trang bị một chút đặc thù phù lục hoặc tu luyện công pháp đặc biệt. Linh Thần Dung Lô Quyết là một trong đó, tẩy rửa oán hận, hấp thu yêu ma bên trong linh lực.

Linh lực từ Yêu Ma còn thuần túy hơn cả dị thú nữa, do bọn chúng cấu trúc tương đối... đặc thù.

Đương nhiên, nếu nhân loại thông thường không thể tiêu diệt Yêu Ma, tự nhiên sẽ sinh ra thần vật khác chế chúng: Tế Linh. Thông thiên triệt địa tồn tại, hấp thu tinh hoa nhật nguyệt đất trời, chấn động cổ kim những Tế Linh kia nhận lấy người người cúng bái, hàng ngàn tỷ người tín ngưỡng lực truyền về sáng như mặt trời, chỉ là hào quang cũng có thể đem Yêu ma trấn giết.

Mà những tiểu quốc cùng thành thị, thôn trang nhỏ yếu Tế Linh thì lại có được chúc phúc thiên đạo, là một loại bảo hộ đặc thù, sở hữu bản thân đặc thù khí tràng, có thể bảo hộ con dân của nó. Đây là Tế Linh đặc thù kỹ năng, đem tiếp nhận tới tín ngưỡng lực hoàn trả lại, từ đó chúc phúc ngược lại con dân chính mình.

Vũ Lâm nhìn về phía phương xa, ẩn ẩn hiện hiện một cái cổ lão tồn tại trong hư không là một cây hoa anh đào đang cắm rễ trong không khí, tiếp thu ánh sáng mặt trời, khiến cho một phương căn bản là luôn ấm mát, vào ban đêm còn có thể thổ nạp ánh trăng, cường đại vô cùng.

Nó là Hóa Thần kì tu vi, cũng ngang bằng với tộc trưởng Lục Đại Gia Tộc của Dương Quang Thần Triều, tuy nhiên căn bản lực chiến của Tế Linh luôn cường đại hơn hẳn so với cùng giai cường giả, thậm chí có thể vượt đại cảnh giới mà chiến.

Vũ Lâm tầm mắt rời xa khỏi cây hoa đào đó, cùng Gia Linh và Lục Thiên Minh lẫn nhau trò chuyện. Cuối cùng hắn trực tiếp mời Lục Thiên Minh leo lên xe, nàng vô cùng vui vẻ trèo lên xe, trên xe Vũ Lâm cùng nàng khoác vai bá cổ như huynh đệ, ngẫu nhiên chạm tay vào vài bộ vị nào đó trọng yếu cùng không trọng yếu...

Vũ Lâm cùng hai nữ đi tới Thú Viên, nhảy xuống. Bên trái là một căn nhà cho thuê, trên danh nghĩa nó là nhà cho thuê, nhưng thực ra chỉ có 6 loại khách được tới đây thuê: Người của Lục Đại Gia tộc. Nếu là người của Hoàng Thất đến thì được đến chỗ khác.

"Thú Viên này là nơi nuôi nhốt nhiều dị thú nhất trong 12 quận quanh đây, ước tính phải có hàng triệu con dị thú. Người muốn đem cái nào dị thú tới để tìm hiểu phù văn à!?"

Lục Thiên Minh hỏi, dị thú có thần thông bản năng, thần thông khắc ghi trên xương cốt thành phù văn có thể thông qua học hỏi từ đó đạt được. Đây cũng là cách hắn mang theo Tiên giới thần thông bảo thuật xuống được đây.

Vũ Lâm nhìn qua, rừng rậm bạt ngàn bát ngát, sông suối trải dài. Nơi đây là lĩnh vực của Tế Linh 3 tòa thành thị giao thoa, tuyệt đối không có quá cao cấp Yêu Ma tiến công được. Dị thú thì có thể có nhiều, hàng triệu con, nhưng một dạng không cách nào hình thành thú triều do liên tục bị kiểm soát số lượng.

Vũ Lâm nhìn qua hai nữ, ra lệnh cho Phu xe tiến vào. Phu xe là cái Luyện Thể kì đỉnh phong tu vi, mà ngựa cũng là Hóa Linh kì đỉnh phong Lục Mã, sáu thốt sáu vỏ hắc mã tự nhiên là dù là Trúc Cơ truy sát cũng chạy thoát được. Đường nhiên trên xe ngồi lấy mấy gia hỏa Trúc Cơ đỉnh phong thì cũng không cần lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Sát Kim Đan

Vũ Lâm vớt xác một con Hòa Tí Hàu xuống, cái xác Hòa Tí Hàu vừa chạm đất, lập tức hóa thành vô số đạo bụi bặm tan ra, nhú mày cười:

"Cái đám này liên miên không dứt được nhỉ!?"

Hắn nhìn về phía trước, vô số dị thú đang gầm rú lao về hướng này. Trong đám này có Hòa Tí hàu, Thôn Viêm Viên, Hòa Nha Âm Hàu, đủ các chủng loại khí cùng hàu loại đang gầm rú như điên.

Cái hiện tượng này là do đêm trăng tròn, bọn hắn vừa vận tiến vào mùa giao phối mà cùng lúc này Vũ Lâm nhóm người lại vô tình xâm phạm lãnh thổ của bọn nó. Đối với cái vấn đề này Vũ Lâm kì thực rất ưa thích, khi bạo động càng lớn, đối thủ của hắn càng nhiều thì tốc độ tăng trưởng tu vi của hắn càng nhanh.

Hiện tại, hắn đã là 72 huyết vị khai mở.

Tuy nhiên, hắn tốc độ khai mở huyết vị không có nhanh chủ yếu do hắn quyết định ngoại trừ linh lực dồn để mở ra huyết vị còn có cả để mở ra tiềm lực thân thể... hiện tại Vũ Lâm đã đúc thành một thân thể vô cùng kinh khủng căn cơ, kinh mạch giống như dây cao su, dù bị kéo ra cũng có thể nâng lấy vật thể vạn cân mà không đứt.

Da thịt hắn mỗi lần luyện công đều sẽ hóa thành mưa máu cùng thịt vụn, nhưng nhanh chóng phục hồi lại, trở nên càng thêm vàng óng rực rỡ giống như hoàng kim, làn da cũng trở nên mười phần dẻo dai cứng chắc, kiếm chém đâm các loại đều không thấu.

Mà xương cốt của hắn cùng sắt thép không thể phá hủy, vô kiên bất tồi tựa như, máu hắn cũng dần dần từ thể lỏng hóa thành càng lúc càng đặc, hiện tại đã biến thành cát vụn, nhưng không phải cát thường mà là huyết sa, một hạt huyết sa là một giọt máu, thoát ly khỏi thân thể chính là nặng chừng một cân.

Linh khí trong cơ thể hắn cũng biến thành linh vụ, hấp thu bồi bổ căn cơ đã đạt giới hạn Max, hấp thu cũng không còn có hiệu quả lắm chủ yếu là vì hắn khó có thể hấp thu hết toàn bộ linh khí trong nhục thân, chỉ có thể tại Thú Đan của bọn chúng hấp thu.

Hiện tại, chỉ bằng vào lực lượng thân thể hắn có thể nhấc bổng trăm vạn cân đồ vật, Kim Đan cân lực so với hắn cũng còn kém một chút.

Vũ Lâm nhìn sang một bên, Lục Thiên Minh mấy ngày này tu luyện một loại nhuyễn tiên (roi) cũng càng lúc càng thuần thực. Hắn nhìn qua thấy được Gia Linh cũng đang sử dụng một loại thần thông thuật pháp đem đám dị hàu Trúc Cơ cảnh đúc thành băng điều.

Từ một cái e thẹn nữ hài biến thành loại này a.

Đột nhiên, Vũ Lâm sa sầm mặt nhìn về phía nơi sâu xa, một cặp mắt chăm chăm nhìn chăm chăm vào hấn. Hai tay hấn vung lên, đem Gia Linh cùng Lục Thiên Minh bế lên, đoạn hấn nhảy lên cỗ xe ngựa lẫn bánh đi mất.

Cỗ xe ngựa ngay sau khi hấn nhảy lên lập tức phun ra một số nhỏ phù văn, tỏa ra ánh sáng ngào ngát, những con ngựa cũng bắt đầu tỏa ra huyết khí, toàn thể cỗ xe ngựa tương liên, tốc độ đem so với trước tăng lên gấp mấy lần, thì ra cũng là một kiện Linh khí.

Trong nơi sâu xa tại đỉnh núi, một đầu Kim Đan kì Kim Viên Hầu đang gằm gừ nhìn cỗ xe ngựa càng lúc càng đi xa, mơ hồ hào quang lóe lên, ánh sáng ngào ngát, suy nghĩ một chút quyết định không đuổi theo nữa.

Vũ Lâm nhìn qua, thờ phào một tiếng. Con Kim Hầu vừa nảy khí trắng quá dữ dội, nó hấn là tu hành tại dưới một ngọn núi vàng nào đó, bị bụi vàng phủ lên năm này qua năm khác cuối cùng phá kén mà thành Kim Hầu, thực lực trong Kim Đan cũng có thể nói đỉnh phong.

Lục Thiên Minh trừng mắt nhìn hấn, để ý hấn vẫn còn đem bàn tay để lại tại nơi đùi nàng gặt ra, hai tai đỏ bừng nhìn hấn:

"Người tại sao lại xách ta như thế?!"

"Làm sao, muốn bế công chúa à!?"

Vũ Lâm cười chọc ghẹo nàng, tai nàng càng lúc càng đỏ:

"Trong kia có một con Kim Đan Kim Viên hầu, tốt nhất là chớ chọc nó. Giờ thì về lại trọ đi ngủ đi. Cũng tới muộn rồi, hơn nữa 4 ngày nay chúng ta không ăn không nghỉ rồi, cũng đã mệt mỏi."

Vũ Lâm nói để cho Lục Thiên Minh tái mặt nhìn qua núi Viên Hầu, cùng lúc này trong núi vọng ra một tiếng rú kinh khủng như để chứng minh cho lời hấn. Lục Thiên Minh tái mặt, nhìn qua ngọn núi, kể đó nàng thì thào:

"Cảm ơn."

Vũ Lâm cười nhìn nàng, bàn tay hơi bóp đùi nàng, kể đó hai người bắt đầu đấu khẩu nhau trên đường về trọ.

Về trọ xong Gia Linh cùng Lục Thiên Minh đều đi tắm, kiểm một phòng trọ mà đi ngủ, dù sao năm ngày không ngủ nghỉ, dù là Trúc Cơ cũng đã rã rời chân tay. Vũ Lâm ngồi trên cửa sổ, đợi cảm giác được cả hai nữ đều đã về phòng bèn hóa thành một đạo quang xám lao về phía núi hầu.

5 ngày, Hệ Thống chết tiết kia chỉ cho hấn 1 tháng mà hấn chỉ mới luyện thành thêm mười hai cái huyết vị, mặc dù hấn có mấy ngày là đem thân thể luyện thành một cái bất bại kim thân nữa, nhưng thân thể này muốn luyện thành bất bại kim thân cần cần có Kim Đan tu vi máu huyết.

Bằng không, hấn cũng không muốn đột phá Kim Đan trong tình trạng không có tăng cường thân thể tới tối đa của Trúc Cơ.

Cho nên, Vũ Lâm âm âm lao ra, giết về phía núi hầu.

Hấn tới cũng không phải không chuẩn bị, hai tay hấn khuấy động phù văn, phù văn tỏa ra xung quanh thiên địa, lập tức toàn bộ núi hầu chấn động. không phải mô tả khí thế, mà là mặt chữ mô tả, đất đai sông ngòi toàn bộ như phát ra động đất âm âm vỡ nát. Một số con cảnh giới yếu kém trực tiếp bị chấn chết.

Kể đấy, trên bầu trời rít gào cuồng phong, dưới đất dung nham phun trào, mưa gió, bão tuyết, mưa đá nhọn, sông ngòi chảy ngược, giống như tận thế cảnh tượng vậy.

Thiên Tai chi Chủ - kĩ năng Vũ Lâm tự hào nhất, cũng chính là phù văn bổn mạng hấn nắm vững nhất tại Tiên Vực nơi xa xưa. Kĩ năng này có thể mang tới khả năng đối với thiên địa xung quanh cường độ không mạnh mẽ, thậm chí chỉ dưới thiên địa ra lệnh.

Mà Thiên Tai chỉ là cách dùng đơn giản nhất, đối với Thiên Tai chi Chủ phù văn tiến hành cuồng loạn huy động, toàn bộ các loại thiên tai sẽ lũ lượt hiện ra, nhưng đây cũng là cách dùng gây sát thương diện rộng cực lớn trong chiến tranh.

Cùng lúc này, vô số hầu khí cũng rống lên, lao về phía hấn, một số con yếu ớt hơn liền lập tức quay đầu bỏ chạy. Vũ Lâm cười lớn, trên đầu hấn xuất hiện chín vầng mặt trời, Cửu Dương Thế uy lực hoàn chỉnh phát huy, đem vô số yêu hầu lao tới con yếu trực tiếp nướng chết.

Những con mạnh hơn, Vũ Lâm lười động tay, dưới chân hấn thiên địa năng lượng ngưng tụ, phù văn nhao nhao hiện thân hóa thành một con Kim Ô, Kim Ô rít lên một tiếng dài, há miệng ra phun ra một cột lửa đem lũ còn lại thiêu cháy đen.

Kim Ô Bái Nhật gấp 9 lần năng lượng.

Vũ Lâm vận chuyển Linh Thần Dung Lô Quyết, toàn thân giống như một cái không đáy hắc động, tham lam hấp thu lấy toàn bộ xung quanh linh khí dày đặc, giống như linh vụ kéo về hướng hấn. Vô số con khi lao tới nhưng lại nhanh chóng bị hấn xung quanh phù văn hóa thành cự trảo, cự cánh, cự kiếm xé xác, máu thịt bảo huyết cũng theo dòng khí tức thôn phệ kia mà bị hóa thành bột phấn.

Vũ Lâm trải qua luồng khí huyết này cũng thay da đổi thịt, da cũ bong ra, da mới lại mọc, thân thể ảm vang chấn động, liên tục tăng cường chút một bất quá cũng không có thay đổi đặc sắc. Vũ Lâm bèn đem linh lực đem ra khai mở liên tục các huyết vị, trong nửa giờ hần chém giết hàng trăm con, mở ra tới huyết vị thứ 156.

156 sinh huyết vị, kể đó là một đạo khảm mở ra từ huyết vị, kể đó là một đạo khảm khác tới các ả huyết, cuối cùng là tới Chủ huyết, cả thấy phân làm 4 giai đoạn, Tiên Vực phân chia cái này thành Sơ kỳ, Trung Kỳ, Hậu Kỳ, Đại Viên Mãn.

Tức hiện tại hần mới là Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong.

"Rõng rõng rõng rõng rõng..."

Từng tiếng hồng vang lên, con Kim Viên Hẫu nhảy lao ra, toàn thân nó óng ánh sắc vàng. Vũ Lâm cười cười, bên hông thanh trường kiếm rút ra, kiếm ý tuôn trào mạnh mẽ, hóa thành sắc vàng óng ánh, kể đó trong nháy mắt nhập lại lên kiếm, bình tĩnh trở lại.

Vũ Lâm đem trường kiếm chém đi ra, trong hư vô lộn xộn vô số thân ảnh, trong nháy mắt toàn bộ huyết vị bùng nổ, lượng lớn linh lực tràn ra, đem lực lượng của hần tăng lên gấp đôi khoảng chừng...

Tuy nhiên chỉ kéo dài 30 giây, sau đó sẽ có một đoạn suy yếu kì, thời gian sử dụng càng ngắn suy yếu kì cũng càng ngắn.

Bất quá đủ, Kim Viên Hẫu phía trước đang há to cái miệng đỏ như máu về hướng hần, hư vô bên trong một nhát chém lao tới, đồng thời còn có 7 nhát kiếm khác cũng lao tới cùng một lúc. Dựa vào hoa văn trên thanh kiếm, rõ ràng đều là cùng kiếm, thậm chí là cùng một nhát chém tại 8 phương vị đồng thời.

Nếu có Kiếm Đạo Tông sư ở đây sẽ kinh ngạc: Đây là Thiên Kiếm, là đạt tới Kiếm đạo chân ý, vạn vật thành bản thân chi kiếm.

Vũ Lâm lạnh lùng giơ tay, phù văn lóe động, Thiên Tai chỉ chủ phù văn phun trào, đánh vào thân thể Kim Viên Hẫu, có thể mắt thường thấy thân thể nó bắt đầu nhện nhạo, kể đó một đòn của Kim Viên hẫu tự đánh lên thân thể, lập tức thất khiếu nó phun ra máu tươi.

Vũ Lâm cũng có chút phục, hần một cái phù văn đánh lên đối phương chính là đem đối phương coi như một phần của tự nhiên điều khiển, linh lực, máu huyết, cơ bắp chảy ngược mất không chể, không ngoài mười giây sẽ chết. Vậy mà con Kim Viên hẫu có thể tự đập một cái, đem tuần hoàn không chể lại.

Bất quá hần cũng chỉ là tạm thời mất không chể, Vũ Lâm một bên làm rối loạn đối phương vận chuyển thân thể, một bên khác hần vùng kiếm lên. Kiếm này tên Thương Lan, là bội kiếm nổi danh mà tiền thân năm đó đem hết tài nguyên mua được từ một cửa hàng, là một thanh kiếm cực tốt.

Vũ Lâm cùng Kim Viên Hẫu vẫn nhau tầm mười hiệp, cuối cùng Kim Viên hẫu gầm rú, phun ra một ngụm máu. Cùng lúc này Vũ Lâm đem Thương Lan kiếm cắm sâu vào miệng đối phương, kiếm ý vô tận bùng nổ, đem bên trong đối phương biến thành thịt xay.

Mà một tay hần giơ lên, hắc động phun ra, đem Kim Viên hẫu toàn thân bảo dịch nuốt trọn.

Kim Viên hẫu dị thú có lẽ không có gì phù văn thần thông, tuy nhiên hần cũng lười để mất. Nương theo toàn thân bị bảo huyết Kim Viên Hẫu phủ lên, kim loại bên trong huyết mạch cũng dung hợp, phun trào linh lực, dung hợp cùng huyết mạch.

Ngoài ra hần còn đem huyết bảo của đám hầu tử xung quanh phun trào ra hấp thu, kết hợp thêm mười mấy loại thiên tài địa bảo dù là hái được vẫn là trộm ra từ Vũ Phủ nữa.

Cuối cùng, thân thể hần ảm ảm chấn động, một luồng khí tức cực bén nhọn phun ra, thân thể hần cường độ được tăng lên gấp rưỡi, làn da trước đây cứng như sắt mềm mại trở lại, cơ bắp tràn đầy, thiết sa lại hóa thành máu lỏng...

Hần cảm giác hiện tại một kích của kim đan cũng rất khó tổn thương mình.

Vũ Lâm vừa ý, thân thể này nếu mà hần đem loại phù văn của Bạo Thần Hẫu nhất tộc tại Tiên Vực khối phù văn kia đem ra, tuyệt đối có thể Kim Đan cũng có thể bằng vào thân thể chiến một trận, không phân thắng bại.

Năm đó Vũ Lâm không ưa thích chiến đấu, ngược lại càng ưa thích tìm hiểu phù văn Bảo thuật trấn phái các tộc, thậm chí một số viễn cổ tộc đã bị tịch diệt cũng bị hần thôi động đi ra một cái viễn cổ bảo thuật. Bất quá pháp tắc Phàm Vực không thích hợp cho Viễn Cổ Bảo Thuật sử dụng mà thôi.

Mang theo tâm tình hưng phấn, Vũ Lâm hỏi lại nhà trọ. Mà cùng lúc này, ở ngoài phòng hần, một đạo thân ảnh đang bức bối xoắn xuýt một vấn đề:

Lục Thiên Minh đứng bên cạnh cánh cửa, cô lắng nghe bên trong một chút động tĩnh, nhưng lại hoàn toàn không nghe được gì. Nàng bức bối: cái kia xú nha hoàn chẳng hiểu làm sao mà câu dẫn được Vũ Lâm, cuối cùng thẳng kia còn không để ý tới nàng.

Muốn hay không đem Vũ Lâm cùng cái kia xú nha hoàn sự tình truyền về Vũ Gia, để lão gia hần trừng phạt thoáng chút?! Dù sao Vũ Lâm là hứa với Vũ lão gia tại trước khi có hôn chính sẽ không phát sinh quan hệ với ai, hiện tại...

Bất quá nếu Vũ lão gia một con giận dữ trôi qua, giết cái kia xú nha hoàn, Vũ Lâm có hay không sẽ tức giận bản thân?!

Vừa nghĩ, Lục Thiên Minh bức dọc áp tai lên cửa, hoàn không chú ý tới đang đi tới Vũ Lâm, đột nhiên nghe thấy một tiếng hỏi:

"Ây, người làm cái gì thế?!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Người làm gì!?

Vũ Lâm cười hi hi lại gần Lục Thiên Minh đang giặt náy mình:

"Người làm gì mà nửa đêm áp sát tai vào cửa phòng người ta thế?!"

"Ta.. chẳng làm gì cả."

Lục Thiên Minh hừ lạnh tiến lại về phòng nàng:

"Không có việc gì thích thì áp sát vào cửa phòng người không được à?!"

Vũ Lâm cười hề hề, một hơi xông ra chặn lại đường nàng:

"Người chắc là người không nhớ nhưng ta chứ!? Sợ ta đối với nha hoàn của ta lạt thủ tồi hoa ư?!"

"Ta... ta là con trai. Ta nhớ nhưng người làm gì?!"

Lục Thiên Minh bức bối hét lên, nàng toát mồ hôi hột: Không lẽ gã này nhìn ra được cái gì?! Vô lý, bản thân nguy trang kỹ vô cùng, dù là trưởng lão tộc cũng không hề biết. Thậm chí bản thân nàng vài lần cũng thiếu chút đem mình là con trai mà đối xử.

"Đừng có mà nói chuyện gay như vậy. Chúng ta là huynh đệ đấy."

"Huynh đệ a."

Vũ Lâm xoa xoa cằm, cúi mình nhìn về phía Lục Thiên Minh, ánh mắt hần mang theo chút chọc tức cùng chọc ghẹo nàng:

"Thực ra mà nói, nhiều khi ta muốn người là con gái, bởi vì người rất xinh đẹp, rất dễ thương đâu..."

"Người nói cái gì thế?!"

Lục Thiên Minh nổi giận, khuôn mặt đỏ bừng của nàng gần như bốc khói, nàng một tay vung ra thành quyền ý, đem Vũ Lâm quần áo thổi bay lên.

"Còn không mau tránh ra. Người không cần đi kiếm ta gây sự, người đã có cái kia nha hoàn rồi mà. Còn không mau về hảo hảo âu âu yếm yếm cùng người ta, nghe nói người cùng người ta ở trong phòng hơn hai tiếng đồng hồ cơ mà."

"... "

Đây là hiện ra bản thân chân diện mục, là ghen tuông rồi đúng không?!

Vũ Lâm ho khù khụ, quàng vai Lục Thiên Minh mà vỗ về:

"Chuyện khác, chuyện khác, đây không phải là chính sự. Uầy đợi chút, có người tới."

Rõ ràng, hần cùng với Lục Thiên Minh nháo một hồi cũng làm cho có người để ý, mà Vũ Lâm cũng nhanh tay bồng Lục Thiên Minh lên, đem nàng bế vào trong phòng mình. Cùng lúc hần đem nàng bồng vào trong phòng, ông lão quản trọ cũng xuất hiện, nghi hoặc nhìn một tiếng rồi lại biến mất.

Bên trong phòng trọ, nói là phòng trọ kì thực là một cái phòng khách dẫn ra rất nhiều cái phòng con nhỏ hơn, Lục Thiên Minh đang bị hần áp sát vào tường..

"Người... người muốn làm gì?!"

Lục Thiên Minh tràn đầy kinh sợ nhìn hần, cái này gia hỏa tại sao tẩu hỏa nhập ma nghe đồn về sau lại biến thành một cái sắc bên trong quỹ đói?! Nghe được hần bị tẩu hỏa nhập ma nàng có đến thăm, còn đặc biệt mua mấy vị thuốc để hần tẩm bổ.

Sau đó, nghe được hần cùng cái kia nha hoàn liên tục hai giờ làm cái không ai biết sự tình bên trong, nàng thiếu chút đem một cái bình hoa cổ đập vỡ, còn thầm tiếc nuối tại sao mình lại không có ở đó, biết đâu...

Biết đâu cái con khi. Còn muốn hấn nhắc mình lên giường sau đó hai người làm cái gì gì à?!

Bất quá, kì thật, tại cái tuổi này rất nhiều người đều đã dựng vợ gả chồng rồi.

"Đừng lo, ta tuyệt đối không có ý tưởng gì với ngươi."

Vũ Lâm mặt mỉm cười vỗ vỗ vai Lục Thiên Minh, còn Lục Thiên Minh nhìn về phía Vũ Lâm, vẻ mặt toàn bộ đều là "tín ngươi có quý":

"Dù sao, chúng ta đều là nam đấy, Lục huynh."

Lục Thiên Minh suýt nữa sặc ra một ngụm máu, lúc nào rồi còn chơi trò giả ngây giả ngô?! Ngươi hẳn nhiên đã biết ta là nữ từ từ cái đời tám hoánh nào, nhân hôm nay mới ra tay mà thôi. Bất quá nàng nhớ lại Vũ Lâm từng ra miệng khen nàng cái gì "xinh đẹp", "đễ thương"... cảm giác hấn quả thực có chút thành ý.

Hừ, gặp quý mới tin hấn.

Lục Thiên Minh rặn ra nụ cười so khóc còn khó coi gấp bội:

"Nói như vậy, Vũ huynh đệ đây là muốn gì?! Còn không mau đem ta phóng về phòng đi. Hay là Vũ huynh đệ đây muốn làm chuyện gay, mạ vàng kiếm sủng?! Hai cái nam nhân làm chuyện gì hấn Vũ huynh không muốn ta đồn ra ngoài a."

"Haiz, cũng thật là khổ tâm."

Vũ Lâm ngửa mặt lên trời thở dài:

"Thân là nam nhi, kiếm của nam nhi đáng lẽ phải để đánh máu tươi. Nhưng thân là kiếm sĩ, một thanh kiếm lại không thể dùng để đấu với một thanh kiếm khác. Tới tới, ta và huynh mỗi người rút ra bản thân kiếm, đại chiến 300 hiệp."

Đoạn, hấn nháy mắt:

"Hay là huynh không có "kiếm", như vậy ta cũng không ngại, kiếm hay võ kiếm ta đều chấp hết."

"Phụt!"

Lục Thiên Minh phì cười, dở khóc dở cười nàng không biết nên nói gì với hấn, đoạn nàng rút ra bản thân kiếm - dài một mét rưỡi, làm bằng kim loại - chém về phía Vũ Lâm, hết lớn:

"Xem kiếm!!!"

"Ây, huynh kiếm ý vẫn là không tốt."

Vũ Lâm thờ dài, ngón tay bắt lấy kiếm, khiến cho Lục Thiên Minh kinh ngạc há hốc miệng:

"Tới, lại thêm một thanh. Lần này hi vọng kiếm ý thực tốt."

"..."

Lục Thiên Minh thờ dài, buông lỏng tay nhìn Vũ Lâm:

"Thế rốt cuộc ý ngươi muốn sao?! Đem ta nhốt trong này làm thú tiêu khiển cho ngươi à?!"

"Tự nhiên là không!?"

Vũ Lâm cười cười, ngẩng đầu nhìn trời:

"Lục huynh thật là lời nói khiến người ta thương tâm. Ta cũng là chiều theo ý Lục huynh, nếu Lục huynh muốn tự nhiên ta sẽ để cho Lục huynh đi. Dù sao ta cũng không thể đối với Lục huynh khăng khấn cố chấp."

Nói rồi, Vũ Lâm nháy nháy mắt, cửa mở ra để cho Lục Thiên Minh kinh ngạc, gia hỏa này là gì xảy ra?! Tốt bụng như vậy!? Không lẽ có gì mờ ám?!

Đột nhiên cùng lúc này, cửa một căn phòng mở ra, Gia Linh bước ra, áo ngủ khoác một nửa, nửa còn lại để bung cúc để lộ nửa vai cùng nửa bầu vú, có thể do nàng trần trọc lúc ngủ. Nàng hỏi, giọng ngái ngủ:

"Thiếu gia, có chuyện gì thế à!?"

"Không có chuyện gì, vào phòng đợi ta đi."

Vũ Lâm quay lại phân phó, Lục Thiên Minh bên cạnh thiếu chút là gầm lên:

"Đội người!? Đội người làm gì?! Hai người..."

Gia Linh dạ một tiếng rồi đi vào, cửa hé mở...

"Uy, nổi điên gì?! Cũng không phải cho người đội ta."

Vũ Lâm vượt lỗ tai, nhìn về phía phòng Gia Linh đang hé mở cửa, cười hắc hắc:

"Nàng bị chứng mất ngủ ban đêm, sợ hãi bóng tối, cần ta ở cạnh bên hạo hạo ôm ấp mới có thể ngủ được. Tội nghiệp nữ hài a."

"Hạo hạo ôm ấp..."

Lục Thiên Minh nghiêng rặng nghiêng lợi, chợt nhận ra Vũ Lâm ánh mắt nhìn nàng giống như là đang nhìn một cái con kỳ đà, dạng kiêu: "Uy, người nhanh lên về phòng, để ta an ủi nỗi sợ hãi của nàng."

"..."

Ta cho người kì đà. Nhìn ta làm kì đà cho người xem.

"Thôi, đã nửa đêm, ta ngủ tại phòng Vũ huynh cũng được, phòng ta xa."

Lục Thiên Minh găm gừ, gằn từng chữ một, nụ cười mang theo sát ý nồng nhiệt hướng về Vũ Lâm mà tới. Đoạn hấn đi tới phòng khách, mang theo cái ghế đi vào phòng Gia Linh, nhẹ nhàng đặt xuống, một tay xách kiếm cười lạnh ngồi trên ghế...

"Người ngồi đây làm gì?!"

Vũ Lâm nhú mày hỏi, ánh mắt nhìn Lục Thiên Minh rất rõ ràng: kỳ đà cần mũi. Lục Thiên Minh càng thấy ánh mắt đấy, càng cười cười lạnh lùng hơn... Ta làm kỳ đà đó, người làm gì được ta?!

"Ta là cùng người đảm bảo không có bất kỳ con vật nào có thể làm hại Gia Linh tiểu thư."

Hai chữ tiểu thư hấn là nghiêng rặng nói ra.

"Tùy tiện."

Vũ Lâm ngáp dài đi tới cạnh Gia Linh, nằm xuống, vòng tay ôm qua nàng tựa như không có ý nghĩ gì một dạng. Mà Gia Linh vừa thấy hấn nằm xuống liền rúc vào vòng tay hấn kể đó cả hai người... thật ngủ.

Lục Thiên Minh ngồi trên ghế, tinh thần tập trung 120% đề phòng hai người nảy ra cái gì đòi bại quan hệ.

Bất quá, 4-5 ngày đêm không ngừng nghỉ rong bộ trong rừng khiến cho nàng lực chú ý nhanh chóng đặt ở đếm số hoa văn trên chăn, đếm số hoa văn trên trần nhà, kể đó nàng gục đầu ngủ thiếp đi.

Vũ Lâm ngay sau đó tỉnh, hấn cười cười nhìn Lục Thiên Minh đang ngủ gục đầu, thờ dãi tự nói với lòng một tiếng:

"Lục huynh a, ngủ gì mà khổ thế, để ta mang huynh lên giường."

Kể đấy, hấn đem nàng thả giữa Gia Linh và hấn, đem vòng tay ôm qua cả hai người, hơi ẩm khiến cho Lục Thiên Minh ngủ càng ngon hơn. Đương nhiên, tay hấn cũng có nhẹ nhàng chiếm qua chút điểm tiện nghi, coi như phí vác lên giường.

Về phần bồi thường một đêm nay với Gia Linh.. ha ha, ngày sau nàng sẽ gấp bội bồi thường.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Thịt Lục Thiên Minh (18+)

Lục Thiên Minh đang ngủ...

Nàng cảm giác mình đang nằm lên cái gì đó mềm mại, ấm áp, thật thơm.. ưm. Nàng nhớ rõ lúc mình đang chuẩn bị ngủ là nàng đang cùng với Vũ Lâm ở một phòng cam đoan muốn làm kì đà cần mũi hấn mà?! Hơn nữa, tại sao lại lần quay ra ngủ rồi.

Đột nhiên nàng mở choàng mắt dậy.

Đối diện nàng là một gương mặt có thể nói là thanh tú, tóc dài quá eo, mặc một bộ trường bào màu xám hơi hờ ra bên trong để lộ thân thể chắc nịch, kim quang sáng chói, khiến cho nàng chỉ muốn dán mắt vào đó.

Lục Thiên Minh:

"... "

Ta ở cùng hắn trên một giường?! Chuyện là sao đây?!

Giữa dựa một hồi muốn tránh thoát ra, Lục Thiên Minh không đành lòng nằm lại, do hiện tại nàng đang bị cánh tay Vũ Lâm khoác lên vai, lại bị chân hắn vòng ra ngang hông, mặc dù Vũ Lâm không thực sự có cảm giác bất quá tại Lục Thiên Minh cảm thấy thì tay và chân hắn nặng tựa ngàn cân, không sao di chuyển được.

Lục Thiên Minh cười khổ, kéo đẩy nàng sau khi biết bản thân không thể chạy thoát khỏi vòng tay hắn, bắt đầu đánh giá tình huống. Mà sau một hồi đánh giá, nàng chợt nhận ra vấn đề: tình huống đơn giản là bó tay.

Bất quá, nàng cũng để ý: cơ thể Vũ Lâm rất thon, hơn nữa còn rất mang dáng vẻ nam tính. Cơ ngực rắn chắc tràn ngập ánh kim quang, ầm ầm, khiến cho Lục Thiên Minh trong lúc lơ đãng chỉ muốn sà vào trong lòng hắn.

Lục Thiên Minh nhớ lại Gia Linh, hừ lạnh một tiếng, rúc đầu vào sâu bên trong lồng ngực của Vũ Lâm, nàng nhớ lại Vũ Lâm lúc trước cũng không phải thế này, một bộ dáng cao cao tại thượng, duy ngã độc tôn, chuyên quyền độc đoán, chỉ là sau khi bị tẩu hỏa nhập ma hắn dường như lại để ẩn nói hơn, hơn nữa dạng này cũng khiến nàng thích cùng hắn đầu khẩu hơn.

"Có chuyện gì xảy ra với ngươi sao?!"

Lục Thiên Minh giơ tay lên lồng ngực hắn, thăm thì vừa vuốt ve xuống bụng. Đột nhiên tay trái nàng chạm phải một vật dài dài, cứng cứng. Lục Thiên Minh nhíu mày, cái đó ở trên trong tà áo của Vũ Lâm, nàng nhìn hắn xác nhận hắn đang ngủ về sau bèn rón rén đem áo hắn vén lên, để lộ ra cây cần trụ thô to của hắn.

Ày, đây là vật gì, cù cái, xúc xích?! Thật to?! Hơn nữa, tại sao vừa nhìn thấy nó nàng liền cảm giác được mình nóng lên, hơi thở bắt đầu hỗn hển?!!!

Lục Thiên Minh đôi tay nhỏ nhắn hướng về cây cần trụ thô to của hắn mà sờ nắn, kẻ đó cảm thấy nó cảm giác có chút khác lạ, hơi hơi sờ dọc theo đường gân của nó.

Không lẽ là... cái kia...

"Hãy, nếu ngươi muốn thì cũng có thể nói, không cần phải làm thế chứ?! Nhìn xem, ta đang ngủ đột nhiên tỉnh giấc này."

Vũ Lâm cười hi hi tỉnh dậy, trong sự kinh sợ của Lục Thiên Minh hắn thốc áo lên, để lộ hạ thân chắc nịch, choàng người qua người Lục Thiên Minh, cười hi hi:

"Ngươi làm ta cứng lên rồi, tính chịu trách nhiệm như thế nào!?"

"Ngớ...ngớ ngẩn."

Mặt của Lục Thiên Minh đỏ bừng lên, Vũ Lâm nhanh chóng nhận ra một tia xấu hổ, hắn cười nói:

"Lại nói, ngươi cũng thật xinh đẹp, không thể để cho ta ghé mắt mà nhìn a."

Đồng thời, tay hắn rờ qua da mặt nàng, đỏ bừng mặt, vẫn thật mỏng dầy!

"..... Ha ha, ngươi thích thì đi tìm nha hoàn của ngươi tính sổ đi, đừng tìm ta."

Lục Thiên Minh gượng cười, gương mặt càng là đỏ bừng hơn nữa. Vũ Lâm cười, đầu hướng về miệng môi của Lục Thiên Minh đột nhiên hôn lên một cái, Lục Thiên Minh đẩy dựa, ồ, mãnh liệt với lực đạo bình quân không khác lắm đánh xì dầu.

Cuối cùng nàng cũng không có phản kháng mạnh mẽ, mà Vũ Lâm cũng đem miệng hai người cùng hôn lên nhau rờ rã mấy phút đồng hồ, Lục Thiên Minh cũng không phản kháng nữa, chỉ ngượng ngùng nhìn xem hắn.

Vũ Lâm có một câu nói rất ưa thích thế này - phản kháng thì là cưỡng ép, mà không phản kháng liền là tự nguyện, trừ trường hợp bất tỉnh loại kia. Cho nên hắn liền mỉm cười, hướng về lỗ tai nàng thổi một cái, đoạn miệng hắn tiếp tục áp vào miệng môi nhỏ nhắn của Lục Thiên Minh.

Lần này chẳng những không có phản kháng, nàng còn chủ động đem lưỡi hướng về miệng hắn, hai người cùng nhau hôn trong vài phút đồng hồ, chợt Lục Thiên Minh cảm giác được thân trên một trận lạnh..

Vũ Lâm lúc này đã đem áo nàng vén lên trên mà nàng chẳng hề biết, thậm chí lớp băng nàng bó sát ngực cũng bị cởi đi ra, để lộ bộ ngực không to, nhưng cũng chẳng nhỏ, tuy nhiên lại hết sức vừa tay hắn.

Vũ Lâm tay nắn bóp bộ ngực nàng, còn hết sức đàn hồi.

"Ngươi.."

Lục Thiên Minh dựa dựa muốn thoát, bắt quá Vũ Lâm thăm thì.

"Đừng lo, cam đoan ta có chịu trách nhiệm."

Đồng thời, hắn cũng nhìn qua bộ ngực của nàng, núm vú nàng nổi sát lên gần như chạm vào ngực hắn, để cho hắn cảm giác hạ thân một trận không thoải mái, đoạn tay hắn chuyển hướng, cởi phăng áo hắn cùng áo Lục Thiên Minh ra, cười cười:

"Giờ cả hai cùng cởi trần rồi."

Lục Thiên Minh trợn mắt.. nói nhảm, ngươi thích cởi trần liền cởi trần đi, đem ta thoát theo làm gì!?

Vũ Lâm miêng hướng về nàng bộ ngực cần vài phát, đem nàng cho rên lên khe khẽ, đoạn đầu lưỡi hắn lướt vòng quanh bộ ngực nàng, khiến cho nàng chỉ biết đem hắn đẩy đi ra, nhưng lại không được. Trong lúc đó, hắn đã cởi xong quần của mình, cây nhục cần cứng rắn bỗng lên khiến cho Lục Thiên Minh đỏ mặt nhìn sang hướng khác.

Vũ Lâm bàn tay hướng về quần của Lục Thiên Minh mà cởi, nàng mặc là áo đạo bào, cho nên hiện tại tư thế là áo đạo bào bên ngoài mà bên trong trống hoác, ngực nàng nhô cao lên, hạ thân một mảnh trơn bóng, cửa mình ướt sũng do bị Vũ Lâm đem "nghịch" phần trên này giờ.

Lục Thiên Minh đem cái gối úp lên mặt, đỏ bừng bừng hi hi nhìn hắn. Vũ Lâm đem cái gối lấy ra, một tay hướng về nàng ngực xoa nắn, một tay khác hướng về hạ bộ nàng sờ mó, đồng thời miệng hắn lại hướng về miệng nàng hôn.

Nữ hài tử lần đầu tiên "lâm" tự nhiên sẽ có chút sợ sệt, dạng này có thể để cho nàng cảm thêm an tâm. Cái này đem so với chỉ tự thỏa mãn bản thân căn bản không là một dạng.

Vũ Lâm hôn thêm vài phút, nhìn qua nàng, hỏi:

"Ta cho vào nhé!?"

Lục Thiên Minh đỏ bừng mặt nhìn hắn, nuốt nước bọt gật đầu, Vũ Lâm nhắc mình lên, đặt ở dưới hạ thân nàng, kể đấy căn nhục cần của hắn chọt chọt xuyên qua một lớp màng mỏng, một tia máu đỏ tươi chảy ra dưới hạ bộ của Lục Thiên Minh.

Lục Thiên Minh rên lên một tiếng, nàng chọt cảm giác ngực lạnh, kể đấy thấy Vũ Lâm đã đem ngực vùi vào ngực nàng, bắt đầu hôn nhẹ nhàng vào đó, cái này khiến cho nàng thấy run rẩy, nhắm mắt lại hưởng thụ.

"Ê, ta nghe nói xoa nhiều ngực sẽ to đấy."

Vũ Lâm bắt đầu nhịp nhẹ nhàng, cười ghẹo Lục Thiên Minh, Lục Thiên Minh đem hắn húc cho cái, trừng mắt nhìn mắt, hừ lạnh quay mặt đi mất. Nàng sau khi bị Vũ Lâm "khám phá" ra dường như lạnh lùng hơn nhiều, bắt quá tại hắn xem ra đây chính là..

Ngoài mặt thì không muốn nhưng thân thể vẫn rất thành thật.

Vũ Lâm liên tục nhấp vào, Lục Thiên Minh mím môi không phát ra tiếng rên, nhưng thân thể nàng lại vô cùng hướng ứng hắn, liên tục chủ động lên xuống nhịp nhàng. Vũ Lâm chọt đem miệng hắn cắn tại cổ nàng, lưỡi hơi ngoáy động.

Lập tức Lục Thiên Minh bật ra tiếng rên khe khẽ, Vũ Lâm cười nhẹ, hắn hao tổn chút ít sức mới đem vị trí "yếu hại" của nàng tìm ra, cái này để cho nàng làm càng thêm khoái lạc, mà thấy nàng càng sướng, Vũ Lâm cũng có thể thuận thể càng làm càng hăng.

Đơn giản là cả hai người cùng vui sự tình.

Vũ Lâm cùng Lục Thiên Minh một mực dày vò như vậy thêm 20 phút đồng hồ, cuối cùng hắn gầm nhẹ một tiếng, một dòng tinh dịch nóng hổi tuôn trào vào bên trong nàng, để cho Lục Thiên Minh đang rên rĩ mãnh liệt cũng phun trào ít nước ra ngoài, đem hắn nhìn bằng ánh mắt tràn ngập khoái cảm.

"Khụ khụ.."

Vũ Lâm nhìn qua hạ bộ nàng một chút nước tinh rỉ ra, đột nhiên chỉ thấy Lục Thiên Minh nhắc người lên, đối với hắn vừa ôm vừa hôn, mà nàng lúc này lại chủ động đem hạ bộ mình sát ở trước cây nhục cần của Vũ Lâm, này có thể để hắn như thế nào chịu được!?

Cho nên, hắn đem nàng nhắc lên, cắm sâu cây nhục cần vào trong nàng, lại thêm một hồi nhấp nhô khoái hoạt mới, căn phòng tràn ngập tiếng rên dâm dăng của hai người, cảnh xuân phơi phới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Nhất Long Song Phượng (18+)

Gia Linh lúc này đang ở phòng khách dọn đồ ăn cho 3 người. Nàng lúc mới tỉnh dậy nhìn Lục Thiên Minh đang cùng Vũ Lâm ôm chặt vô cùng kinh sợ, tuy nhiên Vũ Lâm nhanh chóng cho nàng đi ra ngoài.

Gia Linh lúc này đang mặc quần áo mà Vũ Lâm hôm nọ đưa cho, nàng ngượng đỏ bừng mặt: Áo ngắn không có áo ngực, cặp vú ngẩng cao lên chọc chọc vào áo, bồng hoàn toàn lộ ra, bên dưới mặc một kiện váy mỏng trắng nửa trong suốt, không có quần lót.

Nàng không dám mặc cái này ra đường, Vũ Lâm cũng nói chỉ cần mặc cái này ở nhà, nhưng ở nhà cũng thấy ngượng, có điều đây lại là Vũ Lâm phân phó a, lại còn bảo là hần ưa thích nàng mặc loại đồ này, còn cái gì kín kín hở hở kích thích hơn hần quá cởi mở.

Bất quá nhớ lại mấy hôm trước nàng bị Vũ Lâm kéo vào trong phòng liên tục làm hơn hai tiếng lại làm cho nàng có chút ẩm ướt, nhớ lại lúc thiếu gia đem cái đồ dút vào bên trong nàng, phun chất dịch trắng nhầy vào người nàng, hai tay thiếu gia nhào nặn cặp vú của nàng. Một tay nàng hướng về bộ ngực mình giãy vò, một tay khác móc vào trong âm đạo bắt đầu thọc...

"Hãy, tự giải quyết luôn rồi cơ à?!"

Chợt, một giọng nói vang lên, Vũ Lâm đi từ trong phòng ra bên ngoài, Gia Linh nhìn lên, lập tức đỏ bừng mặt, hần lúc này đang khỏa thân, thân thể tám mũi cơ bắp vạm vỡ như thể được tạc vậy, khiến cho tim nàng đập thành thịch.

Nàng nhanh chóng nhận ra mình đang làm gì, đứng lên, áo bị nàng vén cao lên trên ngực chưa kịp vuốt xuống, cúi mình nói:

"Thiếu gia... nô tì..."

"Không có gì, thích thì cứ tiếp tục đi.. "

Vũ Lâm nhìn qua nàng, áo bị nàng vén cao lên ngực, cặp đào hồng lộ ra, quần lót không mặc, váy nửa trong suốt nhìn thấu toàn bộ, hơi cảm thán, quả nhiên kín kín hở hở kích thích hơn hần quá cởi mở.

"Ê, người bắt nàng mặc cái gì này?!"

Chợt một âm thanh bực tức vang lên, Gia Linh cùng Vũ Lâm nhìn qua, thấy Lục Thiên Minh cũng đang lỏa lồ thân thể, cặp đào vuron cao, tình trùng bị đánh lên trên đấy, miệng nàng cũng nhỏ ra một ít. Từ âm đạo nàng đâm thủy cùng tinh dịch chảy ra đến tận đùi, nhìn trông qua kích thích vô cùng.

"A, Lục Thiên Minh huynh, người ra rồi à!?"

Vũ Lâm cười cười:

"Ta không nghĩ với cách ăn mặc của người người có tư cách nói nàng đâu."

"Đó là do người xé hết đồ của ta."

Lục Thiên Minh dậm mạnh chân bực bội, đâm thủy cùng tinh dịch nhỏ tong tong xuống sàn.

"Hơn nữa, người còn đem ta chơi 3 hiệp liền. Sắc quỷ, người khi dễ ta."

"Ây, ai là người lần cuối cùng còn chủ động cười lên người ta, cuối cùng nhip hông không đủ sướng bèn gào thét đòi ta nháp?!"

"Người... đó là..."

Lục Thiên Minh đỏ bừng mặt..

"Lục thiếu gia...người là nữ?!"

Gia Linh kinh sợ, nguyên lai Lục Thiên Minh lại là nữ. Vũ Lâm gật đầu, ra hiệu cho cả hai nữ ngồi xuống, Gia Linh thì bị hần kéo đến ngồi lên trên đùi hần, chợt Lục Thiên Minh nhoáng một cái đã xuất hiện ở trên đùi Vũ Lâm, cười nhìn Gia Linh:

"Không cần đâu, ta lo liệu rồi."

Nói rồi nàng nghiêm chỉnh ngồi trên đùi hần, bất quá cây cần trụ hần va quệt vào cửa mình nàng khiến cho nàng lạnh lùng nhìn Vũ Lâm. Vũ Lâm cười hi hi nhìn lấy nàng, hơi sửa tư thế một chút, đem cây cần trụ ẩn sâu vào bên trong cửa mình nàng, đâm thủy nàng đủ để đem hần đâm vào không gặp chút

cản trở gì.

"Người sắc quý, nhột."

Lục Thiên Minh tay cầm lấy cái bánh mì chọt rút về, vỗ một cái lên đùi Vũ Lâm, trừng mắt nhìn hắn. Vũ Lâm cười không để ý, hông bắt đầu nhíp, hắn càng đâm vào Lục Thiên Minh càng phát ra từng tiếng rên, nàng tựa người vào bàn, hai chân quàng ra sau bầu vào người hắn. Vũ Lâm hai tay đem nàng kéo mạnh về bên mình, hông vẫn không ngừng nhíp.

Cặp vú của nàng lắc lư mỗi lần hắn nhíp, dâm thủy tuôn trào. Gia Linh thấy thể miêng đắng lưỡi khô, hai tay bắt đầu tự thủ dâm. Lục Thiên Minh chọt cảm giác có cái gì đó hướng tại nàng cắn một cái, nàng rên la khe khẽ:

"Không... đừng cắn...ư... ư... ơ ơ ư ư ư"

"Ưm ưm ưm sướng quá... đừng dừng lại..."

"Ahhhhh.....!! Sướng quá... Em ra nữa... em ra!!!! Ư...."

"Nhẹ thôi.. ư. sướng quá em chịu không nổi... ư ư"

Vũ Lâm cười cười, hắn tìm ra được điểm nhạy cảm của nàng. Kéo đẩy miệng hắn cắn mạnh hơn, Lục Thiên Minh bắt đầu rên la không chịu được, mà Vũ Lâm nhíp nhấp càng lúc càng mạnh, cuối cùng hắn cắn nhẹ vào tai nàng, hạ thân hai người rung lên mãnh liệt, Vũ Lâm phun trào vào trong nàng một luồng tinh dịch nóng hổi, mà Lục Thiên Minh cũng dâm thủy phun trào.

Hai người tựa vào ghế nghỉ nửa phút, kể đó Vũ Lâm nhìn qua Gia Linh, nàng đang tựa người vào ghế, nhìn hắn ánh mắt hơi u oán, hai tay đã móc ra một mảnh dâm thủy. Vũ Lâm cười đặt Lục Thiên Minh xuống ghế, nàng giận dỗi nhìn hắn đi sang phía Gia Linh, đem Gia Linh bế thốc lên áp nàng lên bàn ăn, doggy nàng ngay trên bàn, Gia Linh rên rĩ âm phòng.

"Thiếu gia, ngài làm ta sướng quá."

"Thiếu gia, ngài nắc mạnh lên đi, Gia Linh không chịu nổi."

"Thiếu gia, ngài làm Gia Linh sướng quá, sướng quá... Gia Linh yêu ngài lắm.. ư ư ư ư ư.... "

"Dâm nha hoàn, người rên rĩ mãnh liệt thật đấy."

Vũ Lâm cười, tay không ngừng bóp mông nàng, Gia Linh càng rên rĩ mãnh liệt hơn. Vũ Lâm vỗ mông nàng, nói:

"Gọi chủ nhân."

"Chủ nhân..."

Kéo đẩy Vũ Lâm cảm giác hai chân ướt lạnh, Lục Thiên Minh đã lún xuống dưới háng hắn, bắt đầu liếm cây cần trụ cùng hai hòn bi của hắn, mà Vũ Lâm cũng đang quần thảo cùng với Gia Linh cho nên nàng cũng liếm luôn cả dâm thủy của Gia Linh nữa.

Vũ Lâm đem Gia Linh chơi xong, kể đó hắn lại chuyển qua Lục Thiên Minh, lại qua Gia Linh, ba người quần ầu nhau nửa ngày trong căn phòng, từng tiếng rên dâm đang phá trời.

Vũ Lâm đem hai nữ thỏa mãn, hiện hai nàng đang ở dưới hạ thân hắn đem lưỡi lau sạch dương vật hắn, còn bản thân Vũ Lâm thì tuyển lựa đặc biệt một vài bộ đồ hắn tự may cho hai nữ mặc, chủ yếu do Lục Thiên Minh quần áo đều đã bị hắn đem ra phá toái trừ vài bộ nàng không còn dám lôi ra nữa.

"Uy, Gia Linh, bộ này như thế nào?!"

Vũ Lâm cười cười, dựng Gia Linh lên cho nàng mặc thử. Đây là bộ đồ bơi một mảnh, ngoại trừ việc lưng cùng hai vú và hạ bộ hở ra thì tương đối bình thường. Gia Linh đỏ bừng mặt, gật đầu:

"Vâng, thiếu gia."

"Còn tiểu Lục thì mặc cái này nhé."

Lục Thiên Minh thiếu chút đem dương vật hắn cắn một phát, nàng trừng mắt liếm sạch tinh dịch còn dính trên c-c hắn, kéo đó nuốt vào, nói:

"Người cái này sắc quý, ta không ngại người nhìn thấy, nếu có ai nhìn thấy thì sao!?"

Bộ đồ này căn bản là một mảnh vải choàng ra đằng trước, nhìn trước có vẻ đầy đủ, nhưng chỉ thế thôi, đằng sau cùng bên trong căn bản trống tuếch. Vũ Lâm nhún vai:

"Chúng ta đang thảo luận là mặc đồ trong nhà như thế nào.. ta thì đương nhiên là tự nhiên rồi. Đây mới là đồ muốn mặc đi ra ngoài này."

Kể đó, hần giờ lên một bộ đồ để cho Lục Thiên Minh gầm rú nhiều hơn..., trên cơ bản gần như là váy sườn xám vậy.. nhưng Lục Thiên Minh không hài lòng. không phải bởi vì nó hở hang, nó đủ kín đáo để chỗ nào hở cần hở và chỗ nào kín cần kín.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Long Mộ

Vũ Lâm cùng hai nữ tiến vào sâu bên trong Thú Viên. Gia Linh mặc bộ đồ xinh đẹp hơn nhiều, còn Lục Thiên Minh bị Vũ Lâm kéo vào bên trong phòng thay đồ, đem bộ đồ nam trang mà nàng hay mặc thay vào một bộ nữ trang, bất quá hần thì không có đồ lót cho nên cả áo vú lẫn quần lót đều không có.

"Đời này có ai mặc sườn xám mà thả rông không?!"

Lục Thiên Minh bức bối nhìn Vũ Lâm đang nhìn ra ngoài, một tay hần lật cái váy tới đùi của nàng, để lộ ra cửa mình được cạo sạch lông, ngón tay hần thoa quanh đấy. Lục Thiên Minh cũng chẳng để ý nữa, nàng nhìn ra ngoài ngắm cảnh, lăm bằm.

"Lại còn là loại chỉ ngắn tới đùi, nguoi thật coi ta là sắc quỷ giống nguoi a?! Có người nhìn thấy thì sao?!"

"Không sao, quanh đây làm gì có ai?!"

Vũ Lâm cười hi hi nói, nhìn thấy nàng mặc bộ đồ do hần chuẩn bị cho khiến cho hần chợt có loại thèm thuồng cảm giác. Kể đó hần giờ tay ra vuron vào trong áo, nắn nắn bộ ngực nàng, cười thầm trong bụng, kể đấy hần nhìn chung quanh, xác nhận thực sự không ai bên đem cả hai kéo vào trong rừng.

"Này, nơi này là trong rừng đấy."

Lục Thiên Minh bức bối kêu lên, còn Vũ Lâm gật đầu vén váy của nàng lên tận trên ngực, căn bản cái gì cần hở và không cần hở đều lộ ra hết, vú nàng căng cứng lại, bên dưới ướt đầm trong sợ hãi bị phát hiện. Vũ Lâm nhẹ nhàng xoa âm đạo nàng, an ủi:

"Đừng lo, ai tới đây ta đều sẽ trước tiên phát hiện ra..."

Xác thực, Ma Nhân Thiên Phù bảo thuật có thể quan sát vạn dặm trong vòng, hần cũng không có nói chơi...

Vũ Lâm chợt cảm giác dưới thân ướt át, nhìn lại thì từ lúc nào Gia Linh đã cởi quần của hần ra, nhậm miệng vào. Vũ Lâm chợt cảm giác một loại ác thú vị, đẩy Lục Thiên Minh lên gần giữa thân cây, bắt đầu liếm l-n nàng. Lục Thiên Minh bị đẩy cặp vú sóc lên, nhìn quanh xác nhận thật không có ai hơi lấy tay che cặp vú rồi bắt đầu hào hào hưởng lạc...

Cùng lúc, Gia Linh cũng vứt quần áo của nàng sang một bên, hoàn toàn khỏa thân, chống hông cho Vũ Lâm mạnh mẽ hung hăng doggy, trong rừng bắt đầu vang lên những âm thanh rên rỉ dâm dục mãnh liệt...

Sau đó 7-8 ngày, Vũ Lâm cùng với hai nữ liên tục quần quật ở trên giường, thi thoảng ngẫu nhiên nổi hứng sẽ chỉ đơn giản là đi ngủ, buổi sáng thì ra ngoài đi săn dị thú. Dị thú ngoại trừ là liều thuốc cho Vũ Lâm còn có rất nhiều công dụng, tí như luyện dược, luyện đan, luyện kim, làm đồ ăn.

Vũ Lâm hấp thu linh lực trong máu huyết hưng thú, xương thì hần để lại đem về. Hiện tại hần đã là toàn bộ các huyết vị sinh cùng tử đều kích phát hết, lực chiến thậm chí có thể đem Kim Đan tu vi thông thường đánh ngang tay, nếu hần dùng kiếm có thể dễ dàng giết Kim Đan tu vi.

Hần cũng đem cho Lục Thiên Minh một phần công pháp song tu - Dâm Ngã Chứng Tình Quyết, công pháp này cùng bản của Gia Linh cũng tương tự, có điều tập trung hơn về phần Chứng Tình, mỗi khi nàng nổi hứng sẽ tích lũy một loại âm dương năng lượng, mà thông qua làm tình với hần có thể để cho nàng dùng loại năng lượng này thái âm bổ dương thái dương bổ âm, cả hai cùng có lợi.

Hơn nữa, công pháp này có thể bồi bổ thiên tư, chỉ cần âm dương năng lượng đầy đủ.

Một tối ngày thứ 15, Vũ Lâm đi dạo trong rừng một mình.

Sau khi đem Lục Thiên Minh dâm hứng giải quyết về sau thuận tiện cùng với Gia Linh làm một nháy, hần đi tới đây. Buổi sáng mấy ngày trước hần nổi hứng làm chuyện mang hai người đi dạo xung quanh trợ trong "bộ đồ mặc ở nhà", Gia Linh thì không ý kiến còn Lục Thiên Minh thì giấy này lên, bất quá lúc ở trong hang động làm tình thì nàng ngược lại sôi nổi nhất, hần kém chút thì nghĩ cả hang âm vọng sẽ vang ra bên ngoài.

Nàng căn bản chính là nghiện còn ngại.

Vũ Lâm nhìn vào bên trong một cái thác nước, bên dưới thác nước có tồn trữ lấy một đồng lớn nằm phát sáng. Đây là tại sáng nay đi ngang qua hần nhìn thấy, tuy nhiên hần một mực không có nói vì hần cảm giác được xung quanh có gì đó lạ lẫm quá yên tĩnh.

Một cây số xung quanh khu vực này hoàn toàn không có bất kỳ cái gì, cỏ không có động vật không. Nhưng ở đây lại có những cây nấm vô cùng kì lạ,

nếu dùng thần thức quét qua Vũ Lâm sẽ tự động bỏ qua chúng, nhìn qua thì hẳn sẽ coi chúng chỉ là những bông hoa dưới nước, nhưng nếu như nhìn kĩ thì hẳn lại có một loại ảo giác coi chúng thành cá.

Đây là một loại độc tố lan truyền nhận thức, loại này đối với Vũ Lâm mà nói là không có vấn đề gì. Vũ Lâm cúi đầu ra, lặn xuống nước đem đám nấm kia moi lên, moi lên một nửa hẳn chợt phát hiện ra đây kì thật không phải nấm, mà là một tảng san hô khổng lồ, chỉ là những con san hô chia ra có hình nấm mà thôi.

Đối với loại kì vật này hẳn cũng không để ý, tuy nhiên hẳn lại nhận ra loại san hô này, nếu như hẳn nhớ chính xác thì loại san hô này không thể có được khả năng lan truyền nhận thức độc mới đúng.

Như vậy, hẳn là đã có thứ gì đó cảm nhiễm san hô này.

Hắn nhìn qua vết tích xung quanh, san hô này ở đây ít nhất cũng có mười mấy ngàn năm, "ăn" thì chẳng được mấy tích sự, đem về giữ lại để coi như đẹp nhà đẹp cửa vậy. Nghĩ rồi hẳn cẩn thận đem cả đồng san hô vào trong trừ vật giới chi, cẩn thận đem phủ vãn bao quanh nó để cây san hô này không chết.

Khổng lồ vô cùng, dài vài trăm mét, nhưng hẳn chỉ đem về mười mét hơn mà thôi.

Vũ Lâm kể đó tiếp tục đi xuống đáy, chợt nhận ra bản thân đã ở dưới một cái hang động từ lúc nào. Hang động này dù là ở dưới đáy nước nhưng hẳn vẫn nghe những tiếng gầm rú đầu đầu. Đột nhiên từ bên sườn hang động, một cái bàn tay người khô queo hé ra, kéo dài tới hàng chục mét lao vào hẳn.

Vũ Lâm không hoảng loạn, phủ vãn vàng rực quanh người hẳn lóe lên, hóa thành một cái chảo Viễn Cổ Ma Bằng vỗ một cái về phía bàn tay thô to kia, lập tức bàn tay run rẩy lui lại, rồi nổ tung hóa thành từng luồng mưa máu đen, máu là huyết khô đặc lại thành bụi.

"RỔng"

Một luồng rỗng vang lên, vô số bóng người xuất hiện ở quanh hang, có đồng phục, có thiết giáp binh sĩ, có thường dân áo quần, tất cả đều đồng loạt rít gào hướng về phía hẳn đánh tới. Toàn thân Vũ Lâm phun trào liên tục phủ vãn, phủ vãn đánh vào trên thân thể bọn họ đều đem thân thể bọn hắn nổ tung.

"Đây không phải chính thể."

Vũ Lâm nhíu mày, Trúc Cơ kì hẳn đã có thể vận dụng một loại phủ vãn để dưới nước hô hấp thời gian dài, hẳn tự nhiên là không lo đuối nước. Có điều để cho hẳn khó chịu là đám thủy thi này, chúng hẳn là những người vì lý do nào đó bị chết ở đây, bị một yêu ma gì đó ăn thịt, từ đó sinh ra thi biến.

Thi biến chỉ có luyện thể thực lực, tự nhiên dễ dàng giết. Nhưng mà chiến trường là dưới nước cho nên hẳn có chút không quen thuộc, hơn nữa những con thủy thi này còn có thể không chế nước, để cho hẳn nhiều loạn cảm giác.

Bất quá cũng chỉ thế thôi, không quen thuộc qua đi chính là một hồi đồ sát.

Vũ Lâm bơi tiếp vào trong, đột nhiên, một cái xúc tu hướng về phía hẳn đánh tới. Vũ Lâm nhanh nhẹn né được, giơ tay lên, từ lòng bàn tay hẳn phun ra một đạo kiếm quang đem căn xúc tu này xé thành mưa máu, kể đấy rít gào từ dưới lòng đất là một đầu bạch tuộc.

Cũng không hẳn từ dưới đất, nó hoàn toàn ngự trang ở bên dưới nền đất, xung quanh hẳn lúc này đầy những xúc tu, Vũ Lâm là bị đám thủy thi bao phủ nên không nhìn ra. Hẳn có chút kinh ngạc: thứ này thế mà cũng có khả năng gây loạn nhận thức.

Nên biết, dù là hẳn vừa nãy nhìn qua dưới nền hang cũng chỉ là một đám rong rêu, nay đột nhiên toát ra một con bạch tuộc.

Con bạch tuộc này có lẽ không nên gọi là bạch tuộc, nó có kích cỡ như cái xe tải, đầu lâu người, dưới cần cổ mọc ra mấy chục cái thô to cánh tay mềm dẻo không xương tựa như là xúc tu, nhưng xác thực là hình cánh tay người.

"Nhân Bì Phát."

Vũ Lâm kinh ngạc nhưng mày, Nhân Bì Phát là một loại yêu ma quỷ quái có thể chui vào da người, từ đó phát triển bên trong người đó, chiếm đoạt các đặc điểm sinh lý. Nói chung nó là một dạng yêu ma kí sinh.

Vũ Lâm giơ tay ra, một đạo kiếm ý rung trời phát ra, lập tức con Nhân Bì Phát trước mặt hẳn bị đạo kiếm ý này chém ra làm đôi. Dù sao nó cũng chỉ là Trúc Cơ đỉnh phong, đối với hẳn mà nói không đáng để hẳn tự dùng kiếm động thủ.

Vũ Lâm đem ra một túi bột trắng, rải lên trước rồi lui về phía sau. Bột trắng này đi tới đâu, lập tức vô số con giun tự động hiện hình, co rút lại trong khi liên tục vận vẹo rồi rơi là tả xuống. Vũ lâm đợi thêm một lúc lâu, lại làm thêm một lần nữa với một đồng bột đen, giết thêm một lũ giun khác rồi mới dám đi qua.

Yêu ma loại sinh vật này quá quái đản, có nhiều loại dù sau khi chết vẫn có thể đem một thứ gọi "nguyên rửa" áp đặt lên thân thể người khác, bị dính loại nguyên rửa này hẳn cũng không có cách nào. Chỉ có Tế Linh mới có thể sinh ra sức kiềm chế hoặc hủy diệt thứ này.

Hầu hết nguyên rửa đều cần môi giới, trong trường hợp này là những con giun kia, cho nên hẳn cũng không có dùng Linh Thần Dung Lô Quyết với chúng. Thứ nhất là chúng là còn sống kì vật, thứ nữa chúng toàn thân đều mang theo nguyên rửa, không thể dùng Linh Thần Dung Lô Quyết để hủy bỏ.

Nguyên rủa thứ này cũng gần như một loại đại đạo pháp tắc vậy, rất kì quái nhưng lại cũng tồn tại.

Vũ Lâm tiếp tục tiến vào trong, lần này hắn tỏa ra uy áp khổng lồ của Trúc Cơ khai mở sinh tử huyết vị, hầu hết dị thú yêu ma tồn tại trong động này cũng không có tu vi cao, bị uy áp này hoặc là trấn thành thịt nát, hoặc là sợ hãi bỏ chạy.

Vũ Lâm một đường thông suốt đi tới, cuối cùng hắn đi tới một cái hang động, hang động này rộng vô cùng, hàng chục cây số cao, hàng chục cây số dài. Chính giữa hang động này là một cái mộ vô cùng lớn, đã xói mòn ra một nửa.

Là một cái Long Mộ, xương cốt đã hóa vụn, tuy nhiên hết sức kì quái đó chính là tại chính giữa long mộ có một vòng tròn nhỏ, sáng lấp lánh tựa như một quả trứng, nhưng đây tuyệt đối không phải trứng, giống như một khối ánh sáng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thu Làm Nô

Vũ Lâm nhíu mày nhìn qua Long Mộ, Long là một loài sinh vật cổ đại vô cùng mạnh mẽ, hiện tại đã chỉ còn sót lại ở Tiên Vực phía trên. Phạm vực là sẽ không lưu lại Long. Cũng không hiểu có phải có vấn đề gì không, tuy nhiên hầu hết các loài sinh linh thuần huyết ti như Hồng, Chân Long Chân Phượng đều có ở Tiên Vực, tuy nhiên Phạm Vực thì chỉ còn sót lại đời sau của chúng.

Ti như Chân Hồng, Toan Nghê các loại.

Nếu ở nơi này từng có một con Long bỏ mạng ắt hẳn sẽ dẫn động tới vài cái kinh khủng tồn tại tới điều tra. Dù sao Long thế nhưng là một loài sinh vật vô cùng kiêu ngạo và tàn khốc, toàn thân nhưng lại toàn là bảo.

Vũ Lâm tiếp cận cái đoàn quang cầu này, đoàn quang cầu tỏa ra một loại ánh sáng âm áp vô cùng, khiến cho hắn trong nháy mắt giống như cảm thấy mình ở trong lòng mẹ, một thứ cảm xúc thanh thoát toát lên trong thân thể, khiến cho hắn cảm thấy bỗng bình.

Gặp quỷ. Thứ này còn mang theo thôi miên thần trí. Hơn nữa tác động vẫn là mười phần không thấp.

Vũ Lâm rung người, đồ tươi phù văn phun ra từ các lỗ chân lông của hắn, chấn động khiến hắn trong nháy mắt tỉnh táo lại. Lúc hắn hoàn toàn tỉnh táo đã nhận ra bản thân đang lơ lửng trên tay tiến về phía đoàn quang cầu kia, mồ hôi vã ra như tắm, rút tay lại.

Tuy nhiên cùng lúc, bên trong quang cầu vang lên một tiếng ngân nga, thế rồi, từ bên trong quang cầu bước ra một cô bé, thân thể khoảng mười lăm mười sáu tuổi, nhưng nên biết Tu Chân giới không thể nhìn ngoại hình đoán tuổi được, có lẽ nàng đã vài trăm tuổi rồi.

Cô bé này có một cặp sừng rồng, cặp mắt là mắt rồng, khuỷu tay có gai rồng, sau lưng mọc ra đuôi rồng, trên vai mọc ra cánh rồng. Tai nàng nhọn hoắt, tóc nàng dài chấm đến rốn. Nàng chỉ mặc một khiên đồ bơi da, cặp ngực cùng mông căng lên...

Vũ Lâm nuốt một ngụm nước bọt, ngay thời điểm nhìn thấy bé con này, lập tức hắn trở nên miệng đắng lưỡi khô, không tự chủ được nghĩ tới việc đè nàng xuống, đem nàng làm cho tới khi toàn thân hắn kiệt khô mà chết.

Bất quá thân là Tiên Vực trọng sinh người, chút tiểu thủ đoạn này sao có thể khó dễ được hắn?! Hắn lập tức trở nên tỉnh táo lại, âm thầm kêu khổ, hai tay huy động đem vô số phù văn các loại tập hợp vào, có Côn Bằng gào rú, có Toan Nghê gầm thét, có Cự Long chấn trời, lại có cả Phượng Hoàng sà cánh.

Toàn bộ phù văn xuất hiện xung quanh, để cho cô gái này nhíu mày lùi lại, cùng lúc một luồng Kim Đan hậu kì uy áp vọt tới, Vũ Lâm chớp mắt cảm nhận loại khí tức của cô gái này, kinh ngạc:

"Người là Mị Ma?!"

Mị Ma là tên một loại sinh vật sống trong Ma Giới, có thể xưng là chủng tộc rất phiền phức, là một chủng tộc có trí tuệ cực cao cùng khả năng không chế dị tượng cùng huyền thuật nhất đẳng, cực kỳ am hiểu đối phó cảm xúc con người dù là những kẻ vô tình nhất.

Hình dáng Mị Ma cùng Long nữ hóa thành hình người cũng gần giống nhau, nếu không cảm thụ khí tức rất khó phân biệt.

Vũ Lâm có chút ý động, nên biết, Mị Ma là trong vạn tộc một cái tối am hiểu thái âm bổ dương cùng thái dương bổ âm, song tu cùng với Mị Ma là nhất đẳng loại hình. Hơn nữa, hắn có tự tin bằng vào thủ đoạn của hắn hẳn khá có niềm tin để cho nàng không thể đem hắn làm thành lô đỉnh được.

"Người... người dám phá hỏng chuyện tốt của ta...!"

Nữ Mị Ma chợt hướng về Vũ Lâm đánh tới, Vũ Lâm nhíu mày, hoàn toàn bỏ qua cái ý nghĩ đem nàng thuyết phục cùng hắn song tu, hướng về nàng một chưởng đánh tới, sinh tử huyết vị bùng nổ, lực lượng của hắn tăng lên gấp đôi gấp ba khoảng chừng.

Hai luồng chưởng lực đối chọi nhau, Kim Đan trung kì Nữ Mị Ma thậm chí ngược lại bị Vũ Lâm khắc chế. Đây cũng không lạ, nữ Mị Ma chỉ am hiểu đối với tinh thần phương diện cùng huyền thuật thiên phủ, lực lượng không phải thế mạnh các nàng.

Bất quá, Vũ Lâm lúc này cắn ra một tia máu, tia máu đan xen thành một loạt ngàn chữ cổ trấn ở trên đầu hắc, đây là một loại phù văn thượng cổ, có thể tạo ra một trường lực ngăn chặn các loại công kích tinh thần đẳng cấp không cao, gần như đem tinh thần hắc hắc phong bế lại.

Mà Vũ Lâm thủ đoạn này tới từ Tiên Vực, mặc dù tu vi hắc chỉ là Trúc Cơ đỉnh phong, nhưng linh lực ẩn chứa trong máu có thể cùng Kim Đan không phân cao thấp, tác dụng tự nhiên có thể một mực phòng chống lại tinh thần không chế của nàng.

Nếu xét cả bản chất tinh thần lực mạnh mẽ kinh hồn của hắc, có lẽ đủ để Luyện Hư kỳ tu sĩ cũng khó có thể đối với linh hồn hắc làm gì.

Vũ Lâm hai tay khuấy động, các phù văn hắc đã sắp xếp sẵn từ trước cùng lúc phun trào, Kim Bằng kiểm ý phun trào mãnh liệt, thông thiên triệt địa chém về phía Ma Mị nữ, Long Thần trào gầm rú chộp về phía nàng, Thao Thiết há to miệng một luồng hấp lực khổng lồ phun ra, Kim Ô hướng 9 vàng mặt trời trên đầu hắc bái tuế, lại phun ra một cột lửa...

Từng phù văn hóa thành một đầu sinh linh, đây là đối với phù văn pháp tắc đã triệt để thành tựu mười phân vẹn mười, vô cùng hoàn mỹ biểu hiện. Hơn nữa, đây càng là các đầu sinh linh thuần huyết phù văn hiển lộ ra, dù chỉ là các phù văn thần thông không mấy mạnh mẽ, nhưng thuần huyết phù văn liền đã là vô địch ở phạm vực.

Nữ Ma mị kinh hãi trước khí thế này, nàng giơ tay, hắc khí mang theo trận trận tiếng gào thét rên rỉ bay về phía hắc, cùng mấy đầu phù văn cụ hóa va chạm, nổ tung. Tuy nhiên Vũ Lâm chiếm thượng phong:

Kim Bằng kiểm ý phá không, xé rách tay đối phương.

Nữ Ma mị rên rỉ một tiếng tràn ngập âm thanh, nàng nhìn qua tay mình đầy máu tươi, phẫn phẫn nhìn Vũ Lâm:

"Thiếu gia... người làm tổn thương nô tì."

Cùng với lời nói của nàng, một loại ảo ảnh sinh ra chấn động tâm thần hắc, nhưng nhanh chóng bị thượng cổ huyết phù văn trên đầu Vũ Lâm gạt bỏ. Đây là cùng loại Chân Ngôn Thuật, từng lời nói đều có thể khiến tinh thần lay động, lời càng thâm độc, tổn thương càng mạnh.

Vũ Lâm cười lạnh, loại thủ đoạn này có thể khiến hắc sinh ra chút xao xuyến?! Tựa theo hiểu biết của hắc với Ma Mị, chỉ cần tìm hắc xuất hiện một tia loạn nhịp sẽ liền sa vào vô tận huyền thuật của họ, cùng hiện thực vô cùng giống, không thể đi ra.

Vũ Lâm giơ tay lên, trên tay hắc xuất hiện Thương Lan Kiếm, ngập trời kiếm khí chém về phía Ma Mị nữ. Kiếm này cùng Kim Bằng kiểm ý lúc trước khác biệt, kiếm ý lúc trước chém ra là chân chính ngập trời, nhưng lại tràn ngập lỗ hổng.

So sánh, kiếm này giống mũi kim thép, còn Kim bằng kiếm ý tựa tờ giấy, to mà dễ bị đâm thủng. Cả hai tự nhiên không cách nào so sánh.

Kiếm này phá không lao tới, Ma Mị nữ từ hắc khí ngưng tụ vào tay, vỗ vào kiếm, thanh kiếm vốn nhắm thẳng vào tim nàng bị nàng một vỗ này chuyển hướng, xuyên qua vai phải nàng. Tuy nhiên để nàng tái mặt chính là cùng lúc, Vũ Lâm tay giơ lên, bảy tám cái cùng loại Kim Bằng kiếm phù văn xuất hiện, hết thảy hướng về nàng khởi xướng công kích.

Tay nàng xuất hiện ma khí liền hóa thành Hỗn Độn Ma Thần phù văn, một trong Thập Hung hướng về Vũ Lâm lao tới. Hỗn Độn là một con trông như quả cầu thịt, dưới chân nó có 6 chân nhện rít gào lao tới.

Vũ Lâm trên tay xuất hiện một mặt ngọc giản, hắc bóp nát phiến ngọc giản này, lập tức một tiếng rú lớn vang lên, một đầu chim hạc một chân toàn thân phun trào lửa đen mờ hồ xuất hiện, nó há miệng, một tiếng vọng âm như có như không xuất hiện, như một nữ tử từ thối sáo, một tia lửa từ mỏ nó bắn ra.

Tất Phụng thuần huyết phù văn, lực lượng của con Hỗn Độn dị thú kia đủ chiến Kim Đan đại viên mãn, nhưng Tất Phụng này cũng là như vậy.

Tia lửa đen này va chạm cùng Hỗn Độn, nổ tung, Vũ Lâm đã sớm ngờ tới điểm này nên không vấn đề, nhưng Ma Mị Nữ Tử bị dư chấn từ vụ nổ thổi bay đi. Kế đó Tất Phụng hóa thành vạn đạo phù văn, chính xác mà nói nó chính là một đạo phù văn hóa thành, tan biến trong thiên địa.

Kế đó, đang chao đảo sau lưng hắc Kim Bằng rít lên đánh thép, hóa thành một tia sáng lao về phía Ma Mị, nàng giơ tay lên, linh khí đột nhiên ngập tràn hình thành một cái con dao nhỏ, chém về phía Kim Bằng.

Lập tức, Kim Bằng toàn thân phù văn sa vào hắc hóa, Vũ Lâm búng tay, Kim Bằng nổ tung, đem Ma Mị thiếu nữ đã bị tổn thương từ đòn đánh của Tất Phụng thổi âm âm vào vách hang.

Vũ Lâm toát ra một ít mồ hôi lạnh, đây là thủ đoạn cuối của hắc giai đoạn này, đem toàn bộ chín thành linh lực tái tạo một cái trung cấp bảo thuật cấp thần, phong ấn vào ngọc giản, bóp nát liền có thể kích hoạt nó.

Điểm trừ là ngày hắc chỉ làm được 1-2 cái. Gần đây hắc mới làm 7 cái, 2 cái cho mỗi nữ, 3 cái cho chính hắc. Không phải bắt buộc dĩ hắc cũng không muốn dùng cái này.

Vừa nãy hắc dùng là Hỏa Tầm Ti của Tất Phụng, một vị lão hữu của hắc, Vũ Lâm là sử dụng một thượng cổ phù văn của Kim Hóa Nhật Phụng đối

lấy mười mấy loại thần thuật, Hòa Tầm Ti là một trong số đó.

Hòa Tầm Ti Tất Phuong dùng ra hóa thành vạn vạn sợi tơ vung ra toàn thiên địa, hóa thành một tấm lưới bao phủ vạn đạo, kẻ chạm vào ắt nổ thành tro. Mà hần thì chỉ tạo ra được một sợi.

Thế nhưng này cũng đủ. Nữ Ma Mị bị một đòn này tuyệt không có thể trong thời gian tĩnh lại. Vũ Lâm nhìn nàng, nhướng mày suy nghĩ một chút, kẻ đó toàn thân hần tỏa ra nhàn nhạt cao quý lãnh ngạo ý chí, trong nháy mắt Vũ Lâm biến chuyển..

Giống như một đầu thần long cao cao tại thượng, hần giờ tay áp tay lên đầu nàng, một đạo ấn ký đặc thù giống như một phù văn cùng một cái huyết dịch ấn ký trùng điệp xuất hiện trên đầu nàng, kẻ đó lại tàn đi mất.

Sau đó khí tức Vũ Lâm lại lần nữa trở lại như thường.

Hần nhìn qua nữ Ma Mị, ánh mắt lóe lên chút ánh sáng xám, gật đầu tự nhủ:

"Không tệ, Dẫn Nô Thuật vẫn dùng trơn tru như vậy."

Dẫn Nô Thuật là một loại thuật pháp cực kỳ đơn giản, đem ấn ký của hần áp vào linh hồn của nàng, chỉ cần hần chết hoặc niệm động bạo ấn hoặc đổi hần sinh ra hành động có thể gây tổn hại liền có thể đem nàng linh hồn xé tan năm bảy mảnh.

Đương nhiên, nói đơn giản thì đơn giản, phức tạp cũng phức tạp. Quan trọng là có bao nhiêu hiểu thấu về linh hồn phương diện này.

Mà thân là thi thuật giả, hần chết nàng cũng chết, mà nàng chết.. hần đừng nói cái rắm đều không có, còn có thể đạt được nàng toàn bộ kí ức võ đạo, trăm lợi mà không một hại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tử Nguyệt đột phá

Nữ Ma Mị sau tầm nửa tiếng mới tỉnh dậy, Tất Phuong thuần huyết khí tức chấn cho nàng bất tỉnh rờn rã nửa giờ. Nhìn thấy Vũ Lâm, nàng híp mắt, dự định công kích. Tuy nhiên cùng lúc này, nàng khựng lại, tái ngoét mặt nhìn hần, cung kính cúi mình nói:

"Chủ nhân, Tử Nguyệt xin chào ngài."

Tử Nguyệt:

- ...

Nàng nhìn hần, gằn giọng hỏi:

"Người làm gì ta!?"

"Tốt, cho lui."

Vũ Lâm gật đầu, bắt đầu giải thích sơ bộ cho nàng hiểu tình hình. Dẫn Nô Thuật có thể đối với một số hành động không trọng yếu làm ra tính cường chế, tí như vừa nãy hần muốn Tử Nguyệt nêu ra tên nàng vậy.

Đương nhiên nếu nàng có suy nghĩ gia hại hần, tự nhiên nàng cũng sẽ bị một hồi trừng phạt tựa như thiên lôi bổ trúng đầu. Bất quá, Dẫn Nô Thuật phù văn bị Vũ Lâm cho ma sửa lại, thành ra một loại hiệu quả hoàn toàn khác...

Tử Nguyệt dường như nửa tin nửa ngờ, nàng hừ lạnh một tiếng lui xuống, đột nhiên thân thể nàng sững sờ lại, kẻ đó nàng ngã lăn xuống đất, co giật, lưỡi lè ra nhìn về phía hần, toàn thân nóng rực, hạ bộ bên dưới đầm thủy tuôn trào, hai tay nàng liên tục gãi bên dưới cửa mình, hông liên tục nhấp nhô giống như muốn cái gì đó đâm vào vậy.

Một bên tay nàng hung hăng cường bạo vủ nàng, một tay khác hung hăng hướng về cửa mình xoa nắn tựa như muốn giải tỏa, nàng nhìn về phía Vũ Lâm, ánh mắt tràn ngập khát vọng tình dục.

Đâm ý đại phát.

"Không cần đối ta sinh ra sát ý, bằng không đó chính là kết quả."

Vũ Lâm gãi cằm, không sai lệch lắm, hần là vừa nãy trong một nháy mắt nàng dự tính trước lui về, sau sẽ đi lên ám sát hần nhân lúc hần không để ý, bắt

quá tại Dẫn Nô Ấn nhận thức, đây là hành vi vi phạm "luật" của nó.

Cho nên, liền nằm đó ăn "hình phạt" đi.

Vũ Lâm mặc kệ nàng ở đó rên la, "hình phạt" này chỉ kéo dài trong mười giây trừ khi nàng còn có ý định ám sát hắn lần nữa, cũng chẳng chết người nổi, bèn tiến về trong quang cầu sáng trắng kia.

Hắn nửa giờ qua cũng tìm hiểu qua xung quanh, phát hiện ra bên trong quang cầu kia lại là một cái Long Châu Tháp.

Long có Long Châu, Long Tộc đem bản thân Long Châu luyện thành bốn mệnh chí bảo, tự thành thiên địa. Mà cái này Long Châu Tháp chính là dạng đó, được một cái Hư Tiên Long Tộc luyện ra, chính là cấp thấp nhất Tiên nhân chi khí, nhưng ở Phàm Vực cũng là tốt nhất Tiên bảo.

Dù sao, Tiên bảo sẽ không vì ở Phàm Vực mà bị yếu đi, bản thân nó có thể tính là một thể giới, tự có pháp tắc bản thân. Tuy nhiên Long Châu Tháp lại là phòng hộ tính đồ vật, tấn công cơ hồ không có, nếu có cũng là... đem ném vào mặt đối phương.

Rõ ràng, Từ Nguyệt là muốn đem Long Châu Tháp luyện chế thành nàng bốn mệnh pháp bảo, Kim Đan đã có tư cách này, mà nàng đang luyện chế nửa chừng thì đột nhiên Vũ Lâm chạy tới, nàng thấy một gã trai đi tới bèn mượn cơ hội triển huyền thuật ý đồ đem hắn làm đỉnh lô bồi bổ bản thân.

Bất quá hắn liền bị dọa thành điên, đem mười mấy cái chân huyết dị thú thần thông bảo thuật phun đi ra, để cho Long Châu Tháp đối với thuần huyết khí tức sinh ra hỗn loạn, nàng luyện chế thất bại, tự nhiên là bị cản trở, tu vi sụt từ Kim Đan đại viên mãn xuống còn Kim Đan hậu kỳ, lực chiến cũng bị giảm mạnh.

Bằng không Vũ Lâm hẳn là muốn hao thêm một cái ngọc giản phù văn nữa.

Vũ Lâm gạt đầu, nhìn qua Long Châu tháp đang hỗn loạn rung chuyển, tay hắn huơ động, một cái móng vuốt rồng xuất hiện phía trên tay hắn, long uy hàng, Long Châu Tháp đột nhiên yên tĩnh lại, kể đó vô cùng nhu thuận hướng về bàn tay hắn mà lao tới.

"Điều trùng tiểu kỹ mà thôi."

Vũ lâm nhủ thầm

Long Tộc đối với huyết mạch vô cùng thần phục, huyết mạch đại biểu hết thảy. Hắn huyết mạch không có một giọt long tộc, nhưng trong sâu thẳm linh hồn vẫn còn một tia Long Uy, đem tia Long Uy này lộ ra, đối với Long Châu Tháp đương oai liền có thể nhẹ nhõm cho nó hàng phục bản thân.

Mà đối với một màn này Từ Nguyệt vừa mới hồi phục từ "hình phạt" đi ra là sợ ngây người, nàng biết rõ ràng Long Châu Tháp mạnh kinh khủng dường nào, rất rõ ràng nàng luyện chế thất bại từ đó khiến cho Long Châu tháp đạt tới độ cảnh giác cao chưa từng có.

Không công kích nó thì thôi, một khi công kích chính là cả hai cùng chết tại đây, thế mà cái này nhân loại có thể thuần phục nó trong trạng thái hỗn loạn này!?

Trong nháy mắt đối với người này nàng tràn ngập lòng hiếu kỳ, nàng ần ần cảm giác được người này không đơn giản, rất nhiều bí mật.

Vũ Lâm vỗ vỗ Long Châu Tháp, một luồng linh lực phun trào từ Long Châu Tháp đi ra, đánh thẳng vào cơ thể Từ Nguyệt, mà nàng khí tức cũng nương theo đó nhảy thẳng lên Kim Đan đỉnh phong, dù còn tương đối hỗn tạp.

Đây là vừa nãy nàng bị Long Châu Tháp hấp thu đi một bộ phận linh lực, tương đương chỉ ít một giáp khổ tu.

Từ Nguyệt kinh ngạc cảm thụ bản thân thể nội Kim Đan đỉnh phong khí tức tuôn trào, cúi mình nói:

"Từ Nguyệt đa tạ Chủ nhân."

Kể đó nàng không chút do dự, khoanh chân xếp bằng tu luyện.

Vũ Lâm gạt đầu, kể đó hắn chợt run rẩy khoe miệng, hai vú cùng hạ thân nàng được một cái quần lót cùng áo lót che đầy giống như đồ bơi hai mảnh, nhưng lúc tu luyện nàng là đem bản thân cánh giương ra, "áo lót" cùng "quần lót" cũng giương ra theo, nguyên lai đây là hai cặp cánh của nàng.

Nàng một mực từ trước giờ là khóa thân?!

Bất quá này cũng phù hợp hắn một chút nghe được, chính là chỉ cần là quần áo vô luận chất liệu, thậm chí chỉ cần là đồ vật bao phủ lên người Ma Mị nhất tộc đều bị dị ứng, cho nên tộc này căn bản xưa nay chính là không mặc gì mà hành tẩu thiên hạ.

Này xem ra là được chứng kiến chân diện mục.

Vũ Lâm kể đấy đi xung quanh nhìn xem còn kiểm thêm được gì không, không có gì cả, khu vực này đã sớm bị xói mòn toàn bộ linh lực, tựa như bị Long Châu Tháp bản thân nó hấp thu hết thảy một dạng.

Vũ Lâm bèn đem Long Châu tháp sơ bộ cải tạo qua một lần, đồ đạc bên trong phần nhiều đã hóa thành tro bụi, hẳn là thời gian quá lâu, Long Châu tháp hấp thu chúng để duy trì bản thân, vừa lòi ra đã hóa thành tro bụi, chỉ có 4 kiện là ngoại lệ.

Một thanh vô danh trường kiếm, cán trắng như bạch ngọc, lưỡi kiếm đen như màn đêm, biến ảo không ngừng, hình dáng liên tục thay đổi từ trường kiếm, mỏng như cánh ve kiếm, katana loại hình kiếm, cự kiếm vân vân.

Vũ Lâm vừa sờ vào, lập tức run rẩy, hẳn biết được tên của thanh kiếm này: Liệp Thần Nhận.

Cái này chuyện vui hóa lớn.

Nên biết, vũ khí bất luận loại gì, đều là người dùng hoặc người đúc đặt tên cho. Tên của nó cũng sẽ bị thay đổi theo thời gian, nhưng chỉ có một cái tên là mang theo đại đạo thanh âm quanh quần xung quanh, đó chính là vì nó làm ra được một cái gì đó kinh người chiến tích.

Tỉ như Đồ Long Đao, tức là cái này đao thật đồ qua Chân Long, rất mạnh Chân Long loại hình. Hoặc Trần Yêu Lâu, cái này một tòa ngục tại Tiên Vực trấn chết qua không chỉ mấy trăm ngàn vạn yêu tộc, nên mới được thanh âm thiên đạo quanh quần nhắc tên.

Giết thần chiến tích!? Trên đời này đã còn có thần linh?!

Vũ Lâm nghe được cái này, biết được tên kiếm này không thể lộ ra, chính là đại họa sát thân.

Đương nhiên, hẳn hiện tại đã là Liệp Thần Nhận chủ, tự nhiên cũng có thể tán đi loại này đại đạo thanh âm, để cho nó nội phóng.

Liên tán đi. Hẳn chết đi về sau đại đạo thanh âm cũng sẽ như tự nhiên trở lại bên Liệp Thần Nhận, nhưng đến lúc đó thì có cái gì phần hẳn?!

Cái thứ hai, là một hạt giống Thần Chung bao khóa bên trong một cái kén. Cái này Thần Chung hẳn biết: Sinh Tử Đào Viên, tên như ý nghĩa, người nào ăn vào quả đào sẽ lập tức chết đi, nhưng sẽ sống lại sau nửa ngày, thường được một số thuần vũ sĩ tìm tới để tìm hiểu Sinh Tử Quan trên tâm cảnh.

2 cái còn lại là một trương bản đồ da, phẩm chất quá nát, Long Châu tháp còn không thèm nhìn, có lẽ là cái gì đó bảo tàng, nhưng nhìn sao cũng chỉ có một phần mấy khối bản đồ. Có lẽ là cái gì đó "truyền thừa báu vật của gia tộc" đi.

Một cái khác thì là một cái rượu, bên trong có một đồng đan phương bảo được, nhưng nói thật hẳn đan phương thứ này chưa bao giờ chơi qua, tự nhiên là không biết luyện.

Hơi buồn chút, nhưng dường như là không có Tiên thạch. Tiên Thạch dù là cấp thấp nhất cũng có được năng lượng khủng bố không gì sánh nổi, dù sao Tiên nhân bản thân thời khắc đều tại cùng tự nhiên, thái dương, đại thiên nhiên cùng đại đạo trao đổi, chỉ tồn tại cũng tiêu hao một lượng năng lượng khổng lồ.

Có một viên Tiên Thạch để hấp thu năng lượng, đủ đỉnh hẳn tu luyện lên Độ Kiếp cảnh cũng không sai lệch lắm.

Đương nhiên, Tiên Thạch dùng là để hấp thu tìm hiểu pháp tắc, dù là Tiên Vực hay Phàm Vực thì nó vẫn như thế, bản thân nó đã tự thành một giới pháp tắc của riêng nó rồi.

Long Châu tháp có 9 tầng, mỗi tầng một phiên thiên đại, dài 20 cây số, rộng 20 cây số. Đây hẳn là bị thu nhỏ lại, hẳn cảm ứng được lúc trước thiên địa của Long Châu Tháp nhưng mà có 2000 dặm x 2000 dặm là nhỏ nhất.

Từ Nguyệt mất nửa ngày để phục hồi tu vi, Vũ Lâm gật đầu, bảo nàng:

"Ngươi am hiểu song tu thuật đến trình độ nào?!"

Từ Nguyệt cúi mình lắc đầu, Vũ Lâm nhủ mày, Ma Mị tộc mà còn không am hiểu song tu thuật?! Nghe nói nếu cùng Ma Mị tộc song tu, có thể so với cùng cái khác nữ tử song tu làm nhiều công ít hơn nhiều lắm, tác dụng gấp năm sáu lần, nếu Ma Mị am hiểu song tu có thể tăng lên gấp đôi số đó.

Từ Nguyệt cúi mình nói:

"Ta là Thánh Nữ của Ma Mị Tộc, cho nên xưa nay chưa bao giờ cùng ai song tu. Tốc độ của ta cũng vì thế mà nhanh hơn nhiều so với đồng chủng."

Vũ Lâm nghe thế, nhướn mày hỏi:

"Ngươi năm nay bao tuổi?!!!"

"20!"

"20. Cho ta xem kinh mạch vận chuyển của ngươi."

Vũ Lâm giờ tay ra chạm vào ngực nàng, nhìn xem lộ tuyến kinh mạch vận chuyển, chợt hẳn cười lạnh, hừ hừ, nói nhảm nửa ngày nguyên lai là đem nàng bồi dưỡng thành Lô Đình, từ đó khi nàng tu luyện đến đỉnh phong đem năng tu vi nuốt sạch, đột phá cảnh giới.

"Ta truyền cho ngươi môn công pháp khác. Cái món công pháp này đem ngươi biến thành sống lô đình, từ đó để cho cái nào đó gia hỏa được lợi. Bình thường ta không quản, nhưng hiện tại ngươi là nô của ta, tự nhiên đó cũng là việc của ta."

Vũ Lâm giờ tay lên, truyền vào não nàng một bộ công pháp. Nàng có tin lời giải thích của hắn hay không hắn mặc kệ, tin cũng phải tu mà không tin cũng phải tu.

Loại lô đỉnh hình công pháp này một điểm yếu lớn nhất là linh lực hút được từ đó vô cùng tạp nham, bị pha trộn của người khác cho nên Vũ Lâm cũng không quá nguyện ý sử dụng, trong trường hợp không phải vạn bất đắc dĩ sẽ không dùng.

Mà hắn đem Âm Dương Hoan Hi Tĩnh Công truyền cho nàng, mặc dù nàng đối song tu nhất đạo không am hiểu, nhưng Âm Dương Hoan Hi tĩnh công cũng có thể cho nàng đối với hắn song tu tăng lên mạnh mẽ.

Vũ Lâm quan sát nàng tu luyện, đột nhiên hắn nghe thấy một tiếng sét đánh, kẻ đấy hắn nhìn lên trên trời thấy trần hang đã sa sầm vô số mây đen, lập tức lâm vào trầm tư..

Đột phá lên Nguyên Anh rồi?! Quá nhanh đi!?

Bất quá nhìn về Long Châu tháp về sau hắn liền không ngạc nhiên, Tử Nguyệt là bị Long Châu Tháp cản trả, hấp thu một lượng tinh lực của nàng, hắn đem lượng này trả lại, mặc dù trong thời gian ngắn nhưng lượng tinh lực của nàng đã bị cảm nhiễm một tia "Tiên" khí tức, làm việc tự nhiên là làm ít mà công to hiệu quả.

Cho nên liền đột phá Nguyên Anh. Tuy nhiên hắn cũng do trong cơ thể nàng còn có được lực của đan dược hoặc thiên tài địa bảo chưa kịp luyện hóa nữa cho nên mới có thể nhanh như vậy đột phá, bằng không chỉ dựa vào Âm Dương Hoan Hi Tĩnh Công liền khó làm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Đụ Tử Nguyệt (18+)

Vũ Lâm tò mò nhìn cái này thiên kiếp là như thế nào giáng! Cùng Tiên Vực thiên kiếp có hay không khác biệt.

Gặp quỷ, thật có khác biệt.

Tiên Vực Thiên Kiếp bất luận là cái gì cảnh giới đều là 18 đạo Thiên Kiếp, mà ở Tử Nguyệt nơi này chỉ vẹn vẹn có 7 đạo. Tuy nhiên từ nàng nơi đó hắn biết được Thiên Kiếp Hạ Giới tối đa cũng chỉ có 9 đạo, ngẫu nhiên sẽ có 10 đạo nhưng cực hiếm mới xuất hiện.

Hơn nữa, Tiên Vực Trúc Cơ tấn thăng Kim Đan là đã muốn có lôi kiếp, nơi này thế mà Kim Đan lên Nguyên Anh mới có lôi kiếp.

Vũ Lâm đối với này cũng không để ý, Thiên Kiếp ít đi đó là chuyện tốt, nhưng từ đó hắn còn suy luận ra sự tình: Phàm Vực sở dĩ không thể cùng Tiên Vực đánh đồng phải hay không là do pháp tắc lực lượng nơi này suy yếu?!

Lúc thi triển Phù văn hắn đã nhận ra, uy lực pháp tắc thiếu mất phân nửa, còn lại phải dùng linh lực tới bổ sung.

Bất quá này cũng là cái vô dụng nham đề, Vũ Lâm cũng không có nhiều suy tính thêm một chút, tí như hắn cũng sẽ không suy tính tại sao nước gặp nhiệt độ cao phải bốc hơi một dạng.

Tuy nhiên đó cũng là một việc cần lưu ý: Tiên Vực đã vô số năm ngoại trừ những nho nhỏ thế lực phát triển chút ít thế lực ở Phàm Vực, hoặc có căn ở Phàm Vực chưa bao giờ xuất hiện qua trường hợp người phi tiên thành công.

Theo lý thuyết: 3 nguyên nhân, thứ nhất, giữa các thế giới màng ngăn vô cùng không ổn định, dựa theo Tiên nhân đã từng xuống Phàm Vực tham chiến, nếu lựa chọn không cẩn thận có khả năng xé thành mảnh nhỏ.

Thứ hai, thời điểm độ kiếp tại Phàm Vực sẽ độ 9 đạo Thiên Kiếp, kẻ đó như thần kì tại Tiên Vực pháp tắc chưa nhận diện được tại Phàm Vực người đã độ qua 9 đạo Thiên Kiếp, nó chỉ nhận diện được người là Độ Kiếp Kì tấn thăng Tiên Nhân, liền độ kiếp của Tiên Vực đi.

Chính chính độ liên tục 27 cái tầng Thiên Kiếp.

Chơi cái rầm.

Mà nguyên nhân thứ 3... dường như có hữu tâm nhân không nguyện ý để cho Phàm Vực người tấn thăng Tiên Vực, trừ những thế lực đã định cư tại Phàm Vực.

Tử Nguyệt độ kiếp thành công, nàng ổn định lại một chút, Vũ Lâm đánh cho nàng một đạo phù văn hồi phục thương thế, mất 3 canh giờ để nàng đi tới đỉnh phong rồi cả hai trực tiếp bàn chính chuyện: song tu.

Gặp quỷ, cái này chết toi Hệ Thống nhiệm vụ muốn còn 7 ngày nữa là cháy máy cháy bugie, mà hiện tại hắn vẫn còn có 50 đường ăn mạch chưa khai

mở ra cùng một cái như có như không Chủ Huyết Vị còn không moi ra, 7 ngày 50 huyết vị, nói ra tuyệt đối muốn đầy đủ dọa người.

Hơn hết là cái này gia hỏa phương thức tính là siêu trâu: người ta tính là tính theo một tháng 30 ngày, tháng này là tháng 2, hắn tính một tháng 28 ngày, cũng không muốn tính năm nhuận.

Còn tốt lịch Phàm Vực phân chia tương đối ổn, 1 tháng 1 - 2 ngày hắn thật nhịn không được một cái duỗi tay đi qua thanh kiếm trực tiếp vỗ chết mình.

Đương nhiên, cũng không phải hắn toàn bộ tâm thần đều đầu nhập vào đem hai nữ kia hung hăng chơi, Linh Thần Dung Lô Quyết là hấp thu linh khí thiên địa, nhưng tự nhiên vẫn cần người vận chuyển, mà hai nữ kia dùng là đỉnh cao song tu công pháp, tự nhiên là tốc độ giải quyết mở linh khí kia nhanh hơn nhiều lắm.

Hơn nữa, cũng dễ dàng lần ra các đầu ẩn mạch.

Lịch của hắn đại khái: 1 ngày soát quái, một ngày song tu. Nghe rất khoái hoạt kì thật đau cả đầu.

Cùng lắm thì cường ép đột phá Kim Đan, hắn muốn là hoàn mỹ tính Dung Lô, nhưng cùng mạng nhỏ so với... tính là gì?!

Vũ Lâm lúc này bắt đầu đối với Tử Nguyệt lần mò chính sự, mà Tử Nguyệt cũng phi thường phối hợp, loại kia song tu công pháp đối với Ma Mị Tộc là nhất phù hợp, tốc độ tu luyện so với trước tăng không chỉ gấp đôi, hơn nữa song tu thời điểm nhưng là muốn gấp 9-10 lần.

Hơn nữa là cả hai 9-10 lần.

Ngoài hang động, trong rừng..

Vũ Lâm vung tay ra, xung quanh đã chất đầy linh thạch, ít nhất mấy vạn có hơn. Đây hầu như đã là toàn bộ gia sản của Tử Nguyệt, bất quá thân là Chủ Nhân của nàng, Vũ Lâm làm sao có thể để đồ tốt tuột khỏi tay?!

Linh thạch đối với người khác là giao dịch đồ vật, nhưng trong mắt hắn là đồ tốt a, năng lượng số lượng đủ soát bạo bất kỳ cái nào thiên tài địa bảo.

Tỉ như Ngân năm linh chi nếu lấy năng lượng cấp cho hắn là 1, thì 250 linh thạch để mua nó nhưng là trọn vẹn gấp mấy chục lần. Đương nhiên người thường dùng nó để luyện thuốc, còn hắn chỉ cần hấp thu bên trong linh khí, dinh dưỡng... hội dưỡng thương mới cần.

"Hắc.. hắc, tới, chúng ta bắt đầu song tu a."

Vũ Lâm ngồi lên trên mặt đất, quần áo đã sớm cởi xong cười dâm tà nhìn nàng, Tử Nguyệt ánh mắt có chút không cam lòng, lần đầu tiên của nàng thế mà dành cho cái này cận bã nam nhân?! Bất quá hôn ân trong đầu nàng chung quy là không tránh khỏi... xem ra kiếp này triệt để luân lạc tới làm trong tay Vũ Lâm một cái nô lệ tình dục á.

Liên hi vọng hắn viễn siêu nàng có thể thả nàng đi đây.

Nàng viễn siêu hắn?! Nguyên Anh về sau linh hồn giống như thanh tẩy một dạng, dấu ấn gì cũng mất, nhưng cái này Dẫn Hồn Ấn không phải y nguyên tại sao?!

Tử Nguyệt đứng lên, thân thể hoàn toàn mê người, muốn lòi có lòi muốn lõm có lõm, cặp vú căng to chĩa ra, mông cũng rất to, đùi thì... nói chung, Ma Mị Tộc mỗi người xưa nay đều sẽ là tuyệt sắc mỹ nữ.

Tử Nguyệt nhìn căn hùng căn của Vũ Lâm, cảm giác thật to, chỉ ít tại nhân loại bên trên muốn thật to. Nàng trực tiếp ngồi lên trên hạ bộ Vũ Lâm, nhưng lại không có trực tiếp đút vào bên trong mà chỉ cầm lấy hắn cây căn trụ nhẹ nhàng tại nàng cửa mình ma sát.

"Chủ nhân người dương vật vẫn là vô cùng to lớn đây, nô tì sợ sẽ bị tổn thương."

Đoạn, ngón tay của nàng nhẹ nhàng chạm vào đầu dương vật hắn, nàng ưỡn người về trước, vú chạm vào bầu ngực hắn, le lười ra liếm cổ hắn một cái, lập tức Vũ Lâm cả người co rút lại, những lời dâm dục do nàng thốt ra khiến hắn cảm giác một loại xúc động muốn lập tức đè nàng ra..

Cho nên không hổ là Ma Mị Tộc?!

lưỡi nàng cũng là loại mang theo gai mềm, mút vẫn là liếm đều là một loại cực độ phong tao.

Tại bên trên cửa mình nàng ma sát dương vật của Vũ Lâm trọn vẹn nửa phút, hắn đã sớm nhịn không nổi, lập tức Tử Nguyệt hông ưỡn lên, "nhẹ" một tiếng dương vật hắn đã hạ thủy, đem bên trong một đoàn dâm thủy trào ra kèm theo ít máu.

"UM!"

Tử Nguyệt rên rỉ dâm đẳng, Vũ Lâm không nhịn nổi bắt đầu điên cuồng nhấp. Nàng rên rỉ càng lúc càng to, hơn nữa bên trong dâm thủy cũng mang theo chất kích thích cùng chất thượng sinh lý, Vũ Lâm càng nhấp đơn giản là càng mạnh mẽ, từng phát nhấp của hắn khiến cho Tử Nguyệt rên rỉ to hơn, cặp vú bị hắn chà đạp liên tục nảy lên nảy xuống.

"Chủ Nhân... ư ư ư ư ư ư... Tử Nguyệt sung sướng...á"

Mà cùng lúc này, một cỗ rượu hương từ người nàng tỏa ra, để cho hán càng thêm điên cuồng chà đạp. Từ Nguyệt đối với cái này không có ý kiến, nàng ở trên mặt đất bị hán đè lên liên tục vỗ vập.

Vũ Lâm cảm giác Ma Mị tộc cũng không phải tốt chơi, hang sâu bên trong mang theo vô số gai mềm, hơn nữa còn có một loại chất gì đó tăng cường khoái cảm, kết hợp công pháp mà Vũ Lâm đưa cho chính là tăng lên gấp mười lần có hơn sung sướng khoái cảm, âm đạo lại chủ động đem Vũ Lâm dương vật áp sát, tựa như bú mót một dạng.

Cái này cũng để hán cảm giác được vô cùng kích, mà Từ Nguyệt tiếng rên rỉ mãnh liệt cũng mang theo một loại mị lực không gì sánh kịp, để cho hán không nhận được càng thượng càng mạnh.

"Chủ nhân... nô gia ra.."

"Chủ nhân.. nô gia không chịu nổi ngài chà đạp a"

"Chủ nhân,.. mau mau hành hạ chết nữ tử, hạ bộ nô gia bị người chơi như điên a"

"Chủ nhân.. ta muốn bị ngài đ-t đến khi không đứng dậy nổi, chơi nô gia đến có thai đi.."

Vũ Lâm ở bên người Từ Nguyệt liên tục nhấp lên nhấp xuống, để cho nàng gãy dựa không ngừng, mà hán cũng ở một bên vận công. Từ Nguyệt bị hán liên tục nhấp nhô, nàng một bên không ngừng vươn tay đối hán sờ soạng, lưỡi cũng thè ra, liếm láp mồ hôi trên thân thể hán.

Mà hạ bộ nàng dâm thủy không ngừng phun trào, hồng nàng cũng không ngừng loạn nhịp cùng với hán, hai người liên tục tự nhịp nhàng. Từ Nguyệt cũng càng lúc càng sướng, ban đầu hai tay vẫn còn huy động được, về sau nàng chỉ nắm một chỗ cho Vũ Lâm đến nhấp, khoái cảm để nàng mê dại, dâm thủy đại phóng.

Cuối cùng tại khoảng 40 phút sau, Vũ Lâm một đoàn tinh dịch bắn thẳng vào sâu trong Từ Nguyệt tử cung, đem nàng rên rỉ đến gãy này tại trên mặt đất.

Bất quá không hổ là Ma Mị tộc, có thể từ trong khoái cảm tìm đến lực lượng, hưởng thụ dư ba khoái cảm, nàng nhanh chóng bật dậy, cười hề hề nhìn hán:

"Chủ nhân, liên hưng hằng nhục nhả nô gia thêm một lần thế nào!?"

"Được!"

Vũ Lâm bực bội cười cười, hán nhìn xung quanh, đem Từ Nguyệt áp vào bên trên cây rừng, bắt đầu hưng hằng làm nàng, tiếng rên rỉ ngập cả rừng, dâm thủy của Từ Nguyệt tiết ra ào ạt, đem nàng toàn thân mềm nhũn đi..

"Chủ nhân, mau mau làm chết nô tì đi, nô tì sướng quá"

"Chủ nhân, ngài mau mau chơi chết con điểm ti tiện này đi... ư... ư"

Mà trọn vẹn 3 giờ sau, Vũ Lâm ngồi trên một tảng đá, hán làm trọn vẹn 4 hiệp liên tục, vậy mà cái này Ma Mị vẫn còn mang theo vô tận dâm đẳng kích thích, quả thực là nhường người kinh hãi.

Hiện tại nàng đang quỳ dưới thân Vũ Lâm, bú liếm dương vật của hán tựa như đó là món ngon một dạng, mà với nàng, mà nàng kỹ thuật thiên bẩm bất kể làm tình vẫn là liếm láp thời điểm đều vô cùng thành thực, tựa như trời sinh một dạng.

Hơn nữa trong miệng nàng còn mang theo một loại cấu trúc để hán cảm thấy vô cùng khoái hoạt, gai mềm như lưỡi mèo sau khi nàng mút vẫn còn bầu lầy da hán, lại để hán cảm giác tư vị dư ba càng thêm mãnh liệt, nguyên bản nàng là muốn chỉ cho Vũ Lâm liếm chút ít tinh dịch đọng lại, nhưng hiện tại hán đã một tay vỗ lên trên đầu nàng, hai đùi ép sát đến cho nàng liên tục nhấp vào hạ thân, đ-t thẳng miệng nàng.

Cuối cùng, hán phun vào trong miệng nàng, tiếp đây hán còn mang theo chút ít tiểu tâm tư, lập tức Từ Nguyệt cảm giác trong miệng nhiều ra một loại mùi khai, nàng hiểu được:

Cái này cận bã nam còn đái vào trong miệng nàng.

Đương nhiên nếu Vũ Lâm chơi trò tiểu tâm tư này với Gia Linh hoặc Lục Thiên Minh, cả hai đều có thể sắc, mà Từ Nguyệt?! Thật có lỗi, nàng nhìn hán trong mắt mang theo ý cười, liền là nước tiểu của hán nàng cũng nhẹ nhàng từng ngụm uống hết, kể đó càng là lưỡi ra tại các bộ vị của hán liếm qua, tựa như tẩy uế một dạng.

Đầu ngón chân hán, nơi Vũ Lâm đây đưa một chút tinh dịch cùng dâm thủy của hai người là nàng liếm địa phương nhiều nhất, hơn nữa nơi đó cũng bị nàng liếm sạch nhất.

Vũ Lâm tại tiếp tục phi thượng nàng thêm một giờ mới triệt để thỏa mãn, hán ngoái nhìn nàng, hỏi:

"Chúng ta kể tiếp liền rồi đi. Nói thật cái kiểu ăn mặc này của người làm ta vô cùng không tiện, dù gì cũng là nữ nhân ta, ăn mặc cũng nên kín đáo điểm."

Từ Nguyệt thiếu chút ho ra, nàng nhìn xung quanh rùng, tiếng rên rĩ này giờ của hai người hẳn đánh động bất kỳ người nào xung quanh đi. Gã này căn bản là đâu có sợ ai nhìn?!

"Tự nhiên có."

Từ Nguyệt gật đầu, mặc dù nàng tộc khóa thân hành tẩu thiên hạ không giả, nhưng mà...

Hai cánh khổng lồ của nàng lập tức cuốn vào nhau thành một đoàn, đem nàng bao khóa, mà sau cổ vươn ra hai cánh nhỏ, cũng cuộn thành một đoàn về sau biến thành mũ trùm. Chẳng cần nói cũng biết hai cánh tại ngực cùng hông biến thành áo lót cùng quần lót.

Vũ Lâm kinh ngạc, còn có loại này thao tác?!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Kim Đan

Vũ Lâm cùng Từ Nguyệt đại chiến liên tục gần nửa ngày, đương nhiên trong đó bao gồm cả đại chiến chân tay, tu luyện cùng ma sát bạch bạch trên mặt đất. Vũ Lâm hiện tại đem mấy vạn linh thạch luyện luyện cùng với còn thừa lại linh lực từ mấy lần trước hấp thu, mạnh mẽ đem bản thân số lượng ẩn huyết khai mở tăng lên tới ba mươi mấy cái.

Lại nói, Từ Nguyệt là Nguyên Anh tu vi, Vũ Lâm tuy rằng lực đủ đem Kim Đan kỳ cho vả mặt, nhưng bản chất vẫn là Trúc Cơ, cùng Nguyên Anh song tu căn bản là làm ít công lớn, tốc độ tu luyện tăng ít nhất 20 lần, hơn nữa bản chất công pháp chất lượng của hắn cũng vô cùng cao, có thể nói...

Một ngày đ-t nhau bằng người thường tu luyện một năm.

Không sai biệt lắm là loại thuyết pháp này, mặc dù khó nghe điểm, nhưng lại tả đúng sự thật.

Vũ Lâm cho Từ Nguyệt đi cùng hắn, hiện tại hắn có một cái Nguyên Anh theo hầu hạ, tự nhiên là có đủ can đảm tiến về chỗ sâu xa hơn bên trong Thú Viên mà đi. Trên lý luận tới nói một núi không thể có 2 hồ, nhưng Thú Viên cũng rất rộng, hơn nữa trước đây từng có một hồ đại đồ sát Kim Đan trung kỳ trở lên hung thú, cho nên vẫn có thể còn có nhiều Kim Đan hung thú.

Trọn vẹn 14 đầu nhiều, Vũ Lâm đem toàn bộ những đầu này hấp thu về sau, lại tiếp tục cùng với Từ Nguyệt bạch bạch bạch khoái hoạt, Từ Nguyệt một ngày một đem bị Vũ Lâm đem chơi về sau càng là dâm ý tràn trề, để cho Vũ Lâm không tự chủ được thi thoảng hưởng về nàng nơi nào đó bàn tay móc móc.

Mà Vũ Lâm lúc này cũng đã là Trúc Cơ đỉnh phong, thậm chí đầu Chủ Huyết vị kia cũng bị hắn gầy vò đi ra. Nghiêm chỉnh mà nói, hắn vẫn là tổn hao trọn vẹn hai ngày mới làm xong hết thấy đâu.

Đương nhiên, 14 đầu Kim Đan kì hung thú còn để cho thân thể hắn tuế biến lên một cấp độ mới cũng không phải chỉ là để cho hắn thăng lên viên mãn Trúc Cơ nữa. Vũ Lâm thân thể hiện tại nếu sờ qua cùng người bình thường một dạng, mềm mại yếu ớt hoàn toàn không một chút chắc chắn, nhưng một khi đã động, thì lập tức biến thành cương thiết.

Đương nhiên hiện tại, cứ việc làn da của hắn là bấu cũng ra sữa, mềm như da em bé một loại, nhưng kì thực công kích của Trúc Cơ cùng Kim đan hơi yếu cũng không thể đã thương hắn.

Vũ Lâm để cho Từ Nguyệt ở một bên, hắn nhìn sang một cái đồng hồ hẹn giờ ở tầm mắt của hắn đang đếm ngược... ha ha, Hệ Thống, ngươi nghĩ ta không thể tại 1 tháng Kim Đan?! Ta cho ngươi 1 tháng Kim Đan, hơn nữa là viên mãn hoàn mỹ Kim Đan.

Ha ha ha...

Vũ Lâm cười, nhưng nghĩ tới thảm cảnh trên con đường bị mấy cái gia hỏa nhân vật chính chà đạp không lối về liền muốn khóc...

Ta CMN ngươi, Hệ Thống.

Hắn hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn trời, toàn thân ảm vang chấn động, một cỗ kiếm ý vút cao cùng bay lên, tựa hồ như đối với cái gì đó khiêu khích một dạng, lại tựa hồ đang dẫn đạo tới cái gì đó bên trong hư vô mờ mờ mịt mịt chân ý.

Ầm ầm...

Mây đen trên bầu trời kéo xuống, trọn vẹn 9 tầng nhiều.

Không sai biệt lắm, mặc dù hắn cố ý dẫn đạo tới Thiên Kiếp, nhưng là cũng chỉ có 9 tầng. Phạm Vực này Nguyên Anh thông thường đột phá mới dẫn

đạo tới Thiên Kiếp, nhưng là một số siêu cấp thiên tài cũng sẽ có thiên kiếp giáng lâm lúc đột phá cảnh giới thấp.

Đầu này thuộc tính không chạy nổi.

Vũ Lâm lúc lắc người, hắn cảm giác một thân tu vi này đã xuất thần nhập hóa, hiện tại tinh lực của hắn phóng đại không kể xiết. Hắn nhìn lên trên bầu trời, kiểm trong tay vung lên, tu vi Trúc Cơ đại viên mãn 362 đầu huyết vị khai mở bùng lên, trong nháy mắt sinh huyết vị tách ra thành vô số sợi tơ, ngoài ra còn có tử huyết vị, cùng với âm huyết vị.

Toàn bộ bùng lên, kết hợp với khí huyết lang yên từ thân thể giống như một con lốc, mọi sinh vật dưới Kim Đan bay lượn trên trời, trong lòng đất và cách hắn 50 mét đều bị con lốc này xé thành mảnh nhỏ.

Vũ Lâm rút ra Liệp Thần Nhận, lần đầu tiên muốn thử nó một chút uy lực... Ngoại trừ cái tên ra, hắn thử xét nghiệm qua lại vô số lần, chỉ có duy nhất một thứ: vô cùng sắc bén cùng cứng rắn, ngược lại không có gì đặc sắc hơn nữa.

Thiên Kiếp phía trên nhộn nhạo, các tia sáng ầm vang chớp giật, đánh xuống Vũ Lâm một đạo to như cái xe tải lỗi đinh, ai chạm vào hắn sẽ hóa thành than cốc. Nhưng Vũ Lâm đối với cái này chỉ duy nhất một kiểm.

Một kiểm này của Vũ Lâm mang theo một đạo hải nhiên kiểm ý, va chạm cùng với Thiên Kiếp kích đầu tiên, cả hai trong nháy mắt bị hòa tan năng lượng. Nhưng cùng lúc này, Vũ Lâm đâm ra một kiểm, giống như một thanh cự kiếm khổng lồ từ dưới đâm lên, vô số năng lượng vẫn đang hỗn loạn từ kích đầu tiên bị nhát đâm của hắn dẫn đạo, bay thẳng lên phía Thiên Kiếp.

Dường như bị chọc giận, Thiên Phật đem kích thứ hai biến thành càn khôn lồ hơn trước, hơn nữa còn có 2 tia sấm, cả hai tia này cùng lúc bị nhát đâm của Vũ Lâm đẩy lùi, nhưng cũng đã kịp đem kiểm ý của hắn trấn cho tan tành.

Nếu như có bất kỳ một cái nào cấp cao kiểm tu tu sĩ đi ngang qua đây sẽ lập tức kinh thể hải nhiên nhìn thấy một cảnh này, Vũ Lâm một kiểm này đã không thể chỉ đơn giản nói là kiểm ý nữa rồi.

Thiên hạ chúng sinh, vô luận võ giả vẫn là phạm nhân, phần lớn đứng núi này trông núi nọ, vì việc vất vả chỗ ràng buộc, dễ dàng bị dục vọng chỗ dụ hoặc, suy nghĩ tán loạn, võ giả càng là như vậy, nhìn như rộng rãi bá đạo võ học, trên thực tế lại là lực lượng phân tán, nhìn như không có chút nào sơ hở chiêu thức, trên thực tế lại là sơ hở trăm chỗ.

Mà Vũ Lâm khác biệt, hắn trước nay một cái kiểm quyết cũng chưa bao giờ học qua, cảm giác học không tốt, cho nên xưa nay đối với kiểm, hắn chỉ có duy nhất hai hình thức tấn công: Chém và Đâm. Một kiểm chém ra vẫn là đâm tới, không còn gì khác, toàn tâm toàn ý, dù chỉ là một kiểm cũng là huyết khí, nguyên thần hội tụ một thể, lực lượng kết tinh không thể ngăn cản.

Kiểm ý xưa nay phân ra: Cảnh, Hình, Ý, trong ý lại phân ra thành Nhân Kiếm Hợp Nhất, Trong Lòng Có Kiếm Trong Tay Có Kiếm, Trong Lòng Có Kiếm Trong Tay Không Kiếm, Trong Lòng Không Kiếm Trong Tay Không Kiếm, Ta là Kiếm Kiếm Là Ta các loại cảnh giới.

Vũ Lâm hiện tại, thậm chí là từ kiếp trước nữa đã liền ở một loại thuộc về riêng mình cảnh giới: Ta là ta, kiếm là kiếm, tựa như phảng phác quy chân.

Người mới là vua của vua, hắn tu kiếm, là sử dụng kiếm, nô dịch kiếm, đem kiếm sức mạnh khai phá đến tận cùng, biến nó thành sức mạnh của mình, từ đó để cho kiếm bộc phát ra nó ý nghĩa duy nhất được sinh ra: CHÉM!.

Vũ Lâm mang theo kiểm ý kinh khủng chém ra một kiểm, kiểm này tiếp tục điên cuồng chém phá Thiên Kiếp, thậm chí còn mơ hồ chạm tới trời cao tầng mây đen.

4 tầng Thiên Kiếp, 5 tầng Thiên Kiếp, 6 tầng Thiên Kiếp..

Mỗi một tầng hắn chỉ đối phó duy nhất bằng độc một đạo nhất chém.

Tại tầng thứ 6, một kiểm ý kinh khủng của hắn cuối cùng cũng chém xuyên qua Thiên Kiếp, lập tức toàn bộ các tầng về sau tan tành thành mây khói. Đây là nhất chém của hắn mang theo uy lực vượt qua cực hạn Thiên Kiếp có thể tiếp nhận, từ đó Thiên Kiếp hội bị hủy diệt.

Đương nhiên chỉ bằng kinh thiên kiểm ý là không thể làm được, tại tầng thứ 6 hắn cũng đã bị buộc xuất ra Hỏa Liêu bảo thuật. Hỏa Liêu là một chủng tộc thượng cổ, sinh ra là hòa, nhập vào binh khí mà sống. Con Hỏa Liêu hắn lấy phù văn từ là một con lấy hình dáng kiếm mà sinh tồn.

Cho nên, nó bản chất mới là kinh hải thể tục kiểm tu, bảo thuật trấn tộc của nó căn bản cũng tỏa ra cực kỳ khủng bố uy áp kiểm ý. Đương nhiên một kiểm bảo thuật này cũng không dùng tốt lắm, nếu là con Hỏa Liêu kia sử dụng, hắn sắc bén đến độ có thể để cho chỉ là nhìn thôi cũng rách con mắt, nếu là người thường chỉ nghe tiếng xé gió cũng đủ nổ tung thân thể.

Từ Nguyệt khiếp hãi, xưa nay chỉ nghe nói có người độ thăng Thiên Kiếp, nhưng chưa nghe thấy ai nói có người chém được Thiên Kiếp.

Kì thật, cái này rất bình thường, ở Tiên Vực nhưng là cứ 1 vạn tu sĩ có 1 người chém được Thiên Kiếp loại này tồn tại.

Lắc đầu không quan tâm, Vũ Lâm nhìn qua bầu trời đã xuất hiện một tia sáng ảm hồng, đang lao dần về phía hắn...

Thiên Khải Ân Huệ, là thiên phạt về sau sẽ xuất hiện đồ vật, thiên kiếp gồm lôi kiếp và thiên phạt, lôi kiếp thông thường không có xuất hiện Thiên Khải Ân Huệ, chỉ có Thiên Phạt mới có, là vật đặc thù sinh ra đối với những cường giả cùng cảnh giới.

Đặc biệt chính là loại đồ vật này chỉ có thể tác dụng với người vượt kiếp, người khác hấp thụ loại Thiên Khải Ân Huệ này sẽ lập tức máu toàn thân khô cạn, thịt biến thành tro, xương hóa thành than cốc mà chết, cho nên không ai dám xuất thủ cướp đoạt thứ này.

Vũ Lâm vươn tay lên, tiếp nhận Thiên Khải Ân Huệ, để cho nó lưu động trong toàn thân huyết nhục, cảm giác giống như một hồi nước ấm lan tỏa toàn thân, kể đấy hần điều động Thiên Khải Ân Huệ lực lượng chui vào trong đan điền, nơi Kim Đan đang dần tạo thành.

Thông thường Kim Đan là thông qua 9 đợt lôi kiếp tới rên đúc ra, nhưng Vũ Lâm dự tính là sử dụng Thiên Khải Ân Huệ tới rên ra cái này một đợt Kim Đan, như vậy sẽ càng mạnh mẽ hơn một số.

Một luồng thần thánh quang huy nhộn nhạo bên trong cơ thể hần, trên tay hần xuất hiện mấy chục vạn linh thạch, toàn bộ đều tới đầu nhập vào luồng thần thánh quang huy này, công pháp vận chuyển liên tục, toàn bộ thân gia hần đều liên tục hóa thành linh thạch bột phấn bay vào trong gió.

Cuối cùng nửa ngày sau, Vũ Lâm cười, nhìn vào trước mặt hai bông hoa sen 9 tầng, mỗi tầng một màu lơ lửng. Đây không sai biệt lắm chính là một Kim Đan một Thẻ Đan của hần.

Kim Đan, từ đó diễn sinh đi lên chính là Tiên Đan, có thể nói thành tựu của Kim Đan cũng phần nào chú định về sau Tiên Đan là như thế nào huy hoàng hay ảm đạm.

Vũ Lâm năm đó nhìn lướt qua tại Tiên Vực danh sách các loại Kim Đan cùng Tiên Đan bảng xếp hạng.

Thông thường Kim Đan có nhiều loại, có hình người, có hình thoi, có hình tròn, nhưng cũng có những sắc hình đặc thù, Cửu Tầng Kim Liên là một loại, trong danh sách các hình dáng Kim Đan có từng xếp qua đứng hạng thứ 3 trong số những Kim Đan chất lượng tốt nhất, 2 loại đầu tiên lần lượt là Thái Dương Nhật Đan cùng Thời Không Linh Đan, là yêu cầu tới đặc thù thể chất.

Cửu Tầng Kim Liên diễn sinh thành Tiên Đan chính là Cửu Tầng Tiên Liên, đứng hàng thứ 7 trong danh sách Tiên Đan.

Nói không ngoa, cái này danh sách là Tiên Vực Tiên Đan Danh Sách, tức dù là Tiên Vực số lượng Cửu Tầng Tiên Liên cũng có thể đếm khoảng 2 chữ số, tính cả những cái kia đỉnh tiêm cường giả. 6 hạng đầu ít hơn nhiều lắm, 3 hạng đầu mỗi người chỉ có 1-3 người sở hữu.

Đã đủ thấy độ khan hiếm rồi.

Xếp hạng đầu là một loại Tiên Đan tên gọi Vạn Vật Chí Tôn Đỉnh, nghe nói là nghịch thiên tồn tại, hấp thu mọi thứ, thậm chí cả pháp tắc thế gian cũng không ngoại lệ. So với cái Thiên Địa Dung Lô còn kinh khủng hơn tồn tại.

Đơn giản là cái mở auto gia hỏa, TOP SERVER loại kia.

Vũ Lâm cũng muốn có loại kia Vạn Vật Chí Tôn Đỉnh, nhưng trời mới biết cái kia Vạn Vật Chí Tôn Đỉnh là như nào tu thành, hần mặc dù kiếp trước là luôn tại các thượng cổ di tích chạy quanh, nhưng cũng không có khai quật ra loại này Vạn Vật Chí Tôn Đỉnh phương pháp tu luyện.

Cũng là một cái tiếc nuối.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Hệ Thống Tân Nhiệm Vụ : Nhân Vật Chính hiện

Vũ Lâm lúc này đang rơi vào trầm tư, hần cảm giác được bản thân biến hóa, nhưng dường như còn chưa hết. Kể đấy, tâm thần hần chìm đắm vào thể nội, cảm ứng được cái kia không gian hắc sắc cùng với hần đi qua biến thành mười phần... một cái quang cảnh để cho hần không cách nào hình dung, thậm chí vô cùng khiếp sợ.

Lúc trước, trong đan điền của hần tồn tại một đạo khói đen kì bí, Vũ Lâm một mực không động, một phần vì không động được, phần kia cũng tự nhiên là vì hần tò mò không biết đây là gì, nhưng lúc nó hiện ra chân diện mục, hần lại sợ hãi.

Không phải nó xa lạ, mà là quá quen thuộc.

Địa Cầu!

Nói chính xác hơn, đây không phải Trái Đất, mà chỉ là một quang cảnh của Trái Đất, giống như nhìn từ một cái ống nhòm. Hiện ra là một mảnh phế tích tương đối xa lạ, tuy nhiên hần có thể cảm ứng được nếu hần muốn, hần có thể tùy thời điều động vị trí cái khu vực này phản chiếu tới, tuy nhiên khả năng di động vẫn là rất nhỏ.

Giống như hần đang tại cầm một cái lăng kính, nhìn Trái Đất từ nơi này vậy.

Bất quá hần nhìn nhìn một chút, hơi có chút ngoài ý muốn, cái này phế tích, cháy rụi cảnh tượng, bề bori.. đây không phải chính là nơi hần bị cái kia hồ cha Hệ Thống gia hòa đem một mối lửa đốt rụi căn nhà cao tầng à?!

Nghiêm chỉnh mà nói, đốt rụi chỉ có khoảng sân ngoài trời.

Vũ Lâm thử hao động lăng kính, âm thầm xác định nó một chút tốc độ di chuyển.. không sai biệt lắm, 3 mét 1 phút.

Hần hơi nhíu mày, nhìn vào một cái viên gạch cháy xém, hơi chút động, lập tức bụng một mảnh nhộn nhạo, trên tay liền đã nhiều hơn viên gạch kia.

Vũ Lâm kinh hoàng, cái này viên gạch thế mà cũng có thể bị hần câu đi ra?! Như vậy phải hay không nói nếu hần đem "lăng kính" ánh xạ tới trong bảo khố của nước Nga, Trung Quốc, Mỹ có thể "câu" được tới một đồng bom nguyên tử?!

Mặc dù bom nguyên tử lực sát thương không cao, nhưng tới thế giới này về sau, uranium mấy loại kim loại này tính chất bạo tạc hội có thể có cái biến?!

Cũng không tính hoang đường, dù sao thế giới bên kia pháp tắc trung là không có "linh lực" mấy cái từ này, cho nên rất nhiều tính chất bên đó nương sang bên này liền biến mạnh rất nhiều. "Linh lực" nhưng là một cái thứ có thể tăng mạnh phẩm chất cho đồ vật.

Tỉ như cùng là phối thuốc nổ, thuốc nổ bên này mạnh hơn đâu chỉ gấp đôi Địa Cầu?!

Mà đồ đặc từ đó lôi sang đây cũng sẽ bị nhiễm lên linh khí, tỉ như viên gạch này, ngay khi lôi sang đây liền độ cứng rắn tăng lên khoảng chừng 10%, độ bền cũng tương tự, đây chính là linh khí cảm nhiễm sau tác dụng.

Về phần nồng độ cảm nhiễm linh khí bao nhiêu.. không sai lệch lắm cùng mấy hòn đá một dạng.

Vũ Lâm nghiên cứu một thoáng, phát hiện phi thường đau lòng đồ vật: hần có thể đem đồ vật từ bên trong "lăng kính" lấy ra, nhưng là không thể nhét ngược vào, cũng không thể tiến vào.

Bất quá cái này cũng tương đương kinh người, còn có thể để cho hần có được vài cái kinh khủng liên tưởng.

Nhưng này hần cũng còn không có quan tâm, vì có sự tình quan trọng hơn đây:

Hệ Thống nhiệm vụ muốn xong, Linh Thần Dung Lô Quyết muốn được tiến hóa thành Thiên Địa Dung Lô.

Linh Thần Dung Lô Quyết là một loại hấp thu vạn vật chi pháp vô cùng lợi hại, nhưng có vài cái nhược điểm, tỉ như chỉ dùng hấp thu tới vật chết linh khí, hoặc chỉ nhận hấp thu, vẫn muốn hần tự mình đem tiêu hóa. Nhưng Thiên Địa Dung Lô thì khác.

Dù là vật sống cũng có thể hấp thu, hơn nữa sẽ bao tiêu hóa.

"Xin chúc mừng kí Chủ, đột phá Kim Đan trong 1 tháng, ban thưởng Thiên Địa Dung Lô Quyết."

Một luồng thông tin từ nơi xa xấm truyền vào Vũ Lâm thức hải, hần gõ gõ đầu tiếp nhận luồng thông tin này, lập tức hoàn toàn kinh hãi.. quá trâu, loại này Thiên Địa Dung Lô dù là công kích của địch nhân cũng có thể hấp thu. Thậm chí linh lực của đối phương cũng có thể hấp thu.

Hơn nữa, hần có thể dùng kết cấu bố cục huyết vị của Linh Thần Dung Lô Quyết, chỉ cần từ Kim Đan cảnh giới tu tập theo Thiên Địa Dung Lô Quyết là ổn thỏa, cũng không cần có bất kỳ cái gì cần thay đổi kết cấu huyết vị.

Như vậy tới nói, cái này một môn thần thông Linh Thần Dung Lô sau khi đột phá hần cũng sẽ bị sửa đổi thành Thiên Địa Dung Lô.

Cái gì?! Người hỏi Thiên Địa Dung Lô cùng Vạn Vật Lô Đỉnh cái nào hơn?! Đương nhiên là cái sau hơn, nó đã đạt tới nghịch thiên trình độ, tỉ như nếu người đứt một cánh tay, Thiên Địa Dung Lô có thể hấp thu địch nhân máu thịt mọc cho người một cái cánh tay mới.

Mà Vạn Vật Lô Đỉnh có thể "ăn" cánh tay đối phương, đem cánh tay đó hoàn mỹ ghép đi lên tay người, cùng chính tay người không có dù chỉ là một mao tiền khác biệt.

Vũ Lâm lập tức lệnh cho Tử Nguyệt ở ngoài một cái hang canh gác, hần bắt đầu đổi hướng tu luyện sang Thiên Địa Dung Lô Quyết, mà lúc đi ra ngoài liền đã là hai ngày sau sự tình.

"Chủ nhân, bế quan kết quả như thế nào!?"

Tử Nguyệt cúi đầu cung kính hỏi, nàng lần này là thật cung kính, cái này cận bã nam chủ nhân cái gì không tốt, tốt chính là kỹ thuật làm tình rất cao khiến nàng lên đỉnh rất nhiều cùng với thần bí vô cùng.

"Tốt a."

Vũ Lâm cười hi hi, kể đó hần lập tức đem cái này tiểu dân nữ đè xuống, hung hăng làm liên tục một giờ, đây cũng là vô pháp, sau khi đột phá Kim Đan, hần thân thể đã trở lại trạng thái đỉnh phong, cần một chỗ giải sầu, mà có chỗ nào tốt hơn Tử Nguyệt đây.

Từ Nguyệt bị hấn đem bỏ ra hai ngày đã sớm đợi không nổi, rên rĩ vang trời, nàng là loại hình không thịt không vui, vô cùng hợp tác với hấn, một thân thánh nữ khí thế cao quý trời sinh bị Vũ Lâm đục không còn chút nào....

Vũ Lâm đem Từ Nguyệt nhảy qua về sau trực tiếp quay trở lại khu nhà trọ, hấn muốn đem Gia Linh cùng Lục Thiên Minh hai nữ này đem về gia, Từ Nguyệt ân thân coi như là một cái cao thủ ở bên cạnh, tin tưởng nơi này không moi ra nổi Nguyên Anh cường giả.

Vài ngày tiếp theo cũng không có gì, Vũ Lâm vẫn trải qua cuộc sống khoái hoạt như vậy, lâu lâu hấn lại đề Gia Linh cùng Lục Thiên Minh ra địt. Khoảng hơn 1 tuần sau... Vũ Lâm đang ngồi ở trong phòng chờ một số đồ vật do hấn đặt hàng tới, chợt Từ Nguyệt đi đến bên cạnh hấn.

"Có chuyện gì?!"

Vũ Lâm nhú mày hỏi, Từ Nguyệt đỏ bừng mặt, lí nhí đáp:

"Không có gì, chỉ là ta không nhịn nổi, ngài mấy hôm nay chưa có sủng qua ta..."

Vũ Lâm nhìn qua nàng bên dưới, chỉ thấy bên dưới đã là một mảnh ướt sũng tràn trề, nhớ tới hấn quả thực 1 tuần nay còn chưa có động chạm qua nàng, hấn thở dài nói:

"Khụ, kì thật ta tuy là trước đây đích thực đối với người có động qua, nhưng hiện tại đang là ở nhà, người cũng cùng một dạng tiểu tình nhân, có chút không tiện..."

"..."

Từ Nguyệt im lặng, mím chặt môi, cảm giác bộ ngực cùng với cửa mình nàng bị Vũ Lâm liên tục giầy vò, trong khi miệng hấn vẫn luyện thuyền bất tuyệt, tốt thôi, ngài cảm giác tốt là tốt rồi. Nàng kể đó cảm giác mình bị đề ra, liên tục bị Vũ Lâm nhấp mạnh mẽ từ phía sau, vô cùng trơn trượt.

Mà cùng lúc này có mấy người đi ngang qua, vì hấn gần đây đặt hơi nhiều đồ vật, Vũ Lâm bế Từ Nguyệt ngồi lên trên bệ cửa sổ, vung tay đem một cái phù văn vẽ đi ra, lập tức cả hai người giống như thần kì mà tàng hình..

Vũ Lâm hông không ngừng chuyển động, một ngón tay tại miệng của Từ Nguyệt móc lấy, tư thế Từ Nguyệt ngồi lên trên đùi hấn vừa vặn đủ để nếu Vũ Lâm bỏ ra cái này tàng hình phù văn, tất cả của nàng sẽ toàn bộ bị thấy hết, cho nên nàng đỏ bừng mặt, cố nén tiếng rên rỉ.

Bên dưới nàng bị Vũ Lâm đâm chọc, liên tục không ngừng suốt mười mấy phút, cùng lúc này 2 bàn tay hấn cũng không ngừng móc cả miệng lẫn bên trong âm đạo nàng, Từ Nguyệt thờ dốc liên tục, hông không ngừng nhấp phối hợp với hấn, dâm thủy chảy ướt cả sàn.

Đột nhiên Vũ Lâm nhấp mãnh liệt, bên dưới phun trào, Từ Nguyệt ưỡn cong người, miệng môi nhỏ xiu không dám cắn vào ngón tay Vũ Lâm mà chỉ dám mút càng mạnh hơn, hai mắt nàng mờ một tầng nước, tuy nhiên tay nàng lúc này đã dán tại ngực, vì cặp vú đồ sộ mà tiến hành xoa bóp, tựa như bởi vì Vũ Lâm không vì nàng giầy vò cặp vú khiến nàng khó chịu..

Bên dưới, dâm thủy nàng chảy ra gần như tiểu..

Cuối cùng hai người đ-t nhau suốt hơn 1 giờ, sau đó Từ Nguyệt mới rời khỏi. Vũ Lâm kể đây đang tính bồi tiếp Lục Thiên Minh cùng Gia Linh hai nữ đi chơi hội thi đột nhiên nhận được một tin tức từ Hệ Thống:

"Tích Tịch Tinh Tang, xét thấy gần đây Kí Chủ trải qua tương đối khoái hoạt cuộc sống, Hệ Thống đặc biệt chuyển khoản đặc thù tinh tin nhắn, mời Kí Chủ xem xét, có liên đới tới vận mệnh mai này của Kí Chủ."

"Nội dung cốt truyện (trải qua ma đòi để phù hợp tình hình hiện tại): Ngày này trong 10 năm tới, Nhân vật chính Thạch Thủy thân cưỡi Thôn Thiên Thú, tiến đến cửa Bồ Thiên Các khiêu chiến, Kí Chủ tay xách ra một thanh tuyệt thế thần binh, cuối cùng không địch lại Thạch Thủy, bị nàng ma sát phá đầu, đoạn một cánh tay, nguyên khí tổn hao nặng nề, vĩnh viễn không thể tiến thêm một bước."

"Kí Chủ không cam lòng thất bại, gào thét hướng về nàng liều chết xông đi, cuối cùng bị nàng một thước đánh bay, tâm ma quần thân, lâm thời tử vong. Mà Thạch Thủy là đại hoạch toàn thắng, từ đó tu vi tăng tiến không ngừng..."

"THE END."

Vũ Lâm:

"....."

Nói thật, cái này hấn hoàn toàn không bắt ngờ, ngay từ Hệ Thống cái tên Vũ Lâm cũng liền biết bản thân kì thật là cái pháo hôi... nhưng

Thần CMN Hệ Thống, người còn viết dùm ta luôn nội dung cốt truyện rồi? Thế này để ta làm sao theo kịp? Bất quá Thạch Thủy là cái gì xảy ra? Kiếp trước chưa bao giờ nghe qua tên con hàng này, hay là kiếp trước nó xài tên giả? Hoặc cái tên này bản thân vốn chính là cái tên giả?

CMN cái này hồ hàng Hệ Thống!

"Cho nên, ban bố nhiệm vụ: Giải quyết triệt để cái này mối nguy hiểm trong tương lai, một lần vui vẻ cả đời nhàn nhã."

Gọi ý: Tiến về Vô Tận Man Hoang, một đường tiến tới, chín giết vào tám giết ra, đem Thạch Thủy đánh chết từ trong nôi.

Phản Thường: Vô thượng bí tịch võ học một cái.

Thất bại hoặc từ bỏ nhiệm vụ: Gạt bỏ!"

Vũ Lâm ngay khi nghe đầu nhiệm vụ này, sa sầm mặt.

Tạm không nói đến cái này nhiệm vụ chủ lưu là để cho hắn cùng với cái này Thạch Thủy chém giết, quan trọng nhất là ngôn từ của Hệ Thống:

Chín giết vào, tám giết ra.

Này nói rõ là hắn sẽ tại lần giết vào thứ chín mãi mãi nằm lại nơi đó. Đương nhiên chín tám gì đó cũng có thể là cái so sánh, có thể là hắn sẽ mãi mãi nằm lại ngay từ lần đầu tiên tiến vào cũng không hiếm lạ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Kim Thân Bất Hoại 1

Vũ Lâm ngẩng đầu nhìn trời, theo ánh chừng của hắn nơi này đã là Tây Man Vực.

Sau khi nhận được nhiệm vụ từ Hệ Thống, hắn để cho Từ Nguyệt ở lại bảo hộ cho Gia Linh cùng Lục Thiên Minh, nếu có vấn đề thông qua Dẫn Nô ẩn ký thông báo, còn chính mình rồi đi tiến về Tây Man Vực. Dương Quang Đế Quốc là một đất nước có vị trí tương đối đặc thù, nó rất lớn, thậm chí có thể nói trải dài toàn bộ phía Nam của Trung Nguyên. Phía Tây giáp với Hắc Thủy, phía Nam giáp với Hoang Vực, phía Đông giáp Yêu hải, phía Bắc đi lên trên thì mới vào trong Lục Địa.

Hoang Vực là nơi sinh sống dị thú, hoang vu hoang dã man dại, đương nhiên ngoại trừ Man Tộc cũng có nhân tộc cùng dị thú yêu ma sinh sống. Dựa theo Hệ Thống muốn nói, hắn không cần tiến vào quá sâu bên trong Hoang Vực, chỉ cần tại ngoại vi Hoang Vực du đánh là được.

Ngẩng đầu nhìn trời, từ lúc bắt đầu đi tới bây giờ cũng bắt đầu tối, hắn bèn tìm đường đi tới một cánh rừng. Ven rừng có một cái hồ nước nhỏ, nước có vẻ trong suốt vô cùng, Vũ Lâm đem Trắc Tà Phù đi phân tích nước trong hồ một hồi, phát hiện không có bất kỳ cái gì độc tính.

Đây là vấn đề của thế giới này, thế giới này không chỉ có người, thú, còn có cả yêu ma. Một số loại yêu ma sẽ thải ra một loại chất độc gây hại cho toàn bộ nước trong vùng, người uống vào sẽ có nhiều trường hợp, thi biến hoặc là toàn thân rữa ra mà chết.

Đương nhiên cũng có một số loại độc tố của dị thú, hoặc do bản thân nước đã ô nhiễm sẵn nữa.

Tại ngoài nơi hoang dã, không giống Địa Cầu, nơi này cần thận là vô cùng cần thiết.

Mà tại hắn đang lấy nước dựng lều, đột nhiên Vũ Lâm nghe được một tiếng vỗ nước bi bôm vô cùng to lớn. Lập tức sáng lấy hai mắt hắn tay xách theo kiếm đi dọc theo bờ hồ, nhủ thầm:

"Xem chừng là con gì đó vô cùng lớn đây."

Đây là hồ, nếu là con gì đang ở đây thì có lẽ là cá, hoặc con gì đó lưỡng cư. Nói thật những ngày này ăn thịt trâu bò đến phát chán, hắn cũng muốn đổi khẩu vị sang cá sấu, thường luồng hoặc cá các loại chứ.

Tiếng bi bôm này vô cùng to lớn, còn có âm âm mang theo tiếng rống lớn, Vũ Lâm nhẹ nhàng đi tới một bên kia hồ nước, đột nhiên một cảnh tượng để hắn nín giọng xảy ra trước mắt hắn...

Ánh trăng đỏ lờm trên cao, dưới hồ nước một con Độc Giác Thú đang lộ bi bôm, ở bên cạnh đang tắm cho Độc Giác Thú là một thiếu nữ chừng 11 tuổi, làn da trắng bóc không một vết sẹo, bộ ngực liên tương đối phẳng, đùi thon đẹp, đường cong 3 vòng gần như phẳng.

Nàng đứng nửa đùi trong mặt nước, hai tay nâng lên hất tóc, hoàn toàn bại lộ ra trước mặt hắn.

"A!?"

Đột nhiên hắn cảm giác lạnh gáy, kể đấy vị cô nương đang tắm dưới hồ hai mắt nhìn chăm chăm hắn, lấp lánh sát ý quang mang.

Cô gái lập tức một cái chớp mắt đã mặc lên một bộ đồ da thú, kể đấy mặt nước ầm ầm dậy sóng, cô gái lao về phía hắn, một nắm đấm lóe lên đấm thẳng vào mặt hắn:

"Đề lại cái đầu cùng kí ức của ngươi lại nơi đây."

"OANH!!!!"

Một trận giông tố nổi lên giữa hai người, Vũ Lâm méo xệch miệng - hấn lực tay sau khi vượt Trúc Cơ đã có mười mấy vạn cân chi lực, nhưng thiếu nữ trước mắt hắn lúc này chỉ là một cái Luyện Khí Cửu Trọng cũng đã có hơn nửa con số đó..

Thiên tài a.

Vũ Lâm khoát tay cười nói:

"Bình tĩnh, kì thật đây chỉ là cái hiểu lầm. Lại nói, tại sao ta muốn đề lại cả kí ức vẫn là đầu lại đây á!? Tùy tiện một cái đầu đã đủ a."

"Không quan trọng."

Thiếu nữ sau khi bị kích lui, lập tức lao lên lần nữa, hai tay lấp lánh quý dị quang mang:

"Ăn ta cái Bảo Thuật!"

Lập tức, một tia sáng từ giữa hai tay nàng truyền đi ra, xé không thẳng hướng tới Vũ Lâm, khiến cho hắn toát mồ hôi hột nhẹ nhàng né tránh, ánh mắt hắn liếc nhìn qua phù văn trên tay nàng, hơi có chút kinh ngạc: Toan Nghê Bảo Cốt.

Toan Nghê Bảo Thuật thì cũng thôi đi, nhưng hung thú dù là thuần huyết hay bán thuần huyết đều vô cùng trân quý bản thân bảo cốt, dù là có chết cũng sẽ tại trước khi thân vẫn tự hủy bảo cốt, không để cho nó rơi vào tay người ngoài.

ra tay thật kinh khủng.

Đột nhiên vị thiếu nữ trước mắt hắn đậm mạnh chân xuống đất nhảy về phía hắn, gần như cùng lúc với tia sáng kia khiến cho Vũ Lâm thở dài một tiếng, hai tay đột nhiên lóe ra vô số đạo tàn ảnh, kiếm ý mệnh mang phủ xuống.

Thiếu nữ kia kinh hãi quay người, đạo tia sáng kia đã bị kiếm ý của hắn phá thành từng hạt ánh sáng, để cho nàng hoảng sợ Vũ Lâm một tay chộp lấy áo nàng, một tay khác giờ lên.

"Ba ba ba"

Vũ Lâm đặt nàng lên đùi, giờ tay lên đánh mấy cái vào mông, khiến cho vị thiếu nữ kia la hét ồm ồm, đập ruynh ruynh mặt đất, nhưng khí lực hắn lớn bao nhiêu!? Gấp mấy lần nàng có thừa.

Mặc dù hắn không thể không thừa nhận mặc dù tu vi nàng chỉ là Luyện Thể, nhưng lực lượng thân thể cường đại vô cùng, cùng cảnh giới có lẽ rất hiếm ai là đối thủ, thậm chí nếu xét lên tới Hóa Linh kỳ cũng hiếm người có thể cam đoan cầm được nàng.

Vũ Lâm một bàn tay liên tục đập vào mông thiếu nữ, mông nàng sóng sánh tựa mặt nước, để lại đạo đạo ửng đỏ dấu tay. Mà bộ ngực không lớn của nàng áp sát vào đùi hắn... bất quá ngực nàng cùng con trai không khác lắm, hắn cũng chẳng thể nào cứng lên nổi.

"Thứ nhất, đừng có hơi tí là đem người khác giết. Thứ nữa, nơi này là ngoài thiên nhiên, muốn tắm thì ít nhất để người thủ hộ bên cạnh rồi hẵng tắm"

Hắn cũng chẳng cảm giác một tí tí nào cảm giác lấy lớn hiếp nhỏ.

"Ngươi dám đánh ta, tin ta mách gia gia!?"

"HA! Mách đi, ta đợi ngươi ở đây."

Vũ Lâm đập nàng đến khi hắn cảm giác đủ, lập tức vung nàng lên làm tư thế tên lửa, ném một cái thẳng vào sâu bên trong hồ, đoạn phui tay áo ra đi. Cô nương này quá mức nhỏ tuổi, thân hình mặc dù so với tuổi cũng không tệ, nhưng nhìn chung là hắn thích ngực lớn hơn.

Hơn nữa, kể cả nàng ngực lớn hắn cũng sẽ không dùng lực.. nói đùa, kiếp trước đó chính là cách hắn 5 lần 7 lượt tìm đường chết, giờ phải có chút kinh nghiệm.

Đang sau hắn, tiểu cô nương bị hắn ném đi gào lên một tiếng gào như loài mãnh thú hồng hoang, muốn đuổi theo hắn nhưng lại bất lực, bèn ở lại ven bờ hồ, dậm dậm chân, đất rung tới chấn động.

"Chết biến thái đáng chết..."

Đột nhiên từ bên nào một con khỉ mặt trắng lao tới, rít rít chóe chóe trên đầu vai của nàng, nhưng ngay sau đó bị nàng ném xuống hồ:

"Bóng lông, ta kêu ngươi cảnh giới ngươi lại chạy đi đâu á!?"

"Chít chít chóc chóc"

"Bóng lờng" kêu lên phản đối, nó có đi cảnh giới, bắt quả tại vừa nãy, nó nhìn thấy một cái nồi hoang dã, cùng với một đám linh nhục cao giai hoang dã thêm một đồng linh được cũng hoang dã, tất cả đám linh nhục cùng linh được đều mọc trên thân cái nồi hoang dã kia, cho nên nó trực tiếp quên đi rồi.

Nhưng này là không thể nói.

Mà Vũ Lâm lúc này đang im lặng nhìn túp lều phía trước, một cái nồi trống không nhũ mảy thâm nhũ:

"Rõ ràng là nhớ tới lúc trước khi đi, có đặt nồi nấu súp rồi mà!? Hay là ta nào chó quên mất!?"

Mà dường như dù là cái nồi cũng bị găm cho không còn có thể sử dụng được nữa rồi.

Là ai làm!? Nguyên rửa cho người sinh con không có lỗi đất.

Vài ngày sau...

Vũ Lâm ôm một cốc mì ăn liền ngồi trước cửa một cái hang đá, húp soàn soạt.

Cái này là theo hẩn mọi ra được từ trong "Địa Cầu Lăng Kính", mấy ngày nay hẩn có chút lười biếng nấu ăn, chủ yếu do mỗi lần chuẩn bị đồ ăn quá lâu, phải lên tới vài tiếng đồng hồ, hơn nữa Man Hoang Vực dị thú nhiều, lúc mổ thịt mùi máu sẽ dẫn dắt vài con còn lợi hại hơn tới.

Hoang Vực quả nhiên là thiên đường của dị thú, đừng nói Trúc Cơ, thậm chí Kim Đan kỳ dị thú cũng không có thiếu. Đương nhiên hiện tại Vũ Lâm cũng đã không còn là Trúc Cơ mà đã là Kim Đan, tự nhiên chiến lược của hẩn đây đủ để giết chết đám này Kim Đan dị thú, có điều Kim Đan thì được gọi là Thú Vương, một con Thú Vương có thể thống lĩnh trên ngàn con dị thú khác, cho nên tương đối phiền phức.

Đặc biệt là những con nào biết kết trận.

Vũ Lâm nhìn trước mặt hẩn là xác mộ đồng dị thú có Kim Đan, có Trúc Cơ, thậm chí có cả Nguyên Anh tu vi. Con kia Nguyên Anh tu vi dị thú là hẩn hao phí chín trâu hai hồ sức lực mới miễn cưỡng cảm xuống được, thậm chí vì thể thiếu chút bị giết ngược, bắt quả vẫn là thành công cảm xuống nó.

Cùng cảnh giới, dị thú so nhân loại mạnh nhiều lắm. Đặc biệt là những con gần với sinh linh thuần huyết càng mạnh.

Hiện tại phía trên cái này đồng hung thú có một tòa tháp đang rít gào tỏa ra hấp lực kinh khủng, đem máu huyết linh khí từ bên trong thi thể những con dị thú này hấp thụ vào bên trong. Thứ này không sai lệch lắm chính là Long Châu Tháp, bị hẩn miễn cưỡng đem thân thông phù văn đặc thù của Thiên Địa Dung Lô khắc lên trên.

Không sai, hẩn luyện chế cái này thành một cái Bảo Mệnh Pháp bảo, từ nay về sau nó cũng có thể sử dụng Thiên Địa Dung Lô Quyết, hấp thu vạn vật linh lực, từ đó cung cấp cho Vũ Lâm sử dụng, hẩn gọi cái này là Thôn Thiên Tháp.

Vũ Lâm ăn xong bát mì đứng lên, cùng lúc này Thôn Thiên Tháp cũng được hẩn đem đi thu hồi. Vũ Lâm nhìn lại hang đá phía sau, giờ tay lên Ầm một tiếng đem xác chết của đám dị thú phía sau nã thành khói trắng, kể đó hẩn chui vào trong hang.

Sau khi hấp thu tới lượng linh khí khổng lồ bên trong xác chết đám dị thú thể chất của hẩn một lần nữa chạm tới cực hạn.

Muốn đột phá cái này rất khó, trừ khi trở thành Kim Thân, hoặc hẩn bản thân đột phá Kim Đan thành tựu Nguyên Anh kỳ.

Cửu Tầng Kim Liên Thể Đan cùng Kim Đan, cái trước là thai nghén lực lượng thân thể thành tựu Thể Đan, cái phía sau là thai nghén tu vi thành tựu Kim Đan. Tuy nhiên, rất ít người biết dù ở trên Tiên Vực, Thể Đan cũng không phải là cấp độ tốt nhất của thể tu.

Kim Thân mới là. Đem Thể Đan bạo tạc, dung nhập vào bên trong từng thớ thịt từng thớ cơ từng khúc xương, thành tựu Kim Thân, dù là Nguyên Thần cũng đem nhét vào trong đó. Kim Đan không thể bạo tạc vì từ Kim Đan sẽ diễn sinh thành Tiên Đan, từ đó cảm ngộ đại đạo thiên địa, Kim Đan bạo không tương đương với người vong nhưng cũng là đoạn tiền đồ.

Mà Thể Đan bạo thì không giống.

Tuy nhiên, Kim Thân tu hành pháp môn lại cần một cái khổng lồ số lượng thiên tài địa bảo, trong đó không thể thiếu nhất là vài chỉ Thánh Dược cấp cao, một số lượng thiên tài địa bảo cấp độ này hoàn toàn đủ để bồi dưỡng đi ra vài cái Nguyên Anh kỳ cho nên hầu hết thể lực đều không để tâm lắm loại này pháp môn.

Bắt quả Vũ Lâm không để tâm, hiện tại hẩn có được một viên Thần Chung, hơn nữa lại là một viên tới từ Tiên Vực Thần Chung.

Thần Chung này, Tiên cũng phải tranh phá đầu, nhưng hiện tại Vũ Lâm chỉ muốn dùng nó để đúc thành Kim Thân, nói ra khẳng định chính là triệu phần phá của.

Từ trong hang, hư ảnh rờng vàng hiện, gáy vang trời, một luồng uy áp vô song tràn ra...

Ầm ầm.

Xung Quanh Vũ Lâm xuất hiện vô số thiên tài địa bảo, có Vạn Năm linh chi, có Ngân năm thánh dược, có trái tim dị thú bán thuần huyết, thậm chí máu hung thú thuần huyết, lại lơ lửng trên đầu hắn là Thần Chung Sinh Từ Đào Viên.

Kể đó, Vũ Lâm giờ tay, vô số phù văn sáng chói như hoàng kim phun ra, trong nháy mắt xung quanh hắn, một ngọn lửa đen kịt bao phủ.

Tam Muội Chân Hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Đốt Tam Muội Chân Hỏa cũng không phải một chút đại giới cũng không có, hắn hiện tại toàn thân cao thấp đều tràn đầy Tam Muội Chân Hỏa lực lượng, cỗ này lực lượng đang không ngừng tẩy luyện hắc nguyên thần, rèn luyện hắc thể phách, để cho hắc năng cao một bước, nhưng mọi thứ hăng quá hoá dở, theo Tam Vị Chân Hỏa càng ngày càng lớn mạnh, nếu như không có cách nào ngăn chặn đi xuống... Cái này hòa sớm muộn phải đem chính mình cũng cho đốt thành tro bụi.

Tục ngữ nói, lửa đỏ mới có thể luyện chân kim. Hắc chính là muốn dùng cái này mãnh liệt nhất hỏa, đem mình luyện thành một khối vạn kiếp bất phôi chân kim!

Thiên Địa Dung Lô hư ảo xuất hiện trên đỉnh đầu hắn.

Thiên địa làm lò, tọa hóa làm công! Âm dương làm than củi, vạn vật làm đồng!

Ầm ầm... Thể Đan Cửu Tầng Kim Liên phá diệt, chỉ còn trơ trọi một gốc Cửu Tầng Kim Liên trong đan điền, Thể Đan nương theo phá toái, hóa thành Tam Muội Chân Hỏa mỗi lửa, nung nóng thân thể hắc, bắt đầu cùng với thân thể hắc hòa tan.

Huyết Linh Lung, Long Cốt Đẳng, ngàn năm nhân sâm, đông trùng hạ thảo, đủ loại linh dược 1 cái tiếp lấy 1 cái quăng vào bên trong Tam Muội Chân Hỏa, trừ bỏ ngoài ra còn có đủ loại Liệt Xi Hồ, phi thiên kim điêu, Võ Huyền Quy, Tam Túc Hỏa Nha, hàng chục loại Kim Đan thi thể hung thú cũng là 1 cái tiếp lấy 1 cái ném vào lò đỉnh.

Nhìn thấy cái này chấn nhiếp nhân tâm một màn, vô luận là ai, trong lòng đều không khỏi sinh ra ý nghĩ như vậy. "Móa nó, tên này là chó nhà giàu a!"

Một luồng linh thủy tràn vào trong Tam Muội Chân Hỏa, nhục thân rạn nứt, từng vết nứt ở hắc trên thân lan tràn ra. Cùng nói là đang tu luyện đột phá, không bằng nói là đang chế biến 1 khóa nhân gian đại dược! Thân làm lò, chân hỏa làm công, Kim Đan làm than củi, khí huyết làm đồng! Tam Muội Chân Hỏa thiêu đốt thể gian vạn vật, không ngừng để cho thân thể vỡ nát, lại từ trong tro tàn tìm được một đường sinh cơ làm phục sinh, lấy niết bàn làm cơ sở...

Ầm ầm ầm...

Từ trên người hắc phun ra 9 vàng mặt trời đỏ rực, từng vàng mặt trời đều có độ nóng kinh khủng, nếu so với Kim Ô Tế Nhật hay vẫn là Thái Dương Húc Nhật mà hắc thi thoát đùng cũng có thể tương xứng. Đây là 9 vàng mặt trời tồn tại trong cơ thể hắc hình thành nên cái tên Cửu Dương Thể, bất quá lúc này...

9 vàng mặt trời ầm ầm nát vụn, hóa thành từng đạo kim quang chói lọi nhập vào thân thể hắc, hơn nữa, thuần dương chi khí cũng bị Tam Muội Chân Hỏa hấp thu. Tam Muội Chân Hỏa giống như hỏa trụ, cháy lên sắc thái kinh khủng. Vũ Lâm ánh mắt quả quyết, Thần Chung cũng đem ném vào bên trong Tam Muội Chân Hỏa..

Nhục thân khi như lò đỉnh, chân hỏa xem như động lực, Kim Đan xem như nguyên vật liệu, Vũ Lâm giang tay ra, một đạo bảo thuật xuất hiện quanh hắc, hấp thu đến xung quanh muôn vạn thiên địa lực lượng, muốn dung luyện ra một bộ thiên hạ vô song thân khu! Nhưng cùng lúc đó, Tam Muội Chân Hỏa mang tới thống khổ cũng càng thêm kịch liệt. Hơn nữa loại đau nhức này không cách nào trừ khử, không chỉ có tác dụng với nhục thân, còn tác dụng với nguyên thần, để cho người ta căn bản là không có cách chống cự.

"A a..."

Ầm ầm ầm...

Thần Chung phá toái, 362 huyết vị hết thủy phun ra hít vào linh khí, gột rửa nhục thân thậm chí dung nhập rất nhiều linh dược, huyết nhục, đan dược hình thành được nê bên trong, đem bao khóa lại thân thể hắc giống như một khóa hình người xếp bằng Kim Đan. Kim Đan này tựa như một tôn thần linh, chỉ đứng ở nơi đó cũng đủ trấn nhiếp vạn tộc, lưu ly cốt ẩn hiện bên trong tựa như thể gian kinh khủng nhất vũ khí...

Là bom nguyên tử hình người không sai.

Lại là 1 tiếng oanh minh, vang dội hơn phần nửa dãy núi, dưới Kim Đan trực tiếp dưới thanh âm này bị trấn chết, Kim Đan cũng là học máu. Mà..

Đông! Đông! Đông! Trầm trọng tiếng tim đập liên tiếp vang lên, từ trong kim đan truyền ra, ngay tiếp theo đại địa đều ở đập theo nhịp. Hình người Kim Đan hai mắt mở ra, Kim Đan vỡ vụn.

Vũ Lâm lạnh lùng đứng dậy, thân thể hần so với trước nhỏ đi một vòng, không có bất kỳ cương khí, nguyên thần, huyết khí hiển hóa, nhìn qua liền phảng phát một người bình thường một dạng.

Da thịt giống như thượng thiên tỉ mỉ điêu khắc mỹ ngọc đồng dạng không tỉ vết, có lỗi có lỗm thân thể tràn đầy lực lượng mỹ cảm. Vén vén chỉ là đứng ở nơi đó, liền hấp dẫn chú ý của mọi người.

Kim Thân thành công, hơn nữa..

Vũ Lâm giờ tay lên, Thôn Thiên Tháp lập tức xuất hiện trên tay hần, hỗn độn khí tức luân chuyển, tâm thần hần đắm chìm vào bên trong tòa tháp đen, hần biết được một phần lớn Thần Chung đã hòa vào thân thể hần, nhưng một lượng lớn khác tràn vào Thôn Thiên Tháp, từ đó để cho Thôn Thiên Tháp khôi phục mãnh liệt, hiện tại đã gần như có được 1/10 sức mạnh của Tiên bảo.

Thông thường, Thể Tu cũng không phải một đường tu lên, mà là muốn đột phá có thể lựa chọn đột phá Thể Đan, hoặc Kim Đan đột phá, từ đó thuận Thiên Kiếp dẫn dắt Thể Đan một dạng được lợi. Nhưng Vũ Lâm loại hình thân thể hiện tại..

Bản thân hần chính là Kim Thân. Từ nay thể tu không còn có bình cảnh khái niệm.

Vũ Lâm đang cảm thụ thoáng một phát bản thân chân chính thực lực.. Đột nhiên Vũ Lâm thánh giác bắt được một chút không tầm thường tín hiệu, dường như đang có người bị tấn công bởi dị thú yêu ma vân vân các loại.

Bình thường hần cũng sẽ không để ý, nhưng biết sao được, đây là nữ âm thanh, hơn nữa hôm nay tâm trạng hần phi thường tốt nha.

"Ồ!"

Vũ Lâm vượt qua khoảng trên trăm mét, lập tức trước tầm mắt hần hiện ra một cái thôn trang trông có vẻ vô cùng điều tàn, dường như bên trong có không ít người ở, nhưng đây là do tầm mắt của hần có mười mấy năm tại Địa Cầu.

Chứ kì thực trong thôn chỉ khoảng trăm người, so sánh các thôn khác động một chút là ngàn vạn người quả thực là ít ỏi tới cực điểm.

Hơn nữa, hần cảm nhận được cái thôn trang này dường như.. kì quái. Các thôn trang khác nhờ yếu tố nào cũng sẽ có một loại Tề Linh bảo hộ thôn, nhưng cái thôn này liền không có, dường như cũng chẳng có cái gì tuyệt thế chí cường giả, cũng không rõ làm thế nào một mực tránh khỏi yêu ma công kích.

Vũ Lâm lướt qua cái thôn, tìm đường đi tới cái kia âm thanh kêu cứu, trước mặt hần lúc này là một cái tiểu thiếu nữ khoảng mười tuổi gì đó, đang bị một bầy Thạch Quỷ truy đuổi.

Thạch Quỷ là một loại yêu ma sinh thành từ đá, sinh trưởng trong khoáng thạch, ưa thích máu tươi, cho nên con mồi của chúng nó thông thường đều sẽ vô cùng thê thảm, gần như là hơn nữa do bọn nó ưa thích máu khi nạn nhân còn sống cho nên con mồi của chúng sẽ sống tới khi chúng thỏa mãn mới thôi.

Vũ Lâm nhìn qua cũng không kiến nghị gì, mấy con Thạch Quỷ Luyện Khí 1 trọng, tốc độ đáng lý ra so với người thường phải càng chậm hơn mới đúng, tại sao lại bị đuổi được. Ánh mắt lướt qua, quả nhiên cái tiểu nữ hài này bị thương một chân, thương thế loại này có lẽ đã khó khăn đi lại bình thường rồi.

Vũ Lâm trước tiên không quản đám Thạch Quỷ, thân ảnh hần hóa thành một đạo hắc sắc quang mang, hiện thân ở hậu phương cách đó vài trăm mét, đằng sau lưng một đám những người đang chăm chú quan sát tiểu nữ hài kia bị đám Thạch Quỷ đuổi theo.

Một đám Trúc cơ còn có Kim Đan tu sĩ giả làm nông dân ngồi nhìn một cái tiểu nữ hài bị yêu ma rượt, không dùng não cũng biết là có quỷ được không? Lại nói cái kia tiểu nữ nếu tiếp tục bị đuổi chạy, ắt hẳn sẽ rơi xuống cái vách đá không xa.

Trừ khi là nhân vật chính mệnh, căn bản sẽ chết, không chết cũng phế.

Cho nên tại trong sự kinh hoàng của đám người kia, hần nhẹ nhàng vung lên một con dao cứa cổ hết thấy bọn hần. Thực lực của hần tại trong Kim Đan đã là viễn siêu cùng thế hệ, một thân thực lực hoàn toàn bộc phát có thể dễ dàng đem Kim Đan tâm đó nhẹ nhõm giết chết, càng đừng nói đám này gia hỏa.

Vũ Lâm đem những cái này tu sĩ giết đi về sau không cần quan tâm thi thể bọn hần nữa, cái kia hấp thu năng lực khuấy động một chút, biến những cái này tu sĩ thành một đồng thịt khô, hần nhẹ nhàng mỉm cười một cái.. thật là một lũ gà, còn chẳng thể để cho thân thể lực lượng hần tăng trưởng quá 1 phần ngàn.

Vũ Lâm kế đấy đột nhiên xuất hiện phía ngay giữa cái kia đang chạy trốn tiểu nữ hài cùng với những con Thạch Quỷ, một cái ống tay áo cả lơ phất phơ vung lên liền đem đánh bạo đám kia Thạch Quỷ thành ngàn vạn mảnh vụn nhỏ.

"Ây, người sao không?!"

Vũ Lâm hỏi, quay đầu nhìn cái kia tiểu nữ hài, cảm thấy một trận kinh dị dồn dập xuất hiện...

Vấn đề không phải là cái đứa bé gái kia, vấn đề là tại hần đột nhiên nhảy ra trong đầu cái vị kia thần thần bí bí hồ cha Hệ Thống:

"Tích! Kích hoạt nhiệm vụ chính tuyến!"

"Nhiệm vụ tên: Xưng bá 2 bước - giải quyết nguy cơ."

"Mô tả nhiệm vụ: Đừng nhìn khả ái, nàng là cừu nhân của người. Vĩnh viễn giải quyết một lần này chí mạng nguy cơ, một lần vui vẻ suốt đời nhân nhả."

"Nhiệm vụ giải thích: Thạch Thủy, Thạch Quốc Vũ Tộc năm xưa từng là một cái tuyệt thế mang theo thân sinh Chí Tôn Cốt, về sau bị hãm hại dọa lạc trở thành phàm thai thân thể, tuy nhiên tại bên trong huyết mạch hần vẫn là cái kia bị ảnh hưởng lấy Chí Tôn Cốt. Thân là nhân vật phản diện nên có giác ngộ trở thành đá mài dao cho Nhân Vật Chính, bốn Hệ Thống hạnh ngộ đề nghị Kí Chủ, đem cái kia Chí Tôn huyết mạch tiến tới lấy đi, thuận tiện một chương vỡ chết Nhân Vật Chính."

"Nhiệm vụ ban thưởng: Thần cấp sáo trang rút thưởng 1 bộ + trợ giúp dung hợp Chí Tôn huyết (nếu có)"

"Nhiệm vụ thất bại trừng phạt: Gạt bỏ."

Vũ Lâm:

"....."

Hần kinh hoàng, Chí Tôn Cốt?! Mặc dù chẳng biết là cái gì loạn thất bát tao đồ vật, nhưng nghe rất ngu bực, vừa nghe liền biết không phải Nhân Vật Chính trời sinh liền có chính là cơ duyên trời định của Nhân Vật Chính.

Cái thằng xui xẻo nào còn muốn đem Chí Tôn Cốt đào ra?! Nghe ngu hổng hổng như vậy còn dám đào ra à?

Hần xoa xoa đầu, nhức cả óc, đồng thời nghi hoặc nhìn qua cái này tiểu nữ hài, thuận tiện hỏi:

"Bé gái.. người.. tên là gì?!"

"Ta?"

Bé gái đang nước mắt lưng tròng, vô cùng kinh ngạc trước Vũ Lâm người vừa đem toàn bộ đám Thạch Quỷ một vỡ vỡ chết, nói:

"Ta gọi Thạch Thủy!!"

"Hítttt"

Vũ Lâm kinh dị nhìn qua cái này tiểu nữ hài, kém chút hét lên như một đứa bé gái rồi chạy đi..

CMN cái con bé này là mấy năm về sau theo nguyên vốn cốt truyện sẽ đem ta ma sát trên mặt đất, thuận tiện để cho một chỉ tâm ma chi hỏa đốt lên rực rỡ, chói sáng đại địa?

Lại cũng là cái kia thiếu nữ kiếp trước đem hần một cánh một đuôi vật đi? CMN cái này tốt đau tâm!

Nhưng cũng là một trận may mắn, may mắn vì hần đem cái này thiếu nữ cứu trở về.. nhìn nhìn, dựa theo tiêu chuẩn cốt truyện, nàng chính là bị đám này Thạch Quỷ đem đi bức đến rơi xuống vực sâu, sau đó.. không nói cũng biết, nàng chính là ở dưới vực sâu đạt được một quyền kinh thể công pháp, lại được vô thượng tiên nhân truyền qua tu vi, một đường giết tới trên mặt đất.

Không sai, cho nên dưới vực hần phải có tuyệt thế cơ duyên.

Đúng a đúng a, ta đem Nhân Vật Chính cơ duyên cho đoạt, từ nay nàng sẽ không bao giờ nữa một lần tiến vào con đường tu tiên, một lần vấp và suốt đời nhân nhả, đây chính là biến tướng chen ép, hơn nữa là giết người không thấy đao, chém người không thấy máu.

"Đừng động đây."

Vũ Lâm nở nụ cười khó coi hơn khóc, một tay chạm vào chân của Thạch Thủy, phù văn rung trời, kế đó chân nàng liền lạnh lại, hoàn toàn lãnh lạn như thể chưa bao giờ tổn thương qua.

"A a, coi như ổn a."

Vũ Lâm kiểm tra thoáng một phát các phần cơ thể của nàng không có vấn đề bèn đem nàng gượng đứng dậy, nói:

"Chân người ta cũng giúp đỡ giải quyết một hồi. Hiện tại có thể hay không tự quay trở về làng!"

Hắn nhìn qua khoảng cách giữa làng kia cùng với vị trí hiện tại, khoảng chừng vài trăm mét, xung quanh không có cái gì có thể gây cho nàng vấn đề... cho nên trừ khi nàng tự đem mình rơi xuống vách đá, căn bản là hoàn toàn có thể bình an về làng.

"Có thể. Cảm ơn ca ca."

Thạch Thủy gật đầu, hai mắt tỏa sáng nhìn cái người này trước mặt, dù sao nàng cũng thường xuyên đi ra ngoài một chút, quanh đây cũng hiếm khi xuất hiện cái gì yêu ma quỷ quái.

"Ca ca này có muốn cùng ta vào thôn uống ngụm nước không?!"

Vũ Lâm nghe thế méo cả miệng?! Thôi khỏi, tại hạ là nhân vật phản diện, ngộ nhất đột nhiên có cái cừu nhân ba vạn dặm nghe tin hắn đang ở đây lấy khi thế phò thiên cái địa giết tới đồ sát cả cái làng, thuận tiện đem hắn kéo vào tròng này đồ sát lưu, vậy hắn chẳng phải xong đời. Đừng bao giờ coi thường nhân vật chính kéo thù hận quang hạn, cũng như nhân vật phản diện tự sát hào quang.

Vũ Lâm lắc đầu, tiễn Thạch Thủy đi đến khi thấy cửa cái thôn kia, kể đấy hắn quay trở lại miệng vực.... một ngụm nhảy xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Tiến vào Man Hoang

Vũ Lâm mang theo tâm tình bực bội đi lên bờ vực.

Một ngày! Trộn vụn một ngày hắn ở bên dưới đáy vực, 3 giờ là nằm giả bộ chờ chết chờ vị nào "cao thâm mật trắc tiền bối" tới "ứng cứu", bất quá nghĩ đi nghĩ lại có thể truyền công cho cái kia yếu đuối nữ hài không phải Trúc Cơ có lẽ cũng chỉ là Kim Đan khoảng đó, cho nên sau đấy dành ra gần 20 giờ để đem đáy vực lực tung lên.

Cuối cùng ngoại trừ một cái hài rách ra chẳng thấy cái gì, bất quá cái hài rách kia vẫn là thu vào trong tùy thân không gian mang đi.

Vạn nhất nó lại ẩn chứa thiên cơ cái gì, vứt đi về sau hắn khóc cũng chẳng kịp.

Bất quá có lần này kinh nghiệm, hắn cũng nên nghĩ tới... cái kia nhân vật chính cơ duyên đâu phải ai muốn liền có thể đoạt?!

Liên nhìn Địa Cầu cái kia Vua Arthur, nàng chính là tại rút ra được thanh Caliburn mà không người có thể rút ra đấy sao?! Đương nhiên sau đó cổ Anh Quốc bị sụp đổ, nàng bị kẹt vĩnh viễn trong cái không gian gì đó do Chén Thánh tạo ra... cái này hẳn do nàng có nhân vật chính duyên mà không có nhân vật chính mệnh đi!?

Đấy, bài học lịch sử đấy, thậm chí còn được dựng thành phim.

Cái này nhân vật chính cơ duyên cũng cùng Caliburn một dạng, không phải nhân vật chính căn bản không thể nào rút ra được rồi, hoặc là kẻ cả moi ra được cũng sẽ mang họa sát thân, moi ra hay không nói thật... cũng thế.

Sau đấy hắn một đường vội vã leo lên đỉnh vực...

CMN, một ngày, nguyên một ngày có thể có bao nhiêu chuyện xảy ra đối với nhân vật chính?! Từ tình không lao xuống thần tháp, thần giới chỉ, thần đỉnh, thần kiếm, thần võ hồn vân vân các loại, mấy cái nhân vật chính loại đồ vật này xưa nay không thiếu nhất chính là "thiếu niên abc, ngẫu nhiên lấy được xyz", không thì cũng "thiếu niên abc, trước nay không thể tu luyện, trong cơ thể lơ lửng cái xyz" trong đó xyz là cái gì đó xưa nay luôn có cái tên ngu ngốc thiên.

Hiệu quả cũng tác thiên không kém.

Dù sao, hắn cũng e ngại, nếu như lát nữa chạy đi lên thấy Thạch Thủy con bé kia đột nhiên một tay xách theo một cái đỉnh nát, một tay xách theo thanh hắc kiếm gãy đôi, trên đầu đội cái nón Phân Loại, mười ngón tay mỗi ngón mang theo một cái giới chỉ..Hệ Thống giới chỉ, Dược Lão giới chỉ vân vân, lơ lửng sau lưng là cái bạch ngọc tháp gì đó, hai tay một tay ẩn ẩn mang theo cái Thôn Phệ Tổ Phù, xa xa còn có thể thấy Cửu Long Kéo Quan, chân đạp Quý Ảnh Mê Tung, Lam Ngân Thảo đệ nhất hồn hoàn phát động.. CMN tất cả đều xong.

Nhân vật chính là đáng sợ nhất tồn tại, nếu có cái gì đáng sợ hơn nhân vật chính, đó chính là tất cả nhân vật chính cùng nhau dung hợp thành một cái hỗn độn thể.

LOL

Không thể không nói, trí tưởng tượng của hắn còn rất mạnh đấy!

Nhìn lướt qua một đám thú triều đang ồ ạt lao tới, Vũ Lâm:

-

Tốt, lát nữa coi như còn có cơ để quay trở lại mà nói, bằng không thực sự là ngưng ngừng rồi. Thuận tiện để cái kia Thạch Thủy lão bà nương mau mau rời xa cái bờ vực kia, bằng không hẳn đi về sau nàng lại tao ngộ cái gì đó, rơi xuống vực, hẳn còn chẳng khóc không được.

Dùng cái mộng nghĩ cũng biết, nàng rơi vực về sau được đến tuyệt thế thần công, được đến cổ lão tiền bối truyền công, sau đó một đường thuận cốt truyền đem đầu hắc tại đỉnh Ngũ Hành Tông treo lên cái 5 ngày 5 đêm, sau đó có con quạ vác đầu hắc lên đi làm ổ...

Về phần đám tu sĩ giả trang nông dân, dường như có ý đồ ám sát nàng không dấu vết hôm qua, hẳn căn bản không để ý, nhân vật chính kia, tuyệt đối là bằng cách nào đó sẽ thoát khỏi cái chết, sau đó một đường nghịch tập.

Loại này mô típ còn thiếu sao?!

Hơn nữa, Vũ Lâm đi tới thôn trang cũng là có ý đồ, nếu như cơ duyên thực bởi vì nhân vật chính mà xuất hiện, có phải hay không hẳn tùy thân mang theo cái nhân vật chính cũng sẽ khiến cho cơ duyên rơi xuống như mưa vào đầu hắc?

Dù sao, thực lực hắc mạnh, hẳn có thể "danh nghĩa đều thuận" ăn thịt, cho cái kia nhân vật chính húp nước súp a. Từ nay chính là đơn giản một lần mà suốt đời nhàn nhã, hoặc không hẳn có thể lấy danh nghĩa "sư phụ" dạy bảo nhân vật chính á.

Nếu có nhân vật chính khác mờ tới, ta liền cho hai cái nhân vật chính đánh nhau, chính ta bên cạnh lại đánh xì dầu, lại hô to "ủng hộ" á.

Quả là một cái kế hoạch hoàn mỹ.

Lão cha a, con trai ngươi quả là một thiên tài cái thế!!!

Vũ Lâm đi tới, hai tên hộ vệ gác cổng ý đồ ngăn chặn hẳn không cho vào, kết quả bị một cái vẩy tay áo của hẳn vả nát hai chân, thật coi hôm qua lúc cái kia Thạch Thủy dẫn ta về hung hăng nói cạnh nói kháy ta là thật không có chuyện gì?

Ngay khi tiến vào trong căn phòng, lập tức từ bên trong vang lên hai đạo âm thanh:

"Ái!?"

"Ca ca!? Ngươi trở về?"

Vũ Lâm mừng bức.. thấy chưa, đi ra một ngày quay trở lại đã nhiều thêm một cái thanh âm, xem ra là cái cổ lão tiền bối nào đó ách.. ngay sau đó, một nắm đấm nhỏ nhắn mang theo khí lực trùng thiên hướng về trước mặt hẳn.

Vũ Lâm một tay chặn lại nắm đấm:

"....."

Không ổn, không lẽ ta cái kia kế hoạch hoàn mỹ bị nàng phát hiện, muốn đem ta tiêu diệt!?

Hắn nhìn lướt qua thân ảnh lạ lẫm, là cái kia tiểu cô nương hẳn đựng độ trong hồ, đang trừng mắt cảnh giác vô cùng nhìn hẳn. Vũ Lâm một mặt đậu xanh rau má... tại sao ta vừa nhìn thấy nàng thời điểm sẽ có một loại không rét mà run cảm giác?

Hắn là bị cái kia hào quang nhân vật chính sáng chói che lấp. Dù sao, nàng vẹn vẹn cũng chỉ là Luyện Thể kỳ tu vi.

"Ngươi cái này chết biến thái. Muốn động vào muội ta làm gì!?"

"Tỷ tỷ, phải hay không có hiểu nhầm!? Đây là ta nói với ngươi hôm qua vị ca ca đem ta cứu ra từ đám Thạch quái kia."

Thạch Thủy hướng vị nữ hài kia biểu đạt, một bên quay sang Vũ Lâm nói:

"Ca, trên đầu ngươi dính cành cây!"

"....."

"Chà, Vũ Lâm, xin thứ lỗi về chuyện lúc trước!!!"

Vũ Lâm ha ha cười, giơ một tay ra bắt tay, bắt quá cô nương kia lập tức kéo Thạch Thủy sang một bên:

"Đừng có tiếp xúc cái này chết biến thái, hừ, để ta về tố cáo gia gia cho gia gia giải quyết ngươi."

"....."

Thạch Thủy thở dài, nói:

"Tỷ, đây là Vũ Lâm ca ca, người này hôm qua cứu ta khỏi đám Thạch Quỷ trước thôn, hẳn là có hiểu lầm. Ca, đây là tỷ tỷ ta, tỷ ta tên."

"Hừ, gọi ta Từ Lạp Đình liền đủ."

Cô nương kia lạnh lùng hừ lạnh một tiếng, ánh mắt mườì phần cảnh giác nhìn hấn, hiển nhiên kí ức vụ bị hấn vũ nhục (đánh cái mông) vẫn còn nhớ y nguyên, nhưng nàng rõ ràng không nguyện nói ra. Vũ Lâm lướt qua một đoạn kí ức... Từ Lạp Đình.. không có. Đây không phải nhân vật chính hào.

HẦY!!! Không phải nhân vật chính ta còn sợ cái mông.

Vũ Lâm đem cành cây trên đầu lấy xuống, thu hồi trừ vật giới chỉ nói:

"Khác nói, hiện tại tình huống đang trở nên vô cùng gấp rút, thú triều chuẩn bị đến nơi này! Hơn nữa còn có Nguyên Anh Thú Hoàng dẫn đội."

Giọng nói của hấn mườì phần hững hờ, tuy nhiên tin tức lại để cho bất kể là Thạch Thủy hay là cái gọi Từ Lạp Đình tiểu thí hải kinh sợ, Nguyên Anh kỳ hung thú dẫn đội?! Nên biết trong Man Hoang mặc dù hung thú rất nhiều nhưng vẫn là Luyện khí cùng Trúc Cơ kỳ hung thú làm số đông, Thú Vương Kim Đan căn bản rất ít khi xuất động, đừng nói Nguyên Anh Thú Hoàng.

Nguyên Anh kỳ Thú Hoàng có thể dẫn đội khoảng chừng 10 vạn dị thú.

Quả nhiên, ngay sau khi hấn nói liền có tiếng thú rống, trong núi mãnh thú gào thét, lại có mấy bóng đến không lồ như thể đang phát điên mà xông về thôn trang này, muốn huyết tẩy nơi đây.

"Giao rống..."

"Ặc, không ổn. Ác thú tới rồi, chúng muốn chà đạp mạng người đó. Mau chạy!"

Thôn nhân kinh khủng.

Đột nhiên, một đạo kiếm ý kinh khủng lướt qua, toàn bộ đám hung thú mỗi con đầu thân hai ngã, Vũ Lâm đứng từ trong làng, thần thức lướt qua đám hung cầm mãnh thú, hừ lạnh một tiếng, quay qua nói với hai đứa trẻ:

"Mau đi đi, đem tất cả mọi người cùng nhau đi. Nơi này là không thể ở lâu!"

"Ca, ngươi không thể đánh lại sao!?"

Thạch Thủy mang theo sùng bái ánh mắt nhìn hấn, Vũ Lâm lắc đầu chỉ về một hướng, nơi đó tiếng rít gào om sòm chấn động mặt đất, thậm chí từ nơi xa này cũng có thể nghe ra được ngàn vạn tiếng thú rống, hấn nói:

"Không thể. Không chỉ có Nguyên Anh Thú Hoàng dẫn đội, còn có ít nhất 10 vạn thú đàn đi theo, lần này Man Hoang hẳn là muốn triệt để bạo nộ rồi."

"Tại sao đột nhiên lại có thú triều công kích vậy!?"

Từ Lạp Đình mang theo nghi hoặc nói ra, Vũ Lâm cười mỉm:

"Nào chỉ là dị thú, còn có thái cổ hung thú cùng với đám sinh linh thuần huyết cũng tham dự, yêu ma cũng góp một tay, ta phỏng chừng trong Man Hoang Vô Tận bên trong có cái gì tuyệt thế dị bảo xuất thế."

"Mà loại này tuyệt thế hung thú yêu ma muốn huyết tẩy, hẳn là để cho không chết không thôi hiệu quả, rồi đi phỏng chừng là hiệu quả tốt nhất! Bằng không cứ thủ mãi một nơi, thậm chí Đại Thừa cấp sinh linh cũng sẽ mò tới."

Vũ Lâm nói thế, đoạn nhìn cả thôn làng, hỏi:

"Tất cả đã đông đủ rồi chứ? Đi thôi."

Mặc dù bên trong thôn làng - hay nói chính xác là cái trại giam không chỉ tồn tại lấy tù binh mà còn có cả người hầu lẫn phạm nhân, bất quá Vũ Lâm không để ý, sau khi bỏ ra mấy cái người hầu đối với Thạch Thủy thông thường đều là hết mực chèn ép cùng với những người hấn cảm giác tu vi quý dị, hấn chỉ đưa đi khoảng hơn 4-5 người.

Ngoài ra còn cả những người đã bỏ chạy khi nghe tin thú triều tập kích nữa.

Vũ Lâm cùng mấy người khác một đường chạy khỏi đám thú triều, hiển nhiên đúng theo suy đoán của hấn, thú triều là xuất phát từ trong Man Hoang mà ra, cho nên càng đi ra khỏi biên giới Man Hoang càng ít ỏi, hơn nữa, thú triều sẽ càng thêm tập trung tại những địa phương đông người, nên dù cho bọn hấn một đường tiến tới, Vũ Lâm vẫn rất ít khi bị tính bằng vạn con thú triều tập kích.

Tối đa cũng chỉ bảy tám lần một ngày, mỗi lần kéo dài cỡ 2-3 giờ, bình quân một ngày 24 giờ cũng chỉ có tại khoảng 20 giờ thú triều ồn ào tấp nập, còn

lại là an an ổn ổn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ta mắc lừa rồi (?)

Nguyên bản kế hoạch Vũ Lâm là: soát tới giá trị hảo cảm của nhân vật chính: Thành.

Lại kể đó chạy đi kiểm một chút cảm giác "người tốt" của tỷ tỷ của nhân vật chính: đang dự kiến.

Hắn cần nâng tới soát điểm hảo cảm, dù sao, hảo cảm của Từ Lạp Đình với hắn đang là âm số tồn tại, thậm chí vô cùng tiếp cận âm vô cực, nếu cứ để một quá trình này tiếp tục, hiển nhiên Từ Lạp Đình cái này gia hỏa điên vài năm tới sẽ tẩy não Thạch Thủy rằng hắn là một cái điên rò biến thái vũ nhục nàng tồn tại, tiếp cận Thạch Thủy chỉ hồng vút nàng lên giường.

Sau đó 10 năm, Thạch Thủy nhân vật chính cái này xách dao tới cắt tiết hắn, trả lại sự trong sạch cho tỷ tỷ.

Không sai, hắn là cái này cốt truyện.

Vũ Lâm lúc này đang ngồi nướng thịt, nhìn Từ Lạp Đình hươu hươu tay, một loại phù văn sáng chói xuất hiện từ tay nàng, dường như là lõi đỉnh thuộc tính. Hắn chợt nhíu mày hỏi:

"Toan Nghê Bảo Thuật?!"

Ngay lập tức, Từ Lạp Đình ánh mắt nhìn về phía hắn đột nhiên biến thành sắc bén không gì sánh được, toàn thân cơ bắp nàng lập tức căng lên như lâm đại địch. Vũ Lâm cười cười, cái này tiêu hài tử vẫn là quá cẩn thận, bất quá này cũng là tốt, dù sao thế giới này nhưng là người ăn người thể giới.

Đương nhiên, đối với hắn thì Toan Nghê Phù Văn không là cái đỉnh gì gì, nhưng mà đối với người bình thường thì Toan Nghê Bảo Thuật cùng Toan Nghê Bảo Cốt nhưng lại là chí mạng tính báu vật. Bất quá để thể hiện chút ít thành ý, hắn giờ một ngón tay lên, một hư ảnh con Toan Nghê đột nhiên xuất hiện trên đầu ngón tay hắn, gầm rú vang trời.

Cái này cùng loại với phù văn mà Từ Lạp Đình sử dụng, hơn nữa thậm chí còn vượt lên xa xa trình độ của nàng.

"Người cũng có Toan Nghê Bảo Thuật?!"

Từ Lạp Đình kinh ngạc, Vũ Lâm bĩu môi cười, cái này Toan Nghê Bảo Thuật không phải là Phàm Vực Toan Nghê, mà là đại danh đỉnh đỉnh thuần huyết Toan Nghê Bảo Thuật được hắn lĩnh hội.

Dù sao, kiếp trước hắn đi đào thượng cổ bí tàng có thu hoạch được một cái thần thông: dù là Bảo Thuật bị phá vỡ cũng có thể đảo nghịch mà khôi phục, vô cùng nghịch thiên, bằng không làm sao hắn có thể nắm giữ nhiều Phù văn bảo Thuật của các chủng thuần huyết như vậy!? Người bình thường muốn thu được bảo thuật bảo cốt cần hi vọng kiếm được con sinh linh thuần huyết nào chết mà không phá vỡ bảo cốt...

Nên biết các chủng tộc mạnh mẽ trước khi chết sẽ tự hủy Bảo Thuật Bảo Cốt, không để nó tiết lộ ra ngoài đấy.

Phản hắn, hắn chỉ cần kiểm bảo cốt vừa mới bị phá vỡ xong. Cơ mà ở đâu kiếm tới nhiều vừa bị phá hủy xong bảo cốt như vậy!

Ai biết a, lâu lâu hắn đi Yêu Tiên Quốc chơi, ngẫu nhiên gặp được vài cái có mắt như mù gia hỏa chạy tới soát điểm tồn tại, sau đó sẽ ngẫu nhiên nhiều ra một món bảo cốt, có rất nhiều loại chỉ học qua, vút trong trí nhớ còn chưa từng dùng.

Cái này Toan Nghê Bảo Thuật một khi phát động, 3 dặm xung quanh ầm ầm sấm rung chớp giạt, hơn nữa có thể liên tục từ trên trời phát động hủy thiên diệt địa công kích, vô cùng khủng bố trình độ Bảo Thuật.

Có điều cũng không phải Toan Nghê bảo thuật cấp cao nhất cho nên hắn rất ít khi dùng. Hơn nữa, Phàm Vực Toan Nghê chỉ dừng lại ở trình độ bắn ra một tia chớp mà thôi.

"Chep. "

Vũ Lâm chép miệng:

"Để ta thi triển một chút làm mẫu cho ngươi, coi như dạy ngươi một chút về Toan Nghê Bảo Thuật."

Từ Lạp Đình mặc dù đối với hắn ấn tượng là một cái chết biến thái, bất quá nàng cũng không thể phủ nhận chiến lực của hắn là số một trong đám này, cho nên vô cùng chú ý lắng nghe... Vũ Lâm đương nhiên sẽ không lựa chọn dạy hết cho nàng, chỉ dạy cho nàng một vài phần trọng yếu mà thôi.

Đương nhiên, đối với nàng đây đã là vô cùng trân quý thông tin, dù sao nàng nhưng là muốn phải tự mày mò học đấy.

Hơn nữa, "tài liệu" nàng tham khảo là Toan Nghệ Phàm Vực, Vũ Lâm tài liệu là Tiên Vực Toan Nghệ, cả hai có một sự bất đồng kinh khủng về chất, khả năng đến cuối đời nàng cũng sẽ không lĩnh hội được hết vài phần này.

Cho nên, đem cái này "tỷ tỷ" hảo quan hệ một võ đánh tới, lại thêm một lần "cứu khổ cứu nạn nhân vật chính" hôm kia, nếu thật sự mấy năm sau nàng treo hân lên đánh có lẽ cái này một cục việc tốt có thể trở thành trong tương lai một cục miễn tử kim bài đi?!

Chỉ cần hân không tìm đường chết, có thể một mực còn sống mãi, thậm chí có thể sống tới tận Đại Kết Cục, thậm chí nếu có thể còn có cả ngoại truyện, phần 2, phần 3 nữa!

Không thể không nói, đối với một chuyện cùng nhân vật chính soát tỉ số hảo cảm hân vẫn là vô cùng dụng tâm lương khổ đâu!? Dù sao đây cũng là liên quan tới hân mấy năm ngắn ngủi còn có thể tung tăng tại cái này Tiên Vũ Trụ trước khi tái sinh vào Anime thế giới.

Một đường này, hân cũng không quên liên tục thi triển Thiên Địa Dung Lô Quyết cùng Thôn Thiên Tháp, liên tục luyện công.

Da thịt hân mỗi lần luyện công đều sẽ hóa thành mưa máu cùng thịt vụn, nhưng nhanh chóng phục hồi lại, trở nên càng thêm vàng óng rực rỡ giống như hoàng kim, làn da cũng trở nên mười phần dẻo dai cứng chắc, kiếm chém đâm các loại đều không thấu.

Mà xương cốt của hân đã cùng sắt thép không thể phá hủy, vô kiên bất tột tựa như, máu hân cũng dần dần từ thể lỏng hóa thành càng lúc càng đặc, hiện tại đã biến thành cát vụn, nhưng không phải cát thường mà là huyết sa, một hạt huyết sa là một giọt máu, thoát ly khỏi thân thể chính là nặng chừng một cân.

Đặc biệt là cái kia Từ Lạp Đình tham ăn sẽ thi thoảng hướng hân thêm nhỏ dải lộ ra bộ nhả, sau đó lau lau đi, làm bầm cái gì "gia gia nói qua không thể ăn thịt nhân hình, dù là cái từ biến thái..."

Vũ Lâm:

-

Cái này gia hỏa không khỏi quá tham ăn đi.

"Chết biến thái đại ca, chúng ta cũng sắp tới thôn rồi, muốn hay không vào thôn để cho gia gia ta vỗ nguoi cái mông, tiện thể mời nguoi bữa cơm!?"

Từ Lạp Đình cười man rợ hướng Vũ Lâm đạo, nàng biết Vũ Lâm thân có việc, nhưng hân vẫn dành thời gian hộ tống các nàng cũng vô cùng khâm phục.

Dù thế, nàng vẫn mỗi lần nhớ lại đêm hôm đó đều xám mặt: sau này làm sao lấy chồng a.

Mà Vũ Lâm cũng không quan tâm nhiều đến cái này tiểu tiết, hân hộ tống trực tiếp Thạch Thủy về gia chủ yếu nhằm vào 1 cái quan trọng vấn đề: Nhân vật chính có trong cái đám này -> chắc chắn sẽ có nguy cơ xuất hiện -> nếu yếu hơn trực tiếp là ship đồ ăn, nếu mạnh hơn thì sẽ có đuôi bắt, từ đó lại dẫn đến một cái kinh khủng nhan đề: trên đường chạy trốn sẽ xuất hiện cơ duyên, mà cơ duyên khẳng định bị nhân vật chính soát được.

Cho nên, không khó suy luận nếu nhân vật chính bị Thú Triều truy đuổi tuyệt đối sẽ đi vào cái nào đó thượng cổ di tích, từ đó nhất phi trùng thiên.

Nói nhảm, mục đích của hân là đem cái này nhân vật chính "chèn ép" hết sức có thể, nguy cơ không có, cơ duyên cũng đừng nói rồi. Ha ha, cái này mấy năm sau hân có thể một mực còn sống tương lai là vấn đề đáng suy nghĩ. Cho nên hân đương nhiên phải đi theo hộ tống rồi, không cần khâm phục.

Đây chính là biến tướng chèn ép nhân vật chính... không có cơ duyên, làm sao có thể vượt qua ta?! Ha ha ha, mẹ ơi, con trai của ngài quả là một thiên tài.

"Thời khỏi. Ta có việc tại thân, trước đi đây."

Vũ Lâm vỗ vỗ dưới thân hân cái kia chỉ độc giác thú, đột nhiên Từ Lạp Đình quay đầu nói với hân:

"Đại ca, khi nào rảnh nhớ quay lại thôn chúng ta chơi, để cho gia gia ta có thể đánh nguoi cái mông. Tên thôn chúng ta là Thạch Thôn..."

"... "

Vũ Lâm chợt khựng lại, kinh cmn hoàng:

"....."

THẠCH CMN THÔN?! Cái kia thôn Thạch Thôn tiểu thí hài!? Quả là quyết định đúng đắn vô cùng khi không vào cái kia thôn chơi, kể đấy lại bị Thạch Thủy đem găm, vậy thì phiền.

Bình tĩnh, có thể chỉ là cái thôn khác cùng tên với kia Thạch Thôn thì sao?!

Mà đánh cái gì mộng!?

"Trước cửa thôn chúng ta có cái cây Liễu gia gia, đó là Tề Linh Gia Gia của chúng ta..."

Phụt.. Vũ Lâm thiếu chút đem chính mình ngộ nội thương, Thạch Thôn có cái Tề Linh là cây liễu, chắc cũng có thể không sai biệt lắm có được một trăm linh tám cái thôn tương tự trên toàn thế giới nhỉ!? Không phải cái thôn nào cũng có Liễu Thần tọa trấn chứ!?

Năm đó hắn từng ném thừ giết về cái thôn kia, cuối cùng trả cái đại giá mới có thể từ Liễu Thần cái đại tai tinh kia thoát thân, đến giờ vẫn còn run như cây sậy đây.

"Lại nói, Từ Lạp Đình là ta dùng tên giả. Tên thật của ta là Thạch Thủy. Cùng với cái kia muội Thạch Thủy cùng một cái tên.. có điều giờ nàng đổi tên kêu Thạch Thanh Phong rồi, nhớ kĩ đó chết biến thái."

Vũ Lâm đem một nắm máu trong ngực nhỏ ra mặt đất, huyết sa đem mặt đất lồm thành một cái hố sâu nửa mét, bốc cháy thịnh vượng.. CMN cái này kiếp trước Nhân Vật Chính Thạch Thôn tiểu nữ hài tuyệt đối là cái này Từ Lạp.. à không, Thạch Thủy mới là chân lý. Cái kia Thạch Thanh Phong căn bản không phải cái gì nhân vật chính.

Bị lừa (?) rồi!

"Tích tích, Hệ Thống tin nhắn: Ha ha... Nhiệm vụ thất bại kia!"

Vũ Lâm nghĩ đến đây, run rẩy.. CMN hắn thế mà đem thực lực nhân vật chính tăng lên, hơn nữa là gấp rưỡi cái chủng loại kia. Thân là nhân vật phản diện còn có đem so cái này dân hơn việc làm sao!?

Kẻ đó hắn là bị gạt bỏ tuo.. khoan!

Vũ Lâm hít mắt hướng trong thâm tâm Hệ Thống:

"Ê, ta đã hướng nàng soát giá trị hảo cảm lên thật cao, nàng hắn sẽ không đối ta tiến hành mặt sát lạnh lòng, có tính hay không là hoàn thành cái kia hồ cha nhiệm vụ!? Giải quyết triệt để cái này tất phải chết tương lai, một lần vui vẻ cả đời nhân nhâ!?"

"....."

Hệ Thống đậu xanh rau má dừng lại vài giây như thể cố phân tích những gì hắn nói, rồi nó rít lên:

"Kí chủ đây là tiểu linh cơ, loại này hành vi sẽ thật sâu giảm xuống phần thưởng!"

"Tốt!"

Vũ Lâm ha ha cười, cái gì phá phần thưởng hắn không quan tâm, quan trọng là không bị gạt bỏ á!

Cho nên hiện tại hắn gạt đầu, hướng Thạch Thủy cái kia kiếp trước găm hắn một đui một cánh vẫy tay, run rẩy lắc lư Độc Giác Thú cho nó chạy đi.

Hắn sợ a. Mặc dù kiếp này là nhân loại chi thân, nhưng hắn sau lưng chỗ đầu vai vẫn ần ần cảm giác tê dại, cùng với đó đui trên là vẫn nổi ra một đống da gà.

Hắn từng nhìn quang năng á, lại thêm hắn từng đánh cái mộng năng, phải hay không năng sẽ muốn đem hắn giết người diệt khẩu, trả lại sự trong sạch cho bản thân!?

CMN, đầy đầu đều là mạng ta xong rồi Vũ Lâm toát mồ hôi lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Vô địch thật tịch mịch cái con em người Hệ Thống!!!

"Hô..... Cuối cùng kết thúc."

Man Hoang bên ngoài, Vũ Lâm một đường cùng chạy trốn giống như vọt tới Viêm Hán sơn mạch phụ cận, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Mà trong óc, hệ thống nhiệm vụ nhắc nhở cũng vang lên:

"Chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến: Xưng bá 1 bước."

"Nhiệm vụ độ hoàn thành: 35%."

"Nhiệm vụ ban thường: (Do ảnh hưởng độ hoàn thành nhiệm vụ, giảm xuống phần thưởng) Tuyệt Thế Thần Công Vòng Quay."

"Hệ thống đề nghị: Thân là sinh sống trong Tiên Vũ Trụ con dân, Kí Chủ cần có giác ngộ mệnh ta do ta không do trời, mạng sống chính mình cần nắm giữ bên trong chính mình bàn tay, không thể nắm giữ trong tay ai khác. Thân là nhất nghĩ tới Kí Chủ nhất hi vọng Kí Chủ chế.. cường đại, bốn Hệ Thống tin tưởng lẫn tới Kí Chủ có thể đứng cảm bước ra, hủy diệt mọi thứ có thể đối với bản thân Kí Chủ có hại..."

Hệ thống đề nghị bộ phận kia Vũ Lâm con mắt đều không nháy mắt một lần liền trực tiếp coi thường, ánh mắt của hắn hoàn toàn tập trung vào hệ thống ban thưởng bộ phận kia.

"Cho ta nhìn xem người rốt cuộc có gì bản sự."

Vũ Lâm ha ha cười, đây vẫn là hắn hoàn mỹ cho Hệ Thống hồ một cái, tự nhiên cũng đáng giá ăn mừng. Nếu không phải hiện tại đang là ở nơi hoang dã, lại không có ba nữ ở đây có lẽ hắn đã sớm thuê một cái tửu lâu, lại thuê một căn phòng trọ đem ba nàng lật đến bát điên bát đảo.

"Tích tích, bắt đầu quay thưởng Tuyệt Thế Thần Công."

Hệ Thống tạch tạch tạch từng âm thanh vang lên:

"Chúc mừng Kí Chủ rút trúng: Tuyệt thế thần công Tịch Tà Kiếm Phổ một bộ."

Vũ Lâm đang cười lớn chợt ngưng lại, con mắt hí híp:

-

Kèm theo Hệ Thống nhắc nhở, trên tay hắn xuất hiện một cuốn sách dày cộp, mang theo 4 cái chữ kim sắc vàng óng: Tịch Tà Kiếm Phổ. Hắn mở qua trang đầu tiên, quả nhiên đập vào mắt là một hàng chữ lớn bằng vàng, nổi lên hư ảnh có rồng bay, phượng múa, bạch hổ rống, huyền vũ trầm tư: Tịch Tà Kiếm Phổ, võ lâm xưng hùng, dẫn đạo tự cung.

"Dẫn cái con mẹ người."

Vũ Lâm trực tiếp đem Hệ Thống vừa dứt cho Tịch Tà Kiếm Phổ cho ném xuống đất, mới vừa hảo tâm tình liền cùng thoáng qua như mây khói đồng dạng mất ráo, gặp quỷ, hệ thống thể mà ở loại địa phương này lừa ta!

Đi ra! Đáng chết hệ thống người đi ra cho ta! Ta nhất định phải làm thịt người!

Bão nổi một trận về sau, Vũ Lâm vẫn là bất đắc dĩ nhặt lên Tịch Tà Kiếm Phổ, đừng hiểu lầm, hắn đương nhiên là không có luyện bản này hồ cha thần công ý tứ, bất quá nói thế nào đây cũng là bản võ công tuyệt thế, mặc dù là chuyên môn cho thái giám dùng, bất quá trên thế giới này cũng không phải không có thái giám.

Đến lúc đó đem bán cho cái kia hoàng thất địa phương, khẳng khái cũng có chỗ dùng, cung coi như kiếm lời.

Quan trọng hơn...

Nếu lần này mình có thể không đánh mà thắng hoàn thành hệ thống hồ cha nhiệm vụ, về sau khẳng định cũng có thể! Cứ như vậy 10 năm sau bản thân liền sẽ trở thành giang hồ ít có chính phái nhân vật, lúc kia nhân vật chính khẳng định liền sẽ không đối với mình thế nào! Dù sao mình cũng là chính phái a!

"Tích, nhiệm vụ chính tuyến tuyên bố."

Đột nhiên, trong đầu vang lên đề Vũ Lâm toàn thân run lên thanh âm.

"Nhiệm vụ tên: Vô địch thật tịch mịch "

"Nhiệm vụ giới thiệu: Xét thấy kí chủ nói dễ nghe thì là trên núi cao lấy tầm mắt xa xôi mà vịnh chí, phóng khoáng hơn người, mà nói khó nghe thì là óc chó lâu lâu ăn chút lợi lộc nhỏ nhỏ liền đắc ý quên mình, tăng thêm nội dung chính tuyến xuất hiện biến hóa, đặc biệt gia tăng hạng này nhiệm vụ..."

"Tích tích, hoàn toàn mới nội dung cốt truyện:

Ba năm về sau, Vũ Lâm mang theo đại quân đoàn tiến về Ưng Lạc Quốc, bất quá giữa đường tao ngộ một cái tiểu nữ hài tên Trần Viêm thân mang tuyệt học, ra tay cướp đoạt cơ duyên của nàng, còn mở miệng xàm ngôn sủa ra một câu "thứ này cùng ta hữu duyên", cái kia ngu ngốc đần độn bị nàng một tháng liền tục đem đi tính kế, cuối cùng toàn bộ đại quân chết thảm, bị xử phạt vô cùng nghiêm khắc.

Không phục hai năm sau Vũ Lâm trốn lao tìm đến vị kia nữ hài báo thù, tại Thiên Ưng Nhai hai người sinh ra một trận tuyệt thế chi chiến, cuối cùng vị nữ hài Trần Viêm mang theo thanh đồng cổ kiếm giết ra khỏi Thiên Ưng Nhai thú triều, Vũ Lâm không rõ tung tích, chỉ có cái đầu trôi nổi theo dòng nước tiến về nơi xa xa lắm."

Vũ Lâm cái đầu trôi nổi theo dòng mộng bức:

"... "

Meo meo meo?

Đây chính là tân nội dung cốt truyện?

Ta lại chết?

Hơn nữa lúc này không phải 10 năm, mà là 5 năm liền không có được?

Trần Viêm kia là ai a! Ta căn bản chưa từng biết nàng được không!?

CMN giải quyết xong một cái nhân vật chính lại toát ra đến một cái khác, cái này sáng ý quả nhiên là đau tim a.

Hơn nữa, càng là để cho hần sinh nghi chính là... không phải hần tự sướng, đánh nhau hần không ưa thích, nhưng xưa nay chạy trốn cái gì đó chính là việc hần làm nhiều nhất. Đào thượng cô di tích, thư thái mang một đồng văn tịch thượng cô đi ra, chưa kịp nhìn thấy mặt trời tươi đẹp liền bị 3 - 4 cái Chân Tiên bao vây: Trốn. Đi vào thượng cô di tích, đụng độ thượng cô hành thi, Nguyên Sinh ki hồn độn sinh thú, Thượng Cổ Văn minh thủ hộ giả: trốn.

Năm đó hần vì chạy trốn cái này sự nghiệp vĩ đại hưng sư động chúng, vận chuyển tài nguyên đủ đem nửa cái Tiên Quốc kéo nghèo, sáng chế ra một môn Chung Cực cấp Bảo Thuật - Thái Tiên Du Long Bộ, hay đúng nhất là một chiêu Thái Thần Du Tiên, CMN một khi toàn lực vận chuyển Chân Tiên cũng không theo kịp.

Thế mà ta tại đây bị giết?!

"cái này Trần Viêm chính là nhân vật chính a, làm sao làm đều không đánh chết, đuổi không đi, chạy không thoát, cuối cùng còn thoảng cái quạt khơi, nhìn như vậy đến ta chính là chuyên môn cùng nhân vật chính đối nghịch đại phản phái..."

Thân làm nhân vật phản diện, chết bờ chết bụi chết không toàn thân cái gì cũng là đương nhiên.

"... "

"Đây coi là cái gì đó!"

Như vậy xem xét, mình ở nội dung cốt truyện bên trong địa vị lại còn giảm xuống, vốn dĩ xem như tiểu BOSS, có thể sống vài chục thậm chí vài trăm chương, kết quả hiện tại thành nửa đường liền bị nhân vật chính giết chết tiểu tiểu BOSS NPC, thời gian xuất hiện khẳng định không quá 30 chương!

Lại còn có loại này thao tác?!

Vũ Lâm chuyển hướng, lập tức tiến về Lạc Dương Thành Ứng Lạc Quốc, nếu cứ để thế này không quản, kiểu quái gì hần cũng có cái kết thúc tựa như cốt truyện: đầu trôi theo dòng nước, cách này hay cách khác.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Cái Hệ Thống này thật đáng sợ...

Trong tiểu lâu tại Lạc Dương Thành, Vũ Lâm run lập cập, ngồi ôm một cây cột cổ lấy dũng khí đứng lên.

Vừa nãy trên đường đi, hần lạc vào trong một tòa di tích Hắc Tháp khổng lồ, tòa hắc tháp này bên trong có 72 con hắc quỷ Nguyên Anh kỳ thực lực trần giữ, trọng yếu nhất là đám hắc quỷ này toàn bộ đều ngay thời khắc nhìn thấy hần, ảo hóa thành 72 cái nhân vật chính tiến về phía hần.

Có Thạch Thôn nữ hài một tay xách long đực tay xách long đuôi chiến nung, lại có một gã mang theo cừu long kéo quan quan tài, có Diệp Chó Điền, có cái kia chân đạp Quý Ảnh Mê Tung tay vùng Đường Môn Bí Kì sau lưng 10 cái Hồn Hoàn lượn lờ, lại có gia hỏa mang theo hắc thước tay nâng dị hỏa, có Phù Tổ Đại Nhân.. liền là không sai lệch lắm 72 cái nhân vật chính tồn tại cấp bậc.

Những cái Nhân vật chính này liền so với cái gì Tiên Đế, Minh Tiên, Thiên Đạo đều đáng sợ hơn nhiều đồ vật, đặc biệt hần còn mang theo Sát Thương Chí Mạng hiệu quả đối với Nhân vật phản diện chủng loại kia.

Trải qua vụ Thạch Thôn nữ hài về sau, hần đối với nhân vật chính thứ đồ vật này cảm giác e ngại giảm chút, nhưng tại tiếp kiến 72 cái nhân vật chính gia hỏa về sau, mặc dù một mực biết bọn hần là giả trang, nhưng mà hần vẫn...

Vũ Lâm cảm giác mình mắc một chứng bệnh rất nghiêm trọng - Sợ Hải Nhân Vật Chính Chứng.

Tất cả là lỗi tại Hệ Thống.

Hệ Thống:

"....."

Vũ Lâm đang tại cổ gắng áp chế bản thân cái này nỗi sợ hãi, thì Hệ Thống bắn ra một thông báo để cho hắn giật nảy mình:

"Kí Chủ muốn bắt đầu rút thưởng không!?"

"Rút thưởng!? Cái gì quý rút thưởng!?"

Vũ Lâm run rẩy hỏi, quý, nó lại cho rút ra 1 2 3 - 10 cái nhân vật chính, vậy liền đau đớn tâm can rồi.

1 nhân vật chính ăn 3 nhân vật chính!? Ta đkm

Chỉ bằng dứt khoát tìm cái cây treo lên cho xong chuyện!

"Yên tâm, Kí Chủ sẽ không thể rút ra được thể nhân vật chính đâu!"

Hệ Thống đậu xanh rau má nói, lại còn có loại này thần kỳ thao tác!? Hắn cũng không cần làm Hệ Thống rồi:

"Một ngày làm một lần phổ thông rút thưởng, một tuần một lần trung cấp rút thưởng, một tháng một lần cao cấp rút thưởng, có thể ra thần binh lợi khí, đan dược, tuyệt thế bí tịch công pháp. Tích tụ đủ 10 lần có thể biến thành mười rút, cam đoan ra một kiện phế vật bình khí cùng quà lưu niệm cấp đồ vật. Hiện tại Kí Chủ có 1 lần 100% ra đồ vật cùng 3 lần cao cấp rút thưởng tặng kèm khai mở tính năng."

"A a.."

Vũ Lâm gật gù, cái này trông có chút quen mắt. Chỉ là...

Phế vật bình khí thì cũng thôi, nhưng quà lưu niệm cấp đồ vật là chuyện gì xảy ra?!

"Trước một phát cao cấp 100% rút thưởng lấy may."

Vũ Lâm thầm suy nghĩ, dứt bỏ cái kia nỗi sợ hãi, mỉm cười rung người làm nóng. Hệ Thống:

"Tích rút thưởng bắt đầu... cảm tạ Kí Chủ, rút trúng trống không đồ vật, hân hạnh chiếu cố sinh ý cửa hàng."

Vũ Lâm đang chuẩn bị cười lớn tiếng:

"???"

Lật bàn á!

Hắn trên môi nguyên bản đã có một cái nụ cười tươi như hoa, những tưởng chỉ cần không phải rút đến tạp vật hoặc phế vật bình khí, mặt khác bất kể là bí tịch võ công, thần binh lợi khí vẫn là linh đan diệu dược, chính mình cũng là kiểm lời.

Trống không đồ vật!?

Còn có loại này thần kỳ thao tác!? Nói xong quà lưu niệm cấp đồ vật đâu!? Ít nhất cũng tới cái phế vật cấp bình khí a.

"Này, chuyện gì xảy ra!? Cái này rút thưởng không phải 100% trúng đây!?"

"Tích, hệ thống nhắc nhở: Phổ thông rút thưởng có 50% tỷ lệ tạp, 40% tỷ lệ tạp vật, 10% khác. Cao cấp rút thưởng có hai mươi phần trăm tỉ lệ là trống không, 30% tỷ lệ tạp vật. Dù là 100% trúng cũng là như thế."

"Người cái này không phù hợp định nghĩa của 100% trúng a!?"

"Haiz, đành vậy..."

Hệ Thống đột nhiên từ thinh không hóa ra một xu tiền, vút ở trên tay hắn. Vũ Lâm nhìn qua xu tiền, này là một cái đồng tệ. Tiền tệ ở thế giới này lần lượt là một đồng tệ, 1 xu 10 đồng tệ, 10 xu tiền là 1 huyền tệ, 10 huyền tệ là 1 lạng bạc, 10 lạng bạc ứng 10 lạng vàng, linh thạch quy đổi tùy theo tỉ giá từng vùng.

Cho nên, một đồng tệ mua được...

Cái rằm đều không mua được!?

Vũ Lâm:

-

"Tích tích... thông báo, từ nay hết thầy cao cấp rút thưởng bên trong, trông không ô đồ vật đổi thành 1 xu ô đồ vật."

Này thì có gì khác nhau!?

"Thế thôi, cho ta rút liền 3 phát trúng thưởng liên tục."

Vũ Lâm bức bối nói, chợt hần tiểu linh cơ thoáng động, vỗ tay cười nói:

"Lại nói, Hệ Thống a, người cái này trúng thưởng chiêu số thật đúng là có ngoạn ý mới mẻ, rất phong phú, rất kích thích, ta thích. Ta xưa nay nhất ưa thích là cái này cảm giác tìm đập thỉnh thoảng nha, rất có sáng ý..."

Vũ Lâm đang phát huy bản thân cái này tron loáng nào cầu cùng với kinh nghiệm kiếp trước nghe qua những cái kia chuyên võ mông ngựa gia hỏa mấy lời khen, đột nhiên hần tại nghe Hệ Thống thông báo..

"Tích tích..Không cần võ mông ngựa, Hệ Thống không có tồn tại bản thân ý thức, không thể bị Kí Chủ võ mông ngựa cho tác động. Thông báo trúng thưởng: Chúc mừng Kí Chủ, rút trúng Chí Tôn cấp thân kiếm một kiện, Chí tôn giáp trụ một kiện, Chí Tôn khiên trụ một kiện.. tất cả đồ vật đã chuyển vào trong trữ vật giới chỉ.. đa tạ chiêu cổ sinh ý cửa hàng."

Vũ Lâm:

"....."

Thiên thọ a, cái này một chiêu võ mông ngựa ta là làm tới xinh đẹp. Các vị tổ tiên ơi, tử tôn của các ngài quả là một thiên tài cái thế.

Lại nói, cái thứ này thật là có ý thức.. thật đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Xưng bá 1 bước

Vũ Lâm rung đùi ngồi cảm thán một lúc về sau bắt đầu suy nghĩ tiếp chính sự...

Cứ thế mà đi gặp cái kia nhân vật chính sao!?

Vũ Lâm sợ hãi, không chỉ đơn giản là cái kia quái bệnh "ta sợ nhân vật chính chứng bệnh", ngoài ra còn có một cái vấn đề: Cái này Trần Viêm chính là năm năm sau chém bay đầu hần tồn tại, có hay không muốn mang tới chút hậu lễ làm quà mọn gặp mặt, tí như Thần cấp công pháp, Thượng đẳng binh khí, Chí Tôn sáo trang, vân vân hay vẫn là lại tìm cái cây treo lên trong 5 năm đi!?

Khoảng thời gian này dự là không qua nổi.

"Tích! Kích hoạt nhiệm vụ chính tuyến!"

"Nhiệm vụ tên: Xưng bá 1 bước."

"Nhiệm vụ giải thích: Trần gia Lạc Dương Thành đã từng đi ra 1 vị vô cùng không tầm thường võ giả, trong gia tộc càng là trân quý một quyền tuyệt học khoáng thế, bản này tuyệt học bị không ít người nhớ thương, mời kí chủ lấy được bản này tuyệt học, bởi vì Trần gia đem nó coi là truyền thừa chí bảo, cho nên đề nghị kí chủ trong bóng tối giết sạch Trần gia người, sau đó cướp đi tuyệt học, hủy diệt chứng cứ, cứ như vậy liền có thể thu hoạch được tuyệt học, làm xưng bá con đường đặt vững cơ sở."

"Nhiệm vụ ban thưởng: Rút thưởng cao cấp 100% trúng."

"Nhiệm vụ thất bại trừng phạt: Biến đổi giới tính 20 năm."

"...."

Ồ, đây là đem hấn hướng tới cái kia hấn phải chết tương lai mà đi sao!?

Lại còn 20 năm biến đổi giới tính là cái gì quý.

Về phần rút thưởng 100% trúng bị hấn tự động không để ý tới.

"Để cho Kí Chủ tốt hơn ôm đùi nhân vật chính chứ sao?! Đây không phải chủ ý Kí Chủ a?!"

Hệ Thống gia hòa này giải thích:

"Nếu Kí Chủ là nữ, có thể hướng nhân vật chính cũng là nữ xưng hô danh hào tỷ tỷ, nhiều thâm mật a. Còn nếu là nhân vật chính giới tính nam!? Ha ha ha bạn trẻ may mắn."

"..."

Vũ Lâm đầu xanh rau má đi ra khỏi tửu lâu, tiến về trong bến chợ, hấn tiện đường kiểm tra một chút mấy cái kia đồ vật nếu bán lại trên thị trường chợ đen có hay không kiếm lời được chút tiền.

Vũ Lâm vừa suy nghĩ, vừa đi đường thời điểm đột nhiên hấn nghe thấy một trận loạn động, kể đấy, không để cho hấn có bất kỳ cái gì phản ứng, một thân ảnh đột nhiên hướng hấn bay tới.

Hấn bàn tay đầu tiên dự tính một chương vỡ tới, nhưng nửa chừng đổi hướng biến thành chụp, nguyên do rất đơn giản: hấn nhìn thấy một cái lưng đang tại hướng hấn lao tới, hấn từng nghe qua thiết đầu công, nhưng lưng thần công thì chưa bao giờ nghe qua.

Vũ Lâm một phát chụp được lưng áo của một cái tiểu nữ oa khoảng chừng 10 tuổi, mặt mày có vẻ bụ bẫm búng ra sữa, nhưng trên mặt có vài cái vết bầm, nang tu vi cơ. hừm, không có tu vi. Cái này liền hơi lạ à nha, Hoang Đại Lục không có mấy cái vô tu vi, tối thiểu cũng phải có chút linh khí trong người, dẫn thành Luyện Khí sơ trọng, cũng là bước 0.

Nàng liền không có chút nào linh khí trong người.

Vũ Lâm không có hướng phương diện này suy nghĩ sâu hơn, vì ngay sau đấy một đám loi nhoi chừng 15-16 tuổi đột nhiên bước ra:

"Nhanh lên! Cho thiếu gia ta giao ra!"

"Thằng nhóc kia, không cần lại xen vào chuyện người khác, bằng không ta đem ngươi lột sạch!"

"Từ đâu tới nhà quê, xéo đi!"

"...."

Vũ Lâm đang tâm tình "tươi tốt" do đụng độ cái kia Thạch Thôn tiểu nữ hài khiến cho hấn run lấy bấy suốt 3 ngày 3 đêm, chỉ có thể dựa vào ôm ấp tiểu gấu bông đến giải quyết cái này cảm giác thể giới lạnh băng băng không chút tình cảm, cảm giác đến một chút ấm áp trong tâm linh.

"Lăn, cái lũ con nít."

Cho nên hấn vung tay lên, một luồng gió hát văng cái đám Luyện khí kia đi, bọn hấn bị hấn một cái ống tay áo quét tới luồng gió còn lăn lông lốc vài vòng trên mặt đất.

Vũ Lâm sau đó cũng không để ý một lũ chó điên chửi mắng, trực tiếp hóa thành một đạo hắc ảnh mang theo cái kia bé con đi mất.

Ngoại ô, nơi hoang sơn dã lĩnh, bên cạnh cái gò hồ nhỏ, nơi này sẽ rất ít khi có người đi qua, nếu có cũng chỉ là tu sĩ cấp tương đối cao, tương đối cao ở đây có nghĩa là Trúc Cơ kỳ. Dù sao dù là Tế Linh nơi này cũng chỉ có lực chiến Trúc Cơ đại viên mãn mà thôi, tương ứng ngăn cản cũng chỉ có Trúc Cơ trung kỳ dưới chừng.

Trong tầm mắt Vũ Lâm tới nói, cái này là một cái tiểu tiểu tân thủ thôn.

Vũ Lâm hấn đang tại đọc sách, thuận tiện bên cạnh một đoàn phù văn đang tại quét qua cái kia đứa bé, kiểm tra xem thể chất của nàng. Đối với nàng loại này thể chất hấn có chút kì quái.

Chợt thân ảnh kiều tiểu chậm rãi ngẩng đầu, đầu còn có chút mơ hồ:

"Nơi này là... ta bị ném xác phi tang đến nơi này đi!? Tại sao địa ngục còn sẽ đẹp như này a!?"

"....."

Vũ Lâm đóng sách lại, thờ dài khiến cho tên tiểu nữ hài kia giật nảy mình, nói:

"Tĩnh rồi?"

1 bên truyền tới thanh âm dễ dàng mê man nằm trong nháy mắt giật mình tỉnh lại, cảnh giác nhìn về phía 1 bên, đã thấy 1 vị thiếu niên mặc áo bào xanh chính ngồi ở chỗ đó, trên mặt mang nụ cười ôn nhu, để cho người ta không tự chủ được an tâm.

"Người mới vừa rồi bị mấy cái kia thẳng ranh con cho đánh ngã xiu, yên tâm ta đánh bọn họ một trận, không có sao chứ?"

"..."

Vũ Lâm không để ý nàng không trả lời, cười:

"Tiểu cô nương lòng cảnh giác vẫn rất nặng."

"..."

Vũ Lâm sờ soạng bàn tay một cái, đột nhiên chợt có linh cảm: "Tiểu cô nương người vì sao bị người đánh a?"

"Bọn họ muốn cướp ta linh dược. Đám hỗn đản, rõ ràng là ta tìm được trước, bọn hèn thế mà đi sau còn dám nói là bọn hèn tìm được."

Tựa như tìm được nơi phát tiết, tiểu cô nương xụ miệng nói, bức bối vô cùng.

"Ăn cướp a, vậy người vì sao không đánh trả đây?"

"Ta đánh không lại bọn hèn."

Nói đến đây, tiểu cô nương cắn môi một cái, tựa hồ rất là không cam lòng.

"Vậy người có muốn hay không cùng ta học võ?" Vũ Lâm vừa cười vừa nói, hẳn không có ý tứ gì khác, chỉ là không biết vì sao đột nhiên cảm thấy tiểu cô nương này cùng mình rất có duyên, cho nên mới chủ động mời.

"!!!" Tiểu cô nương ánh mắt sáng lên, nhưng sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, có chút uể oải mà cúi thấp đầu: "Vô dụng, ta không luyện được võ, từ năm 3 tuổi, ta tu luyện ra nội lực tất cả đều không giải thích được biến mất, ba ba mời thầy thuốc tới đều nói ta là thiên sinh tuyệt mạch chi thể, cả đời không cách nào tập võ..."

"Thiên sinh tuyệt mạch chi thể!?"

Vũ Lâm hải nhiên thốt lên:

"Cái gì phá thể!? Chưa bao giờ nghe qua?!"

Thiên thọ, không lẽ một cái phá thể thuốc tại địa phương này đều so hèn cái kia đầu long sinh ra tại Tiên Vực tái sinh muốn mạnh!?

Nên biết, hẳn là tại hàng trăm thượng cổ di tích đi dạo ngang qua, cũng có đọc qua tư liệu hàng ngàn loại thể chất từ xưa đã tịch diệt, nhưng Thiên Sinh Tuyệt Mạch Thể... CMN, nghe cũng chưa bao giờ a.

Xác thực có nhiều loại thể chất không thể tu luyện, nhưng đó đều là các loại hình thể chất vô cùng trâu bò, trong trâu bò cũng có thể nói là trâu bò, cần một cái tác nhân vô cùng lợi hại đến kích thích. Về phần thể chất phàm nhân.

Nói nhảm, nước uống, hít thở, đồ ăn đều mang theo một ít linh khí, dù là không thể chủ động hấp thu sẽ bị phơi nhiễm tại một trình độ nào đó, ít nhất cũng có thể đạt tới mấy cảnh giới đầu của Luyện Khí kỳ đi.

Cho nên cái này tiểu cô nương hẳn là thiên tư yếu kém, lại thêm ít tập luyện (thực ra so với tuổi có lẽ là nhiều) cho nên không ra được.

"Mà thôi, không tập võ a, không vấn đề. Trời chẳng đoạn đường ai bao giờ, không tập được võ cũng có thể hướng cái khác mà đi đi!? Y thuật, luyện đan, tinh thần tu luyện vân vân mấy loại kì thực cũng không tệ."

Vũ Lâm vừa nói, vừa kiểm tra kết quả soát thể chất của cô nàng, kì quái, thể chất rất bình thường, linh căn trung phẩm, không tệ lắm, không giải thích được tại sao linh khí tu luyện được lại biến mất đi!?

"Trời không đoạn người con đường..." Tiểu cô nương thấp giọng lầm bầm nói.

"Đúng a, buông tha mà nói ai cũng có thể làm được, muốn làm liền muốn làm người khác không làm được sự tình mới đúng chứ."

"dạng này a...."

Tiểu cô nương con mắt càng ngày càng sáng, trước đó có chút thất lạc ánh mắt cũng dần dần bắt đầu sinh ra một loại nào đó kịch liệt tình cảm, mà đối thành một bên, Vũ Lâm lại là hơi xúc động.

Nếu thể chất không phải vấn đề, phân chi hướng chỗ khác mà suy nghĩ, tỉ như trùng nguyên rửa từ yêu ma, hoặc có cái gì hút linh khí loại kia...

Hừm!?

"Tìm được! Chính là hần!"

"Đáng chết tiểu tử thú, cuối cùng bị chúng ta cho tìm đến!"

Vũ Lâm lông mày nhíu lại, đem trong lòng 1 tia dị dạng quen sành sành, nhiều hứng thú nhìn về phía từ đằng xa chạy tới từng đạo từng đạo bóng người, dần dần bất ngờ chính là mới vừa rồi bị hần ném bay mấy cái thiếu niên, đi theo phía sau bọn họ, thì là mười cái vừa nhìn liền biết là chân chó gia hỏa.

"Nha, đánh người nhóm người kia tới người giúp đỡ."

Vũ Lâm nháy mắt, một chiêu này hần không nghĩ tới sẽ lại gặp, tiểu đánh không lại, gọi lớn đến.

Kiếp trước dùng qua rất nhiều, không nghĩ tới lần này phản chỉ lại báo lên thân, này cũng coi là báo ứng!?

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Trần Viêm?!

"....."

Tiểu cô nương cũng có chút khần trương, đột nhiên nói ra:

"Người đi nhanh lên đi, các nàng nhiều nhất đánh ta một chầu, sẽ không giết ta, nhưng người tiếp tục lưu ở chỗ này, bọn họ thật sự có khả năng giết người."

"A a?"

Vũ Lâm sững sờ, nhìn về phía tiểu cô nương thần sắc lập tức thân thiết không ít.

"Ha ha, yên tâm đi, chỉ bằng đám người này còn không có biện pháp bắt ta."

"Bọn họ là trong tộc hộ viện Võ Sư, tu vi đều ở Luyện Thể cảnh, hơn nữa cơ hồ đều đã là trung kỳ luyện thể!" Tiểu cô nương tựa hồ nhìn ra Vũ Lâm không thềm đề ý, vội vàng cảnh cáo nói.

Luyện thể 9 trọng cảnh giới, 3 trọng đầu sơ kỳ, 3 trọng giữa trung kỳ, 3 trọng cuối hậu kỳ, nếu tương đối tốt lên được 10 tầng chính là đại viên mãn, loại địa phương nhỏ này có thể đạt tới Luyện Thể Trung Kỳ cảnh giới cũng coi là một tiểu cao thủ.

Nên biết các lão tổ ở đây cũng chỉ Trúc Cơ sơ kỳ mà thôi, thậm chí nhỏ yếu chút còn chỉ là Hóa Linh kỳ.

Nhưng đối Vũ Lâm, đường đường Kim Đan mà nói, Luyện Thể trung kỳ!?

Đó là vật gì.

"Tiểu cô nương mở to hai mắt nhìn kỹ, hôm nay ca ca ta tới báo thù cho người!"

Vũ Lâm vén tay áo lên, hào hứng ngẩng cao nói ra, tiểu cô nương hiền lành khuyên bảo để cho hần cảm thấy mình không cứu lầm người, vốn dĩ có chút tâm tình kiềm chế lập tức tốt đẹp.

Nếu tiểu cô nương hướng hần một chỉ tay đòi hần đánh đám người kia, hần vẫn sẽ đánh, bất quá về sau khẳng định là một phát tay áo ra đi, từ nay về sau chúng ta không bao giờ gặp lại.

Cho nên hần quyết định hành hiệp trượng nghĩa một lần.

"Lũ ranh con, chớ ở nơi đó gọi, cho các người một cái cơ hội, cùng lên đi!"

Vũ Lâm kêu gào tự nhiên là tình huống rơi vào các thiếu niên trong tai, lập tức đem mấy tiểu tử kia tức giận đến sắc mặt đỏ bừng, lập tức chính là vùng tay lên:

"Tất cả đều dừng cho ta lưu thủ! Hung hăng đánh! Nam phải đánh chết cho ta! Nữ đánh ngắt xiù là được, đừng cho đánh đến tàn phế chết."

"Vâng!"

Mười mấy tiểu cô nương trong miện hộ viện Võ Sư lớn tiếng nói, sau đó đồng loạt thả ra bản thân khí tức, Luyện Khí trung kỳ lực lượng đã hơi có quy mô, hơn nữa nhân số đông đảo, trong lúc nhất thời thể mà thực tạo thành 1 cỗ không nhỏ cảm giác áp bách tràn đầy ở toàn bộ hồ nước trên bãi cỏ.

"Tới tới tới!"

Vũ Lâm hoàn toàn không thấy cỗ kia áp bách, trực tiếp vén tay áo lên liền nhanh chân xông tới, sau đó 1 quyền đánh vào đứng trước mặt nhất hộ viện Võ Sư trên hốc mắt, sau đó dắt lấy cánh tay của hắn trực tiếp đem hắn ném vào sau lưng giữa hồ, văng lên bọt nước cùng rơi xuống nước tiếng rõ ràng có thể nghe.

"Áy?!"

"ÁCH!!!"

Vũ Lâm 1 lần này trực tiếp hù dọa vốn dĩ khí thế hung hăng đông đảo hộ viện Võ Sư, phải biết bọn họ đều là một cái gia tộc đồng sự, đối 2 bên ở giữa thực lực đều là hiểu rõ, mà mới vừa rồi bị Vũ Lâm tiện tay ném vào trong hồ gia hỏa, thực lực thả ở trong bọn họ cũng thuộc về đỉnh tiêm..

"Chờ, chờ đã.... Vị công tử này, khả năng có hiểu lầm gì đó....."

"Không hiểu lầm, không hiểu lầm."

Vũ Lâm cười khoát tay áo, sau đó bước nhanh đến phía trước, động tác đơn giản trực tiếp, chính là nắm lấy một người cánh tay sau đó đem hắn ném vào sau lưng trong hồ.

Trong lúc đó cũng có người dự định tránh thoát hắn cầm nắm, nhưng chỉ cảm thấy hai tay của đối phương giống như một đôi thiết trảo, một khi bị hắn cầm liền căn bản là không có cách thoát khỏi, coi như dồn khí đan điền, vận dụng nội lực, cũng căn bản không có cách nào thoát khỏi cái kia kỳ quái cự lực, còn chưa kịp phản ứng liền bị hắn ném ra ngoài.

Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, dù sao Vũ Lâm chân thực cảnh giới thể nhưng là Kim Đan, cùng bọn họ so sánh, chênh lệch liền như là sư tử cùng thỏ chênh lệch đồng dạng.

Hoàn toàn không thể so sánh.

Kết quả chính là, ngắn ngủi 1 phút đồng hồ, mới vừa rồi còn phách lối không ai bì nổi hơn mười vị hộ viện Võ Sư, đã toàn bộ trong hồ ngây ngô, cho dù có người thờ ra hơi, cũng không dám từ trong hồ lại chạy ra ngoài, sợ chọc giận cái này mới nhìn qua hỉ nộ vô thường công tử trẻ tuổi.

"Thật là lợi hại..."

Nghe được tiểu cô nương ở sau lưng hắn cảm khái tiếng về sau, Vũ Lâm lập tức tiểu nhân đắc ý hơn nhiều.

"Ngươi, ngươi làm gì! Đừng, đừng tới đây!"

"Sao, làm sao có thể!"

Mấy cái thiếu niên hoảng sợ kêu lên, mà Vũ Lâm thì là xoa nắm đấm cười tà hướng đi bọn họ.

"Yên tâm, bản thiếu gia luôn luôn đều là công bình công chính, đối xử như nhau."

"Ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi....!"

"Ngươi cái gì?!"

Không đợi các thiếu niên lại nói cái gì, Vũ Lâm trực tiếp dắt lấy cổ của bọn hắn, 1 người 1 cái liền ném vào trong hồ.

Làm xong tất cả những thứ này về sau, hắn mới phui tay hướng đi tiểu cô nương, nhẹ nhàng dắt bàn tay nhỏ của nàng:

"Tốt rồi tiểu cô nương, phiền phức ca ca đã giúp ngươi giải quyết hết rồi."

"Cảm ơn ca ca!"

Tiểu cô nương con mắt sáng ngời mà nhìn về phía hắn, loại này được người sùng bái cảm giác để Vũ Lâm lập tức tung bay tận trời.

"Ca ca ngươi tu vi thật cao a, đều cùng ba ba một dạng, sẽ không phải ngươi cũng là Trúc Cơ tu vi a?"

"Ha ha, ca ca có thể so sánh cái gì Trúc Cơ cảnh mạnh hơn nhiều!"

"Ồ oa!"

"Đúng rồi tiểu cô nương, nhà ngươi ở đâu a? Nhìn ngươi dạng này, cũng hẳn là đại gia chi nữ a, ca ca đưa ngươi trở về tốt rồi."

"Ân!"

Đột nhiên, nhìn xem bên cạnh tiểu cô nương, Vũ Lâm tò mò hỏi: "Đúng rồi, tiểu cô nương ngươi biết cái này Lạc Dương thành bên trong có hay không 1 cái Trần gia a?"

"Trần gia? Biết rõ a! Ta chính là Trần gia đệ tử đâu!"

"Ha ha ha, trùng hợp như vậy a."

Vũ Lâm vừa cười vừa nói, không nghĩ tới đáp phá thiết hài không tìm được, chiếm được lại không uống thời gian, vốn còn nghĩ tìm người đi đường hỏi thăm Trần gia ở chỗ nào, 1 lần này không cần tìm. Quả nhiên làm việc tốt liền sẽ có hảo báo nha, kia là cái gì hệ thống còn muốn đem mình trở thành đại phản phái, làm sao có thể để nó toại nguyện!

"Tích tích: Hệ Thống gửi tin nhắn: Ha ha"

"..."

Qua mấy con phố, Vũ Lâm liền dắt tiểu cô nương đi tới một chỗ cửa đại viện, cửa sân 2 bên đứng vững vàng 2 tòa Bệ Ngạn đá, nhìn qua uy vũ bất phàm, rất có vài phần thế gia đại tộc vị đạo, đương nhiên tại xuất thân Tiên Vực hẳn xem ra...

Cũng tạm ổn.

"Tốt rồi đại ca ca, ta đến nhà."

"Ân, vậy ngươi đi vào trước đi."

"Ân... Ca ca!"

Đột nhiên, tiểu cô nương lớn tiếng nói.

"Thế nào?"

"Kỳ thật ta hôm nay bởi vì gia tộc khảo thí bên trên tu vi không thể đạt tiêu chuẩn, cho nên rất thương tâm.. Nhưng là may mắn mà có ca ca, ta hiện tại hơi tỉnh lại một điểm!"

"Ừng hộ a, không nên tùy tiện từ bỏ!"

"Ta hiểu được! Trời không đoạn người con đường, ta sẽ cố gắng! Cảm ơn ca ca!"

"Ừ..... Ân?"

Vũ Lâm đột nhiên nhướng mày, không biết vì sao hẳn đột nhiên cảm thấy có chút không đúng.

Đúng rồi nói đến cái kia kì quái sự tình không thể tu luyện...

Mất thấy tiểu cô nương đã tiến một bước nhảy một bước đi vào Trần gia đại viện, đột nhiên phảng phất nghĩ tới điều gì một dạng, liền vội vàng xoay người, hướng về phía Vũ Lâm la lớn: "Đúng rồi ca ca! Ta quên nói cho ngươi tên của ta!"

"Áy?"

Đúng đúng, bản thân còn không biết tiểu cô nương danh tự đây.

"Tên của ta là Trần Viêm! Ngày mai ta sẽ còn đi hồ nước bên kia! Ca ca gặp lại!"

"..."

Vừa dứt lời, tiểu cô nương liền trực tiếp chui vào trong đại viện, chỉ để lại Vũ Lâm 1 người đứng tại chỗ, bên tai còn quanh quẩn lấy tiểu cô nương thanh âm.

Tên của ta là Trần Viêm, Trần Viêm, Trần Viêm, Viêm. Trần.....

"???"

Vũ Lâm trước tiên chui vào ý thức, coi lại một lần thể nội hệ thống thông cáo, xác nhận mình một chút vị kia một đời địch nhân vật chính danh tự.

Trần Viêm. Không sai một chữ.

Vũ Lâm kể đó xoa xoa con mắt, lại chui vào thể nội thông cáo, xác nhận thêm lần nữa, kiểm tra lần lượt từng dấu huyền dấu sắc - Trần Viêm. Không sai.

"..... Đây là trùng hợp thôi?"

Vũ Lâm sắc mặt trong nháy mắt trở nên 1 mảnh trắng bệch.

Bản thân mục tiêu ban đầu thế nhưng là kiên quyết không cùng vị kia nhân vật chính sinh ra bất luận cái gì cùng xuất hiện a, liền xem như hoàn thành hệ thống nhiệm vụ, bản thân kỳ thật cũng dự định trong bóng tối hoàn thành, nói thí dụ như đem kia là cái gì bảo vật gia truyền trộm ra loại hình.

Nhưng là thấy quý.

Vừa mới cái kia mình và nàng trò chuyện đã hơn nửa ngày tiểu cô nương, lại chính là hệ thống nhận định nhân vật chính, tương lai mình một đời địch, 5 năm sau chém phăng đầu mình gia hỏa?!

"Hố cha a....!"

Ta nói tại sao cảm thấy tiểu cô nương kia thuận mắt đây! Nguyên lai là hệ thống tại làm quái sao!

Hiện tại bản thân không giải thích được cùng nhân vật chính biết nhau, hơn nữa về sau hệ thống còn yêu cầu mình cướp đoạt Trần gia bảo vật gia truyền, còn kiến nghị bản thân diệt Trần gia, căn cứ hệ thống nội dung cốt truyện đi tiểu tính, bản thân cảm đến bảo vật gia truyền sự tình nhất định sẽ bị nhân vật chính biết rõ, sau đó nhân vật chính liền sẽ cho rằng trước đó mình và nàng giao lưu, tất cả đều là lừa gạt nàng tình cảm diễn trò, từ nay về sau đối với mình mang to lớn chấp niệm, nhất định phải tìm tới bản thân đòi một lời giải thích.

Mà theo thời gian trôi qua, bảo vật gia truyền bí mật cũng dần dần lộ ra ánh sáng, nhân vật chính cũng dần dần phát hiện mình nhưng thật ra là cái siêu cấp đại phản phái, thế là vì đoạt lại bảo vật gia truyền, nhân vật chính cùng mình hện nhau quyết chiến cuối cùng bản thân tiếc nuối bị thua, đầu trôi theo dòng nước...

Chiếu cái này nội dung cốt truyện xuống dưới, cái kia chẳng phải xong con bê sao!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Từ Hôn Cốt Truyện

Đứng ở Trần gia cửa chính, Vũ Lâm sắc mặt lúc thì đen lúc thì trắng, cực kỳ khó coi.

"Vậy phải làm sao bây giờ, vốn còn muốn lên tiến vào đoạt đi đồ vật liền chạy, bây giờ là không thể làm như vậy rồi, diệt môn xét nhà cái gì càng là không thể làm, vậy phải làm thế nào...."

Vũ Lâm suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng bắt đầu dĩ thờ dài.

"Chỉ có thể lấy vật đổi vật."

Mặc dù là bảo vật gia truyền, nhưng mình nói như thế nào cũng là thân mang theo một mớ loạn thất bát tao đồ vật, càng là Kim Đan tu vi, dựa vào chính mình cái này thân phận, lấy vật đổi vật lời nói có lẽ vẫn là có thể cầm tới món kia bảo vật gia truyền.

"... Việc này không nên chậm trễ!"

Vũ Lâm từ trước đến nay đều là nghĩ đến liền đi làm người, lập tức liền hóa thành 1 đạo bóng tối tiềm nhập Trần gia trong đại viện, lấy hẩn tu vi, tiểu gia tộc này bên trong còn không người có thể phát hiện bản thân.

Mà giờ này khắc này, ngay tại Trần gia trong đại viện, Trần gia tộc trưởng Trần Chiến đang tiếp đãi 2 vị khách nhân.

Hai vị này thân phận nhưng rất khó lường, 1 vị là mình thế giao tôn tử, rất có vài phần thiên phú thanh niên, còn có 1 vị thì là Minh Khôi Tông trưởng lão, tu vi vượt lên trước mình một chút, mình là Trúc Cơ sơ kỳ, hẩn là Trúc Cơ sơ kỳ đại viên mãn, bất quá Minh Khôi Tông thế nhưng là có Kim Đan cao nhân trấn giữ, xa xa không phải Trần gia có thể so sánh được.

"Không biết La thế chất cùng Bạch trưởng lão đến ta Trần gia rốt cuộc có chuyện gì?"

Đến từ Minh Khôi Tông Bạch trưởng lão vuốt vuốt chòm râu, mỉm cười:

"Trần tộc trưởng nói quá lời, bất quá lão phu 1 lần này mang theo Hạo nhi đến đúng là có một chuyện muốn nhờ."

"Còn xin Dương thúc thúc thành toàn." Bạch trưởng lão bên cạnh thanh niên La Hạo cũng là chấp tay nói.

"A a? Bạch trưởng lão đã có sự tình muốn nhờ, chỉ cần ta Trần mỗ làm được, tự nhiên là không thể chối từ."

Trần Chiến sáng khoái nói ra, nhưng là lưu chỗ trống, làm được tự nhiên không thể chối từ, nhưng nếu là không làm được, vậy cũng chỉ có thể cáo từ.

Bất quá lúc nói lời này, Trần Chiến như không có việc gì liếc qua La Hạo, trong lòng đã có một chút dự cảm không tốt.

"Kỳ thật cũng không phải là cái gì đại sự."

Bạch trưởng lão cười híp mắt nói ra:

"Hạo nhi gần đây bị ta tông chủ nhìn trúng, hiện tại đang muốn tiến về Chân Truyền đệ tử, tương lai càng là có khả năng kế thừa vị trí tông chủ, nhưng ta tông chủ đã định sẵn một cái ý trung nhân cho Hạo Nhi, từ đó.."

"..."

Nói thật, Trần Chiến kỳ thật đã đoán được.

Dù sao La Hạo thân làm bản thân thế giao tôn tử, trừ bỏ lúc trước chỉ phúc vi hôn hôn ước bên ngoài, cùng mình còn có Trần gia cũng không có qua lại gì, bây giờ thế mà mang theo Minh Khôi Tông trưởng lão đặc biệt đến tìm mình, cũng chỉ có một cái như vậy khả năng, nhưng là giải trừ hôn ước....

"Oanh!!!"

Trần Chiến toàn thân nội lực mãnh liệt như nước thủy triều, ầm ầm hóa thành một đầu kim sắc thần sư ở sau lưng của hắn, to lớn lực áp bách tràn đầy ở toàn bộ trong đại viện, mang theo làm người sợ hãi nộ khí.

"..... Trưởng lão cũng biết, từ hôn sự tình đối nhà gái danh tiết, là bao nhiêu đã kích?"

"Kỳ thật, tông chủ chúng ta cũng là tỏ ý Hạo nhi có thể thu thiếp, tuy nhiên dường như Trần tộc trưởng sẽ không nguyện ý. Điểm này, còn xin Trần tộc trưởng thứ lỗi."

Bạch trưởng lão nụ cười trên mặt không thay đổi, đồng thời trên người cũng là bạo phát ra 1 cỗ sắc bén kiếm khí, ầm ầm hóa thành 1 chuỗi bạch ngọc trường kiếm ở sau lưng hắn, đem Trần Chiến khí thế toàn bộ cắt đứt ra.

Mặc dù song phương đều là Trúc Cơ, nhưng Bạch trưởng lão thế nhưng là Minh Khôi tông trưởng lão, có võ công tuyệt học đều không phải là Trần Chiến có thể so sánh, 2 người nếu là thật đánh lên, Bạch trưởng lão có mười phần tự tin trấn áp Trần Chiến, lúc này mới lộ ra không có sợ hãi.

Nhưng Trần Chiến là ai? Hắn bình sinh quý giá nhất chính là mình một đứa con gái như vậy, chỗ nào còn quan tâm được nhiều như vậy?!

"Ngươi!"

Kim Sư hư ảnh càng thêm ngưng thực, Trần Chiến khí thế trên người cũng bắt đầu dần dần kéo lên, dưới người gỗ đào chỗ ngồi đều bị hắn kinh khí chấn nát, hiển nhiên đã khí cấp công tâm, phải không tiếc bất cứ giá nào động thủ.

Nhìn thấy Trần Chiến thế mà phản ứng kịch liệt như thế, Bạch trưởng lão cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng thân làm Minh Khôi Tông trưởng lão, hắn không có khả năng ở thời điểm này rút rề, tự nhiên cũng là tùy theo tăng lên khí thế, tùy thời chuẩn bị cùng Trần Chiến chân ướt chân ráo đánh một chầu, nhưng mà đúng vào lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền đến 1 tiếng khê kêu.

"Ba ba!"

Trong phút chốc, Trần Chiến nguyên bản kéo lên đến mức tận cùng khí tức trì trệ, cuối cùng như thủy triều lui về.

"..... Viêm nhi, sao ngươi lại tới đây?"

"Ba ba, không có quan hệ."

Trần Viêm nhanh chân đi vào phòng nghị sự, cùng trước đó ở bên hồ ươm oải thất lạc khác biệt, nàng lúc này tươi cười rạng rỡ, qua cách ăn mặc về sau mặc dù nhìn qua còn rất tuổi nhỏ, nhưng đã rất có vài phần mỹ nhân sắc đẹp, bất quá cặp kia sắc bén đôi mắt lại làm cho vốn nên nhu hòa ngũ quan trở nên cương nghị lên.

"Từ hôn mà thôi, ta kỳ thật cũng không thèm để ý."

"Thế nhưng là cái này muốn truyền ra ngoài..."

"Không có quan hệ, ba ba!"

Trần Viêm dứt khoát quyết nhiên nói ra: "Vốn dĩ thanh danh của ta liền không tốt lắm, nhiều cái bị từ hôn thanh danh cũng không có quan hệ."

Trần Chiến còn không nói gì, Bạch trưởng lão liền tương đối vui mừng nói ra:

"Quý thiên kim quả nhiên hiểu rõ đại nghĩa!"

"Hơn nữa....."

Lời còn chưa dứt, Trần Viêm đột nhiên quay đầu, nhìn về phía Bạch trưởng lão bên cạnh La Hạo.

"Trời không đoạn người con đường, ta còn muốn tiếp tục truy tìm võ đạo, đến lúc đó sau một canh giờ bị ta hành hung gia hỏa, xứng hay không xứng ta, còn phải nói lại đây!"

Nói đến đây, cái kia gọi La Hạo thanh niên mặt lập tức đen.

Đây là hán vẫn luôn muốn về tránh hắc lịch sử, lúc trước gia gia mình dự định để cho mình cùng Trần Viêm rèn luyện một chút tình cảm thời điểm, đặc biệt để cho mình đến Trần gia ở 1 tháng, khi đó Trần Viêm cũng không phải bây giờ phế vật, mà là Trần gia thiên chi kiều nữ, hơn nữa tương đối bạo lực.

Đoạn thời gian kia, bản thân cơ hồ ngày ngày đều ở tại bị đánh....

Cũng còn tốt, không biết mấy năm trước có chuyện gì, cái phế vật này từ thiên kiều chi nữ trực tiếp tu vi biến thành phạm nhân cũng không bằng.

Nghĩ tới đây, La Hạo sắc mặt lập tức bóp méo: "Trần Viêm, ngươi còn tưởng rằng đây là 5 năm trước sao, ngươi bây giờ chỉ là chỉ là 1 cái phế vật, mà ta thì là Minh Khôi tông Chân Truyền đệ tử, cho ta nhận rõ chính ngươi! Bây giờ là ngươi không xứng ta! Hiểu chưa?!"

"Ha ha."

Trần Viêm chỉ là cười lạnh, cũng lười cùng La Hạo nhiều lời, mà Trần Chiến nhìn thấy tình thế đều biến thành như vậy, cũng biết cái này từ hôn sự tình đã không cách nào挽回 rồi, đành phải gạt đầu.

"Cũng được, hôn ước này lúc trước vốn chính là ta cùng lão La say rượu chi ngôn, lui liền lui rồi ah."

"Đã như vậy, còn xin Trần tộc trưởng về sau đối ngoại công bố, là nhà ta Hạo nhi từ hôn quý thiên kim, nếu không đối nhà ta Hạo nhi khả năng thanh danh có hại, chuyện này tông chủ cũng đang chú ý, hi vọng Trần tộc trưởng không nên để cho tông chủ thất vọng." Bạch trưởng lão cười như không cười uy hiếp nói.

"... Đây là tự nhiên."

Hoàn thành mục đích về sau, Bạch trưởng lão liền mang theo La Hạo đi thẳng Trần gia, mà ở 2 người mở ra đại môn thời điểm, Trần Viêm thanh âm liền từ đằng sau truyền đến.

"La Hạo, nhiều nhất 3 năm, ta nhất định tự mình đi đến Minh Khôi tông, chờ lấy ta!"

".... Hắc."

"Không biết tự lượng sức mình."

Bạch trưởng lão khinh thường cười một tiếng, mà La Hạo thì là tức giận nói nhỏ, cũng không quay đầu lại rồi đi.

....

Đoạn này nội dung cốt truyện, hoàn toàn rơi vào tiến vào Trần gia Vũ Lâm trong mắt.

Sau đó hán liền dùng ánh mắt đồng tình nhìn xem rồi đi Bạch trưởng lão cùng La Hạo, bắt đầu dĩ thờ dài; "Không nghĩ tới lại là từ hôn nội dung cốt truyện, 2 người này xem như chơi xong."

Chiếu cái này nội dung cốt truyện, đều không cần đến ba năm, xem chừng chỉ cần 2 năm tả hữu, gọi là La Hạo thanh niên liền bị quật khởi nhân vật chính đề xuống đất mà sát.

"Mặc kệ, so với cái này....."

Vũ Lâm nhìn xem Trần Chiến rồi đi phương hướng, vận lên khinh công liền đuổi theo.

"Mau đem cái kia bảo vật gia truyền cho đổi tới tay mới là."

Thời gian không chờ ta, lại không hoàn thành nhiệm vụ, chỉ sợ liền phải bị hệ thống mật sát!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Trần gia Bí Tích

Trần Chiến vẫn là đang cảm giác bản thân rất đau khổ.

Hắn cái này nữ nhi số khổ a. Liền là cái kia một cốc hôn sự cũng không có, thậm chí tu luyện cũng không được, lại nói... thậm chí năm đó tổ tiên để lại một cái bí tịch thâm tàng hẳn cũng không cách nào đủ thiên phú để hiểu, đừng nói truyền dạy cho nàng rồi.

Trên tay Trần Chiến vuốt ve một cái ngọc giản, đây là một loại cùng với ngọc giản truyền công đồ vật, tuy nhiên tại trên tay Trần Chiến mỗi lần sử dụng hẳn cũng chỉ nghe ra được một đoàn hồ ngôn loạn ngữ, căn bản không thể hiểu nổi.

"Hừm. Ra thế, đây là cái kia Trần gia bí tịch ư!?"

Đột nhiên trong căn phòng lần khuất một đạo ba động âm thanh tựa như thì thảo, Trần Chiến lông tơ lóc sáng, toàn thân dồi dào nội lực trong nháy mắt liền bạo phát ra, hóa thành một đầu kim sắc thần sư muốn xông ra mật thất, nhưng ngay ở một giây sau, 1 cỗ càng thêm khổng lồ lực lượng rơi xuống, tràn đầy ở toàn bộ trong mật thất, đem tất cả dị biến toàn bộ trấn áp đè xuống.

Kế đó, lọt vào tầm mắt hẳn là một cái áo bào xanh, chân đeo thắt lưng hoàng kim chân long, mặt đeo cái mặt nạ vô diện nhìn lấy hắn.

"..... Vị tiền bối này, không biết ngài có chuyện gì?"

Hắn không rõ ràng lắm cái kia mặt nạ vô diện là cái gì, nhưng người tới dường như còn là hoàn toàn áp đảo tại hắn phía trên tồn tại, nghĩa là có thể là Kim Đan, thậm chí Nguyên Anh tu sĩ.

"Khụ khụ, bản tọa tới đây cũng không có ý gì khác, chỉ là muốn cùng ngài làm giao dịch mà thôi."

"Giao dịch?"

"Không sai, mà giao dịch đối tượng chính là ngài trong tay ngọc giản này."

Vũ Lâm chỉ Trần Chiến trong tay ngọc giản nói ra, cái sau thì là sắc mặt đột nhiên đại biến.

Nhìn thấy Trần Chiến lòng cảnh giác nổi lên, Vũ Lâm lạnh nói:

"Đương nhiên, bản tọa sẽ không mạnh cầm, ngài muốn cái gì, độc bá cái này Lạc Dương thành? Vẫn là hoàng kim trăm vạn? Cũng hoặc là bí tịch võ công, thần binh bảo vật? Liền dùng những cái này để đổi trong tay ngài quyền sách này như thế nào?"

"....."

Nghe được lời nói của Vũ Lâm về sau, Trần Chiến đầu tiên là sửng sờ, sau khi suy tư chốc lát đột nhiên kích động.

"Vẫn bối chỉ có một chuyện muốn nhờ, không muốn bí tịch võ công, cũng không cần thần binh tiên tài."

"A?" Vũ Lâm sửng sờ, gia hỏa này dễ như vậy nói chuyện?

Giữa đường gặp người tốt a.

Sau đó Trần Chiến trực tiếp quỳ mọp xuống đất, cung kính nói ra:

"Còn xin tiền bối nhận lấy nữ nhi của ta, vẫn bối không dám yêu cầu xa vời quá nhiều, chỉ hy vọng tiền bối có thể giáo dục nàng, nữ nhi của ta thiên tư phi phàm, chỉ là còn nhỏ thời điểm tao ngộ một trận biến cố, nếu là tiền bối có thể khiến cho nữ nhi của ta khôi phục, vẫn bối vô cùng cảm kích! Cái này bí tịch cũng từ tiền bối cảm lấy đi!"

"..."

Cái này cmn liền lúng túng.

Vũ Lâm gương mặt dưới mặt nạ sắc 1 mảnh tái nhợt, hắn trốn tránh vị kia chân mệnh Thiên Nữ còn không kịp đây, thu nàng làm đệ tử? Cái này muốn

chết sao.

"Cái này không được, đòi một cái giao dịch điều kiện a."

"Không được..."

Trần Chiến sắc mặt trắng nhợt, cả người căng là một trận lay động, trước kia phần chân thân sắc lập tức mất mát đi xuống.

"Thật không có biện pháp sao tiền bối? Nếu là tiền bối có thể cứu trợ nữ nhi của ta, không chỉ có là bản này bí sách, liền xem như Trần gia tài phú, văn bối cũng có thể từng cái dâng lên!"

"Không cần nói, đòi một cái điều kiện a."

"Cái này..."

Trần Chiến chán nản cúi đầu, thân ảnh nhìn qua thê lương hết sức, muối tiêu song tóc mai để Vũ Lâm trong lòng hơi động, chẳng biết tại sao hần đột nhiên nghĩ đến...

Đáng thương lòng cha mẹ a.

"... Ngươi cũng không cần lo lắng, con gái của ngươi chẳng mấy chốc sẽ tốt."

Quý thần xui khiến, tình hồn lại thời điểm Vũ Lâm đã đem lời nói cho nói ra ngoài.

"!!!"

Trần Chiến đột nhiên ngừng đầu, kích động nhìn xem Vũ Lâm.

"... Cái đứa bé kia tự có cơ duyên, không cần bản tọa đến quan tâm, cho nên ngươi không cần phải nói lên cái này vô vị yêu cầu, vẫn là suy nghĩ một chút rốt cuộc muốn cái gì a."

Ta đây cũng không phải là tự địch, mà là vì để cho đối phương hảo hảo giao dịch với ta một loại thủ đoạn.... Vũ Lâm một bên trong tâm lý ám chỉ bản thân, một bên nói.

"Viêm nhi tự có cơ duyên...." Trần Chiến thấp giọng thì thầm, trước kia thất lạc thân sắc lập tức liền trương giương lên, cả người phảng phất đều trẻ mấy tuổi.

"Đa tạ tiền bối đại ân!"

"Ách, không có gì, ngươi rốt cuộc muốn cái gì, ta... Bản tọa thời gian đang gấp...."

"Tiền bối không cần nhiều lời!"

Trần Chiến thề son sắt nói nói: "Mong tiền bối cho phép thư thả mấy ngày, chỉ cần văn bối có thể tận mắt thấy Viêm nhi khôi phục, văn bối không cần bất kỳ vật gì, bản này bí sách lập tức hai tay dâng lên!"

"..."

Nói thật, nhìn xem Trần Chiến trong tay ngọc giản, Vũ Lâm hận không thể tại chỗ liền đoạt lấy.

Nhưng là không được, tuyệt đối không được.

Thật muốn làm như vậy lời nói, bản thân coi như toại hệ thống nguyện, thực đi đến nhân vật phản diện lộ tuyến. Mà như vậy, có nghĩa là về sau liền là một cũng sẽ không có, trời mới biết chết ở đâu...

Ta còn muốn sống thêm 500 năm đây.

"... Cũng được, vậy bản tọa liền lại chờ mấy ngày, bất quá hi vọng ngươi sẽ không nuốt lời."

"Tiền bối cao cả!"

"Tiếp qua 3 ngày, bản tọa sẽ tới tìm ngươi."

Dù sao hệ thống cho thời gian một tháng.

Lưu lại câu nói sau cùng về sau, Vũ Lâm liền đi thẳng ra Trần gia mật thất, mà Trần Chiến thì là đứng tại chỗ, lại dò xét tính gọi mấy câu tiền bối, lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, tê liệt trên ghế ngồi.

"Hô... Còn tốt, còn tốt."

Nói thật, Trần Chiến ban đầu còn cho là mình khí số đã hết.

Vẫn còn may không phải là người bên kia, mà là 1 vị lai lịch bí ẩn Kim Đan chân nhân, mặc dù mang theo cái mặt nạ, nhìn qua có chút kỳ quái, nhưng coi ngôn ngữ, hẳn là một cái Chính Đạo nhân sĩ, nếu không đổi thành những người khác, nơi nào sẽ cùng mình nói giao dịch gì, trực tiếp liền xuất thủ đoạt, nói không chừng sẽ còn giết người diệt khẩu.

"Đáng tiếc Viêm nhi vô duyên, nếu không nếu có thể bá nhập vị tiền bối kia môn hạ cũng không tệ..."

Trần Chiến nâng lên bàn kia bí tịch, thật sâu thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Tham Lam Quả Thực

Vũ Lâm đi ra khỏi Lạc Dương Thành, hẳn còn một kiện hết sức quan trọng phải làm.

Hắn đang muốn tu tập một loại Phù Văn tu hành một loại Thái Cổ Bảo Thuật, tuy nhiên loại Phù Văn này hết sức khác lạ, cần phải thu thập 7 loại tài liệu, mỗi loại là một chủng yêu ma khác nhau thuộc về các thuộc tính khác nhau, chủng tộc khác nhau, hiện tại hắn đã thu thập được 6 chủng.

Chỉ còn thiếu một loại "hắn phải chết nguyên rủa" loại hình yêu ma. Đây là những loại Yêu Ma hết sức đặc biệt, bọn chúng có lực tấn công không cao, nhưng trong cùng giai là khó đối phó nhất, có thể buông xuống nguyên rủa để kẻ địch ắt hẳn phải tử vong.

Tại Tiên Vực từng có một con Tiên Quân cấp Tử Nhân Ma Chu tại hồ A Đế, kể nào nó nhìn vào trong chuẩn xác 20 phút sau sẽ sinh ra một đạo huyết tuyến giữa người, nếu trong 2 ngày kể đó không rời khỏi hồ A Đế sẽ lập tức thân thể chia đôi, trừ khi cánh giới vượt xa Tiên Quân cấp.

Nguyên rủa thứ này là cùng với pháp tắc là một dạng, vô cùng quý dị khó lường.

Mà lần này mục tiêu của hắn là Treo Cổ Hoa Hồng Đen, một loại yêu ma gần giống thực vật, hội sẽ buông xuống nguyên rủa. Nơi sinh sống của lũ này là Minh Thủy hồ, cách Lạc Dương thành 100 cây số.

Tự bạo hoặc tử vong cùng bị hái xuống về sau nó sẽ rải ra một loại nguyên rủa đặc biệt, có thể đem xung quanh 3 mét bán kính toàn bộ sinh vật có một sợi hắc tuyến trên cổ, sợi hắc tuyến dần chui ra hóa thành một đạo thật hắc sắc thông lộng, kể đó đem sinh vật đó treo lên đi. Về phần dây treo buộc lên cái gì.. rất khó nói.

Một số người có đặc thù thiên phú mất nói đó là một cái xương cốt mà tạo thành xà nhà, một số thì nói đó là cái 5 ngón tay cành cây khô.

Hơn nữa vẫn chưa nghe nói ai giải được qua cái này yêu ma nguyên rủa, chỉ là tại có nhiều người sẽ biết một số bí pháp giả chết, từ đó vượt qua được thời gian tồn tại của hắc tuyến (khoảng nửa ngày) lúc treo người lên, hoặc trực tiếp tu đến cảnh giới cực cao không cần thở vẫn một mực sống.

Dạng này tiểu cơ linh đối phó Treo Cổ Hoa Hồng Đen nguyên rủa vẫn là có tác dụng, hơn nữa dính một lần nguyên rủa về sau sẽ trở nên hoàn toàn miễn dịch cái kia nguyên rủa.

Đương nhiên, thứ này chỉ tại Phàm Vực sinh sống.

Tuy nhiên, dù thế nó cũng vẫn rất được ưa chuộng, vì nếu ăn vào cái loại này Treo Cổ Hoa Hồng Đen sẽ chết lâm sàng trong nửa ngày, hơn nữa sẽ được trải nghiệm trực tiếp chậm rãi quá trình sinh tử.

Tại Nguyên Anh cảnh, tu sĩ sẽ phải đối mặt với Tử Vong Tam Muội Chân Hóa, nếu như đã có một trải nghiệm sinh tử sẽ nhiều hơn vài thành đối mặt với Tử Vong Tam Muội Chân Hóa.

Treo Cổ Hoa Hồng Đen mọc tại dưới đất, rất khó để phát hiện, cho nên có khi ngay dưới chân người liền là một bông Treo Cổ Hoa Hồng đen, kể đó nó phát hiện nguy hiểm bèn tự bạo, người liền biến thành người treo cổ cho nó mọc rồi.

Treo Cổ Hoa Hồng Đen rất khó kiếm, nhưng lại cũng dễ tìm, tại dưới địa phương có người tự sát treo cổ do bị nguyên rủa bởi Treo Cổ Hoa Hồng Đen, đào 3 mét đất ắt sẽ gặp một bông Treo Cổ Hoa Hồng Đen, đương nhiên ngoài ra nó cũng mọc lan nữa. Nhiều người nói thứ này là oán niệm mà thành, nhiều lại nói.. đây là yêu ma cho người chết đưa tang.

Vũ Lâm đi tại trên đường, vừa đi vừa để ý dưới chân để tìm kiếm, đột nhiên hắn ngừng đầu lên, thấy được một cái không lồ khuôn mặt đang tại phiêu dang trên bầu trời.

Khuôn mặt này giống như một cái em bé, nhưng lại tràn đầy một loại... nhựa cảm xúc. Nói đơn giản mặc dù nhìn qua cùng em bé mười phần giống nhau, nhưng lại giống như một con búp bê quá giống người hơn là người thật.

Hai mắt nó không phải là mắt, mà là hai con quái trùng với cái đầu là một bông hoa, miệng nó mỉm cười tà ác, ngậm lấy một cái thi thể người.

Vũ Lâm nhận ra loại yêu ma này, nó là một loại yêu ma hết sức đặc biệt, tuy là ăn cỏ loại nhưng lại là một loại ma hồn vô cùng nguy hiểm. Nó gọi là Thi Thiệt, được định nghĩa là cái Huyết cấp yêu ma, thực lực con Thi Thiệt này không dưới Kim Đan hậu kỳ.

Sở dĩ nó còn có cái tên Thi Thiệt là vì cái thi thể trong miệng nó không phải là thi thể, mà là cái lưỡi trông giống như xác chết, nên có tên Thi Thiệt.

Có câu: Thi Thiệt tốt, Thiệt Thi né. Thiệt Thi là một loại yêu ma cùng Thi Thiệt giống nhau, nhưng là cái mặt của nó đỏ chót, ưa thích tấn công con người. Mỗi người Thiệt Thi ăn xong sẽ biến thành cái lưỡi của nó, thực lực cảnh giới giữ nguyên hoặc giảm một chút.

Rất mạnh.

Gặp Thi Thiệt là tốt, Thi Thiệt không ăn người sống, nó chỉ lấy thi thể người, động vật, yêu ma dị thú đem về lột ỏ. Tại ỏ của nó mọc ra cái cây tên Tham Lam, kỳ danh Quả Thực, làm một cái yêu ma ưa thích ăn xác, nhưng cũng là một loại linh thực, Tham Lam Quả Thực tiết ra nhựa mật chính là đồ ăn của Thi Thiệt.

Ai ăn được Tham Lam Quả Thực liền sẽ có được một lần tôi luyện cơ thể, thanh trừ tạp chất, đồng thời tăng tiến một chút cảnh giới.

Vũ Lâm nhìn con Thi Thiệt đang phiêu phù chơi đùa trong không trung, hần đem một cái thi thể bên trong trữ vật đại lấy ra, ném cái rầm lên mặt đất. Thi Thiệt đang chơi đùa đột nhiên đề ý thấy dị động, nó bản thân không có chút nào trí thông minh nhìn thấy xác con Kim Đan kỳ Xà Nhân quái bên tựa như thấy bảo vật, lao tới tha về hang.

Mà Vũ Lâm nhìn thấy cảnh này cũng mờ theo sau. Hần một đường đi theo sau Thi Thiệt, một hồi sau trong rừng nhìn thấy một đồng xác chết khô ráo, thứ này hẳn là Thi Thiệt ỏ, có người, có dị thú, lại có cả yêu ma xác các loại.

Không có ruồi, khí tức Thi Thiệt khiến ruồi bọ không dám lại gần.

Vũ Lâm lập tức lao lên, vung lên một kiếm, kiếm ý tràn lan trong nháy mắt đem con kia Thi Thiệt cho chém chết. Hần ở Tiên Vực bên kia cũng gặp được một lần Thi Thiệt, biết được một cái bí mật: nếu chém giết Thi Thiệt, lại cho Tham Lam Quả Thực ăn Thi Thiệt xác, Tham Lam Quả Thực sẽ biến thành màu đen.

Màu đen Tham Lam Quả Thực có thể khiến tu sĩ tăng cường kinh khủng thân thể cường độ, đồng thời sẽ có tỉ lệ sinh ra một cái thần thông thân thể.

Vũ Lâm đem cái hai nửa Thi Thiệt vứt xuống dưới thân Tham Lam Quả Thực. Tham Lam Quả Thực giống cây bồ công anh khổng lồ với vô số lông máu bao bên ngoài, cúi xuống, vô số lông máu đem Thi Thiệt xác chết đột ngột rút cạn, bất kể là mỡ, thịt, huyết dịch. Thi thể Thi Thiệt phát ra một tiếng rột, sau vài giây chỉ còn lại da bọc xương, mà cái lưỡi thi thể chỉ còn là một khối da lũng lảng.

Vài tiếng đồng hồ trôi qua, có thể thấy rõ ràng Tham Lam Quả Thực dần biến thành màu đen pha đỏ.

Hần không chút do dự đem Tham Lam Quả Thực chém xuống dưới, ngay sau khi bị chém, những cái này Tham Lam Quả Thực sợi lông bắn tung tóe, sợi lông đột nhiên biến thành sắc nhon.

Nhưng Vũ Lâm đã sớm đề phòng, kiếm khí tuôn trào đem những cái này sợi lông chấn thành bụi bặm, kẻ đẩy hẳn đi lên, một tay mang theo gắng tay, chop lấy một bó những sợi lông màu đen quấn thành một quả cầu.

Tham Lam Quả Thực là ở trong cái này quả cầu lông. Mà nương theo Vũ Lâm đem quả cầu lông lấy đi, gốc rễ của Tham Lam Quả thực cũng tan rã thành mật nước, để lộ ra hai bông hoa hồng màu đỏ rực như màu máu đang ẩn bên dưới lớp mật nước, tham lam hấp thu nước mật.

Vũ Lâm nhìn hai bông hoa hồng đỏ này, sa sầm mặt: Treo Cổ Huyết Hoa Hồng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Yêu Thần Pháp Tướng

Treo Cổ Hoa Hồng Đen mỗi lần giết người thành công về sau dưới chân người treo cổ sẽ có một bông Treo Cổ Hoa Hồng Đen đã thành một loại thường thức, về vấn đề này còn có một loại thuyết pháp như sau: Bông Treo Cổ Hoa Hồng Đen xuất hiện dưới chân người treo cổ kì thực là cùng một bông với bông hoa đã buông hạ nguyên rủa.

Mà nếu Treo Cổ Hoa Hồng Đen có thể giết người 10 lần mỗi lần 1 người, nó sẽ tiến hóa thành Treo Cổ Huyết Hoa Hồng, thu được thiên phú đến điên

rò: Không cần tự bạo, không cần bị dẫm nát, chỉ cần hương thơm cũng có thể làm mỗi giới đến reo rắc cái Treo Cổ nguyên rửa.

Đương nhiên cần có thời gian làm lạnh.

Vũ Lâm đột nhiên mũi xông lên một cái kì quái vị đạo, tựa hồ như có cái gì đó cay nóng xộc lên mũi hắn, kế đấy hắn nhìn thấy một trận huyết hồng hai mắt, nếu đứng từ góc độ xa xa có thể nhìn thấy phía trên thỉnh thoảng đột nhiên xuất hiện một cái tay quý mộc ra ngàn con mắt, một con ngón tay móc ra kéo theo sợi dây treo cổ hướng đầu Vũ Lâm lắng xuống.

Nhưng vào lúc này trên người hắn xuất ra trận trận quang mang, rồi cánh tay quý đột nhiên hóa thành ngàn vạn trận tro bụi mà biến mất.

Vũ Lâm hít mắt sờ qua cổ, đi hái Treo Cổ Hoa Hồng Đen mà không có chút nào chuẩn bị là không được. Dù sao nó là đại danh đỉnh đỉnh có thể giết cả Nguyên Anh kì tu sĩ đấy.

Hắn sờ sờ qua người, không cảm thấy vấn đề gì, trên tay xuất hiện một cái bình sứ, một hơi đem cái kia cả bông Treo Cổ Huyết Hoa Hồng lần miếng đất cho vào, thu hồi vào bên trong Long Châu tháp, lại để cho Long Châu Tháp trấn áp nó, không cho nó chạy mất.

"Cái này là Tham Lam Quả Thực.."

Vũ Lâm trong hang núi nhìn cái này Tham Lam Quả Thực, lâm bẫm.

Vũ Lâm trước đem Tham Lam Quả Thực cho vào cái chậu nước muối trong nửa giờ để cho mặt dịch tiết ra hết, lại ngâm vào cát thêm nửa giờ để chắc chắn. Sau đấy quan sát đủ các điều kiện hắn mới ăn vào.

Tham Lam Quả Thực mùi vị giống y nguyên một đồng rác, đồng rác có mùi gì thì nó cũng có vị thế, thậm chí tệ hơn nhiều: chua, cay, mặn ngọt hơi thối đủ loại vị cùng xộc lên mũi, còn có mùi máu và mùi thi thể nữa. Dù sao Vũ Lâm vẫn cố gắng nuốt vào, đây là cơ duyên, là tiền đề để hắn đổi chọi lại với mấy cái kia nhân vật chính tồn tại.

1 ngày sau...

Ầm ầm vang.

Bầu trời đột nhiên xuất hiện một luồng đại phong, đại phong này hình dáng như một cái hắc trào hướng mặt trời lao tới, khí thế thôn thiên phệ địa, thế rồi một tiếng nổ vang lên, một người phá vỡ núi đá mà ra, hắn toàn thân quấn quanh một loại dây đặc trọng trường, đá sỏi có xu hướng bị hấp về phía hắn.

Vũ Lâm nhận thấy bản thân lúc này đã hoàn toàn thuế biến lên một cấp bộ mới, cái kia quý tài Tham Lam Quả Thực quả nhiên không hồ là hắc sắc Tham Lam Quả Thực, tăng cường thân thể hắn tới một trình độ kinh khủng.

Hiện tại, thể chất của hắn đã hoàn mỹ thuế biến, đem so với phòng ngự lúc trước tăng lên là một phương diện, nhưng còn tốt hơn chuyện tốt chính là Vũ Lâm lúc này còn đã có tăng lên không gian phát triển, kinh mạch cường hóa, thậm chí Kim Thân cũng sáng bóng hơn không ít.

Vũ Lâm nhìn lướt qua hai bàn tay, thôi động thân thể, lập tức bao phủ lấy cơ thể hắn từng khối hoàn mỹ cơ bắp mãnh liệt phát động phát ra một tiếng rít dài, những tháng ngày này hắn một mực đem hung thú linh khí hấp thu tới linh huyết còn giữ một chút hiệu lực trong cơ thể bị các huyết vị hấp thu, từng huyết vị trong cơ thể đều sinh sôi ra một huyết linh, huyết linh nối liền tự thành một dạng mạch máu, sức mạnh tăng lên tới một cái cấp độ trước kia chưa từng có.

Cuối cùng trong tiếng gió lốc, một thân ảnh lơ lửng đứng đó, nó có hình dáng gần giống một bộ giáp, tuy nhiên tại một số vị trí bộ giáp này nứt ra, để lộ bên trong là một mảnh hắc ám cùng vô số con mắt đan xen. Trên đầu nó vốn dĩ nên có một cái mũ giáp, nhưng hiện tại thay vào đó là một bông hoa thịt đầy răng nanh sắc nhọn.

Quả là một tôn yêu thần.

Hắn không lựa chọn dùng Tham Lam Quả Thực đi tạo ra một cái mới thiên phú Thần Thông, mà phá bỏ cái thiên phú kia, hủy diệt nó, nhào trộn cùng dung hợp nó vào Thiên Địa Yêu Minh Phù Văn, một loại Phù Văn Thượng Cổ tương đối đặc thù cần 7 loại Yêu Ma làm tài liệu, tạo ra một cái Pháp Tướng Yêu Ma.

Hiện tại, cái này đã trở thành hắn Pháp Tướng.

Này cùng với Phật chi Pháp Tướng là một loại, có điều hắn cũng không có dùng Phật hình ảnh cùng Phật phổ độ kinh tới sáng tạo Pháp Tướng mà dùng hoàn toàn của chính hắn phương thức tới sáng tạo ra một tôn Yêu Thần.

Yêu Thần này là dùng Yêu Ma tạo nên, là có một không hai Yêu Thần, toàn bộ Yêu Ma dưới cấp số của nó tuy không nói ắt phải thần phục không sai, nhưng tuyệt đối sẽ không dám có bất kỳ hành động nào chống đối, mà đối với thực lực cao cường yêu ma cũng có tác dụng trấn tràng nhất định.

Đây là một loại áp đảo về chất.

Thông thường pháp tướng có nhiều cách tạo thành, triệu hồi, hoá khí, thỉnh cầu, nô dịch. Cái này thuộc về hoá khí phương diện.

Yêu Thần Pháp Tướng vừa hiện, lập tức Vũ Lâm toàn thân ầm ầm sóng dậy, tựa như một tôn ma thần đứng đó, ngạo nghễ chúng sinh. Toàn thân hắn

lực lượng thể chất lúc này bay vọt lên gấp đôi, khí tràng tạo ra còn kinh khủng hơn so với trước, riêng bằng khí tràng thân thể phun ra đủ đề cho Trúc Cơ kỳ tu sĩ bình thường phải học ra một ngụm máu, Trúc Cơ tu sĩ khác khả năng sẽ không thể động.

Hơn nữa, nương theo thân thể của hắc đề thăng, linh tu phương diện cũng theo đó mà tăng lên, Cửu Tầng Kim Liên cũng nhanh chóng được áp súc, tản mát ra đạo đạo quang mang vô cùng thần diệu, thậm chí do có được Thôn Thiên Tháp thái bổ mà còn mang theo một tia nhạt nhòa tiên khí tức.

Vũ Lâm ung dung suy nghĩ. CMN, vừa mới đi gặp nhân vật chính một thoáng đã có một hồi cơ duyên, quả nhiên vẫn là soát tới nhân vật chính độ thiện cảm là chính sự. Đùi là ắt phải ôm rồi.

Hắn đang mãi suy nghĩ, đột nhiên từ xung quanh 7-8 đạo cầu vòng đánh tới, Vũ Lâm nhìn lướt qua, đồng phục không thống nhất, không có quy tắc, không có loại hình công pháp có thể nhận diện, có lẽ là tán tu.

"Tiền bối."

Một người trong số đó nhìn lướt qua tôn Yêu Thần Pháp Tướng, hít một hơi sâu, thật là khí thế cường đại một cái yêu ma, tuy nhiên nhìn qua có chút kì quái, lại chưa từng thấy qua, bất quá dựa vào khí tràng bản thân nó tỏa ra, tuyệt đối có thể so với Nguyên Anh tu sĩ.

"Có chuyện gì?"

Vũ Lâm nhìn người này một chút, hỏi. Những người này hẳn là cảm giác được một đạo không lồ linh khí lang yên phát ra từ trong dãy núi, lúc này mới mò đến dự tính nếu là bí bảo thì kiếm một chén canh, nếu là khác.. có lẽ là tùy tình hình.

"Cái này là một cái Kim Đan gia hỏa mà thôi."

Đột nhiên một cái khác hắc y nhân chỉ về phía Vũ Lâm, nói:

"Chúng ta đều là Kim Đan, hơn nữa còn có 7-8 người, tuyệt đối có thể mài chết tiểu tử kia. Cái kia pháp tướng có kì quái, trước cẩn thận."

Những người khác sau khi nghe thấy hẳn chỉ là cái Kim Đan lập tức đỏ mắt, toàn bộ rút ra binh khí xông về phía Vũ Lâm. Vũ Lâm không để ý lắm, gõ gõ cằm, nhìn xem tràng diện..

"CMN, ta còn tưởng là cái gì Tiền bối!? Nguyên lai là Kim Đan, cùng chúng ta một dạng."

"Ha ha, chỉ cần cẩn thận cái này Pháp Tướng, chắc chắn có thể đến một kiện đồ tốt. Nhìn qua giống như rất có tiền bộ dáng, tuyệt đối có thể bán đi một chút đồ đạc."

"Hừ, dù không có đồ tốt, uống máu ăn thịt hẳn hay là bán cho đấu trường cũng không tệ. Kim Đan tu sĩ có thể ngưng tụ linh khí lang yên thể tu, thịt tuyệt đối là mỹ vị bên trong mỹ vị."

Người cuối cùng nói lộ ra một tia thòm thèm, hẳn con mắt long lên sòng sọc, hàm răng nhọn hoắt há ra nhiều cả nước dãi.

Uống máu ăn thịt!? Vũ Lâm như ong mày - Ma Đạo!?

Một đạo thanh quang lóe lên, trận hình tán loạn 8 người trong nháy mắt đã thiếu mất một người, đồng thời lúc này ngọn núi cách đó một dặm âm âm sụp đổ, một cái hồ trông như hồ thiên thạch đã đem nó đánh tan thành phần vụn. Các tu sĩ khác hết thảy hít lạnh kinh dị, nhìn xem Vũ Lâm đứng lên từ trong cái hồ, đang cầm nửa cái thi thể vẫn còn vương máu, nửa cái còn lại đã nát bét, cũng không rõ đã bị bắn ra đâu.. ngay lập tức cả đám run rẩy..

Thật nhanh, hơn nữa còn phi thường mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Yêu Ma Công Thành

Âm âm vang..

Yêu Thần Pháp Thân sau lưng hắc nỏ rộ, một nắm đấm hướng về một cái Kim Đan sơ kỳ tu sĩ đâm tới, không khí chấn động, Kim Đan tu sĩ cảm giác loáng thoáng một chút bản thân bị kéo về cái kia Yêu Thần Pháp Thân, tựa hồ như bản thân nó có chính nó trọng lực một dạng..

"Không ổn.."

tu sĩ này kinh hoàng, nhưng kể đấy nắm đấm mang theo vô số hắc sắc gai nhọn đã đem cái tu sĩ này đâm thành một bể máu, cùng lúc đó cái đuôi mang theo mũi mâu của Yêu Thần Pháp Thân cũng phóng về một cái khác Kim Đan Trung Kỳ, đem hẳn chém thành hai đoạn.

Đơn giản chính là đồ sắt.

"Bắt giặc trước bắt vua!!!"

Năm người còn lại kinh hoàng hướng Vũ Lâm bay tới, Yêu Thần Pháp Thân trên cao há miệng rống lên một cái, hai nắm đấm mang theo mấy trăm vạn cân uy lực hướng hai cái Kim Đan đâm, một cái may mắn né tránh, một cái bị nắm đấm kia đâm thành một bãi thịt nát.

Mà còn lại ba người hướng hấn tung ra dao kiếm, còn có một thanh kích, hét lớn:

"Chịu chết đi!"

Những vũ khí này hiển nhiên đã được tẩy lễ qua máu yêu ma, còn có cả một chút oan hồn quán quanh, dù cho có né được nhưng chỉ cần bị xước một cái đủ độc phát, ít nhất nửa ngày không thể cử động.

Một thanh này phải được rèn bởi máu của ít nhất ngàn người.

Mà Vũ Lâm cười, hấn cổ tay vung lên, một con giao long rít gào hướng từ cổ tay hấn lao ra, đem toàn thân hấn phủ kín trong hoàng kim nhan sắc. Long Thủ làm mũ, Long Thân làm giáp, Long Trảo làm tay, Long Nha cùng Long Vây làm trang trí, trước ngực treo vây ngược, Long vĩ làm thắt lưng, 6 cái bát đồng nhan sắc Long Dực sau lưng hắc giương cao lên tựa như cờ xí.

Một tay khác hấn mang theo một cái hoàng kim khiên chắn hình giọt nước, tay còn lại cầm theo một cái có thiên ngoại thần ma hình khắc hắc sắc trường kiếm vung lên, thông thiên khí huyết linh lực tinh thần cùng lúc tràn ra, một đạo hắc quang kiếm ý đáng không mà lên chém bay một cái Kim Đan đỉnh phong.

Thiên Ngoại Ma Thần Kiếm, Chí tôn kiếm, hàng vớt được từ Hệ Thống, mang theo thiên ngoại thần ma khí tức, có thể để cho người trúng kiếm vô cùng khó khăn điều động linh lực đi hồi phục vết thương, thậm chí bản thân vết thương mang độc tính quấy nhiễu tinh thần đối thủ, hơn nữa bản thân kiếm này đã là Cực Phẩm Đạo Binh, rèn luyện thoát cái có thể thành Tiên Thiên Đạo Khí phẩm chất vô cùng cao, chuyên dành cho Nguyên Anh sử dụng.

"Gia hỏa này kì quái, mau chạy."

Những người còn lại thấy Kim Đan đỉnh phong cũng bị một kiếm giết chết, kinh hoàng bỏ chạy.

"Còn dám chạy!?"

Vũ Lâm nổi giận.

CMN, ai cho các ngươi sống?!

Những cái này Kim Đan hậu kỳ gia hỏa sau khi may mắn một chương còn sống cũng quay ngược lại mà chạy, bắt quá Vũ Lâm giương tay, tay liên tục vung kiếm, hàng chục tôn Thiên Ngoại Thần Ma phá không lao ra đem những cái này Kim Đan chạy trốn gia hỏa vây lại mà đánh.

"Còn một tên!?"

Vũ Lâm nhướng mày, còn một gã, bắt quá hấn từ khi hấn rút Chí Tôn Thiên Ngoại Ma Thần Kiếm bắt đầu lăn quay giả chết. Vũ Lâm bèn trực tiếp một cái nắm đấm đi ra, đấm nổ đầu gã đó.

"Hô!"

Vũ Lâm thở ra một ngụm trọc khí,... đấm mình trong uy lực của đồng tiền, Chí Tôn Kiếm, Chí Tôn Giáp, Chí Tôn Khiên.. CMN, mớ trang bị này tốt trâu bò. Trở về phải hào hào chơi mới được, chỉ ít để lực chiến của hấn tăng lên một mảng lớn.

Tiền tài động nhân tâm, mà tự nhiên chim thì sẽ chết vì đồ ăn.

Đối với việc giết người này, Vũ Lâm xưa nay không có dị nghị, cũng sẽ không để lại bất kỳ cái nào còn sống sót. Người hấn thực muốn diệt trừ mà sống được dưới tay hấn xưa nay chỉ có mấy cái nhân vật chính gia hỏa muốn giết mà không dám giết.

Hắn rà soát đồ đạc trên người những gã này, lại quay trở về Lạc Dương Thành, hấn đi kiếm Treo Cổ Hoa Hồng Đen mất nửa ngày, bế quan 1 ngày, tự nhiên sau khi về đến Lạc Dương Thành cũng vừa vặn là ngày thứ 3.

Đến lúc đó thuận tiện thu cái này bí giản.

Mà Lạc Dương Thành Trần gia, Quân gia cùng Hác gia đang phải đối đầu với một cái đại tai ương.

"Yêu ma tập kích ư!?"

Trần Viêm nuốt lấy một ngụm nước bọt hôi, trên thân nàng đang tuôn trào ra một luồng khí thể cỡ Luyện Khí sơ trọng, cũng chính là Luyện Khí cấp 0, cùng phạm nhân thông thường cũng không có quá lớn chênh lệch, bắt quá cũng đã đập vào con đường tu luyện. Nhưng đối tượng nàng hỏi thì...

"Không sai."

Trong đầu nàng xuất hiện một cái thanh âm, lạnh lùng mà mang theo mấy phần bá đạo:

"Ta cảm giác được có một cái tồn tại kinh khủng đang dẫn theo đại lượng yêu ma tiến về thành này, mà Ta vẫn tin rằng hẳn là có cường giả đã phát hiện ra, tuy nhiên chưa thông báo thôi."

Đây chính là "thành quả" của nàng, tại nửa ngày trước đột nhiên trong trũ vật giới chỉ của nàng chui ra từ bên trong một cái bà nương tự xưng là Dược Linh.

Dựa theo lời của "Dược Linh", toàn bộ lượng nội lực nàng luyện được trong mấy năm nay hết thảy đều dùng để đem Dược Linh cho thức tỉnh. Đương nhiên, cũng may nội lực nàng tinh lọc ra tương đối tinh thuần, bằng không phải tốn thêm vài cái mấy năm.

Đây chính là nàng buồn bực một hồi nguyên do.

Trần Viêm phùng mang trợn má lên, nói:

"Ta bất kể, ngươi phải truyền cho ta một cái võ học để ta có thể đem ta cùng gia gia đi trốn. Ngươi đem ta nội lực 7 năm nay cho hút, chí ít cũng phải làm được thế."

"Hừm. Cũng có đạo lý."

"Dược Linh" nói, rất nhẹ nhàng:

"Nhưng cũng chẳng có trướng dùng, nhìn, yêu ma đại quân muốn tới."

Trần Viêm nhìn lên trên trời, ánh trăng đỏ rực mang theo sắc máu, trên nền ánh trăng đột nhiên mười mấy cái nhân ảnh lao lên, hạ vào bên trong thành.

Những cái nhân ảnh rơi vào trong thành ngã phịch như xác chết, đột nhiên co giật người vùng vẫy, bắt đầu hướng về những cái thôn dân mà bỏ đi, rít gào như điên như dại.

Lập tức từ cái hồ giữa Lạc Dương Thành một luồng nước khổng lồ trôi lên, mang theo tiếng sáo ngậm.

"Hắc Sát Liên Đại Nhân."

Trần Viêm kinh ngạc, Hắc Sát Liên là Tề Linh của Lạc Dương Thành, nó đem 8 cái thanh kiếm uẩn dưỡng trong hạt sen tề đi ra, một đạo kiếm ý bén nhọn đâm ra, đem mười mấy cái thân ảnh kia cùng một chỗ cô diệt, kiếm ý bùng bùng đi qua, trên đường cái đã nhiều hơn mấy cỗ thi thể.

Lúc này mọi người mới để ý tới không hiểu từ lúc nào Tam gia võ giả đều đã chuẩn bị đầy đủ vô cùng, phù lục, phù khí, phù giáp, tựa như chuẩn bị đánh nhau.

"Yêu ma đại quân tới, mọi người vào hầm trú ẩn, đem Tịnh Ma Phù dán đi lên cửa hầm."

Một người trong quân đội này hét lớn, kẻ đẩy từ dưới hồ nước mấy chục căn xúc tu trôi dạt, đem Hắc Sát Liên nhắc bổng lên, trực tiếp đi lại trên đất, mấy căn xúc tu kéo lại mấy cái kia bị nó chém giết nhân ảnh, dường như muốn thôn phệ bọn nó.

"La Anh!"

Một cái lão phụ hét lên, nhưng rất nhanh bị người nhà nàng kéo đi mất. Nàng nhìn thấy trong đám người bị Hắc Sát Liên kéo đi có cả con trai nàng... nhưng con trai nàng lúc này miệng đã mọc ra một đám dây leo, mắt nở hoa, tay bị bẻ lăm 3-4 khúc nhưng vẫn còn co giật, hiển nhiên đã không còn là người.

Mà ở phương xa, vang lên tiếng cười man rợn của loài yêu ma..., trong đêm đen, tiếng dế kêu rả rích càng khiến tiếng cười quỷ dị hơn hẳn. Sắc mặt của vài người thống lĩnh quân đội lúc trắng lúc xanh.

Cổ cổ nói, ma không cười chỉ khóc, quỷ mới biết cười.

"Quý a!"

Một người trong đám nghĩa sĩ La Gia thăm thì, hắn nhìn thấy một cái nhân ảnh miệng cười đến tận mang tai, người này là La Quân, Hóa Linh sơ kỳ trưởng lão của La Gia, giờ đây thế mà biến thành yêu ma trong miệng con rối, người này đang đứng ở trước cửa thành, trên tay kéo lê một cỗ thi thể cũng của La Gia, mặc dù thi thể nát bấy dù có là người thân thiết đi gần cũng không thể nhận diện, nhưng dựa vào phục sức vẫn có thể phán đoán một hai: Đó chính là con trai hắn.

Hơn nữa, từ cái nhìn kinh khủng của La Quân, hiển nhiên lão vẫn nhận thức được mình đang làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 28: Hoàn thành nhiệm vụ

Nương theo sự xuất hiện của La Quân, sau lưng hắn xuất hiện thành đàn hàng trăm con yêu ma, có Hắc Du Bướm đầu người thân bướm, có Lạp Ô Tọa, một cái ô nhưng lại làm từ thịt, cánh thịt hóa thành ô, ô mở ra khép lại liền có thể ăn người. Lại cũng có những cái đầu người lẫn lông lộc mở ra những cái chân nhọn hoắt, thế mà lại là Nhện Mặt Người.

"Hé hé hé hé hé"

Một cái sói thân ảnh đã không còn đâu lâu, chỉ còn lại một đóa hoa nở tung ra xuất hiện giữa đường chạy về Trần gia của Trần Viêm. "Dược Linh" rống lớn lên trong miệng:

"Mau mau ngắt lấy cái hạt giống giữa bông hoa, đó là tâm của nó, không có hạt đó nó sẽ không cử động được. Đừng dùng tay nào ướt, phải tay khô."

Trần Viêm nghe thế, lập tức vươn tay trái ra ngắt lấy cái hạt tròn nhỏ giữa bông hoa, chỉ thấy đột nhiên hạt tròn nhỏ rung lên, rồi hóa thành một đồng tro tàn. Con Hoa Lang cũng ngã sập xuống. Dược Linh nói:

"Không sai, thứ này nếu chạm ướt sẽ nảy mầm, người sẽ hóa thành một cái khác Du Thi Hoa. Giờ thì còn đứng đó làm gì, mau chạy á!!!"

Trần Viêm nhìn ra sau, kinh hoàng hết lớn, kể đó nàng chạy bật mạng về Trần gia. Đằng sau nàng là một cái mặt người to gấp 4 lần kích cỡ thông thường, cười như ông Phật Di Lặc, nhưng đằng sau cái cằm cổ là một cái thân người gầy tong teo, vươn ra là 8 cái chân nhện phía lưng. Chân nhện tựa như cành cây khô, nhỏ nước tong tong, nước đen chạm mặt đất liền bốc khói nói rõ có độc.

Nhện Mặt Người.

Đầu đầu cũng là yêu ma, số yêu ma du nhập vào thành ít nhất cũng phải 3000 con nhiều.

"Nhện Mặt Người ghét nhất di chuyển theo đường zic zac, hơn nữa không thể đi lùi chỉ tiến, chạy vào ngõ nào nhỏ ấy!"

Theo chỉ dẫn của Dược Linh, cuối cùng Trần Viêm cũng lách qua một cái khe mà nàng chui qua được, nhưng cái kia Nhện Mặt Người thì lại kẹt cứng ở đó. Khuôn mặt của Nhện Mặt Người vẫn cười hiền từ như Phật Di Lặc, nhưng đôi mắt thì híp lại cong thành một đường vì giận, nó rít lên vài tràng bên nhện.

Tiếng kêu của nó nghe có vẻ tức giận, nhưng lại mang ý cười, rất giống tiếng rú của loài linh cẩu.

Từ đằng xa, vô số Nhện Mặt Người cùng lúc lao tới chỗ Trần Viêm, như thể cái con kia Nhện Mặt Người kêu gào đồng bọn.

Hơn nữa, Trần Viêm cũng để ý thấy bên kia một con Thây ma quần quanh bởi băng giấy, từ những sợi băng giấy tuôn ra hàng đàn chiến sĩ người giấy máu me bê bê, đem Hắc Sát Liên bao vây, đã hướng có xu thế không thể ổn định lại.

Những con người giấy kia vô cùng đa dạng, có người cầm khiên, giáo mác, kiếm, cung, thậm chí có cả voi giấy hồ giấy đem từng sợi xúc tu Hắc Sát Liên kéo lên bờ cản xé, mà kiếm quang của hắc Sát Liên thì lại bị con cương thi kia cho chặn đứng lại.

Mà những cái chiến sĩ La Gia Trần Gia các loại đều không phải bị cái kia người giấy cho chặn thì cũng bị những con yêu ma khác chặn đường

"Ồ, không có hi vọng, cái kia Giấy Chiến Sĩ yêu ma là rất khó chống lại tồn tại, Trúc Cơ sơ kỳ chém giết hậu kỳ là thường. Nó trong Trúc Cơ cũng là mạnh nhất tồn tại đây, đừng nói nó là Trúc Cơ hậu kỳ."

"Chà, không lẽ ta hiếm hoi lắm mới tình, kết quả chưa thức tỉnh quá một ngày đã lại phải ngủ say!?"

Dược Linh thốt lên, nâng tức mình, nhưng so với nàng Trần Viêm còn tức hơn nữa. Nếu không có Dược Linh hút nội lực của nàng, có lẽ nàng hoàn toàn có thể thoát khỏi những con Nhện Mặt Người đang bao vây, thậm chí chạy được trở về Trần gia, cứu ra gia tộc.

Một con Nhện Mặt Người, toàn thân nó màu máu đang hướng Trần Viêm đi tới, mở rộng cái miệng to như chậu máu, bên trong có thể thấy rõ ràng nội tạng liên tục co động, vòm họng của nó nhưng nhúc nhích những cái gai máu, ầm ầm có thể thấy dạ dày đang sôi trào.

Dược Linh nói, tay nâng lên chút quang huy:

"Thôi thôi, ta ngủ say một thời gian ngắn vậy. Hi vọng lúc ta tỉnh lại không phải là một cái người khác, chuẩn bị, đại na di truyền tổng muốn t.. ủa?! Có chuyện gì vậy!?"

Lúc này quanh người Trần Viêm đã bùng lên một ngọn lửa vô hình vô sắc vô thanh, nhưng nhanh chóng lại tàn đi mất, chỉ để lại hoa lửa tàn phai.

RÀMMMM

Một âm thanh khiến cho người, Tể Linh cùng yêu ma đều phải ngoái lại, một cái thân ảnh mang đạo bào xanh thẫm đứng trên xác của một con Nhện Đỏ Đầu Người, cười lớn tiếng:

"Ha ha ta mới đi mấy ngày đã loạn. CMN!"

Kế đấy, Vũ Lâm tay vung lên, RÀMMMM một tiếng khác, khí tràng nóng rực như lửa đỏ bao phủ, tựa như thái dương hạ san, khiến cho toàn bộ đám yêu ma xung quanh rít gào thoái lui, liền là cái con kia Chiến Sĩ giấy cũng đột nhiên lùi lại vài bước, kế đấy nó rống lớn đem lực chú ý từ Hắc Sát Liên chuyển tới con kia Yêu Thần Pháp Tướng bên trong.

Trong 50 mét từ vị trí của hắn, Yêu Ma Hóa Linh kỳ yếu đuối lập tức nổ tung, hóa thành vụn phấn, máu đỏ, máu xanh, máu tím chảy tung tóe. Hóa Linh kì trở xuống hết thấy toàn thân thể vỡ vụn hóa thành máu loãng. Trong nháy mắt có thể xưng là máu chảy thành sông.

Vũ Lâm ánh mắt đỏ rực, sau lưng hiện lên Thôn Thiên Tháp, Thôn Thiên Tháp phun ra một đạo tiếng thú rống, kế đó xung quanh ầm ầm rung chuyển, toàn bộ yêu ma Hóa Linh kỳ còn lại phá vỡ, hóa thành thịt nát bấy, máu thịt văng tung tóe. Những con ở ngoài 50 mét rít gào bỏ chạy, nhưng lại bị những chiến binh Lạc Dương thành chặn đứng, bắt đầu chém giết.

Giấy Chiến Sĩ cũng bị ảnh hưởng, chỉ còn có mỗi bản thể bị trọng thương, nó kinh hoàng quay ra sau muốn chạy mất, nhưng lại nửa đường dừng lại, bị một cái đuôi mang theo trường mâu đâm xuyên qua, hất lên, Yêu Thần Pháp Tướng há long khẩu, một cái đóp nuốt ực Giấy Chiến Sĩ.

Dù sao cũng chỉ là Trúc Cơ, chẳng mạnh đi bao nhiêu.

Hắc Sát Liên rít lên hướng về phía Yêu Thần Pháp Tướng cảnh giác, nhưng rất nhanh một đạo quen thuộc bóng người đứng trước Hắc Sát Liên nói vài câu, lập tức Hắc Sát Liên rất nhanh đem những cái xúc tu bỏ lên bờ, cùng tham gia với Tam Gia quân truy đuổi đám kia tàn binh yêu ma.

"Ca ca."

Vũ Lâm lúc này mới nhìn lại, nguyên lai cái kia đứa trẻ suýt thì bị Nhện Mặt Người nuốt là Trần Viêm, một trận toàn thân lạnh lẽo phát run lên được: toàn thân nàng phát ra đạo đạo không gian ba động khí tức, rõ ràng là muốn chuẩn bị truyền di tới cái xó xỉnh nào đó không rõ nhưng tuyệt nhiên sau khi đi ra nàng sẽ là một cái cái thể cường giả.

Cho nên, hắn cảm thấy may mắn bản thân cứu nàng, bằng không nàng truyền di ra cái xó xỉnh nào đó CMN cái Phàm Vực rộng lớn như vậy hắn đi đâu tìm nàng để ôm cái này đại căn bắp đùi?!

"Trần Viêm a, ngươi không sao chứ!? Di, Luyện Khí sơ trọng!?"

Vũ Lâm méo miệng, 3 ngày trước gia hỏa này còn không có chút nào tu vi, nay đã là cái Luyện Khí Sơ Trọng, mai lên 1 trọng, kia lên 2 trọng, mỗi ngày lên 1 trọng, 10 ngày tăng 1 đại cảnh giới, chưa đầy một năm là chứng thành Tiên Đế CMNR.

Hệ Thống:

-

"Đại Tiên Bối, đa tạ ngài!"

Vũ Lâm đang đầy đầu đều là mạng ta xong rồi, đột nhiên hắn nghe thấy người khác thanh âm tại, Trần Chiến gia hỏa này cúi mình nói với hắn, đồng thời lén lút đằng sau để ý con gái mình vừa mới được cái này "tiền bối" cứu mạng.

"Chúng ta có muốn vào trong nói chuyện!?"

Ngoài Trần Chiến còn có mấy cái tương đối lớn gia tộc khác.

"Àu, vậy chúng ta vào trong nói chuyện."

Vũ Lâm gật đầu cười, bất quá hắn tạm thời ngờ ý Trần Viêm không nên vào, Trần Viêm cũng biết ý, đại tiên bối nói chuyện cùng các đại gia gia nha, không đến lượt nàng.

"Dược Linh, cái này đại ca thực lực như nào!?"

"Mạnh, rất mạnh, cực mạnh. Đừng nói Kim Đan, dù là Nguyên Anh hơi bình thường chút cũng chỉ có thể nuốt hận dưới tay hắn."

Dược Linh kinh dị nói ra:

"Cái này gia hỏa dù cũng chỉ là Kim Đan, nhưng thân thể đã là hiếm có trong thể tu, đạt tới linh khí đại thành cấp độ, thậm chí cái con kia khôi giáp yêu ma cũng chỉ là Pháp Tướng tại trong tay hắn mà thôi."

"Đó mới là đại ca nha!"

Trần Viêm kinh ngạc nói...

Vũ Lâm tại trong thánh điện đang nói chuyện với Trần Chiến, mấy cái lão tộc trưởng kia sau một hồi cảm tạ + dâng vật phẩm thì cũng lượn, để cho hấn với Trần Chiến cái này nói vào chính sự.

"Chính sự nha, cái kia tiểu nha đầu cũng như lời ta nói, bước vào Luyện Khí rồi, phải hay không...."

"Phải phải."

Trần Chiến toát mồ hôi lạnh, nếu như lúc trước hấn có chút không phục, thì lúc này cũng đã tiêu tán hết. Nói đùa, cái này gia hỏa dù nhìn cùng Trần Viêm không lớn hơn mấy tuổi, nhưng lại có một cái cự thần một kích giết cái kia để cho Hắc Sát Liên đau đầu yêu mả.

Hơn nữa, hấn cũng từng gặp qua Kim Đan, đây tuyệt đối trong Kim Đan chính là cường giả tồn tại, lại còn rất trẻ tuổi.

Này còn chơi cái gì?

"Là cái này đồ chơi a."

Vũ Lâm nhận lấy ngọc giản bí tịch, lắng nghe Hệ Thống ban cho hoàn thành nhiệm vụ, gãi cằm nói:

"Cái này đối với ta cũng có diệu dụng. Chỉ bằng nhận lấy cái này đi, bằng không vô công bất thụ lộc, ta cũng thấy không thoải mái lắm."

Dù vừa nãy hấn một cứu toàn bộ Lạc Dương Thành dân chúng, nhưng cái này là chuyện khác. Vừa nãy mấy cái kia gia tộc dâng lên đồ vật cùng một chút tin tức bí truyền cũng đủ cho hấn hài lòng.

Đoạn trên tay gã xuất hiện 2 bình đan dược:

"Cái này là Linh Diệu Đan, để cho người thường bồi chắc căn cơ, dễ dàng hơn hấp thu thiên địa linh khí. Nếu là Hóa Linh kì phục dụng cũng có thể, nhưng sẽ bị thật sâu giảm mạnh tác dụng."

Cái này là hấn tại trên thi thể nấy tu sĩ vừa giết kia tìm được. Mặc dù là đồ người chết, nhưng võ giả nào không có dùng qua đồ người chết?!

Có khi bộ quần áo vừa mới mua về từ cửa hàng quần áo cũ cũng là đồ người chết không chừng.

"Cáo từ."

Đoạn hấn biến mất trong một luồng gió, để lại một vết rạn sâu dưới nền nhà khiến Trần Chiến cười khổ, nhưng đoạn hấn nhìn vào hai đan bình, kinh hoàng hơn: Cái kia 2 cái đan bình 20 viên đan dược chắc chắn là dành cho Trần Viêm.

Cái này khiến hấn thật sâu không hiểu, cường đại là thế tại sao một mực không có nhận Trần Viêm làm đệ tử đây?!

Mà Vũ Lâm đang ngắm nghía một thanh kiếm trên tay, thanh kiếm này rất không tệ, nhờ đến một cái đoán tạo sư rèn giữa phát có thể một mực dùng qua Kim Đan kỳ.

Cái này là hấn đem một cái Kim Đan Thú hạch đưa cho cái kia con Tể Linh trao đổi lấy, dù sao Kim Đan Thú hạch sau khi đi ra từ Man Hoang hấn cũng có phải tính bằng hàng trăm. Một cái chẳng là gì.

Đương nhiên lẽ thường mà nói, kiếm này cũng không đáng là gì, bất quá là bình thường Linh khí thôi.

Tuy nhiên hấn cảm giác thanh kiếm này vô cùng thú vị, đáng giá tham khảo. Hơn nữa, cũng nên có cái gì đó dùng thay thế cho Thiên Ngoại Ma Thần Kiếm chứ!?

Về phần bí tịch... hơi tiếc chút, hấn có xem qua, cũng không có ý định đi học. Cái bí tịch này nếu Phạm Vực người còn có thể coi nó như bảo bối, nhưng hấn là Tiên Vực cường giả cũng không thiếu cùng cấp bí tịch, còn có càng mạnh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 29: Mới nội dung cốt truyện : lại thêm một cái nhân vật chính hào?!

Vũ Lâm cảm giác một chuyến này nói là phí cũng phí công, mà có thu hoạch cũng có thể nói là có thu hoạch. Hệ Thống nói tới Bí Tích còn khiến hắn tưởng là một loại thần cấp công pháp gì đó đủ để hắn một hơi trở thành Võ Lâm Cao Thủ... ai dè.

Coi như là bị hố đi, tân tân khổ khổ mò tới Ưng Lạc Quốc cách xa vạn dặm đường chỉ để kiểm lấy một bản bí tịch không có chút dùng.

Chỉ hi vọng cao cấp rút thương ra cái gì đó ngon lành một chút... dù sao đó nhưng lại là rút thương cao cấp 100% trúng a...

"Chúc mừng Kí Chủ rút đồ thành công, rút trúng Trương Cầu Đán một gã..."

"... "

Nà nì!?

Vũ Lâm sốc đến mức tiếng Nhật đều phun ra.

Này là cái gì quý súc đồ vật!?

Chỉ thấy trước mắt hắn xuất hiện một người lực lưỡng, khỏe mạnh, làn da rám nắng, tóc hoa râm chừng 40 tuổi, trên thân thể có nhiều vết sẹo. Hai bàn tay hắn gân guốc, tràn đầy những vết chai, rõ ràng là cầm nắm cái cuốc rất lâu mới có được.. mà cmn cũng thật là trên vai gã có được cái cuốc.

Nhìn qua tuyệt đối không có tu vi. Chớ hiểu nhầm, tu vi thứ này biểu hiện ở rất nhiều mặt, uy áp tỏa ra có thể thu hồi, nhưng sinh mệnh lực, thọ mệnh lực, tinh thần lực, ánh mắt, cử chỉ hành động cùng với tố chất thân thể tuyệt đối có thể không toàn bộ hủy đi, dù là lịch luyện hồng trần tu sĩ cũng thế.

Cho nên hắn có thể khẳng định người này là cái phạm nhân không thể phạm nhân.

"..."

Vũ Lâm híp mắt nghỉ hoặc nhìn trước mắt Trương Cầu Đán, là hắn hút cần hơi nhiều sinh sôi đi ra ảo giác hay đây vẫn là thật sự.

Thế là Vũ Lâm giơ tay lên, tự và cho mình một cái.. cmn, cảm giác tốt đau đớn, nguyên lai là thật sự.

CMN, là thật sự!!

Thật sự là sống gấp quý.

Vũ Lâm lắc đầu, hắn sẽ không mất thêm mấy tiếng cùng Hệ Thống đấu võ mồm, trực tiếp vứt lại anh nông dân Trương Cầu Đán cho một cái thôn xóm nào đó, vứt lại mười mấy hai mươi lạng vàng rồi kệ xác.

Bốn ba mươi ngày cuối cùng cũng có thể về được nhà, còn tốt là hắn sở hữu một loại Hư không thú bảo thuật cho phép trực tiếp mở ra một cánh cổng không gian tới một vị trí cách đó mười dặm về một hướng, liên tục phát động chẳng mấy chốc đã về tới Vũ Phủ.

"Thiếu gia."

Gia Linh vừa nhìn thấy hắn trở về, lập tức kinh ngạc kêu lên một tiếng, Vũ Lâm cười nhìn qua nàng xoa đầu hỏi:

"Nước còn nóng không?! Đun nước cho ta đi."

Một tháng nay chưa tắm qua, tuy rằng hắn có một loại bảo thuật tẩy uế thân thể, bất quá tắm nha, tự nhiên là ưa thích rồi. Đặc biệt bên đây không nói nhà nhà, nhưng ít ra 3 nhà thì cũng có một nhà trong nhà tắm có 1 cái bể xông hơi, vô cùng thư thái.

"Thiếu gia, nước vẫn còn nóng, ta mới đun nước cho quân gia, nếu thiếu gia muốn, ta có thể nói với quân gia một tiếng."

Vũ Lâm nghe Gia Linh nói, gật đầu:

"Tốt a."

Vũ Lâm đi vào trong nhà tắm, nhà tắm rộng 20x20 mét, hồ bơi chiếm phân nửa, bất quá công nghệ tương đối nát, vẫn cần trực tiếp đun nước, chỉ là thay vì đun nước rồi đổ vào bể tắm thì trực tiếp đun sôi cái bể nước thôi.

Tính, cũng không khác mấy bơi trong cái nồi.

Vũ Lâm kì cọ một chút sạch sẽ, đi vào bể tắm, nước đủ cho hắn ngồi cũng ngập đến ngực, nhẹ nhàng thưởng thức loại này nhà tắm, thư giãn khó có được. Kể đó hắn nghe được một tiếng mở cửa, thấy Gia Linh cười hi hi bên ngoài bước vào, lần lượt cởi bỏ từng kiện tư trang ném sang một bên.

Nàng xách theo một chai dầu gội, hướng hắn nói:

"Thiếu gia, ta gội đầu cho ngài."

Kế đó, nàng đi tới trước mặt hắn, giơ chân ra bắt đầu gọi đầu, bên dưới đã ẩm ướt một mảnh. Vũ Lâm nhìn Gia Linh đang cười hớn hở, hấn tặc lưỡi, thật coi như có thể cho hắn một dạng kiểu "đồ ăn trước mặt mà không được ăn"?!

Nàng quá ngây thơ rồi.

Hắn hai tay giơ lên, chộp lấy hông của nàng, hướng về cửa mình nàng bắt đầu liếm, lập tức dâm thủy tuôn ra. Gia Linh đột nhiên ấn đầu hắn, rên rỉ:

"Thiếu gia... người... nơi đó bẩn."

"Nhưng người không sướng a..."

Vũ Lâm trong mắt nổi ý dâm tà, cười nhìn nàng đang run rẩy...

"Có thiếu gia, nô tì sướng lắm... ư"

Nàng cong người, rên to hơn. Tiếng rên của nàng như cổ vũ hắn càng hăng hái hơn nữa.

Hắn lại cúi xuống, mút lấy hạt đậu nhỏ phía ngoài. Toàn thân Gia Linh giật bắn, run rẩy. Âm vật bị bú mút, lỗ l-n bị lưỡi ngoáy vào thật sâu, cọ xát khắp vách thịt non mềm, hai bầu vú bị bóp mạnh, đầu vú bên trái bị vắn vè, đầu vú bên phải bị ngắt nhẹ. Cảm giác sung sướng khiến nàng muốn phát điên.

"Thiếu gia...nô tì muốn ra.. nô tì sướng qua.. á á á.. "

Vũ Lâm không để ý, một bên giầy vò hông nàng, một bên lưỡi liên tục khoáy động, kế đó hắn nhẹ nhàng lấy đầu lưỡi rờ xung quanh, đột nhiên Vũ Lâm cảm giác được một đoàn dâm thủy tuôn ra, không nghĩ tới chỉ nhẹ nhàng liếm l-n nàng chưa đầy vài phút mà nàng đã ra rồi.

"Thiếu gia..."

Gia Linh vẫn gượng đứng, nước dâm chảy ra ướt sũng hạ bộ nàng, Vũ Lâm tặc lưỡi, kéo nhẹ nàng xuống, nhẹ nhàng dùng tiểu đệ cọ sát ngoài cửa mình nàng, đồng thời cũng giầy vò ngực cùng phần hông nàng.

Gia Linh nhắm mắt, mặc dù Vũ Lâm còn chưa cho vào nhưng hông nàng đã hơi cử động, đoạn nàng mở mắt ra, nhìn hắn bằng ánh mắt u oán tình tứ cầu xin:

"Thiếu gia... ngài mau mau cho vào nô tì đi."

Vũ Lâm ma sát nhẹ làn môi nàng, cười:

"Nói như thế nào mới kích tỉnh đây?!"

"Thiếu gia...người cường bạo nô tì đi... đ-t nô tì đi."

Gia Linh áp mình vào người hắn, đột nhiên cảm giác bản thân bị nhấc lên đề lên trên mặt sàn đá, Vũ Lâm đã đem hai chân nàng tách ra, ấn vào bên trong, lập tức dâm thủy ứa ra ngoài, cửa mình nàng thít chặt, khiến cho hắn cảm giác khít vô cùng...

Vũ Lâm mạnh mẽ liên tục nhấp nhẹ nhàng, Gia Linh liên tục uốn ẹo hông cùng hai chân, nàng liên tục rên rỉ trong cơn khoái cảm bị hắn cường bạo, hai bầu vú nàng bị Vũ Lâm tay đề lên, ấn cho không ra hình thù, bên dưới háng nàng đã ướt nhẹp dâm thủy.

"Thiếu gia, người... ư... nô tì sướng qua..."

Gia Linh nhìn hắn, thờ dốt không nên hỏi. Vũ Lâm liên tục nhấp mạnh, hắn trực tiếp bế hông nàng lên, dương vật hắn cắm sâu vào trong cửa mình của Gia Linh..

"A... A... chết nô tì rồi thiếu gia... ha... sướng quá... dương vật ... A... nô tì ra... Chịu không nổi... ha... muốn bị đ- cả đời... A a... Không được... chơi chết nô tì đi... ha... sướng quá... Chơi đến nô tì mang thai đi thiếu gia"

Gia Linh rên rỉ, hai chân nàng kẹp chặt hông Vũ Lâm, Vũ Lâm thúc bắt đầu nhanh lên, càng lúc càng nhanh, cuối cùng hắn phun ra một đồng tinh dịch vào bên trong âm đạo Gia Linh, để cho nàng càng kẹp chặt hông hắn.

"Thế nào, muốn nữa không?!"

Vũ Lâm cười quét một chút tinh dịch vào miệng Gia Linh, không đợi nàng trả lời, lại bắt đầu tràng rong đuổi thứ hai, lần này hắn có chút chuyển tư thế, Gia Linh ngồi lên đùi hắn, nàng mím môi nhịn không rên la, trong khi đó Vũ Lâm hông liên tục lên xuống, nhấp lên nhấp vào cửa mình nàng, đồng thời hai tay liên tục khuấy động Gia Linh cặp vú hồng.

Gia Linh nhịn không nổi, rên rỉ mãnh liệt hơn, dâm thủy tuôn trào bên dưới lúc nàng "ra", thậm chí bắt đầu không tự chủ được tè ra ngoài. Mà Vũ Lâm càng nhấp càng mạnh, hắn cười khò nhìn nước tiểu tuôn ra bên dưới, chọt rút tiểu đệ ra, đút vào miệng nàng, liên tục nhấp vào miệng nàng..

Gia Linh cảm giác bên trong miệng một đoàn ấm nóng đồ vật tuôn trào, tham lam nuốt xuống, còn không ngừng liếm như thể đó là mỹ vị nhân gian...

Vũ Lâm cùng Gia Linh chơi trong nhà tắm gần một giờ đồng hồ, chợt hắn nhìn thấy cửa phòng tắm mở ra. Lục Thiên Minh như cũ một thân nam trang bước vào, nhũn mày nhìn qua Vũ Lâm đang ngồi cho Gia Linh bú c-c, hắn hỏi:

"Uy, ta không có ở đây hai người vui vẻ nhỉ?!"

Vũ Lâm cười cười đứng lên, tiểu đệ đệ dựng thẳng đứng oai hùng chìa về phía Lục Thiên Minh, hỏi:

"Sao?! Ghen à!?"

"Đương nhiên là không. Đứng rồi, ta chuẩn bị về lại Bồ Thiên Các, muốn hay không về cùng ta!? Mang cả nàng theo luôn?!"

Lục Thiên Minh nhũn mày nhìn hắn, thuận tiện một tay vuron ra, nắm lấy đầu tiểu đệ đệ của hắn, bắt đầu sóc. Vũ Lâm nhìn nàng lắc đầu:

"Để xem đã, có thể một tháng nữa mới về được. Bao giờ người đi!?"

"Ngày kia, ta về chuẩn bị đột phá Kim Đan. "

Lục Thiên Minh nói, kể đó nàng thờ dài nhìn về phía Vũ Lâm:

"Đừng có coi đồ ta ra nữa..."

Vũ Lâm nhún vai, một tay hắn đang vén váy nàng lên, một tay khác phang ngực áo nàng ra để lộ âm đạo cùng cặp vú. Vũ Lâm lè lưỡi, giờ lên một cặp áo ngực cùng cái quần lót:

"Ây, lờ tay."

"... "

Lục Thiên Minh méo miệng nhìn Vũ Lâm, đột nhiên nàng áp sát hắn, miệng môi mỏng ấn lên miệng hắn, tay nhanh chóng giải khai quần áo, kiện áo bào quần lên mình rơi xuống đất, thân thể lồ lộ ra, bên dưới đã ẩm ướt từ khi tiến vào. Vũ Lâm cũng hôn nàng nồng nhiệt, tay nhấc chân nàng lên, ấn nhục côn vào cửa mình nàng, một tràng dâm thủy tràn ra, cả hai bắt đầu cuồng nhiệt.

Ây, chính xác hơn là cả ba.

Hai giờ sau, Vũ Lâm mặc lại quần áo, đang nằm sảng khoái bên dưới hắn là Gia Linh cùng Lục Thiên Minh, trên thân cả hai dính đầy tinh trùng do hắn phun lên, Gia Linh đang nằm trên mặt đất, thờ hờn hờn, còn Lục Thiên Minh ngồi trên mặt đất, không ngừng liếm mút tiểu đệ đệ của hắn.

"Được rồi, đi nào.Lau miệng đi."

Vũ Lâm rút nhục côn ra khỏi miệng nàng, Lục Thiên Minh trừng mắt nhìn hắn, bắt quá nàng vẫn đoạt lại từ tay hắn hai kiện nội y, kể đó tắm rửa dội qua thoáng cái mờ tinh trùng trên người trước khi mặc lại đồ và biến mất qua cửa sổ.

"Thật lạnh lùng."

Vũ Lâm thờ dài trước khi đi ra ngoài, trước khi đi không quên bế Gia Linh lên, phủ lên người nàng một tấm áo. Thấy lão quần gia đang đứng đợi bên ngoài, Vũ Lâm nhìn hắn có chút tò mò. Lão quần gia cúi mình đưa cho hắn một bức thư, xong rồi đi luôn.

Đối với loại tính cách kiêu lời như vàng này của lão, hắn cũng bó tay.

Vũ Lâm đặt Gia Linh lên giường, mở bức thư, nhìn qua. Thì ra là tiền thân mẹ gửi cho hắn một bức thư, kêu hắn về thăm nhà, thuận tiện dẫn đám tiểu bối trong nhà đi "chơi" tại một cái bí cảnh của một vị Luyện Hư kỳ nào đó, cái này tự nhiên là không có vấn đề.

Bất quá cùng lúc hắn đọc xong phong thư, hắn cũng nghe thấy hệ thống thông báo một cái mới.. cái Đỉnh Công Mạnh mới cốt truyện.

CMN, còn có thiên lý hay không?! Lại là một cái mới nội dung cốt truyện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Vũ Tiêu Linh!?

Viêm Thành, một trong 4 thế lực lớn tại Viêm Thành, Vũ thị gia tộc một cái tiểu phân gia..

Vũ Tiêu Linh ngồi trên ghế, hai mắt sáng như đuốc nhìn xem một đám tiểu bối gia tộc đang tập luyện võ học. Toàn thân nàng tỏa ra một khí thế Hóa Linh hậu kỳ, tại Viêm Thành nơi này cũng có thể miễn cưỡng được xem như là cao thủ, tuy nhiên tại những nơi khác nhìn chung mà nói, còn kém xa lắm.

Tại trong đại cảnh giới nhưng được chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, đại viên mãn. Trên lý thuyết đỉnh phong đã có thể tấn thăng đại cảnh giới, nhưng hầu hết thiên tài ưa thích đợi đến lúc đại viên mãn mới đột phá, Vũ Tiêu Linh cũng là như vậy.

"Tiểu Điều, ngươi nói xem ta có nên đi Cổ Mộ Phủ lần này!"

Nàng hỏi, đôi lông mày xinh đẹp khẽ nhíu nhíu, đột nhiên từ trên vai nàng toát ra một cái bóng trắng, bóng trắng này cư nhiên là một con chồn nhỏ, toàn thân nó tản mát một khí thế tựa hồ Hóa Linh sơ kỳ.

Yêu Linh, sinh linh cường giả đã luyện thành Nguyên Thần, tại chết đi về sau Nguyên Thần thông qua đặc thù bí pháp tiếp tục tồn tại tại cái thế giới này thông qua đặc thù "vật chứa", vật chứa có thể là người hoặc đồ vật, có thể kí sinh hoặc trực tiếp đoạt xá.

Con Yêu Linh tên Tiểu Điều rít:

"Sao lại không?! Đừng nói trong Cổ Mộ Phủ có tồn tại lấy Cực Sát Âm Long Tiên để chữa khỏi cho chứng phát hàn khí của ngươi, thậm chí trong đó có thể còn có chứa Hư Hư Thần Tâm, tinh hoa một đời của cường giả Luyện Hư Cảnh, không chỉ đơn giản là đối với tu vi cùng tiềm lực mạnh mẽ tăng tiến, còn là đối với võ học cảm ngộ cùng mật mớ hư vô tu luyện chi đạo."

"Người bình thường mà có được Hư Thần Tâm, chỉ cần thiên phú không quá thấp sẽ có tiềm lực để đột phá tới Nguyên Anh Cảnh, còn đối với kẻ thiên phú hơn người, nếu có được loại tinh hoa này thì việc tiến vào Hóa Thần hoặc Luyện Hư Kỳ không phải là chuyện không thể."

"Đối với ngươi, nó chính là kỳ vật."

"Hắc, thuận tiện xem có hay không thu thập tới chút Yêu Hồn..."

Hiển nhiên đây mới là ý tưởng của Tiểu Điều, Vũ Tiêu Linh cười nhẹ một tiếng, chợt nhớ tới vị tỷ tỷ tại Vạn Kim Hội có nói qua, dường như Vũ gia đệ nhất thiên tài sẽ tới đây, Vũ Lâm đại thiếu gia.

Đối với người này, nàng có một mối hận sâu sắc: tại mấy năm trước, người này một quyền phế đi cha nàng, cảnh tượng này bị nàng một mực nhớ kĩ không quên.

3 ngày sau, Dương Quan Kinh thành bên ngoài.

"A a..."

Ủ rũ, sắc mặt tái nhợt, chỉ xem bề ngoài thậm chí căn bản nhìn không ra hấn nhưng thật ra là Kim Đan tu sĩ, loại cảnh giới này dù là các tông phái cũng không phải dạng vừa thân phận, ngược lại giống như một gia đạo sa sút nghèo túng thiếu niên.

"Làm sao bây giờ, vốn là còn 10 năm có thể sống, về sau còn có 5 năm, bây giờ thật sự là khôn sống mong chết tại sao chỉ vắn vắn còn có 3 năm, hệ thống đây là muốn đưa ta vào chỗ chết a..."

"Nếu không dứt khoát tìm cái cây treo lên là được rồi, thời gian này xem như không có cách nào qua."

Dương Quan Kinh Thành tọa lạc tại bắc bộ, vị trí chỗ Nam Nguyên châu trực thuộc Trung Châu, chính là quốc thổ bên trong cách Bắc Nhung vương đình gần nhất một cái châu, mà Bắc Nhung vương đình, thì là Dương Quan Thánh Triều cường địch, tại ngàn năm trước đất nước này đã mấy lần xuất quân chinh phục Bắc Nhung Vương Đình.

Nhưng hiển nhiên bây giờ bọn hắn không có lúc đó cường đại tình huống.

Bây giờ Bắc Nhung vương đình từ 8 cái bộ tộc tạo thành, hạ hạ vài trăm cái bộ tộc nhỏ, quốc lực đang đứng ở thời đỉnh cao.

Bởi vậy Đế Đô liên an trí ở bắc bộ, còn rất có vài phần Thiên Tử thủ biên cương, Quân Vương từ xã tắc vị đạo.

"Dừng lại! Người nào?"

Ngoài cửa thành, 1 vị người mặc thiết giáp binh sĩ đột nhiên lên tiếng, ngăn cản đang thất hồn lạc phách muốn vào thành Vũ Lâm.

"Ăn?"

Vũ Lâm sững sờ, bị thủ vệ binh sĩ như vậy vừa hô, mới từ 3 ngày tới nay ngơ ngác ngác bên trong đánh thức.

"... Đáng chết."

Vũ Lâm sắc mặt khó coi, hung hăng vỗ vỗ mặt, chỉ cảm thấy có chút mất mặt.

Hệ thống cũng là âm hiểm, ở hán vừa vận hoàn thành mấy cái nhiệm vụ chính tuyến, còn là đặc thù tạm thời giải quyết 2 cái nhân vật chính thời điểm đột nhiên công bố tin tức mới, còn ban bố 1 cái nhiệm vụ mới, tất cả đều là đem hán hướng tử lộ bên trên bức cái chủng loại kia, loại này hết con bĩ cực đến hồi thái lai đảo ngược để Vũ Lâm một chút cũng không có chuẩn bị, trực tiếp lâm vào tâm ma.

Cái này cũng là vì cái gì hán hiện tại chật vật như vậy nguyên nhân.

“Chút chuyện nhỏ này liền đem ta đánh sụp? Như vậy sao được...”

“Uy! Thành thật một chút! Ngươi rốt cuộc là ai! Từ đâu tới! Mau nói!”

Giữ cửa binh sĩ không khách khí chút nào nói ra, thân làm Thượng Kinh thành thành vệ, tính tình của bọn hán có thể so sánh địa phương khác lớn hơn, dù sao nơi này là Đế Đô, dù cho nói là Dương Quang Thánh Triều phồn hoa nhất địa phương cũng không đủ.

“Ta sao.”

Vũ Lâm suy nghĩ một lần, ở trong Giới Tử Đại lục soát chỉ chốc lát, cuối cùng lấy ra 1 mai lệnh bài ném cho hộ vệ.

“Ân? Đây là...!!!”

Thủ thành hộ vệ chân mềm nhũn, kém chút không trực tiếp quỵ xuống, lệnh bài này hán làm sao sẽ không nhận ra, đây chính là Đế Đô lục đại gia tộc một trong, Vũ gia dòng chính lệnh bài thân phận!

Thân làm Đế Đô hộ vệ, bọn họ không e ngại từ bên ngoài đến thế lực, bởi vì nơi này là long đến cũng phải cuộn lại, là hổ đến cũng phải nằm lấy, nhưng nếu như là nhà mình thế lực, vậy coi như hoàn toàn khác nhau, cũng tỷ như Vũ gia, đều không cần thực bắt hán thế nào, trực tiếp cho cấp trên của hán nói một câu, bản thân vị trí này nhưng là không có được.

Thế là trước đó đề ra nghi vấn Vũ Lâm hộ vệ trực tiếp quỵ một chân trên đất, thấp giọng nói ra:

“Là thuộc hạ có mắt như mù, công tử thứ tội!”

“Không sao, ngươi rất tần trách, đi xuống đi.”

Vũ Lâm lắc đầu, hán đương nhiên biết rõ hộ vệ ý nghĩ, bắt quá hán cũng không đi so đo, trực tiếp nhanh chân đi vào Kinh thành.

“Vũ gia a...”

Hán 3 ngày này cũng không phải cái gì cũng không làm, mặc dù vào tâm ma để cho hán lộ ra vô cùng chật vật, nhưng là để cả thể xác và tinh thần hán đầu nhập vào hệ thống trên người, đối với cái kia thấy quý hệ thống nhiệm vụ, hán kỳ thật đã có điểm đầu mỗi.

“Dù sao hệ thống chỉ yêu cầu ta nhục mạ cái kia Vũ Tiêu Linh một trận, lại không có nói nhất định muốn ta lấy thân phận chân thật đi mắng, dứt khoát ta cải trang một cái, sau đó đi hung hăng mắng nàng một trận, dạng này không được sao?”

Đến lúc đó vừa có thể hoàn thành nhiệm vụ, cũng có thể không kéo đến nhân vật chính cừu hận.

Há không phải tốt thay?

Không sai, Hệ Thống lần này yêu cầu nhiệm vụ chính là:

"Mời Kí Chủ đi tới Viêm thành, tại bên trong Cổ Mộ Phủ hung hăng nhục mạ Vũ Tiêu Linh, để cho nàng thấy được cùng Kí Chủ trong đó chênh lệch cực lớn, sinh ra chính nàng tâm ma, chặt đứt con đường tu luyện của nhân vật chính.

Phản thưởng: Không có.

Thất bại: Gạt bỏ."

Không sai, chính là thành công thì không có cái rắc gì, nhưng mà thất bại thì là muốn meo meo meo rồi.

“Tích, hệ thống nhắc nhở: Chú ý không tệ, ngươi quả đúng là cái cơ linh tiểu quỷ.”

“Tích, nhiệm vụ bổ sung: Mời kí chủ lấy thân phận chân thật hoàn thành nhiệm vụ, nếu không xem như nhiệm vụ thất bại.”

Vũ Lâm: “...”

Meo

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Cổ Mộ Phủ

Vũ Lâm thở dài một phen, hần nhìn qua Kinh Thành, kì thật đối với nơi này cũng không có cái gì lưu luyến, đến đây cũng chỉ là để thăm hỏi một chút mà thôi. Dù sao trong thư tiền thân mẫu thân cũng có nói hần nên về thăm nhà.

Len lén tiến về Vũ gia, thăm hỏi tiền thân mẫu thân một chút, biết được nhóm người Vũ gia mấy cái kia gia hỏa đã đi được vài ngày, chính xác hơn đã đi từ lúc hần nhận được bức thư kia liền đã rời đi, Vũ Lâm đi Thiên Nhai Trại, bắt lấy một con Ô Điều, trực tiếp tiến về Cổ Mộ Phủ.

Đường từ đây đến đó, nói xa không xa, nói gần không gần, cũng có 9-10 ngày phi hành. Tính ra mà nói đám người kia có thể so Vũ Lâm tới còn sớm hơn 1-2 ngày, chủ yếu do phi hành thì hần sẽ phải né qua một vài khu vực cấm bay cho nên có khi còn chậm hơn cả đi bộ.

Thiên Viêm Sơn Mạch... trước Cổ Mộ Phủ

Cái khu đất này có rất đông đội ngũ trú ngụ, ở trong Thiên Viêm Sơn Mạch nguy hiểm trùng trùng, thường xuyên có yêu thú thực lực cường hãn lao tới, nếu như đơn độc bố trí lều trại, cho dù là cường giả Trúc Cơ kỳ cũng không có lá gan như vậy. Cho nên, tất cả mọi người không hẹn mà cùng nhau dựng lều trại ở một chỗ, nếu như có yêu thú cường đại công kích thì có thể liên thủ đối phó.

Tuy nói họ đều là những đối thủ tranh đoạt, nhưng trước khi bão bối xuất hiện thì không cần phải trở mặt làm gì.

Vũ Tiêu Linh cùng đoàn người Vũ gia xuất hiện, đi cùng nhau. hiển nhiên là cũng khiến không ít người chú ý, nhưng mà khi họ nhìn thấy phù hiệu trên ngực của đám người, trong mắt họ hiện lên sự kiêng dè, dòng họ Vũ là một con quái vật lớn, những thế lực bình thường không dám trêu tới.

Đương nhiên, hiện tại tình huống tại Cổ Mộ Phủ là 6 cái thế lực đều phái tiểu bối tới, tranh đoạt cơ duyên bên trong Cổ Mộ Phủ, lấy nơi này làm tràng thí luyện. Tuy nhiên cũng không rõ là khâu nào truyền tin phạm sai lầm, hay vẫn là tin tức không giữ kín được, rất nhiều thế lực tán tu cũng tới nơi này hòng kiếm một chén canh.

Cái này cũng không tốt lắm chặn lại, dù sao Cổ Mộ Phủ nằm trên Thiên Viêm Sơn Mạch, không thuộc bất luận thế lực nào trong lục đại gia tộc cả, không tốt độc chiếm.

Tuy đêm hôm nay không ai nói chuyện với ai, nhưng do toàn bộ những đội ngũ tụ tập ở đây cho nên cũng mang lại cho mọi người cảm giác an toàn giữa thâm sơn rừng rậm, tuy rằng nửa đêm có không ít tiếng thú rống nhưng không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm hôm sau, lều trại đã bắt đầu nhộn nhịp, tâm tình của ai cũng kích động, hiển nhiên bọn họ cũng biết, hôm nay sẽ có người phá vỡ phong ấn. Tuy vô duyên với bão bối trong Cổ Mộ Phủ, nhưng có thể được một số đồ vật khác cũng không tính là vô dụng.

Đột nhiên lúc này, một đạo ánh sáng đen nhánh giống như sao băng xẹt ngang bầu trời, ngư không mà tới, lập tức Vũ gia khu doanh trại sôi trào...

"Vũ Lâm ca tới!"

Vũ Tiêu Linh mở mắt, nhìn về phương xa chăm chăm, hắc mang phá không dẫn động kỳ lực của thiên địa, thanh thế này đúng là khiến cho người ta sợ hãi vô cùng.

...

Mà Vũ Lâm lúc này:

"..."

Con mẹ nó, nhiều người như vậy!?

Vũ Lâm thiếu chút muốn chửi đồng một tiếng, đầu người nhưng nhúc, như vậy thì làm sao để xác định xem ai mới là Vũ Tiêu Linh?! Ai là nhân vật chính?! Trong cái đám gia hỏa này, hần ít nhất cũng có 3-4 cái cùng tên Vũ Tiêu Linh đi chứ?!

"Vút!"

Trong vô số ánh mắt hiếu kỳ, Vũ Lâm dùng một loại tốc độ cực kỳ nhanh chóng và mãnh liệt phá không mà đến, khi hắc mang tới gần mọi người mới kinh ngạc phát hiện, cái bóng đó kia lại chính là một con ưng khổng lồ vô cùng thần tốc.

Con ưng khổng lồ có tốc độ cực nhanh, chỉ cần hai cánh vỗ vỗ là tiếng sấm ù ù vang lên.

Khi tốc độ của con ưng khổng lồ chậm lại, ánh mắt của mọi người dừng lại trên lưng của con ưng, ở nơi đó có một người mặc áo xanh chấp tay đứng thẳng, mái tóc nhẹ đưa theo gió, có vẻ hào hiệp vô cùng, khí chất như vậy thôi cũng khiến cho người khác khâm phục.

Người đứng trên con ung khổng lồ hơi cúi đầu, bình thân như nước đảo mắt nhìn qua đám người phía dưới, sau đó liền thu hồi ánh mắt, giống như ở bên dưới chẳng có gì khiến hắn phải chú ý.

"..."

Vũ Lâm lúc này nghi hoặc, nên làm thế nào tìm nhân vật chính!? Hết lớn: Xin chào ai là Vũ Tiêu Linh giờ tay... CMN cách này căn bản là đồ ngu mới đi làm

Nhìn người này, Vũ Tiêu Linh không thừa nhận không được, Vũ Lâm này đúng là một tuấn nam hiếm có, chỉ độc tính khí chất thôi, hắn cũng là một biểu tượng rồi. Mà Tiêu điều cũng kinh ngạc..

"Con ung này là Ô Điều, nói khó nghe thì là con quạ to. Con mẹ nó, cái con ung này thế mà là do Phù Văn của hắn khắc họa thành, phù văn sinh hóa, chẳng giác gì ung thực, còn có khí chất của ung, nếu đoán không sai, trình độ phù văn của người này hẳn phải là hòa thuần thanh rồi."

"Ngân này tuổi đã có Lô Hòa Thuần Thanh trình độ phù văn bảo thuật tạo nghệ, hơn nữa hẳn đã là tu vi Kim Đan tu vi. Chắc, Tiêu Linh, đối thủ của người thực vô cùng trâu bò."

Kim Đan!

Nghe thấy Tiêu điều nói thế, hai mắt Vũ Tiêu Linh giật giật, nàng biết rõ thực lực như vậy đại diện cho cái gì, cho dù ở trong vương triều Dương Quang, cường giả Kim Đan cũng xếp vị trí hạng nhất nhì!

Không có cách, Hóa Thần cảnh lão tổ bế quan không ra, Nguyên Anh cảnh chính là chiến lực đỉnh phong, có thể vài cái bàn tay đếm hết, Kim Đan kì mới là lực lượng nòng cốt, về phần Trúc Cơ Hóa Linh!? Pháo hôi mà thôi.

Vũ Tiêu Linh chăm chú nếm môi, ánh mắt bừng bừng ngạo cuồng nhìn vào thân ảnh mặc áo xanh, sau đó chậm rãi nhìn xuống, từ khi nàng hiểu chuyện, nàng đã nói với cha nàng rằng, tôn nghiêm của cha bị mất, có một ngày sẽ đòi lại!

Vũ Lâm hiển nhiên không biết Vũ Tiêu Linh đang tại dưới kia có ý tưởng gì, nếu biết hẳn sẽ bị dọa sợ tới nhảy cẫng lên... CMN cái cổ thân thể này đến cùng là có gây ra bao nhiêu họa qua?! Tại sao lại để hắn tới gánh!?

Dù sao, hắn cũng đang nhìn qua cái này trận pháp bao quanh Cổ Mộ Phù. Trận Pháp này nói chung không tệ lắm, hắn một mình cũng phá được, đương nhiên lời hắn mà nói, để cho thêm mấy người nữa phá xong rồi đi vào cho tiện.

Dù sao, hiện tại hắn cảm giác được không lâu sẽ có người tới.

Kim quang phá không, linh Lực trong thiên địa bập bênh, kim quang đang bay từ phía chân trời kia hóa ra lại là một thanh trường thương màu vàng dài chừng 10 trượng, trên trường thương có một bóng người mặc áo màu vàng, một cổ ngao khí cũng theo đó tỏa ra, giống như là một thanh tủy thể cuồng thương hành tẩu trong thiên địa!

Mọi người nhìn bóng người đạp trên cây thương lớn màu vàng, trên mặt không ít người đều hiện lên sự hâm mộ, đòi mình nếu mà được uy phong như thế này thì đúng là không uổng phí công phu khổ tu.

Vương Viêm, Trúc Cơ đại viên mãn, tuy nhiên bằng thanh thương lớn màu vàng Linh Khí cao cấp dưới chân, hẳn có đầy đủ lực chiến Kim Đan sơ kỳ.

Vũ Tiêu Linh nhìn hâm mộ, nàng cả đời cũng chưa sờ qua một kiện Linh Khí nào.

"Lần này đại ca ta đang bế quan tới giai đoạn quan trọng, nếu không thì bảo bối trong Cổ Mộ Phù lần này sẽ về tay dòng họ Vương chúng ta tất cả."

Vương Viêm cười lớn tiếng, kiêu căng. Vũ Lâm chỉ nhẹ nhàng cười nhạt... đại ca người có là Nguyên Anh ta cũng đề đầu ra đập.

Vũ Lâm chỉ nhìn lướt qua, kể đó tầm mắt hắn hướng về phía xa xa...

Những người bên dưới vội vàng nhìn sang, chỉ thấy đây chính là một con Phong Loan dài hơn 10 trượng, hai cánh đang vỗ, thân hình nó đứng trên bầu trời, một cổ khí tức rất mạnh thì trên cơ thể Phong Loan khuếch tán ra xung quanh.

Trên lưng Phong Loan có một nam tử áo xanh lam đang đứng, khuôn mặt của nam tử này tuấn tú với mức yêu dị, nếu bàn về khoản hình dáng thì người này còn hơn Vũ Lâm một chút, hắn cầm trong tay một cái quạt lông màu xanh đậm, chậm rãi phe phẩy, khí chất quý tộc ưu nhã cũng hiện ra.

Một người trong đoàn giới thiệu cho Vũ Tiêu Linh:

"Đây là thiên tài của dòng họ Tàn, Tàn Thế, cũng là Trúc Cơ đại viên mãn, Phong Loan kia cũng có tương đương thực lực."

"Tàn Thế, cái tên gia hòa nam không ra nam, nữ không ra nữ người cũng tới góp vui sao, hắc, lại còn đem theo cả Phong Loan Điều của dòng họ Tàn nữa, đúng là chuẩn bị chu đáo đấy."

Vương Viêm liếc mắt nhìn Tàn Thế một cái, cười hắc hắc nói.

"Người chẳng phải cũng mang Đại La Kim Thương của dòng họ Vương tới đây sao."

Tần Thế phe phẩy cây quạt lông màu xanh đậm trong tay, mỉm cười nói.

"Không biết Lục Công Tử có tới không nhỉ?!"

Lục Công Tử ở đây lời nói tự nhiên là Lục Thiên Minh. Vũ Lâm nhảm tính, có lẽ nàng hiện tại đã đột phá Kim Đan rồi.

Vương Viêm bĩu môi, ánh mắt chuyển sang nhìn phong ấn trên đỉnh núi, nói:

"Nếu người đã đến đông đủ, vậy thì ra tay phá phong ấn đi?"

"Ha ha, cũng được."

Tần Thế gật đầu, Vũ Lâm cũng nhẹ gật đầu, nói thật, hắn hoàn toàn có thể một mình phá tan nơi này phong ấn, bất quá... cũng không có tốt chơi. Dù sao đây là thủ đoạn do Luyện Hư cảnh bố trí, muốn phá hắn cũng phải mất chục giây đồng hồ.

"Nói nhảm ít thôi, ra tay!"

Vương Viêm là người ra tay đầu tiên, chỉ thấy chân của hắn đạp một cái vào cây thương màu vàng, thân thương kịch liệt rung động, kim sắc quang mang ở mũi thương nhanh chóng ngưng tụ, hóa thành một đạo thương mang màu vàng dài hơn 10 trượng, bay ra ngoài!

"Ầm!"

Thương mang bắn ra khiến cho xung quanh phát ra những tiếng nổ ù ù, khí thế kinh người.

"Ào ào!"

Thấy Vương Viêm ra tay, Tần Thế đứng ở trên Phong Loan Điều cũng mỉm cười, nhẹ nhàng phát cái quạt lông, hóa thành một làn sóng màu xanh xoay tròn, trong làn sóng đó tràn ngập linh lực.

"Vù!"

Tần Thế vung quạt lông lên, làn sóng màu xanh đó gào thét lao ra, giống như phủ kín bầu trời.

"Ong ong!"

Vũ Lâm hai tay chấp sau lưng, không thấy hắn hành động gì nhưng trên đầu hắn lại xuất hiện một cái dòng xoáy rất lớn, kiếm ý tuôn ra dữ dội, chỉ chớp mắt đã hóa thành một thanh kiếm lớn màu đỏ rực, sau đó hồng mang lóe lên, xé rách trời cao, giống như một cánh đồng cỏ bén lửa, khuếch tán khắp bầu trời.

Khi thế công này tới gần, bầu trời có cảm giác như vặn vẹo, ngay sau đó, một vòng sáng năng lượng chậm rãi hiện ra, trên vòng sáng đó những phù văn kỳ lạ. Linh Lực vô cùng cuồng bạo điên cuồng khuếch tán, phù văn trên vòng sáng đã biến mất.

"Phong ấn mở, đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Vũ Lâm một đường tiến tới, nói thật, đồ đạc hắn đều không để ở trong mắt. Có cũng chỉ là đi ven đường tùy tiện ngắm quang cảnh, tuy nhiên quang cảnh cùng với hắn tại Tiên Vực thời điểm đi dạo quanh những cái kia Thái Cổ thời đại di tích hoặc Lăng Mộ Đế Giả cùng thượng cổ di tích thì nói thật... chẳng đáng đem đi so sánh.

Nhắc mới nhớ, Phàm Vực cũng có một cái thượng cổ di tích, có muốn hay không rành rồi chạy tới đó soát chút đồ vật!?

Nên biết, thượng cổ di tích phàm vực cùng tiên vực khác biệt cũng không quá nhiều, không phải bởi vì thượng cổ di tích ở Phàm Vực mà khinh thị, thậm chí một số cực mạnh bảo thuật hắn moi ra chính là từ Thượng Cổ Di Tích Phàm Vực mà kiếm tới.

Vũ Lâm dạo quanh toàn bộ Cổ Mộ Phủ một vòng, phảng phất không có bất cứ một kiện đồ vật nào hợp hắn pháp nhãn, đương nhiên trên đường hắn cũng có thể thuận thế cứu vớt một số cái gặp khó khăn Vũ gia tộc nhân, hoặc bị lâm vào hiểm địa người bình thường, nhưng nhìn chung mà nói...

Vũ Lâm lắc đầu, nhìn qua phía trước một mảnh biển lửa đỏ bùng, lửa thiêu nuốt trời. Đừng nói Kim Đan, ở nơi này Nguyên Anh nếu cường bạo thâm nhập khả năng sẽ bị thiêu chết. Nhìn sang bên trái, đám người Vương Viêm vừa vận cũng đang bị bao vây, xem ra bọn hắn lựa chọn sai đường.

Từ đường này có 3 cái rẽ nhánh, nhưng nếu lựa chọn cái nào đi nữa cũng sẽ là đường sai, chỉ có thể đi thẳng mới tới được trung tâm Cổ Mộ Phủ.

Hắn nhẹ nhàng lướt qua biển lửa, biển lửa này dựa theo cảnh giới tạo ra lửa thực lực tương xứng, nhưng nhìn chung hắn không có cảm nhận chút hơi nóng nào, một phần vì hắn chọn đúng đường, thứ nữa... thể chất hắn đủ tiếp nhận lửa này.

Vũ Lâm nhìn qua cánh cửa đồng xanh, mở đi ra chui vào.

Khi Vũ Lâm tiến vào bên trong, màu đỏ chậm rãi tiêu tán, bên trong là một tòa thạch điện yên tĩnh xuất hiện ở trong tầm mắt.

Trong thạch điện không bày biện một cách xa hoa, trái lại nó có vẻ vô cùng đơn giản, vắng vẻ, ánh mắt hắn đảo qua một vòng sau đó dừng lại ở giữa khu vực trung tâm, ở nơi đó có một cái quan tài đá không có nắp, trên quan tài có một chùm sáng sinh cơ bùng bùng.

Vũ Lâm hít mắt tập trung nhìn vào chùm sáng, sau đó hắn mơ hồ nhận ra trong chùm sáng có một trái tim xanh biếc do năng lượng ngưng tụ thành, nó đang đập nhẹ nhàng, khi nó rung lên một cái, Linh Lực trong đại điện lại rung động một lần.

Luyện Thần Tâm

Vũ Lâm nhẹ nhàng cười, Luyện Thần Tâm trong mắt người khác là đồ vật trân quý, nhưng đối với hắn nó cũng là thứ có cũng được không có không sao, năng lượng cung cấp cho hắn khoảng chừng 100 viên linh thạch trái phải.

Đương nhiên, Luyện Thần Tâm chân chính ý nghĩa là dẫn đạo, nhưng Vũ Lâm cần quái gì dẫn đạo?! Hơn nữa, viên Luyện Thần Tâm này tựa hồ hơi có chút khác thường, tùy tiện hấp thu có thể dẫn tới vài dị dạng..

Ở Phàm Vực thế nào không biết, ở Tiên Vực nếu tùy tiện hấp thu mấy cái dạng Luyện Thần Tâm này, thậm chí có thể "kế thừa" khí vận của người truyền lại, thậm chí ẩn ẩn có thể kế thừa nhân quả, mà nhìn chung khí vận mấy cái gia hỏa này nhìn chung cũng không thể nào tốt, hắn tương đối lười hấp thu.

Vũ Lâm xách cái quan tài ra một bên, nhìn kĩ xác định không có cái gì tuần táng cùng về sau mạnh mẽ vứt ra một bên, kế đó hắn nhìn thấy bên trong là một cái thông đạo ngầm, bèn lập tức chui vào.

Mục tiêu của hắn là vũ khí sinh thời của vị Luyện Hư này. Trên đường đi hắn thấy rất nhiều đồ vật, có Linh khí, có đạo binh, nhưng Luyện Hư kì sử dụng là Thần Bảo, cái này liên ở một đẳng cấp hoàn toàn khác biệt với hai cái trên.

Mặc dù Thần Bảo cần có Luyện Hư tu vi mới kích phát, nhưng bản thân Thần Bảo cũng có lượng năng lượng khổng lồ tích trữ bên trong, chỉ cần hắn sử dụng Phù Văn cấp bậc của Luyện Hư cùng chút thủ đoạn, tự nhiên có thể kích hoạt.

Không bao lâu về sau khi Vũ Lâm xông vào trong đường hầm ẩn, một đạo thân ảnh xuất hiện, chính là Vũ Tiêu Linh. Nàng cũng nhìn thấy chỗ biển lửa kia, có điều được Tiểu Điều trợ giúp mới có thể vượt qua nó, cũng không xem như là chân thực lực.

"Tiểu Điều, nơi này phát sinh qua cái gì?!"

Vũ Tiêu Linh kinh ngạc hỏi, đương nhiên hỏi xong nàng cũng biết đây là câu hỏi tương đối ngu ngốc, bèn nhìn quanh. Nơi này giống như dẫn phát một hồi đại chiến, bị lực tung lên, kì lạ nhất là quan tài đã nát bấy, còn Luyện Thần Tâm thì tùy tiện nằm lẫn lóc một bên.

Là cái nào bại gia tử không thèm lấy Luyện Thần Tâm

Tiểu Điều lập tức xuất hiện trên đầu vai nàng. Nó nhìn quanh, nói:

"Tiêu Linh, mau chóng hấp thu Luyện Thần Tâm. Luyện Thần Tâm không thể bị thu vào Giới Tử Đại, nếu đem ra ngoài ắt sẽ dẫn xuất người ngoài dòm ngó. Nếu có gì không tốt, dùng thạch phù trấn áp. Ta kích hoạt nơi này trận pháp, ẩn dấu đối với người ngoài cho."

Thạch Phù căn bản là một vật vô cùng kì lạ, nàng quật khởi căn bản cũng nhờ có nó. Mà Vũ Tiêu Linh đối với Thạch Phù cũng tương đối tin tưởng, nàng nhẹ nhàng vươn bàn tay nhỏ nhắn chạm vào Luyện Thần Tâm, ngời xấp bằng tại một góc bắt đầu hấp thu.

Luyện Thần Tâm tỏa ra một làn sương trắng, hơn nữa bề ngoài của nó đang có dấu hiệu hòa tan.

"Xèo xèo!"

Mà Tiểu Điều cũng giơ lên móng vuốt, lập tức ầm ầm cả tòa cổ mộ chấn động, một đạo bạch quang lan ra xung quanh, đem nơi này đóng kín. Nếu ở bên ngoài có thể thấy cánh cửa đồng kia đã biến mất, bị ẩn giấu đi rồi.

Thanh quang hội tụ càng nhiều, tốc độ hòa tan của Luyện Thần Tâm càng nhanh, chỉ trong khoảng mấy phút đồng hồ đã hoàn toàn biến thành một khối dịch thể màu xanh biếc.

Dịch thể chậm rãi lưu động ở giữa không trung, một cỗ ba động khủng bố cũng theo nó tuôn ra, đồng thời uy áp cực mạnh phủ xuống phòng đá.

Vũ Tiêu Linh hơi do dự, cuối cùng cũng hút khối dịch thể vào miệng, lập tức toàn thân nàng tựa hồ tràn đầy năng lượng, thế nhưng vô cùng nhanh chóng, một luồng hàn khí tràn ngập thân thể nàng.

"A!"

Vũ Tiêu Linh kinh ngạc thốt lên, nhanh chóng kích hoạt Thạch Phù, nhưng đối với lực lượng băng hàn này, Thạch Phù hoàn toàn không phản ứng. Tiểu Điều cũng nhận ra dị dạng, nó lao tới kiểm tra thân thể của Vũ Tiêu Linh, kinh ngạc thốt lên:

"CMN, cái này gia hỏa thể mà lấy Âm Dương đột phá Luyện Hư, không có âm dương dung hòa, căn bản không thể luyện hóa được cái này Luyện Thần Tâm."

Tiểu Điều kinh ngạc, đồng thời chính nó cũng ra tay thử huy động Thạch Phù trong cơ thể Vũ Tiêu Linh, tuy nhiên phát hiện Thạch Phù hoàn toàn không phản ứng với loại năng lượng này. Nó nhìn qua Vũ Tiêu Linh, đã mười phút từ khi nàng hấp thu Luyện Thần Tâm, căn bản là rồi tính rồi mù.

Một khi thất bại, bạo tạc toàn thân là kết cục duy nhất.

Mà cùng lúc này, Vũ Lâm huyết sáo đi lên, hần moi ra được một cái Bò Đoàn rất to, có tác dụng ngưng kết linh khí, đề thăng gấp rưỡi tốc độ tu luyện, tương đối đáng tiền. Về áp thêm vài cái phù văn có thể tăng cấp nó lên tới gấp đôi.

Hắn đi xuyên thấu qua trận pháp do Tiểu Điều chủ trì, chợt cảm giác cái gì đó, nhìn qua bên liền thấy được một thiếu nữ đang vận vẹo khổ sở, một bóng trắng phiêu phù trước người nàng, nhìn thấy nó Vũ Lâm thiếu chút hét toáng lên "MA" rồi chạy đi như một bé gái. Bất quá hắn vẫn ở lại nhìn một chút...

Người này dường như ở một trạng thái cực kỳ khó khăn, âm lực toàn thân bộc phát, cần có dương lực tới bồi bổ. Bất quá nhìn bộ dáng thiếu nữ này căn bản là 3 vòng như một, Vũ Lâm cũng không có hứng ăn, vẫn là nha hoàn nhà mình tốt a, cái này thiếu nữ căn bản là 10 tuổi bộ dáng... Hắn cũng không có quý súc như vậy.

Hơn nữa, hôm nay tâm trạng tương đối tốt, không muốn làm cái gì cưỡng đoạt thiếu nữ nhà lành sự tình, liền coi như là kết tới cái thiện duyên, Vũ Lâm giờ tay ra, một đoàn dịch thể đỏ rực bị hắn bùng ra, dung nhập vào thân thiếu nữ.

Mà cùng lúc này, thiếu nữ cảm giác tới ánh mắt bất nhả của Vũ Lâm, trực tiếp mở miệng ra mắng:

"Chết biến thái, bỏ tâm mắt cầu tặc của người sang một bên, đồ vô sỉ."

"... "

Vũ Lâm im lặng, CMN ta có hảo ý giúp người, người không đa tạ thì thôi, lại còn mắng ta?!

Cùng lúc này, Tiểu Điều quay đầu nhìn về phía hắn, giờ tay lên, lập tức Vũ Lâm cảm giác được vô số mắt trận nhìn về phía mình, thiếu chút bức dọc chữi rủa đi lên, gia hỏa này thể mà chiếm lĩnh được quyền điều khiển mắt trận pháp?!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Xung đột nhỏ

Vũ Lâm trong nháy mắt bị kinh hoàng tới, CMN cái này động phủ là Luyện Hư kỳ cường giả tạo ra, điều khiển được phải hay không bản ra được công kích của Luyện Hư cảnh?!

Bất quá hắn vẫn là quá coi trọng, nơi này chỉ có phòng ngự trận pháp mà thôi, một đồng chừng mười mấy cái bức tường sáng xanh xuất hiện trước mặt Vũ Lâm, rõ ràng từng cái đều không có công kích cấp bậc Nguyên Anh trung kỳ thì đừng có hòng mà qua được.

Cùng lúc này, đạo quang mạng đỏ rực mà Vũ Lâm bắn vào cơ thể thiếu nữ cũng đã phát huy tác dụng, âm hàn chỉ khí trong cơ thể nàng trong nháy mắt triệt để hòa tan, tu vi thậm chí càng tiến thêm một bước.

Vũ Tiêu Linh nhìn về phía Vũ Lâm, ánh mắt có chút hỗn loạn cảm xúc, một mặt nàng hận hắn vì hắn phế cha nàng, mặt khác hắn vừa mới tiện tay cứu nàng một mạng. Nghiêm chỉnh mà nói, vừa này nàng đang quá khản bách, không không chế được mở miệng ra là mắng chửi người, giờ nghĩ lại có chút có lỗi.

Chợt lúc này ầm ầm một tiếng... Vũ Lâm nhìn lên trên, vô số màn sáng ngăn cách hai người rạn vỡ, nổ tung ra, phát ra từng tiếng nổ vang trời. Hiện tại căn bản là có mắt mù cũng có thể thấy được trận pháp này đã triệt để phế, mười mấy cái màn sáng cũng dần dần biến mất, hóa thành mưa ánh sáng mà tan đi.

Vũ Lâm nhìn quanh, cảm giác được có vô số người hướng về đây, tính, vẫn là tạm bỏ qua cho cái này tiểu hài tử, dù sao nhìn qua cũng chỉ có 10 tuổi bộ

đáng. Hiện tại tốt nhất chính là đi tìm cái kia gọi là...

Vũ Lâm nhìn lại tư liệu nhiệm vụ, ồ, không sai, gọi là Vũ Tiêu Linh nữ hài. Xem ra trước tiên phải đi dò sát tại bên Vũ gia đám người rồi.

Ánh mắt hắn nhìn qua nữ hài trước mặt, gia hỏa này tay mang theo một thanh Cổ Kích, nhìn thì có vẻ như là tàn phá Sơ Phẩm Linh Khí, nhưng kỳ thật lại là Trung Phẩm Linh Khí, nếu luyện chế thêm chút nữa thì thành Cao Cấp Linh Khí...

Lại thêm con Yêu Linh kia, khả năng không chế trận pháp kinh khủng của nó, tuyệt đối không phải người bình thường nên có được. Nói cách khác... đây sẽ không phải là nhân vật chính chứ?!

Xảo như vậy?!

"Vũ Lâm, người đây là..."

Một âm thanh chọt vang lên, Vương Viêm mang theo cây hoàng kim trường thương đi vào, hắn lạnh lùng nhìn qua Vũ Lâm, kế đó lại nhìn qua Vũ Tiêu Linh, lại nhìn qua xung quanh, hỏi:

"Người hấp thu được tới Hư Thần Tâm rồi?"

Vương Viêm hỏi câu này để Vũ Tiêu Linh tìm đập thành thịch, nếu để cho Vương Viêm biết được bản thân mình hấp thu tới Hư Thần Tâm, hắn có hay không trực tiếp giết bản thân đem đi luyện đan!?

"Không sai."

Chỉ nghe Vũ Lâm nhàn nhạt nói, giọng điệu hững hờ tựa như nói một cái thiên đại chân thực sự tình một dạng, để cho Vũ Tiêu Linh kinh ngạc nhìn hắn. Bất quá để cho Vương Viêm không phát giác ra dị dạng, năng nhanh chóng cúi mặt xuống.

Kỳ thật, Vũ Lâm căn bản cũng không có nhiều ý định. Ý tưởng của hắn là nếu tiểu nữ hài kia là nhân vật chính, coi như soát cái thiện duyên, còn nếu như không phải thì cũng coi như soát cái thiện duyên, lại nói coi như hắn thật hấp thu Hư Thần Tâm gia hỏa trước mặt cũng không làm gì được hắn.

"Xui xẻo, toàn là do cái trận chết tiệt kia hại mình."

Nghe vậy, Vương Viêm bất đắc dĩ, nhưng sau đó lại cười to nói:

"Nhưng mà thôi kệ, người có được nó cũng là do bản lĩnh, không có nó chúng ta tiến vào Luyện Hư cảnh chỉ là vấn đề thời gian thôi. Haiz, nếu Hư Thần Tâm đã có chủ, ta xin đi trước."

Cùng lúc này, vài đạo ánh quang cũng đi tới. Vũ Lâm nhận ra một vài người, là người Vũ gia mà hắn ứng cứu gần đây, vài người thì lại là Vương Viêm mang đi ra ngoài tiểu đệ, mấy người này vừa nhìn thấy tiểu nữ hài, miệng cười âm hiểm, thấp giọng thì thảo nhỏ to với Vương Viêm.

Cùng lúc này, lòng của Vũ Tiêu Linh lạnh xuống, nàng nhìn thấy cảnh này, lập tức hướng phía ngoài chạy. Nhưng mà, ngay khi nàng định rời khỏi nơi này, một thanh âm đột nhiên ở phía sau vang lên, người nói chính là Vương Viêm.

"Chờ đã"

"Tới rồi..."

Nghe thấy giọng nói này, nàng thở ra một hơi, tóm lại là vẫn không trốn thoát khỏi phiền phức này.

Thanh âm của Vương Viêm vang lên ở trong thạch điện, Vũ Tiêu Linh đang đi cũng dừng lại, hắn xoay người, nhìn đám người phía trước, sau đó liếc mắt nhìn về phía đám người Vương Bàn đang cười âm hiểm, cau mày nói:

"Có gì chỉ giáo?"

"Người đoạt Linh Bảo của dòng họ Vương chúng ta, chẳng lẽ còn muốn đi như vậy sao?"

Vương Viêm thân nhiên nói.

Nghe thấy Vương Viêm nói như thế, ánh mắt Vũ Tiêu Linh trầm xuống, nhện không được cười lạnh nói:

"Các hạ đúng là quá mức buồn cười, vật trong mộ phủ, vốn là vật vô chủ, từ khi nào biến thành vật của dòng họ Vương các người rồi? Nếu nói như vậy, chẳng nhẽ toàn bộ bảo bối do những người khác lấy được trong này, toàn bộ phải giao cho các người, đúng không?"

"Hừ, tiểu tử, đừng mơ ngụy biện, Linh Bảo vốn ta đoạt được trước, nhưng bị người xuất thủ lên cướp đi!"

Vương Bàn hừ lạnh nói.

Nhìn thấy người này không biết xấu hổ tới mức độ này, Vũ Tiêu Linh giận dữ bật cười, bản lĩnh đôi trắng thay đen của người này đúng là không nhỏ.

Trong phòng lúc này đã có biến hóa, cũng có người hiểu, cái dòng họ Vương này và Vũ Tiêu Linh chênh lệch quá lớn, họ cũng không quan tâm tới nguyên nhân của chuyện này là gì. Bởi vì ai cũng biết tới sự ngang ngạnh và liều lĩnh của dòng họ Vương.

Hôm nay Vũ Tiêu Linh chỉ có một thân một mình, với tâm tính của Vương Bàn thì chắc chắn hẳn sẽ không dừng tay.

"Vương Bàn, người nói vậy, Linh Bảo là do Vũ Tiêu Linh đoạt được đầu tiên, ai nói hẳn lên cướp của người? Chúng ta đều có thể làm chứng, lời nói của người chẳng thật chút nào cả!"

Đúng lúc mọi người đã chuẩn bị tâm lý xem kịch vui, thì có một tiếng quát vang lên, người đang nói chính là Vũ Khả. Nhìn thấy Vũ Khả mở miệng, sắc mặt Vương Bàn khê biến, Vương Viêm cũng khê nhú chân mày, hẳn không ngờ người của dòng họ Vũ lại bước ra ngăn cản.

"Vũ Lâm đại ca, Vũ Tiêu Linh dù sao cũng là người của Vũ gia chúng ta, huynh mau giúp nàng đi."

Lâm Khả mà vội vàng nói, Vương Viêm hành sự xưa nay ương ngạnh, hiện giờ ở đây chỉ có Vũ Lâm mới có thể đứng ra ngăn cản được. Đương nhiên, nàng biết những người trong dòng họ xem người của chi là chẳng ra gì, thậm chí có rất nhiều người không thừa nhận chi là.

Mà Vũ Lâm lúc này sắc mặt lúc trắng lúc xanh, CMN Vũ Tiêu Linh! Lão tử biết ngay mà, nếu vừa nãy đối với nàng dám mảy may lộ ra một tia phi lễ, lập tức duy nhất chờ đợi hẳn kết cục chính là hồn phi phách tán, mặc dù không biết tại sao hồn phi phách tán nhưng cứ biết thế là được.

Có thể là bị Nhân Vật Chính Quang Hoàn cho bạo tạc linh hồn.

Ha ha, hết Trần Viêm, tới Thạch Thủy, lại thêm một cái Vũ Tiêu Linh đều là ẩn hình trong nhân gian nhân vật chính... tin tưởng không có sai, tại chưa biết nhân vật chính là ai thời điểm, tuyệt đối nên đối xử với tất cả mọi người khả nghi như là đối xử với nhân vật chính.

Lập tức Vũ Lâm tâm ý đã quyết, đừng nói quan hệ hai nhà Vương Vũ, chính là Vương gia có là Tiên nhân đi nữa cũng phải đứng về phía Vũ Tiêu Linh một phen. Lập tức, hẳn cười nhạt nhìn về phía Vương Bàn nói:

"Việc này liền không cần nói nữa."

Vũ Lâm hồ hững nói:

"Đồ vật vô chủ, ai đoạt được thì là của người đó. Hiện tại Vũ Tiêu Lâm đã hạ tinh thần lạc ấn xuống thanh Cổ Kích kia, tự nhiên đó cũng là của nàng."

Ngay lập tức, Vương Viêm cùng với Vương Bàn ánh mắt lạnh xuống, còn ánh mắt của Vũ Tiêu Linh nhìn Vũ Lâm thì chột biến tràn đầy cảm kích kèm kinh ngạc...

"Vũ Lâm, người thực sự xác thực muốn bảo hộ cái này chỉ là tộc nhân chứ?!"

Vương Viêm nhìn Vũ Lâm, gằn giọng hỏi. Hẳn cố ý nhấn mạnh mấy chữ chỉ là tộc nhân, ý tứ liền đã mười phần rõ ràng: chỉ vì một cái chi là tộc nhân, làm hỏng quan hệ hai nhà Vũ - Vương, đáng sao!?

"Đương nhiên a!"

Vũ Lâm nhún vai, có cái gì không tốt nói?! Hơn nữa, ta còn đang cứu các người đây này, không cảm ơn thì thôi, mặt nặng mày nhẹ cái CMM! Tin hay không ta một quyền nổ nát mặt người?!

Dùng mộng nghĩ cũng biết, hiện tại nếu là hẳn ép buộc nàng giao ra thanh Cổ Kích kia, chính là thuận thế đẩy thuyền, nàng trong cơn phần nộ, đột phá cảnh giới, kẻ đó trực tiếp từ Hóa Linh kỳ đột phá Trúc Cơ đại viên mãn, về chất nhảy vọt thậm chí có thể so với Tiên nhân, té ra một thanh Thần Bình đem toàn thể mọi người ở đây chém chết.

Đơn giản cốt truyện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34

Vũ Lâm trở mặt lập tức khiến cho Vương Viêm mấy cái gia hỏa tái mặt, tuy nhiên hiển nhiên bọn hắn cũng không có vì một kiện Linh khí trung phẩm mà lập tức trở mặt với Vũ gia, ngược lại bọn hắn chỉ nhẹ nhàng nhìn qua hắn cùng với Vũ Tiêu Linh, buông xuống mấy chữ Tốt, kẻ đó liền đi mất.

Vũ Khả thở phào một cái, trên đường đi nàng đối với Vũ Tiêu Linh cũng vô cùng ấn tượng, người này mặc dù là tộc nhân chi là, tuy nhiên thực lực cũng vô cùng mạnh mẽ, có thể nói là trong trăm năm qua hiếm có người đạt tới, thêm ra vài năm nữa mặc dù có lẽ không như Vũ Lâm thiên tài, nhưng có lẽ

cũng không kém quá nhiều.

"Như vậy, đa tạ, ta xin trước cáo lui."

Vũ Tiêu Linh ánh mắt nhìn hấn càng thêm dị dạng, nàng nghe được thanh danh người này, nói xấu cũng không xấu, nhưng tuyệt đối không phải là tốt tới không biên giới, cho nên cử động của hấn hôm nay để nàng cực độ nghi ngờ.

Sự có khác thường, tất có yêu.

"Guom đã."

Vũ Lâm lúc này đang tựa vào tường, nhìn Vũ Tiêu Linh lạnh lùng nói.

Vũ Lâm tâm trạng lúc này tương đối xoắn xuýt... Thông qua một chút tiểu thủ đoạn từ Hệ Thống cùng bản thân kìm ức tìm ra được, hấn phát hiện nguyên lai tiền thân cùng với Vũ Tiêu Linh người này quan hệ đã bắt đầu, căn bản là thiên ti vạn lữ quan hệ, thậm chí bản thân trên trình độ nào đó đã trở thành nàng đá đặt chân

Ở Thạch Thủy cùng Trần Viêm nội dung cốt truyện bên trong, mình và hai nàng còn chưa từng gặp mặt, bản thân chỉ cần trốn tránh hấn, tin tưởng là có thể ở mức độ rất lớn tránh cho bị cuốn vào. Nhưng là ở Vũ Tiêu Linh nội dung cốt truyện bên trong, đã tránh không khỏi.

Thậm chí bản thân đã không thể trốn.

“Trốn là không có ích lợi gì, chỉ có thể đối mặt.”

Vừa vặn, hệ thống nhiệm vụ cũng yêu cầu hấn chọc giận vị kia nhân vật chính, đây cũng là một cơ hội rồi ah.

Lần này, hấn không tiếp tục ý đồ tránh né hệ thống nhiệm vụ, mà là dự định hoàn toàn làm theo.

“Ta liền không tin, ta liền thực sự sẽ trở thành một đá đặt chân!”

Suy nghĩ kỹ một chút, ta cũng là có hệ thống bên người Thiên Mệnh nhân vật chính có được hay không! Ai có thể so với ai khác kém!

Vũ Lâm nảy sinh ác độc nói, Kim Đan cảnh khí thể khủng bố chảy xuôi mà ra, giữa mi tâm Yêu Thần Thần Quang tại thời khắc này ngưng tụ tới cực hạn, phảng phất đột phá một loại nào đó tâm linh gông xiềng đồng dạng, ngay cả vẫn không có động tĩnh tu vi đều có chút biến hóa, ần ần có nâng cao một bước khí tức hiển lộ.

Vũ Tiêu Linh nhìn thấy toàn thân Vũ Lâm bắt đầu tuôn trào một loại khí thể cao cao tại thượng, tim đập thình thịch, rốt cuộc nhanh vượt muốn lộ ra rồi sao?! Tuy nhiên nàng trước nay chưa từng đối với Thạch Phù hiển lộ, nhưng vạn nhất đối phương có thủ đoạn đặc thù nhìn thấy Thạch Phù thì sao!?

Thạch Phù nghịch thiên, Tiểu Yêu cũng từng nói qua. Vạn nhất vị này thiếu gia phát hiện bản thân Thạch Phù, vậy chỉ có thể tiếp tục chạy trốn, thậm chí bỏ nhà mà đi.

"Mặc dù ta đã từng giúp ngươi.. "

Vũ Lâm nhìn Vũ Tiêu Linh, ánh mắt kì quái, nhẹ nhàng giơ tay lên:

"Nhưng là quốc có quốc pháp, gia có gia quy, không có quy củ không thành tiêu chuẩn, ngươi hung hăng nhục mạ ta vừa nảy sự tình chung quy là sự thật, liên quan tới điểm ấy, ngươi nhất định phải tiếp nhận trừng phạt."

"Thịch."

Vũ Tiêu Linh nhìn vào Vũ Lâm, tâm tình chìm xuống đáy cốc, vừa nảy nàng vô ý mở miệng nhục nhã hấn, giờ hấn vin vào đó nói nàng?!

“Nếu như ta không muốn chứ?”

“...”

"Chuyện này không phải do ngươi."

Vũ Lâm nói, đồng thời hấn cũng muốn thử qua một loại việc hấn muốn làm, nhưng không có dám làm..

Một luồng uy áp nghịch thiên truyền tới, dường như lực lượng kinh khủng từ người hấn trực tiếp tạo ra một cái khí tràng nghịch thiên, trấn áp vạn vật, áp lực mười phần kinh khủng theo đó bắn thẳng tới Vũ Tiêu Linh trên thân, kèm theo đó một luồng nhiệt quang khủng bố tỏa ra, chân chính Cửu Dương Thể phát động, nhiệt lượng thiêu đốt cả sàn nhà dưới chân..

“Có lẽ ngươi đối mặt ta không thể cúi đầu, sự kiêu ngạo của ngươi cùng tự tôn không cho phép bản thân cúi đầu, nhưng ta có thể nói cho ngươi, đây là sai lầm, bất kể là ai, đều có không thể không cúi đầu thời điểm, huống chi ngươi bây giờ, thật sự là quá yếu, căn bản cũng không có cùng ta nói chuyện ngang hàng tư cách.”

Vũ Lâm phun ra tiêu chuẩn nhân vật phản diện lời kịch, lạnh lùng nhìn nàng, Vũ Tiêu Linh biến sắc, áp lực nàng thừa nhận khiến nàng phun ra một ngụm máu lớn, kêu gào bên trong Thạch Phù Tiểu Yêu. Lập tức Tiểu Yêu cắn răng, dự định kích phát Thạch Phù..

Dựa theo nó dự đoán, dù có kích phát toàn lực, cũng chỉ có duy nhất 1 thành cơ hội chiến thắng.

Cùng lúc này Vũ Lâm nhú mảy, hần cảm giác một cỗ lực lượng cường đại từ nơi xa xấm hướng về đây, đồng thời một cỗ cảm giác khó tả xuất hiện, hần thờ dài, cũng không biết là đúng hay sai, vậy tay, lập tức Vũ Tiêu Linh bắn bay ra ngoài phòng.

Hệ Thống vang lên nhiệm vụ hoàn thành, hiển nhiên vừa rồi cũng tính là hung hăng nhục nhã một loại.

“Ngươi đi đi.”

Vũ Lâm nhún vai:

“Hi vọng ngươi về sau nhớ kỹ cái này giáo huấn, chân chính kiêu ngạo cùng tự tôn, là cần đủ thực lực đến chống đỡ. Sau này muốn tìm về mặt mũi này, tìm ta đi.”

Vũ Khả kinh ngạc nhìn qua Vũ Lâm, Vũ Lâm kế đẩy đội cho Vũ Tiêu Linh đi khuất, nhìn thấy nàng quay ngược lại nhìn hần, thờ dài lắc đầu một tiếng, chẳng biết nghĩ cái gì, trên tay xuất hiện một thanh kiếm đỏ rực, trên thân kiếm trải rộng phù văn..

"Tính toán, đem thanh kiếm này đi theo âm hãm bảo hộ gia hòa kia đi. Vương Viêm tên kia khẳng định sẽ không buông tha, nhớ kỹ, có thể không cần giết tận lực không cần giết."

Vũ Lâm xoa trán đưa cho Vũ Khả thanh kiếm, kế đó hần lắc đầu, hướng về bên ngoài, lựa một con đường khác giết đi ra.

"Chuyện này ngày sau nhất định phải trả lại trăm lần."

Vũ Tiêu Linh tâm tình mười phần bất định, nghiêng răng nghiêng lợi nói. Cái này căn bản là hung hăng nhục nhã nàng, mặc dù hần từng đối với nàng ra tay tương trợ hai lần, bất quá.. tạm tính nàng thiếu hần một lần đi.

Chỉ là làm sao vẫn cảm giác bức bối trong thâm tâm đây?!

"Rốt cuộc hần muốn nhắm vào ngươi làm gì?!"

Tiểu Yêu xuất hiện trên vai nàng, híp mắt hỏi. Vũ Tiêu Linh lắc đầu hoàn toàn mù mờ, nếu nói Vũ Lâm muốn hạ sát thủ, có cần thiết phải tha cho nàng không!? Nếu nói Vũ Lâm muốn soát tới hảo cảm của nàng, có cần thiết đối với nàng ra tay không!?

"Tuy nhiên có thể khẳng định gia hòa kia vô cùng mạnh mẽ."

Tiểu Yêu rít lên, híp mắt.

"Kim Đan lực lượng như vậy, dù là tộc quần của ta cũng vô cùng hiếm có, có lẽ chính là trong trăm chọn một, chỉ bằng vào uy áp hần có thể đè nén qua được Kim Đan, Vương Viêm so với gia hòa kia căn bản không phải cùng cấp độ, thậm chí kể cả có thanh Hoàng Kim Cự Thương kia cũng là trong nháy mắt bị giết chết. Ngươi muốn trả lại tràng ngày hôm nay, không đơn giản."

"Còn trả lại cái gì nữa..."

Vũ Tiêu Linh cười khở, tràng vừa rồi đối với nàng nhìn qua hung hăng nhục mạ, kì thật tương đương không đau không ngứa, chỉ là để cho nàng có chút cảm giận thôi.

Quan trọng hơn, câu nói cuối cùng của hần có ý gì?! Muốn tìm về mặt mũi này tìm hần, không lẽ hần nhìn ra được nàng thật sự có thể đuổi theo hần?!

Hừ.

Vũ Tiêu Linh hừ lạnh, nội tâm vô cùng xoắn xuýt, hành động của Vũ Lâm thực là không theo lẽ thường ra bài, người ta thông thường là cây gậy rồi mới tới cà rốt, hần ngược lại tốt, cà rốt rồi tới cây gậy.

Nàng nhanh chóng tiến ra ngoài Cổ Mộ Phủ, dưới chân nàng xuất hiện một con Bạch Hổ, Tiểu Viêm vừa rồi nàng cho nó đi ra ngoài, cũng may không có cho nó tiến vào khu vực lăng mộ chứa Luyện Thân Tâm.

Nhìn thấy Tiểu Viêm, tâm trạng nàng tốt lên không ít. Nàng ngồi lên lưng hổ, đi ra ngoài Thiên Viêm Sơn Mạch mắt chừng nửa ngày, đột nhiên nàng nghe thấy một âm thanh mười phần lạnh lùng, tựa như băng sơn:

"Đứng lại."

chỉ thấy trên đỉnh núi có một bóng người màu vàng ngồi xếp bằng, ánh mặt trời chiếu xuống, tạo thành một cái bóng chói mắt.

Ở bên cạnh hắn, có một kim thương dựng đứng, một cổ ngạo khí kinh người phóng lên cao, bỗng bành tạn trời.

"Vương Viêm!"

"Vũ Lâm tự phụ, không để ý người. Nhưng ta không muốn lưu lại mầm tai họa, chuyện hôm nay, người đã ghi hận dòng họ Vương chúng ta, cho nên mạng của người, ta phải lấy!"

Trên đỉnh núi, bóng người mặc áo vàng chậm rãi cúi đầu, dùng ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm vào Lâm Động ở phía dưới, thanh âm của hắn thân nhiên, nhưng sát khí bao trùm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Vũ Khả vs Vương Viêm

"Đem Linh Bảo giao ra đây, ta cho người chết toàn thân!"

Trên đỉnh núi, Vương Viêm chậm rãi đứng lên, một cổ khí thức vô cùng mạnh mẽ theo đó lan tỏa ra xung quanh, giống như là thủy triều lên xuống, gào thét lao tới chỗ Vũ Tiêu Linh. Vũ Tiêu Linh cười lạnh, nàng rút ra Thanh Vân Cổ Kích, dự định hung hăng ra một trận đại chiến, dù sao, tại lúc trước xấu nhất tình huống làm ra phán đoán, đối với Vũ Lâm nàng cũng chỉ có 1 thành trọng thương đối phương, nhưng Vương Viêm cách xa hắn một đại cảnh giới... này liền không giống.

Đột nhiên không khí trước mặt nàng biến ảo, Vũ Khả hiện đi ra, hiển nhiên từ rất sớm đã đi theo nàng.

"Vũ Khả tỷ!"

Vũ Tiêu Linh kêu lên. Vương Viêm cũng nhíu mày, nguyên bản dự định hắn là đi theo Vũ Tiêu Linh để giết rồi đoạt lấy thanh Cổ Kích kia, chỉ là một chỉ là thành viên, giết cũng là một con kiến hôi. Nhưng nội tộc thành viên thì không giống.

"Vũ Khả, người tránh ra. Chuyện lần này là chuyện của dòng họ Vương cùng gia hỏa kia."

Vương Viêm lạnh lùng nói. Vũ Khả cười nhạt lắc đầu, giơ lên một thanh kiếm lưu ly lấp lánh, trên thân nó tỏa ra ánh phù văn sắc sỡ:

"Vũ Lâm đại ca bảo ta đi theo bảo hộ tiểu nha đầu này, người đối với nàng không cần thiết động tay chân."

"Vũ Lâm..."

Ánh mắt Vũ Tiêu Linh hiện lên một đoàn dị sắc, gia hỏa này thế mà phái người âm thầm đi theo bảo hộ nàng, rốt cuộc hắn mục đích là cái gì.

Chỉ là nàng cũng không có thời giờ quan tâm, Vương Viêm lúc này cười ha hả, hắn đã hoàn toàn không quan tâm tới quan hệ giữa hai nhà Vũ - Vương, dù sao bản tính của hắn vốn là hung ác, lại nói, Vũ Lâm cũng trở mặt đầu tiên.

Vương Viêm cười nhạt, trường thương màu vàng trong tay đứng im trên không, hắn vung tay một cái, linh Lực màu vàng cường hãn tuôn ra, trực tiếp tạo thành một cự quyền bằng linh Lực khổng lồ, to hơn 10 trọng, nó xé rách không khí, lao ầm ầm tới chỗ Vũ Khả.

Cự quyền đâm dưới, giống núi cao đập xuống, tiếng nổ đi đùng vang lên liên tục, lá khô trên mặt đất bị biến thành bột phấn chỉ trong nháy mắt!

Vũ Khả chỉ là Trúc Cơ trung kỳ, nào có thể đối đầu lại Vương Viêm?!

Dưới bình thường tình huống, tuyệt nhiên không. Nên biết tại thanh hoàng kim trường thương kia trợ lực, bình thường Kim Đan Vương Viêm cũng có thể chống lại một hai.

Nàng giơ lên thanh kiếm, đột nhiên thanh kiếm rít lên một tràng, một luồng thông thiên kiếm ý bắn ra, trực tiếp cản trở Vương Viêm một kích, hơn nữa thông thiên kiếm ý bắn về phía Vương Viêm, để hắn bị chấn phun ra một ngụm máu.

Kiếm ý sau khi tán đi vẫn để lại một luồng mệnh môn cự lực trong không khí. Vương Viêm lúc này sa sầm mặt, bởi vì hắn cảm nhận một cổ ý chí mệnh môn trong cơ thể đang nhanh chóng đối với toàn bộ khả năng linh lực cường khổng của hắn ảnh hưởng, thậm chí ần ần xuất hiện một loại bại cảm giác.

Lập tức hắn vỗ vỗ thanh hoàng kim trường thương, từ nó phun ra một luồng thương ý hùng hậu mạnh mẽ cùng luồng kiếm ý kia trong cơ thể va chạm, trung hòa lẫn nhau.

Vũ Tiêu Linh kinh ngạc nhìn qua thanh kiếm, thấy nó đã ảm đạm đi không ít. Tiểu Yêu trong óc nàng lạnh lùng nói:

"Kiếm ý rất mạnh, hẳn là còn có thể tung ra được hơn mười đòn đánh nữa mới hết năng lượng."

"Hay hay hay...lũ khốn. Nhìn ta có hay không lật cường bạo các ngươi."

Vương Viêm gầm lớn, kể đó hất lao về phía Vũ Khả. Vũ Tiêu Linh giật mình, lập tức tinh thần lực tuôn trào, kết thành Phù Văn dày đặc.

Thông thường tu sĩ có hai kiểu công kích, Phù Văn loại hình là cần tinh thần lực cùng linh lực cả hai tới chèo chống, mà võ kỹ chỉ cần linh lực. Bình thường võ giả ưa thích loại sau, Vũ Lâm trọng tu loại trước. Còn Vũ Tiêu Linh chủ tu cả hai bên.

"Vạn Hóa Viêm."

Vũ Tiêu Linh quát lớn, phù trận xoay tròn, hóa thành ba ngọn lửa, đây là cực hạn biến hóa mà hiện giờ nàng có thể thi triển!

Ba ngọn lửa nhanh như tia chớp xẹt qua giữa không trung lao tới chỗ Vương Viêm.

"Ánh sáng đom đóm!"

Nhìn thấy ba ngọn ngọn lửa lao tới, ánh mắt Vương Viêm trở nên lạnh lùng, bàn tay đưa ra, linh lực óng ánh nhanh chóng hình thành trong lòng bàn tay.

"Kim Đài Trần Ma Chưởng!"

Kim quang chói mắt lan tỏa khắp bầu trời, sau đó ngưng tụ thành một cái kim đài (bệ vàng) chừng 10 trượng, rồi ầm một tiếng, không khí nổ tung, đè xuống ba ngọn lửa.

"Ầm!"

Trên bầu trời, kim quang óng ánh chợt hóa thành vạn đạo kim quang lan xa, tiếng nổ ì ùng như sấm liên tiếp truyền ra.

Tuy nhiên cùng lúc, thanh kiếm mà Vũ Khả cầm rung lên bần bật, kể đó từ nó tuôn ra vô số âm thanh trực tiếp khắc chữ bên trong thính không, kết thành một cái vòng tròn lớn, từ bên trong vòng tròn gầm rú đi ra một đầu Hắc Mãng hoàn toàn ngưng thực, Hắc Mãng gầm lên, hướng về phía Vương Viêm cắn đi qua.

"CMN."

Trong óc Tiêu Linh, Tiêu yêu gầm lên:

"Đây không còn là lô hóa thuần thanh Phù Văn, mà là Đẳng Phong Tạo Cực, thậm chí từ phù văn trong đoạn ngắn thời gian sáng tạo ra sinh mệnh, cái này căn bản là thủ đoạn của Nguyên Anh đại năng, làm sao một tên Kim Đan có thể làm được."

Vương Viêm bị một kích bất ngờ hoàn toàn không để ý, con Hắc Mãng một đuôi quét tới, đem hất quét bay ra xa, ầm ầm va chạm vào một ngọn núi, hộc ra một búng máu lớn, liền là ngọn núi cũng bị hủy đi. Liền là Kim Đài Trần Ma Chưởng cũng bị con Hắc Mãng này chấn thành bột vụn.

Bất quá còn là thật tạ ơn Kim Đài Chấn Ma Chưởng thay hất đỡ hộ loại này công kích, bằng không hẳn có thể không đơn giản là trọng thương như vậy.

"Hừ."

Đột nhiên một âm thanh vang lên, một cái hắc y nhân xuất hiện, giơ tay lên liền hiện ra một thanh Cổ Thương đem Hắc Mãng chém xuyên qua. Hắc Mãng gầm lớn hướng về phía hắc y nhân lao tới, nhưng lại bị hất mạnh mẽ quét bay đi ra ngoài, hóa thành vô số phù văn tán loạn.

Hắc Tề Mãng, tối cường dụng độc. Mặc dù không phải trực tiếp từ tay Vũ Lâm niệm đi ra mà là thông qua vật trung gian nên lực chiến giảm một bậc, nhưng thứ này cũng có thực lực Kim Đan sơ kỳ, chỉ là đối đầu với đối phương là Kim Đan Trung kỳ...

Thực không dám khen.

Vũ Khả tái mặt nhìn hắc y nhân, hắc y nhân này chính là Kim Đan trung kỳ tu vi, so với Vũ Lâm còn mạnh hơn một số.

Tuy nhiên Hắc Y Nhân lúc này đứng nhìn qua cao cao tại thượng, nếu Vũ Lâm ở đây cái này tính là gì?! Phù Văn của hắn dễ dàng bị man lực phá giải thế sao?! Nằm mơ.

Vô số phù văn đột nhiên rung lên, từng mảnh vỡ phù văn hóa thành một đạo phù văn nhỏ hơn, lại hóa thành đạo đạo hắc khí, đan xen mãnh liệt không khác gì một tấm lưới, hơn nữa tấm lưới này còn mang theo một cỗ hơi thổi tanh tươi mùi vị, vị hắc y nhân này chạm vào liền cảm giác da tê rần, rất rõ ràng có độc.

Tấm lưới này bao xung quanh bọn hắn, đem tầm nhìn của hắc y nhân cùng với Vương Viêm triệt để bao phủ, thậm chí liền là âm thanh thần thức cũng bị ngăn cách, cùng ngoại giới là hai phiên độc lập thiên địa. Ở bên trong này, Vương Viêm cùng với hắc y nhân đều cảm giác được bản thân liên tục bị độc tố xâm nhập.

"Điều trùng tiểu kỹ."

Hắc y nhân lạnh lùng nói, một cỗ cường đại ba động tràn ra, trấn bay tám lưới, vô số phù văn triệt để bị cỗ lực lượng này chấn vỡ tung ra, lúc này mới triệt để bị hủy diệt, tuy nhiên khói đen vẫn còn đó, triệt để ngăn cản tầm nhìn của bọn họ.

Hắc Y Nhân lạnh giọng gầm gừ một tiếng, nhìn quanh đã không thấy bóng dáng của hai nữ kia đâu, phát ra một tiếng gầm không cam lòng. Đoạn hấn nhìn qua Vương Viêm, vết thương do bị Hắc mãng đập đuôi đã nát bấy, gãy mười cái xương sườn, phổi cũng bị đập bẹp, hơn nữa còn bị độc tố xâm nhập.

Không quá vài tiếng hấn sẽ độc phát thân vong. Cũng may Hắc Mãng này là Phù Văn tạo thành, uy lực không nghiêng về độc mà nghiêng về lực lượng, bằng không thực sự mà nói hấn có chết 100 lần cũng không đủ.

Tạm thời không thể tìm được hai nữ kia, trước tiên đưa Vương Viêm thiếu gia đi chữa trị là chính đạo.

Mà ở cách đó mấy dặm, Vũ Khả cùng Vũ Tiêu Linh đang cười một đầu chim cất bay vút về phía xa, càng bay càng xa. Đầu chim cất này không phải do Vũ Lâm kiếm tạo thành mà là do Vũ Khả tạo thành, nàng tái nhợt mặt nhìn ra sau, không thấy ai đuổi theo mới thở phào.

"Gia hỏa kia thực sự mạnh mẽ."

Vũ Tiêu Linh tay nắm chặt, nếu không có Vũ Khả giữa đường xuất hiện, dù nàng có thể đánh bại Vương Viêm, nhưng vẫn là thua tại Hắc Y Nhân kia trong tay. Đây tuyệt đối là kết cục nàng không mong muốn.

Vũ Khả gật đầu không nói gì. Nàng hạ cánh con chim cất xuống bìa rừng, nhìn Vũ Tiêu Linh nói:

"Lần này ta được Vũ Lâm ca ca giao cho thanh kiếm này đi bảo vệ muội, mặc dù ca ca nói không cần ra mặt thì không cần ra mặt, bất quá hiển nhiên lần này phải ra mặt rồi."

Nói rồi nàng cười nhìn Vũ Tiêu Linh, đưa cho nàng thanh kiếm.

"Cho muội này, kiếm này còn một lần phát huy công kích, vẫn có thể sử dụng. Vũ Lâm ca ca hẳn cũng có ý đưa muội thanh kiếm này, dù sao ta thấy muội vẫn cần nó."

"Vũ Lâm.."

Vũ Tiêu Linh mặt méo xệch, Tiểu Yêu đột nhiên nói:

"Mau nhận lấy nó, kiếm này còn có thể một lần phát huy ra Kim Đan cấp bậc công kích, bản thân kiếm này cũng là Linh Bảo cấp thấp, từ chối quá không có lời. Hơn nữa, người có thể từ bên trong Phù văn khắc lên kiếm mình ngộ ra một đồng lớn đồ vật, dù sao cũng là Phù Văn Đăng Phong Tạo Cực cấp bậc."

Vũ Tiêu Linh hít một hơi sâu, tiếp nhận lấy thanh kiếm, lên tiếng tạ ơn. Vũ Khả cười nhìn nàng, cười con chim cất một hơi bay mất. Mà Vũ Tiêu Linh nhìn về phía nàng càng bay càng xa về phía chân trời, dẫn đo hỏi:

"Tiểu Yêu, người nói Vũ Lâm này ý đồ là gì?!"

"Quán ý đồ của hắn là gì.."

Tiểu Yêu xuất hiện trên vai nàng, cầm thanh kiếm vuốt ve:

"Đưa đồ tốt là nhận. Bằng hữu tới từ phương xa, xa đâu cũng giết, giết quên cả trời đất, riêng là loại mang theo đồ tốt nhưng là phải thật tốt đối đãi."

"... "

Vũ Tiêu Linh bật cười, quay ngược hướng bước đi vào rừng. tiến về phía Viêm Thành. Đối với Vương Viêm bên kia tạm thời đã không cần lo lắng, Vũ Khả cũng có nói qua, nàng sẽ tận lực thu hút sự chú ý của dòng họ Vương, hẳn nàng sẽ không bị quá nhiều chú ý tới.

"Bốn tháng nữa là tộc hội, ta có thể đánh bại Vũ Lâm lúc đó không!?"

Vũ Tiêu Linh hỏi, Tiểu Yêu khựng lại, lắc đầu nghiêm nghị nói ra:

"Vũ Lâm tên kia Kim Đan, nhưng ta tin tưởng thực lực của hắn dù là Nguyên Anh cũng có thể giết chết. Bốn tháng quá xa vời, chỉ ít cũng phải mấy năm người mới có thể đuổi kịp hấn hiện tại, mà lúc đó hấn đã đi xa được bao nhiêu.. ai mà biết."

"Cho nên, mau chóng kiếm được Thôn Phệ Tổ Phù đi, thiếu nữ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Quay về Bồ Thiên Các 18+

Vũ Lâm đang ngồi trong phòng ăn, hắn cũng không biết Vũ Khả đem thanh kiếm của mình cho Vũ Tiêu Linh, dù sao thanh kiếm đó là một cái kiếm mà hắn tùy tiện chặt cành cây khắc đi ra. Mặc dù đối với luyện chế vũ khí hắn không có am hiểu, tuy nhiên tùy tiện luyện chế một hai kiện Linh khí vẫn là không có việc gì.

Hắn năm xưa cũng nhiều lần đi xem mấy gia hỏa luyện chế vũ khí, không ăn thịt heo nhưng cũng thấy qua đường heo chạy, tự nhiên đối với cái này cũng nắm rõ một hai.

Trên bàn được hắn tùy tiện vớt lên trên một thanh hắc kiếm cực phẩm Đạo Binh, vũ khí chuyên dành cho Kim Đan kỳ tu vi, đây là hắc từ bên trong Cỗ Mộ Phủ lấy được. Mặc dù Thiên Ngoại Tà Thần Kiếm vô cùng mạnh mẽ, nhưng nó là vật quá quý hiếm, để lộ ra sẽ dẫn động sát tâm, không thể tùy ý lấy ra.

Mà thanh Cực Phẩm Đạo Binh này tên gọi Thanh Liên Kiếm, là một thanh Đạo Binh dù là trong Cực Phẩm Đạo Binh cũng có thể tính là hiếm có, hơi chút bổ sung một chút nguyên vật liệu hoàn toàn có thể để cho nó thăng cấp thành Tiên Thiên Thần Binh.

Đương nhiên, Tiên Thiên Thần Binh là Nguyên Anh kỳ tu vi trở lên mới sử dụng được. Mặc dù hắn không tìm thấy bất cứ kiện Tiên Thiên Thần Binh nào trong Cỗ Mộ Phủ, nhưng ít nhất thu nhập này cũng không tệ.

"Chủ nhân, uống trà."

Bên cạnh hắn, Tử Nguyệt nhẹ nhàng cho hắn rót trà. Vũ Lâm lần này bồn tẩu tương đối xa xôi, lại thêm sắp tới hắn có việc phải trở lại tông môn cho nên lần này đem theo Tử Nguyệt luôn. Mặc dù nàng chỉ là Nguyên Anh tu vi, nhưng hắn có Long Châu Tháp, cũng không cần lo lắng bị bại lộ thân phận Ma Tộc.

Vũ Lâm nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà, bàn tay đưa ra véo lên núm vú của Tử Nguyệt. Tử Nguyệt nhẹ rên một tiếng, nàng lập tức cười mỉm, đôi cánh giang ra để lộ thân thể nóng bỏng, nhẹ nhàng rên rỉ với hắn:

"Chủ Nhân, hung hăng cường bạo nô tì đi. Nô tì bên dưới đã thật lâu thiếu thốn người."

Vũ Lâm cười mỉm, trực tiếp đè nàng ra bắt đầu thân chinh chiến trận. Tử Nguyệt rên rỉ liên tục trong khi bị tiểu đệ đệ của hắn hung hăng thúc mạnh vào, Vũ Lâm cùng Tử Nguyệt đại chiến 300 hiệp, Tử Nguyệt hai chân khoanh lấy hông hắn, nàng nhìn về phía hắn bằng ánh mắt tràn ngập thèm muốn.

"Chủ Nhân,...ngài mau mau đ-t chết nô tì đi...nô tì sung sướng quá...á á á"

"Chủ nhân... Nô tì không chịu nổi... nô tì ra.. "

"Dâm nữ này, ta chuẩn bị xuất đây."

Vũ Lâm mạnh mẽ phun vào trong nàng, Tử Nguyệt rên rỉ càng dữ dội hơn, cảm giác được vẫn còn chưa có thỏa mãn, trực tiếp hung hăng dịch chuyển hông để cho tiểu đệ đệ của hắn liên tục cọ sát thành âm đạo nàng, lại lần nữa cứng lên.

Hắn kéo tiếp tục rong ruổi trên người nàng, hai vú đảo bồng của nàng mỗi nhịp nhấp của Vũ Lâm đều nảy lên nảy xuống, khiến cho nàng càng trông dâm dục hơn, cuối cùng Vũ Lâm sau 4 hiệp liền đem Tử Nguyệt đ-t đến đi đứng không nổi, nàng nằm lên trên đất, hai cánh buông thõng, từ cửa âm đạo của nàng rỉ ra một dòng tinh dịch xen lẫn dâm thủy.

"Chủ nhân, người thật là mạnh mẽ, nô tì sướng quá không chịu nổi."

Tử Nguyệt nhìn hắn bằng ánh mắt mê đắm, nàng cảm giác bản thân giống người lâu ngày nhịn đói đột nhiên được cho ăn, hơn nữa rất căng bụng. Chỉ thấy Vũ Lâm kéo đó chìa cây nhục côn cương hùng vào mặt nàng, hắn cười tà nói:

"Ê, người làm ta sướng như này, cũng nên chịu chút trách nhiệm chứ!?"

Tử Nguyệt nhìn hắn, lè lưỡi liếm vòng quanh nhục côn của hắn, gai mềm trên lưỡi khiến hắn run lên, kẻ đó nàng lưỡi liên tục liếm xung quanh, chạm qua đầu tiểu đệ đệ của hắn, Vũ Lâm cười khổ nhìn nàng liên tục liếm suốt 5 phút, hắn ăn tiểu đệ đệ vào sâu trong miệng nàng.

Sau đó...Tử Nguyệt không cử động, nàng nằm sấp há miệng ra, chỉ có lưỡi là cử động. Vũ Lâm cũng lập tức chuyển tư thế, liên tục nhấp vào miệng nàng, Tử Nguyệt liên tục bị hắn ấn đầu vào trong háng, hạ bộ liên tục va đập vào mặt nàng, một cỗ không tên sung sướng cảm giác truyền ra, dâm thủy lại ngập tràn từ háng nàng.

Vũ Lâm rên lên, phun tinh dịch vào miệng nàng, cuối cùng hắn ngồi ăn nốt đồ ăn còn lại, để cho bên dưới Tử Nguyệt liếm nốt đồng tinh dịch còn lại.

Tử Nguyệt cảm giác bản thân cũng thỏa mãn bèn ngồi dậy, bắt đầu lau đi tinh dịch dính trên mặt, cùng lúc này, Vũ Lâm đang nhìn về bên trong Địa Cầu

Lăng Kính, cả tháng nay hần cuối cùng cũng di chuyển được cái lăng kính này về nhà mình.

Hần rút ra từ bên trong đó ra hai cái dương vật giả, loại rung được cùng với mấy cái máy rung cùng với một quả bóng đút miệng. Từ Nguyệt há hốc miệng kinh ngạc khi nhìn mấy thứ đồ này: nàng chưa bao giờ thấy mấy thứ đồ này, nhưng bằng kinh nghiệm của nàng nhìn qua là biết công dụng.

Chỉ thấy Vũ Lâm đề nghị nàng ra, hần cười dâm tà đem hai cái dương vật giả chế độ rung chuyển lên tới mức gần max, cắm sâu vào trong âm đạo cùng lỗ đít Từ Nguyệt. Từ Nguyệt hồng run rẩy phun ra một đồng lớn dâm thủy, nàng chưa bao giờ bị cắm vào hai lỗ như vậy, hơn nữa nó lại liên tục rung lên, để cho nàng rên rỉ dâm dăng.

Sau đấy hần đem mấy cái máy rung đút vào trong hai lỗ của nàng, lại dán vài cái máy rung vào núm vú của nàng.

Xong việc, Vũ Lâm xoa tay nhìn sang thành phẩm lần đầu tiên hần đem đồ đặc lõi được từ trong Địa Cầu Lăng Kính ra làm gì đó có ích. Chỉ thấy Từ Nguyệt lúc này hai chân dặng ra, lỗ hậu cùng âm đạo nàng bị đút vào hai cái dương vật giả không ngừng rung lên, dâm thủy không ngừng chảy.

Từ Nguyệt ai oán nhìn hần, đột nhiên nàng bị Vũ Lâm đề xuống, đem nhục căn cắm vào miệng, liên tục nhấp mạnh mẽ, không có cách, Từ Nguyệt nhìn qua quá mức dâm dục, hần phải cấp tốc giải khai hỏa dục.

Giải khai hỏa dục xong, hần đem một cái bóng đút miệng nhét vào miệng nào, đem một sợi dây vòng quanh má, lại đem một cái vòng cổ đeo lên cho nàng, đoạn hần cười cầm lấy sợi dây xích, kéo nàng lên:

"Thôi được rồi, đi tính tiền nào."

Từ Nguyệt nhìn cảnh nàng bị hần không ngừng đem cơ thể ra làm đồ chơi, lại nhìn hần cầm sợi dây dắt cổ, đột nhiên dâm thủy tuôn ra không kiềm chế nổi, mà Vũ Lâm lúc này cũng toát mồ hôi hột... dù sao mấy cái dương vật giả kia cũng là đồ điện, có hay không bị nàng dâm thủy tưới hồng?!

Bổ Thiên Các, một trong 7 đại thánh địa tu luyện của Hoang Đại Lục. Nơi này được xưng là Tịnh Thổ, truyền thừa từ tận viễn cổ thời đại, sừng sững hàng vạn năm mà không ngã xuống. Đệ tử học tập ở trong Bổ Thiên Các chỉ có khoảng chừng trên mấy vạn người, một lần tuyển đệ tử thu nhận cũng bất quá có tầm một trăm người.

Đừng nhìn mấy vạn người nhiều, mấy tông môn khác động một tí là mấy triệu gia hỏa cùng xuất hiện... mấy vạn người đã rất ít, nhưng lại tinh.

Càng là thế lực cấp cao, đệ tử càng ít, chất lượng lại càng cao. Vũ Lâm cũng là trong một lần ngẫu nhiên bị một cái trưởng lão của Bổ Thiên Các đi ngang qua chọn trúng nhờ vào Cửu Dương Thể của mình, từ đó tu tập một cái gọi là Đại Nhật Khai Đế Thuần Dương Công, bất quá về sau bị hần đổi sang Linh Thần Dung Lô Quyết.

Có điều Đại Nhật Khai Đế Thuần Dương công linh lực tính chất thì không đổi được, vẫn là loại kia cực cao chí dương linh lực.

Bổ Thiên Các không có có ngoại môn nội môn, nói là thế lực tông môn càng giống như cái trường học hơn, thay vì phân chia lớp theo năm học thì theo cảnh giới vậy. Hiện tại hần vẫn chưa khai báo bản thân tăng tiến lên Kim Đan cho nên hần vẫn là ở Trúc Cơ doanh.

Đương nhiên, bằng vào bản thân tu luyện Đại Nhật Khai Đế Thuần Dương Công, Trúc Cơ kỳ có thể đánh ngang tay tiền thân cũng không có mấy người.

Vũ Lâm lúc này đang ở bên ngoài Bổ Thiên Các, hơi gần mũi. Hần phải thu hồi Từ Nguyệt vào trong Long Châu Tháp, thứ nhất do Bổ Thiên Các quan hệ cùng Ma Tộc không quá hòa thuận, thứ nữa... Từ Nguyệt do bị hần giờ trò chiếm tiện nghi nên đi đứng liên tục rên rỉ, hần không tự chủ được đã đề nàng ra mấy lần, nếu cứ thế thì có ngày hần sẽ tinh tấn nhân vong mất.

Trong hồ nước có tám tòa hòn đảo, mỗi tòa đảo có một tòa thành chữ nhật hình sắp xếp, có thể nhìn thấy hòn đảo ở giữa có không ít tàu thuyền chạy, thậm chí theo tới gần, còn có thể nhìn thấy trên hòn đảo khắp nơi tràn ngập cô ý kiến trúc cùng vô số thân ảnh. Phía trên bầu trời, tiên hạc bay lượn. Phía dưới hồ, thần ngư tùy ý vẫy đuôi.

Đây là chân chính tiên cảnh.

Tám tòa đảo phân biệt cho các cảnh giới có thể cư ngụ: Hóa Linh, Trúc Cơ, Nguyên Anh, Hóa Thần, Luyện Hư, Hợp Thể, Đại Thừa và 1 tòa làm nơi tổ chức đại hội, tiếp đón khách khứa v.v. Đại Thừa đảo là Tông Chủ Phong, Hợp Thể đảo là Trưởng Lão nơi cư trú... Dưới Hóa Thần là dành cho các đệ tử.

Vũ Lâm vị trí ở hiện tại là Trúc Cơ đảo, Thủ Tọa Phong. Có nghĩa hần là người đứng đầu của Trúc Cơ đám, thậm chí trước khi Vũ Lâm xuyên qua cũng có địa vị nhất định ở Kim Đan đảo.

Đương nhiên trước đây hần không thăng tiến lên Kim Đan, chủ yếu vì thủ tịch Trúc Cơ đảo thực quá có tiền rồi, một năm tài nguyên gấp hai mươi lần thông thường Trúc Cơ, thậm chí còn gấp đôi so với bình thường Kim Đan.

Đối với loại chuyện hần giữ rịt thủ tịch vị trí này, Bổ Thiên Các rất ủng hộ, dù sao tu luyện chính là lăn cầu tuyết, ở Trúc Cơ nặn được quả cầu càng to, lăn tới Kim Đan thì đem so với Kim Đan thông thường cũng to hơn rất nhiều. Nếu tiền thân không bị cái đạo Nguyên Hồn ám toán thì có lẽ còn có thể giữ thêm vài năm.

Đương nhiên, Vũ Lâm hiện tại đã là Kim Đan, tự nhiên cũng nên chuyển tới Kim Đan đảo, bất quá mấy ngày trước Vũ Lâm nhờ Lục Thiên Minh đem theo Gia Linh chuyển đi tới Kim Đan đảo. Thân là đệ tử cũng có thể mang theo nha hoàn tiến vào, mà Gia Linh chính là nha hoàn của hần, vậy là danh

thuận ngôn chính tiến vào.

Vũ Lâm đối với tranh đoạt Kim Đan đảo thủ tịch vị trí không có đủ chỉ là một tia hứng thú, nếu có hẳn còn hứng thú với Nguyên Anh đảo thủ tịch vị trí, dù sao lượng tài nguyên của Kim Đan đảo thủ tịch vị trí gấp hai mấy lần bình thường Kim Đan, nhưng có lẽ chỉ đủ hể tiêu xài nửa tháng.

Đương nhiên, hẳn cũng có hứng thú với Nguyên Anh đảo thủ tịch tên kia, nàng là một đầu Côn thuần huyết hóa hình. Tục có nói: Bắc Minh có cá, kỳ danh là Côn, tự nhiên như ý nghĩa: biển Bắc có một con cá tên là Côn.

Đồng cảnh giới võ giả bên trong, Yêu tộc nhưng thật ra là muốn so nhân tộc tới mạnh. Dù sao hai người tiên thiên tư chất thì bất đồng, nhân loại dù nói thế nào, nếu là không tu luyện kia liền là phổ thông sinh mệnh, nhưng Yêu tộc cho dù không tu luyện, cái kia cường kiện thể phách lại vẫn tồn tại như cũ đấy, loại này tiên thiên chênh lệch lại tu luyện về sau, đồng dạng lan tràn đến hai tộc cường giả trên thực lực

Ở nhân tộc bên trong, muốn trở thành đồng cảnh giới người mạnh nhất, không hề nghi ngờ cần công pháp, võ kỹ, ý cảnh, còn có đủ loại thủ đoạn đặc thù, nhưng là ở Yêu Tộc bên trong, đầu thai mới là trọng yếu nhất chỉ tiêu, người muốn là đầu nhập đến Thần Thủ trong bụng, cái kia vừa xuất thế chính là cùng cảnh giới người mạnh nhất.

Ti như cái kia Côn, hóa thành nguyên hình chính là rộng đến phải tính bằng héc-ta, dài rộng phải tính bằng ngàn dặm. Thân thể như vậy ẩn chứa cỡ nào cự lượng khí huyết? Lại có thể có được cỡ nào khổng lồ khí tràng? Mà muốn điều khiển dạng này thân thể, lại cần cường đại đường nào nguyên thần? Tam vị nhất thể kết cấu tạo thành toàn phương vị cường đại cùng đáng sợ.

Đầu Côn này đã vững vàng tại Nguyên Anh thủ tịch vị trí hơn 3000 năm, không phải không ai đánh lại mà là... không tìm nổi người, nàng đang ngủ tại Biển Bắc, muốn tìm đánh phải tìm được nàng, mà kích cỡ khổng lồ như vậy... kể cả có nhìn thấy e rằng cũng cho đó là một hòn đảo cực lớn, thậm chí một cái lục địa nhỏ.

Đương nhiên, nàng Nguyên Anh thứ thủ tịch là 3000 năm trước ghi lại, giờ không biết được đến mức nào. Chỉ biết lần cuối cùng có người tìm thấy nàng, trên lưng nàng đã có một quốc gia được xây dựng, mà phát hiện ra được cũng là do nàng đang độ kiếp.

Lần đó Thiên Kiếp ì ảm 3 ngày 3 đêm, Thiên Kiếp trải rộng dài 30 dặm, rộng 30 dặm... phóng xuống 10 lần Thiên Kiếp Vân Lô... phá vỡ cái vây lưng của nàng xong chán nản rồi đi.

Thể hình quá khổng lồ, Thiên Kiếp cũng không lòi ra nổi đủ năng lượng để phang chết nàng, bèn...tùy người chơi đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37

Kim Đan Đảo, một đảo này 1 vạn người, một người một khoảnh đất rộng rãi vô cùng, so ra với Trúc Cơ đảo còn phải đi làm cái kí túc xá đã đủ cho thấy đãi ngộ như thế nào. Hơn nữa Kim Đan đảo so ra cùng với Trúc Cơ Đảo rộng hơn đâu chỉ một lần!?

Hắn nhìn lướt qua căn nhà, cảm giác cũng không tệ lắm. Nguyên vốn Kim Đan đệ tử có thể có nha hoàn, hoặc là đệ tử tạp dịch tự nguyện đi ở, hoặc là thể gia cung cấp, có thể làm việc hầu hạ, thì thoảng nếu dám ý nổi lên giải khuây đỡ buồn, tuy nhiên ở đây đều bị Gia Linh cùng Lục Thiên Minh cho vứt đi hết sạch.

Toàn bộ đất đai này là đất đai sắc phong, chừng nào bọn hắn còn là Kim Đan Đệ Tử căn bản là không thể có ai được tiến vào, ngoại trừ Trương Lão. Bên trong đất đai sắc phong có được viên, hồ nước, hồ bơi, các khu vực này là tư nhân khu vực, Trương lão muốn tiến vào cũng cần có quyền hạn nhất định, tỉ như có giấy cho phép gì đó.

Mà Kim Đan Đệ Tử cũng là có được quyền lợi tư nhân rồi, có thể thiết lập các loại phòng luyện đan, luyện khí, trận pháp, đương nhiên là cần tới tiền để kiến thiết, hoặc muốn thì cũng có thể tự xây của bản thân.

Vũ Lâm thời điểm trả chỉ cho căn nhà này tự nhiên cũng chỉ trả toàn bộ đều là cao cấp nhất, được viên vẫn là trận pháp, luyện đan cùng luyện khí thì tạm thời chưa cần, tuy nhiên hẳn cũng tuyển lựa một khu có linh mạch tốt nhất, cùng với phòng bể quan cũng có đẳng cấp tốt nhất.

Dù sao: ta có tiền a.

Hắn thu dọn đồ đạc trong phòng mình xong, Lục Thiên Minh đưa tới một cái chùm chìa khóa, này là toàn bộ phòng chìa khóa, bao gồm cả phòng của nàng lẫn Gia Linh, về phần làm gì.. hắc hắc.

Đương nhiên là khi nào rồi rảnh chạy sang bạch bạch vài cái cho vui rồi.

Vũ Lâm gom góp đồ đạc xong, đi ra ngoài vườn lúc này đã thấy Lục Thiên Minh đang ở bên trong hồ bơi. Vừa nhìn thấy nàng, hắn lập tức cảm giác hạ thân cứng lên, mặc dù nàng thông thường là trang nam, bất quá lúc tại hồ bơi nàng hay là vẫn dùng bộ đồ bơi hai mảnh, tuy nhiên lần này Vũ Lâm chủ

động đề nghị nàng dùng đồ bơi cho nam.

Cho nên lúc này nàng đang cởi trần, mặc một cái quần cộc cho nam, khuôn ngực nhỏ nhún căng phồng lên, núm vú căng cứng, khuôn mặt nàng đỏ bừng nhìn Vũ Lâm đang đứng ngắm từng đường nét trên thân thể nàng. Nàng lăm lăm:

"Cũng không phải chưa từng thấy hết rồi, sao không mau lên luôn đi. Thế này thực xấu hổ."

Vũ Lâm cười cười, đẩy nàng xuống dưới sàn bê bơi, xoa bụng nàng nói:

"Thế này vui thích hơn nhiều. Kín kín hờ hờ nó mới kích thích. Trông dâm dục hơn nhiều đấy."

Lục Thiên Minh đỏ bừng mặt, trừng mắt nhìn hấn, hơi thở nàng nóng rực, nhìn chăm chăm vào hạ bộ của Vũ Lâm thèm muốn. Nàng tu luyện là Dâm Ngã Chứng Tình Quyết, mỗi lần nứng lên sẽ có một loại lực lượng tích tụ, hiện tại lượng này tích tụ đã tương đối lớn.

Cho nên nàng không phản đối bàn tay hấn lần vào trong quần cộc nàng đang mặc, bắt đầu tại hạ bộ nàng sờ loạn. lại nói cái này là quần cộc của Vũ Lâm thay ra, còn chưa giặt, mùi hấn vẫn còn vương trên đó.

Nghĩ tới đó, lại thêm bàn tay Vũ Lâm đang xoa xoa âm đạo nàng, dâm thủy tuôn ra...

Vũ Lâm đột nhiên đưa một ngón tay vào trong miệng nàng, đem nó khuấy đảo bên trong miệng Lục Thiên Minh, nàng cảm nhận được rõ ràng một vị khác biệt.. cái này là vị dâm thủy của nàng à?!

Kể đấy, nàng đang liếm ngón tay Vũ Lâm, đột nhiên một thứ khác to hơn hấn, thọc vào sâu bên trong miệng nàng, sau đó nàng cảm giác một mùi vị hoàn toàn khác biệt ở trong miệng, còn có cái gì đó liên tục đập vào mặt nàng.. không cần nghĩ cũng biết Vũ Lâm lại cho hấn cây nhục côn vào miệng nàng rồi.

Một bên nàng thầm nghĩ hỗn đản này quả nhiên không biết cái gì gọi là thương hoa tiếc ngọc, mặt nàng đẹp đẽ ngần nào... một bên khác, nàng phát hiện ra Vũ Lâm đã vạch quần mình ra, bắt đầu liếm láp bên dưới nàng.

Như này còn tạm được.. vừa nghĩ thế, lưới nàng nhanh chóng theo con sung sướng truyền ra từ bên dưới bắt đầu quần lên cây căn trụ của Vũ Lâm, vừa liếm vừa mút, đồng thời cảm giác hạ bộ hấn liên tục đập vào mặt bản thân, lập tức một cỗ hỏa khí bốc lên, lưới nàng di chuyển nhanh hơn.

Vũ Lâm đang rất nhẹ nhàng, đột nhiên cảm giác hạ bộ một mảnh khoan khoái, hấn run rẩy nhìn về phía Lục Thiên Minh, hông nhịp mạnh hơn, cuối cùng chỉ vài phút sau hấn nhịp hông nhấp mạnh hơn, đột nhiên Lục Thiên Minh đẩy hông hấn ra, để cho từ nhục căn của hấn phun ra một dòng tinh dịch đầy mặt nàng.

Vũ Lâm đợi vài giây mới phun xong, chỉ thấy Lục Thiên Minh hừ lạnh nhìn hấn, nhãn thần vô cùng căm tức, nhưng lại nhìn thấy một đoàn tinh dịch trên mặt nàng kết hợp nhãn thần bức bối khiến cho Vũ Lâm mặt có chút quái dị.

"Đưa con gái kia là ai!?"

Vũ Lâm:

"... "

"Ta nghĩ thấy mùi của ai đó trên dương vật của ngươi, chắc chắn không phải của Gia Linh, nói, là ai?!"

Vũ Lâm nghe thấy câu này, sợ run lên... CMN, còn có loại này thao tác!? Người bình thường thì thông qua mùi cơ thể, mùi dầu gội sữa tắm các loại tới phân biệt mùi vị, Lục Thiên Minh trực tiếp thông qua mùi còn lưu lại trên c-c để phán đoán hấn đi ra ngoài đối với người khác phi lễ... CMN còn có hay không thiên lý?!

Hấn không chút do dự đem Lục Thiên Minh đẩy ra mặt đất, mạnh mẽ nhét cây nhục côn vào miệng dưới của nàng, ý đồ đem cái này đến bịt miệng nàng. Mà kết quả cũng khả quan, Lục Thiên Minh bị hấn không ngừng nhấp, loại lực lượng dâm ý trong người nàng dẫn đạo vào người hấn, khiến cho cả hai đều sung sướng gấp mấy lần, dâm thủy trong Lục Thiên Minh toát ra, nàng không ngừng rên rỉ mãnh liệt...

Vũ Lâm cười, miệng cắn vào núm vú Lục Thiên Minh, sữa từ bên trong hơi rỉ ra. Mặc dù chưa mang thai, nhưng do tu luyện công pháp nên vẫn có sữa:

"Anh đ-t nát l-n em chưa?"

"Nát hết rồi... ư.. ư.. ư... sướng thế... đ-t nát l-n em đi... ư.. ư.. ư..."

"Gọi tên anh!"

"Vũ Lâm ơi!đ-t mạnh vào... anh đ-t cho em sướng đi... ah.. ah.. ah.. nó to sướng lắm... em sắp ra rồi đây này... em sướng quá... ngày nào cũng chỉ muốn anh đ-t!"

Vũ Lâm mạnh mẽ phang hơn 20 phút, cuối cùng hấn bắn mạnh vào bên trong nàng, để Lục Thiên Minh hông run rẩy, nàng mê mê nhìn hấn, hai vai chống xuống đất, hai tay tách mông ra để lộ âm đạo bị hấn đ- đổ ừng, vẫn còn dâm thủy chảy ra từng dòng:

"Anh đ- sướng quá... nữa đi anh!"

Vũ Lâm cười, hấn nửa quỳ dậy, bắt đầu làm nàng thêm một đợt nữa, để cho nàng mê mang rên rỉ không ngừng, dâm thủy chảy ra ướt sũng cả sàn bể bơi, cuối cùng hấn phun vào trong nàng, để nàng hoàn toàn thỏa mãn.

Vũ Lâm nhìn Lục Thiên Minh đang bú c-c hấn, liếm hết đồng tinh trùng còn sót lại, chợt thấy ở bên cạnh một thân ảnh... Gia Linh đang đồ bồng mặt, nàng mặc một bộ đạo bào trắng nhưng đã phanh ra để lộ thân thể lồ lộ bên trong, một tay nàng bóp vú tiết ra ít sữa, tay kia liên tục không ngừng khuấy động hạ thân.

Nhìn thấy Vũ Lâm nhìn nàng, mắt nàng hơi sưng nước, nàng hỏi:

"Thiếu gia có người khác... thiếu gia không cần nô tì nữa rồi đúng không?!"

Vũ Lâm thờ dài, kể đó hấn đem Gia Linh vật ra đất, bắt đầu bịt miệng nàng. Lục Thiên Minh tay lau qua đồng tinh dịch bị Vũ Lâm phóng lên mặt cùng đồng tràn ra, vừa cho vào miệng vừa nói:

"Các người ở đây chơi nhau đi, ta đi làm cơm đây."

"Ừ, phiền nhé."

Vũ Lâm cười nói, nhìn xuống bên dưới, hấn đang ngồi lên trên mặt Gia Linh, dương vật ấn vào bên trong miệng nàng, bịt miệng theo chuẩn nghĩa đen, hông liên tục nhấp, đồng thời hấn cũng nổi lên một chút ác thú vị, đem tóc của Gia Linh nghịch tung lên, đồng thời không ngừng ấn vào trong miệng nàng...

Sau đó, ngoài sân lại tiếp tục vang lên những tiếng rên rỉ dâm dục thêm chừng nửa giờ nữa...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: U Âm Sâm Lâm

Thời gian ba tháng nhanh chóng trôi qua, một tháng này phát sinh rất nhiều chuyện, đệ nhất, Bồ Thiên Các thời gian tuyển học viên muốn tới. Bồ Thiên Các có rất nhiều phương thức tuyển tân sinh đệ tử, tí như thứ nhất là trường lão tự tay xách tới, thứ hai là Bách Triều Chi Chiến, các quốc gia hoặc gia tộc cho thí sinh vào một cái chiến trường để thi đấu cái này diễn ra hằng năm, thứ ba là 10 năm 1 lần Bồ Thiên Các tuyển chọn học viên.

Đây cũng là dịp hiếm hoi thiên tài doanh mở ra, thiên tài doanh là một khu vực như tên gọi, dành cho các thiên tài tại các cảnh giới Trúc Cơ trở lên tiến vào, tọa lạc tại Hóa Thần Đảo, chuyên được các Chấp sự hoặc trường lão đích thân dạy dỗ.

Vũ Lâm tiền thân là Trúc Cơ thủ tọa phong vốn là có tiền đề vào Thiên Tài Doanh, chỉ là hấn một mực trì hoãn việc này, muốn tại tuyển học viên thời gian đoạt giải nhất mới một đường tiến vào, đương nhiên tại Vũ Lâm xuyên qua trực tiếp đột phá Kim Đan, hơn nữa... nghiêm chỉnh mà nói, hấn cũng lười vào Thiên Tài Doanh.

Thứ hai, Vũ Lâm thăng tiến lên làm Kim Đan thủ tọa phong, này là một cái sự cố ngoài ý muốn, hấn đang ngủ sung sướng do đêm hôm qua thức khuya xem TV (Phạm Vực không có TV, nhưng là hấn thông qua Địa Cầu Lăng Kính dịch chuyển nó tới một cái rạp chiếu phim để xem, dù sao nếu hấn lười TV, iPad từ Địa Cầu Lăng Kính ra cũng không có được Internet) đột nhiên Kim Đan thủ tọa đến trước cửa om sòm khiêu chiến.

Gia hỏa này nguyên lai trước kia tại Trúc Cơ đại viên mãn bị tiền thân chỉ là Trúc Cơ trung kỳ đánh thành đầu heo, trực tiến đập quay trở lại thành đệ tử chân truyền.

Mà đệ tử chân truyền tài nguyên tu luyện chỉ là gấp 4 lần đệ tử bình thường, hấn trực tiếp tấn thăng thành Kim Đan, kể đó không hiểu đoạt được kì ngộ gì một đường chạy lên làm Kim Đan thủ tọa.

Vũ Lâm đang vui vẻ ngủ ngon ngọt đột nhiên bị đánh thức, còn chẳng biết đối phương là ai, dù sao gia hỏa này tiền thân kí ức cũng cùng cái người qua đường không khác biệt, hấn trực tiếp vận dụng Côn Bằng Bảo Thuật, một đề khiến cho đối phương gãy mười mấy cái xương sườn.

Sau đó hấn dẫn đệ tử u mê thăng tiến thành Kim Đan thủ tọa phong, lúc được người đến nhà chúc tụng còn "???" loại này biểu cảm.

Đệ tam sự kiện là đối với Vũ Lâm một người, một tháng này hấn tu vi tăng lên Kim Đan trung kỳ, đừng nhìn chỉ là trung Kỳ tăng lên từ sơ kỳ, nhưng tăng lượng như này chính là hấn chạy ra xung quanh liên sát hàng đồng hung thú, hơn nữa sử dụng không chỉ mấy vạn linh thạch mới bồi dưỡng đi lên.

Cửu Dương Thể mặc dù bị hấn bạo 9 khóa mặt trời, nhưng bọn nó đều được dung hợp vào thân thể hấn, còn có Kim Thân nữa, lượng linh lực cần thiết để tăng lên từ Sơ Kỳ lên Trung kỳ là một con số khổng lồ, gấp mấy chục lần tu sĩ thiên tài khác, nếu là Kim Đan thông thường đều đủ tăng lên tới Đỉnh phong.

Không có cách, hấn muốn đập ra căn cơ kinh khủng, từng cái từng cái đập ra đều là hổ tiền cả.

"Xem ra sắp tới muốn đi làm một chút nhiệm vụ."

Vũ Lâm suy nghĩ, hiện tại hấn có chút thiếu tiền, mặc dù chạy loanh quanh đồ sắt hung thú xong hấn đem máu thịt bảo huyết toàn bộ hấp thu, Thú Đan thì đem đi đổi lấy linh thạch, nhưng vẫn như cũ không đủ dùng.

Yêu Thần Pháp Tướng đã nhanh muốn thuế biến, hấn còn phải cực khổ chạy đi tìm kiếm tài liệu thuế biến pháp tướng nữa, cả hai căn bản chính là hai cái hổ tiền, nhưng nếu trong Kim Đan kỳ có thể thuế biến được Pháp Tướng thì chính là thiên đại bổ, làm ít công to, thậm chí nếu thuế biến lên Thiên Pháp Tướng có thể tạm thời câu dẫn thiên địa lực lượng.

Vũ Lâm ngồi dậy, chợt cánh tay hấn bị Gia Linh kéo lại, hơi "mất thăng bằng" hấn hạ tay chạm vào vú nàng. Gia Linh đối với cái này chỉ nguyền hấn một cái, nhìn hấn hỏi:

"Thiếu gia, người lại đi đâu à!?"

"Ta đi một khoảng thời gian sẽ về, cần bé quan một chút."

Vũ Lâm cười cười hôn nhẹ nàng, bên cạnh hấn Lục Thiên Minh quay sang:

"Người đi rồi lại mang gái về đúng không?!"

Vũ Lâm đen sì mặt quá nửa, gia hỏa này vẫn còn nhớ tới chuyện tháng trước. Lập tức hấn hất chân lên, bên dưới tự nhiên là trần tròng trực, cây nhục còn dựng đứng, kể đây hấn lật người, trong tiếng thét của Lục Thiên Minh nhét cả cây nhục còn vào miệng nàng, rồi Lục Thiên Minh vừa trừng mắt nhìn Vũ Lâm, vừa bú c-c cho hấn.

Thành công bịt miệng Lục Thiên Minh, Vũ Lâm hông nhịp mạnh, vừa nhìn Gia Linh nói:

"Ta đi lần này có thể khoảng 1 tháng mới về ở nhà, ở nhà tu luyện cho tốt đấy."

Nàng hiện tại đã chuẩn bị đột phá Hóa Linh sơ kỳ, tiến vào Hóa Linh Trung Kỳ. Tốc độ này chỉ có thể nói là thiên tài, nhưng chủ yếu vẫn là do nàng cùng Vũ Lâm song tu...

"Còn có nhớ dưỡng da, khu, người ta nói tinh dịch làm mặt nạ đắp mặt tốt, không có nghĩa là không có càng tốt hơn sản phẩm."

"Còn có nhớ..."

Vũ Lâm nhắc tới mười mấy cái nhớ, không nghe nổi Lục Thiên Minh nhồm dậy, quệt khoe miệng một tia tinh dịch, lạnh lùng nói:

"Thế còn ta thì sao?!"

"..."

Vũ Lâm cười, lặp lại mấy lời vừa rồi, bất quá lần này hấn vừa đề nàng ra nhấp vừa nói, Lục Thiên Minh hiển nhiên nghe không lọt một chữ, kể đó hấn quay sang Gia Linh đề ra... cứ thế nửa buổi sáng, Vũ Lâm cuối cùng cũng đi ra khỏi nhà. Trên đường đi hấn đột nhiên bắt gặp gia hỏa... gì gì đó, nói thật hấn đã sớm quên, Vũ Ngộ Bấp gì đó đang đi qua, trùng hấn bằng ánh mắt oán hận, trên thân Nguyên Anh khí tức vờn quanh.

"..."

Gia hỏa này Trúc cơ bị hấn đem đánh thành đầu heo bèn chạy lên Kim Đan, Kim Đan cũng đồng dạng bị đánh xong chạy lên Nguyên Anh, cứ tưởng thế là hay, không biết lấy lui làm tiến đạo lý sao!? Kim Đan hấn hấn là còn có rất lớn không gian phát triển, hà có phải chạy lên Nguyên Anh.

Rất nhanh quãng cái này ra sau óc, Vũ Lâm lon ton chạy vào bên trong U Âm Sâm Lâm.

Hoang Đại Lục khu vực có người chủ yếu phân thành một khu vực rộng khoảng 2/5 Hoang Đại Lục, gọi là Trung Nguyên. Đây là nơi dân chúng sinh sôi nhiều nhất, Tế Linh phát triển thịnh vượng nhất. Càng ra xa Trung Nguyên dân cư càng ít. Mà khoảng khu vực này được bảo hộ bởi 7 đại Thánh Địa Võ Đạo, Bồ Thiên Các là một trong 7 cái.

Tính ra mà nói, chính xác hơn thì Trung Nguyên giống như một cái hình thập giác có 10 điểm, 7 trong số đó là 7 đại Thánh Địa Võ Đạo, 3 cái khác là 3 cái Siêu Cấp Vương Triều có được chiến lực cùng cùng các Thánh Địa Võ Đạo tương đương.

Chính là thần tử trấn biên cương, hoàng đô thủ xả tắc đạo lý này. Biên cương có vấn đề gì, mấy siêu cấp thế lực này ăn no hành đầu tiên.

Lần lượt phân biệt ra các khu: Nam Man, Dị Thú bày, Hoang Địa hiểm trở, tuy nhiên lại là một cái tàng bảo khố, rất nhiều khu vực có thôn làng tiểu quốc sinh sống, Thạch Thôn cũng ở Nam Man một khu này.

Bắc Khâu, Yêu Tộc nhiều, tính ra cũng là một cái thịnh thế Yêu triều, tuy nhiên hiển nhiên tâm tư hai tộc không phải tộc ta ắt có dị tâm, thường xuyên

xuất hiện tiểu quy mô chiến tranh, hơn nữa Bắc Khâu cũng đối với Trung Nguyên tài nguyên thêm thường không thôi, thuộc về cái chủng loại nửa địch nửa ta, có thể tùy thời tại sau lưng cho một dao.

Đông Hải, Hải yêu thành bầy sinh sống, theo lý mà nói nên là một cái bình yên, rất ít xuất hiện đại quy mô chiến tranh, nhưng một khi có thì chính là máu chảy thành sông thây chất thành đống.

Tây Độc, là thiên đàng của Yêu Nhân, thân là nhân loại nhưng lại giao thoa hoặc hiển tế máu huyết linh hồn, đọa lạc thành yêu quái, nửa người nửa quỷ, có thể thuần phục một số chủng yêu ma, kì thực là cái mối nguy hiểm lớn nhất.

Đối với 4 đạo này, hiển nhiên Tây Độc bị các đại thánh địa dồn nhiều tài nguyên vào nhất, Bắc Khâu thứ hai, Đông Hải thứ 3, ngược lại Nam Man thì ít nhất.

Mà Bồ Thiên Các trấn thủ địa phương chính là Tây Độc khu vực. Dương Quang Thần Triều đi tới Bồ Thiên Các chính là... CMN nửa cái đại lục, còn tốt 7 đại Thánh Địa liên hiệp chế tạo ra công truyền tông môn có thể truyền tông cách vạn dặm, bằng không đi lại cũng đã là cái vấn đề.

Đương nhiên căn bản Tây Độc cũng là nguy hiểm nhất. Vũ Lâm thử tra một ít tư liệu, tra xong kinh ngạc: 18 thành Tây Độc Đạo chủ thành chủ Nguyên Anh tu vi, hằng năm tối thiểu chết mất 15 cái. Liền là Võ Đạo Thánh Địa mấy chỗ kia cũng coi nơi này như sung quân tù phạm địa phương.

Mấy lão gia hỏa quan to chức lớn ưa thích nhất là vỗ bả vai những cái bọn họ không thích người, mỉm cười nói:

“Tiểu tử, ta thấy ngươi thiên phú dị bẩm, cốt cách kinh kỳ, xem xét chính là cái bảo vệ Trung Nguyên tài liệu tốt, vừa vặn ta đây có Tây Độc đội cảm tử công việc béo bở, tỉ lệ sống rất cao mười người chết chín, liền giao cho ngươi!”

Sau đó đem đối phương đá đến Tây Độc đạo gặm khoai tây sống qua ngày, thậm chí do Yêu khí ở đó thịnh, nghe nói khoai tây gần đây cũng bắt đầu có vị giống khoai lang, căn bản là một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

U Âm Sâm Lâm tính là nửa bước tiến vào Tây Độc Đạo, xem như một khu vực cách ly tựa như Thú Viên, chuyên để mấy gia hỏa tại Võ Đạo Thánh Địa ăn không ngồi rồi vào trong kiểm soát thu thập đồ vật, ngẫu nhiên cũng có quân đội đem tân binh vào huấn luyện, nhưng như cũ tỉ lệ tử vong cao tới 3 thành nhiều.

U Âm Sâm Lâm cách Bồ Thiên Các gần ngàn dặm, bằng vào tốc độ của Vũ Lâm cộng thêm Phi Long Thiên Dực phù văn, hẳn hoàn toàn có thể đến đó trong nửa giờ đồng hồ. Tốc độ này đã là rất nhanh, nên biết nương theo tu vi tăng trưởng, thân thể thể trọng cũng tăng lên, nhưng do không chế cùng áp bách trọng lực nên nếu đi lên cái cân thì cũng không khác lắm.

Chỉ là nếu thực sự phi hành bằng tự thân, hoặc là ngồi phi kiếm thì là vấn đề, trọng lực đối với kinh khủng cương khí áp súc cũng sẽ tạo ra lực áp bách khủng bố, hoàn toàn vô pháp đề cho người bay lên. Chỉ có đối với những tồn tại Hóa Thân cảnh đột phá gong cùm xiềng xích mới có thể, bằng không chỉ có dựa vào phù văn, linh khí cấp cao, Linh Ứng Thiên Diệp các loại.

Phi Long Thiên Dực phù văn là bình thường phi long một đạo bản mệnh phù văn, để cho nó lướt qua không gian, không nhìn ma sát, phi tốc tối đa thậm chí có thể trong thời gian ngắn lặn vào trong Hư Vô, tiến hành tự thân truyền tông không gian.

Mà Vũ Lâm tiến vào U Âm Sâm Lâm việc đầu tiên chính là tể ra Tử Nguyệt, lệnh cho nàng đi đào khoai tây, sau đó một nửa nướng nửa luộc, cả hai ăn tấm tắc khen: CMN, gặp quỷ, thật sự là vị khoai lang.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Khắc kim cho ta khoái hoạt

Vũ Lâm cùng Tử Nguyệt tiến vào bên trong U Âm Sâm Lâm. Mặc dù nơi này tỉ lệ tử vong cao tới khoảng 3 thành, tuy nhiên đó cũng là đối với Hóa Linh kì Trúc Cơ kì tân binh tới nói. Về phần Kim Đan tu vi đã có thể cùng tướng lĩnh thủ vệ so sánh, cơ bản đã có thể xông pha.

Không là gì a.

Mà Nguyên Anh tu vi không sai lệch lắm đủ làm cái Phủ Thành Chủ, nếu là tiến vào sâu trong Tây Độc Đạo khả năng sẽ gặp bất trắc, tuy nhiên U Âm Sâm Lâm lại cũng tương đối dư dả, không điên điên cuồng cuồng lao vào Cẩm Khu thì đủ nhảy nhót tung bừng..

Cho nên Vũ Lâm liền đi vào Cẩm Khu rồi.

Cẩm Khu bên trong, nghiêm chỉnh mà nói cũng không tính là rừng, bên trong này cây cối toàn bộ héo mòn, cao chỉ khoảng mười mét, so với bên ngoài động một tí là cao trăm mét quả thực là hai cảnh vật khác biệt.

Ngẫu nhiên có thể thấy mấy cái cây đen sì, nhưng rễ cây mọc ra xúc tu, có thể chuyển động, có thể chạy, hơn nữa mê vụ mang theo nồng đậm yêu khí

khiến cho người vô pháp xác định phương hướng, càng dễ cho người e ngại lâu lâu sẽ có mấy cái con ma trôi bay ra.

Ma trôi này không phải là lửa xanh biếc, mà là lửa trắng bao phủ quanh một khuôn da người, rên thảm không ngừng.

Đây không sai biệt lắm chính là cảnh quan ở sâu bên trong Tây Độc phiên bản đơn giản hóa, cho nên đám Yêu Nhân mới toàn bộ chạy tới Tây Độc chơi, còn chơi ra rất có hình dạng, dù sao mà nói.. toàn bộ Tây Độc Đạo linh khí nhưng đều bị chuyển hóa thành một loại ma lực đối với vô luận là Yêu thú cùng Nhân tộc đều có hại, chỉ có duy Yêu Nhân cùng Ma Tộc còn có thể hấp thu.

Nếu Yêu Nhân không bị giới hạn khẩu phần lương thực là thịt người thì quả thực là cái thiên đại tai họa.

Yêu Nhân là nhân loại trải qua tự hiến tế bản thân, hoặc thông qua các tà ma nghi thức dọa lạc thành, khẩu phần tự nhiên sẽ biến thành thịt người, mà bọn họ sau khi dọa lạc thành Yêu Nhân mỗi ngày phải ăn uống mười phần ít ỏi, một ngụm thịt đủ chống cự cả tuần, bắt về một người đủ ăn cả năm.

Bằng không có lẽ thực sự chưa đợi Trung Nguyên quân đội đánh, đã trước bị Tây Độc Đạo giam chết đói.

Mà Tây Độc Đạo binh lính bị giết rồi ăn thịt là cái tốt nhất tình huống, một ít gia hỏa tu vi cao còn sẽ bị kéo về nuôi sống, lăng trì từng phần nhưng vẫn giữ một tia sinh mệnh, dùng thịt cho các Yêu Nhân cảnh giới cao nuôi sống, sống không bằng chết.

Mà Vũ Lâm loại này da dày thịt béo, ít mỡ sần chắc đồ vật nhưng lại là đồ nhắm ưa thích của đám cao tăng, mặc dù lương thực tu vi thấp hơn 2 đại cảnh giới không có tác dụng gì đối với Yêu Nhân, nhưng chung quy mà nói cũng là một loại đồ ăn vật.

Vũ Lâm rút kiếm từ xác của một con Quỷ Đuôi Tà ra. Con Quỷ này toàn thân giống người, ngoại trừ nó cao hơn gấp nhiều lần người, chân tay dài thông lòng, khuôn mặt không có ngũ quan, chỉ có một mảnh máu thịt đầm đìa cùng một cái miệng đầy răng nhọn thì cơ bản cũng trông tương đối giống người.

Quỷ Đuôi Tà là yêu quái đặc thù, chỉ ít cũng là Nguyên Anh cấp yêu ma, mà con Quỷ Đuôi Tà này càng là Nguyên Anh hậu kỳ tồn tại, trong cùng chủng cũng là thực lực mạnh, để cho Vũ Lâm cùng Tử Nguyệt hai người vừa đánh vừa lui hơn nửa tiếng mới chậm rãi mài chết nó.

Yêu Ma Quỷ Quái trí tuệ cơ bản gần như bằng không, chỉ có thể dựa vào bản năng làm việc. Mà khi nói bản năng thì hầu hết chính là đuổi theo cùng phá hủy hết thảy sinh mệnh còn sống, chỉ có một vài cái dị loại, bọn chúng căn bản sẽ không hiểu được chiến đấu, truy đuổi, lãnh thổ, gian mưu tính kế các loại đồ vật này.

Cấp cao yêu ma cũng sẽ không. Cho nên nói cùng với là sinh mệnh một loại, chúng càng giống như một loại hiện tượng tự nhiên sinh ra một loại tồn tại mang theo ý nghĩa hủy diệt.

Mà Vũ Lâm lúc này tầm mắt lại chậm rãi nhìn về trong lồng ngực nó 7 khóa trái tim, Quỷ Đuôi Tà tên như ý nghĩa, nó có thể đuổi đi các loại nguyên rủa tà ma ngoại đạo. Đương nhiên Vũ Lâm thân là Cửu Dương Thể, bị hấn dung hợp 9 mặt trời làm một đối với nguyên rủa hoàn toàn có cực lớn lực áp chế, nhưng chỉ sợ vạn nhất không sợ nhất vạn a.

Hơn nữa, thứ này là đồ tốt, bán đi ít nhất được vài ngàn một vạn linh thạch một trái tim, dù sao một khóa cũng tương đương một mạng a, có thể cứu sống Nguyên Anh hậu kỳ, có thể không đắt sao?!

7 khóa, nếu đem đầu giá có thể lên tới mấy vạn linh thạch giá trị tổng.

Mà cùng lúc Vũ Lâm hưng phấn, đột nhiên trong đầu hấn, một đạo tương đương đắc ý thanh âm vang lên:

"Tích tích... phát hiện cao cấp nạp tiền vật liệu, có muốn hay không nạp tiền!?"

"..."

Vũ Lâm giật nảy mình:

"Mẹ kiếp, tại sao lại là nguoi cái đồ chơi này!?"

Không sai, chính là cái này hồ cha hồ địa hệ thống!!!

"Tích tích, không cần phải vui sướng quá độ, Hệ Thống là duy nhất lo nghĩ cho kí chủ chi tồn tại."

"... Uy uy, nguoi có thể hay không đừng cho mình thêm các thiết lập không tồn tại?!"

"Lại nói, nạp tiền là đồ chơi gì?!"

"Tích tích.... Nạp tiền là Kí Chủ sử dụng tài sản của bản thân nạp vào bên trong Hệ Thống, có thể nhận được các lần rút thưởng tùy theo giá trị nạp vào, tuy nhiên lần nạp lần đầu mở gói quà có chút khác biệt, Kí Chủ nạp tiền càng nhiều, miễn phí rút trúng đồ vật sẽ càng cao, thậm chí có thể rút trúng thần cấp công pháp, tuyệt thế thần binh các loại."

Vũ Lâm nhướn mày, gia hỏa này sẽ không phải là nguoi lừa ta gạt hấn đây chứ?!

"Sao lại có thể, ta nhưng là nguoi lớn nhất mong muốn nguoi lớn mạnh, chỉ có thể nguoi mới trở thành tồn tại vạn nguoi kính bách vạn nguoi ngưỡng mộ,

hào hảo trở thành đá đặt chân cho nhân vật chính."

Hệ Thống vô cùng ủy khuất kêu lên, Vũ Lâm lập tức sa sầm mặt. CMN gia hòa này ban đầu đã lấy, hơn nữa gần đây càng lúc càng lầy...

Bất quá, hẳn xác thực có chút tâm cơ ý động.

Tuyệt thế thần binh a. Nên nhớ hẳn lúc trước đạt được rồng rã 3 kiện Chí Tôn khí, CMN hiện tại vẫn còn thơm tho ngon ngọt đây, mấy thứ này dùng thật sự là quá tốt rồi.

Năm đó tại Tiên Vực không phải hẳn không có dùng qua Tuyệt Thế Thần Binh, đương nhiên không phải loại Thần Binh dưới phạm vực đặt tên tùy ý mà chân chính chương không pháp tắc chỉ đạo cùng vũ trụ ý chí chấp hành Thần Binh..

Bất quá nhưng mà Vũ Lâm cũng không phải cái loại ăn mày quá khứ, hẳn rất nhanh chấp nhận hiện tại nha...

Vũ Lâm lập tức lạnh lùng hỏi:

"Nạp tiền như thế nào!?"

"Rất đơn giản, ngoại trừ đồ vật kí chủ rút đi ra từ hệ Thống, bất kỳ cái gì nạp vào đều được, tuyệt thế bí tịch ngọc giản, công pháp, vũ khí, bảo thuật trấn phái. Tuy nhiên nếu nạp cùng một loại đồ vật 2 lần sẽ bị giảm giá trị chỉ còn 50% nguyên gốc."

"Người nói có thể nạp ngọc giản..."

Vũ Lâm ý động:

"Nói cách khác nếu ta tự khắc đi ra công pháp, bảo thuật ngọc giản cũng có thể."

"Đúng a."

Vũ Lâm lập tức ha ha cười lớn, cái này CMN nhất thích hợp hẳn. Hẳn là ai?! Kiếp trước Tai Ương chi Long, cả ngày không lo hảo hảo tu luyện, chỉ lo chạy loanh quanh thượng cổ cùng thái cổ đi tích tìm kiếm cổ xưa văn minh bảo thuật, phù văn trận pháp.

Hơn nữa, liền ưa thích dùng những loại kiến thức này đổi lấy bảo thuật trấn tộc của các tộc quần thuần huyết khác.

Tri thức, hẳn liền không thiếu, đặc biệt đối với công pháp, bảo thuật các thế loại.

Một thân mang theo ít nhất mấy trăm loại Tiên Vực sinh linh thần huyết bảo thuật, thượng cổ Phù Văn Bảo Thuật cũng có rồng rã hơn trăm loại, mặc dù Chung Cực cấp Bảo Thuật chỉ có 3-4 loại nhưng cũng là vô cùng kinh người tri thức.

Nên biết, Chung Cực Cấp Bảo Thuật là thủ đoạn dù Đế Tôn Chân Tiên thi triển cũng là địch giết 1000, tự tổn 800, là Tuyệt Thế Minh Tiên cấp bậc cường giả sớm đã tuyệt tích trong thiên địa bảo thuật. Mà đồng bảo thuật đó là bị hẳn mạnh mẽ từ trong mấy cái di tích Vô Thượng Minh Tiên suy diễn đi ra, còn mấy trăm lần kém chút chết suy diễn chết...

Dù là Đế Tôn Chân Tiên cũng chỉ tự sáng tạo ra một loại Bán Chung Cực cấp Bảo Thuật, nhưng hẳn một cái Chí Tôn Tiên Hoàng lại có 3-4 cái, này là cái gì ý nghĩa.

Cả thầy hẳn biết cùng nắm giữ được gần 600 loại phù văn bảo thuật, chỉ tính cao cấp, cực phẩm cùng tuyệt thế bảo thuật, một lượng tri thức kinh người, dù là Chân Tiên cấp cũng thêm nhỏ rãi hẳn, bất quá Chí Tôn Tiên Hoàng lúc đó lực chiến hẳn đủ chiến Đế Tôn Chân Tiên, năm đó cũng phải ít nhất 3 cái Chân Tiên vây hãm mới khiến hẳn bỏ ra đại giới đào vong được.

Vũ Lâm mỉm cười đem theo đắc ý dùng hơn 50 ngọc giản được hẳn khắc lên trung phẩm cho tới cao phẩm Bảo Thuật của các loại thuần huyết sinh linh, mỗi cái tương đối khác nhau, tuy nhiên chỉ riêng Kim Ô Bái Nhật cùng Tề Lang Dạ Nguyệt cũng có được hơn mười loại Bảo thuật.

"Hào lớn."

Hệ Thống sáng khoái nói... nạp tiền xong cái gì cũng vui.

"Này, lần này ta nạp vào nhưng là đồ vật đủ bán đi ra mấy trăm vạn thậm chí ngàn vạn linh thạch đấy nhé. Không có 5-600 lần rút thưởng đừng trách ta trở mặt."

"Tích tích... Kí Chủ vẫn là về đi ngủ đi, bởi vì ngủ rồi trong mơ cái gì cũng có. Kí Chủ nạp vào bên trong đồ vật, truy đòi ra được 12 lần rút thưởng liên tiếp 10 cái cao cấp, cùng với Kí Chủ nạp vào 1 lần nạp lần đầu, ban thưởng một kiện Chí Tôn Công Pháp cấp..... "

12 lần 10 liên rút, không sai lệch lắm cũng chính là 120 lần...

"Chí Tôn công pháp?!"

Vũ Lâm nghe thế sáng mắt lên, nên biết bây giờ Thiên Địa Dung Lô thần thông đã bị hẳn hoàn mỹ quán thấu, hiện tại dù cho có thay đổi công pháp đi tu

luyện cũng chỉ khiến cho tốc độ hần tiêu hóa đồ vật suy giảm khoảng 20%, cũng không quá ảnh hưởng.

Bắt quá do không có cái khác đem so Thiên Địa Dung Lô càng cường đại hơn công pháp, cũng không có cái khác thích hợp hơn nên hần một mực không buông bỏ được, nhưng mà đây là đại danh đỉnh đỉnh Hệ Thống a, Chí Tôn Công Pháp có thể kém đi nơi nào!? xem ra hiện tại là một cơ hội tốt, Hệ Thống cái này quả thật là nhất suy nghĩ chăm lo cho bản thân...

"Chúc mừng Kí Chủ: Tuyệt thế thần công Quỳnh Hoa Bảo Điện một bộ."

Vũ Lâm:

-

Kèm theo Hệ Thống nhắc nhở, trên tay hần xuất hiện một cuốn sách tương đối mỏng, mang theo mấy chữ nét thanh thoát như thánh nữ viết nên: Quỳnh Hoa Bảo Điện. Hần mở qua trang đầu tiên, quả nhiên đập vào mắt là một hàng chữ: Lão luyện quỳnh hoa bảo điện, võ lâm xưng hùng, dẫn đạo tự cung.

Nguyên lai là một quyển khác Tịch Tà Kiếm Phổ.

"Ngoài ra còn ưu tặng: Chí Tôn Thần Châm, chuyên môn dành cho chủ tu Quỳnh Hoa Bảo Điện người, lấy ra từ Đông Phương Bất Bại năm đó Thần Châm. Điều kiện trang bị: Tu luyện Quỳnh Hoa Bảo Điện người."

Ồ!

"Cái mẹ ngươi."

Đi ra! Đáng chết hệ thống ngươi đi ra cho ta! Ta nhất định phải làm thịt ngươi!

"Con mẹ ngươi, mau, đem ta 12 lần mười rút cao cấp liên tiếp dẫn tới. Ta cũng không tin tay ta thật đen."

Vũ Lâm hừ hừ lạnh, kể đó nhìn chung quanh, CMN không có vòi nước, đành đem nước lọc mang theo ra rửa tay, lấy xà phòng kì cọ qua tay, lại rửa tay, lại lấy xà phòng kì thêm lần nữa, cuối cùng đến thêm một cái Thượng Cổ Thanh Tẩy phù..

Mặc dù không biết Thượng Cổ Thanh Tẩy Phù cùng Thanh Tẩy Phù hiện đại có gì khác nhau, bắt quá dạng này thiết lập còn thiếu sao: Càng cổ lão càng trâu bò á. Ví dụ sinh động nhất là củ gừng, gừng càng già càng cay a..

"Tích tích.. Chúc mừng Kí Chủ rút trúng..."

Năm phút sau, Vũ Lâm cau mày nhìn qua danh sách trúng thưởng đồ vật, gặp quý, ngoại trừ hai cái Thánh Dược cùng một cái Trấn Hồn Đỉnh, một loại pháp khí cắm vào người sắp chết có thể cho họ bảo trì một tia sinh cơ trong 1 ngày, căn bản không có cái nào ra hồn.

Gặp quý, đây là rút thưởng cao cấp. Tại sao!? Tại sao a!? Hệ Thống, ngươi ra đây cho ta!!! Đây là chuyện gì? 34 cái 1 đồng tệ rút trúng kết quả là sao?

"Tích tích... có thể là tay kí chủ tương đối đen."

(͡° ͡°) ͡ ─── ͡ (͡° ͡°) ͡ ─── ͡

Lật bàn a.

Con mẹ ngươi, Hệ Thống, ngươi đi ra cho ta, có giới đi ra cho ta, chúng ta solo 1 v 1...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Mạng ta xong rồi

2 tháng sau... Bên trong U Âm Sâm Lâm.

Từ Vong Sơn Mạch lúc này đã không còn là từ khí sâm nghiêm, ngược lại tràn ngập một tia sinh khí, chủ yếu có lẽ do Vũ Lâm cùng Từ Nguyệt chém giết quá nhiều yêu ma, bản thân hần cũng hấp thu quá nhiều yêu khí.

Vũ Lâm hai mắt tràn ngập yêu vụ, Từ Nguyệt nửa tháng trước đã đi về Bồ Thiên Các, Lục Thiên Minh các nàng cần chút hỗ trợ đi ra dã ngoại lịch luyện, cho nên hần đành đem bố trí phù bảo đề tự vệ, đằng sau lưng Vũ Lâm một thân ảnh rít gào mà ra, hình dáng giống một tôn khổng lồ Yêu Giáp, toàn thân áo giáp chặt chẽ nứt phát ra ánh sáng, một số vết phun ra một số lớn gai nhọn.

Yêu Thần Pháp Thân nhanh muốn tiến hành một lần đại thuế biến.

Cùng lúc này Vũ Lâm từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra vô số kiện Nguyên Anh kì tài liệu hung thú, trái tim yêu ma, thậm chí Thánh Dược các loại cũng không thiếu. Thậm chí còn có lẫn vào vài loại thánh thủy, dù là Hóa Thần kỳ cũng muốn đoạt võ đầu.

"Bạo!!!"

Vũ Lâm không chút do dự bấm niệm pháp quyết, đằng sau Yêu Thần Pháp Tượng ầm ầm nổ tung hóa thành vô số đoàn huyết vụ, khí tức hấn sập đổ một mảng lớn, nhưng nhanh chóng dưới chỗ hấn đang bé quan một đạo phù văn bảo thuật phun trào, hiện lên hình dáng Kim Ô Bái Nhật, kể đó từ phù văn phun ra một đám lửa.

Lung Linh Hỏa, thánh phẩm bảo hòa, không lâu trước hấn rút thương ra một đoàn hỏa này, nhưng chỉ dùng được một lần.

Giống như bị luyện một dạng, đoàn hỗn độn Pháp tướng sau lưng hấn sục sôi, tựa như sụp đổ trong tái sinh, tái sinh trong sụp đổ, lấy hỏa làm lò, pháp tướng làm dược, luyện ra một khóa tựa như đan dược Pháp Tướng.

Ầm ầm...

Vũ Lâm nhìn lên trên bầu trời, mỉm cười, Lung Linh Hỏa chỉ là bước đệm, hấn chân chính muốn dùng chính là... Thiên Kiếp làm đan hỏa dùng để luyện chế khóa đan dược pháp tướng này.

9 đạo Thiên Kiếp ầm ầm giáng lâm, trong nháy mắt tầng Thiên Kiếp đầu tiên bỏ xuống, Vũ Lâm lập tức ném vào bên trong một đồng lớn thiên tài địa bảo, kể đó cứ liên tục, đồng thời hấn liên tục vận dụng vô số phù văn bảo thuật ném vào bên trong, cuối cùng, hấn xuất ra Thôn Thiên Tháp, trấn áp bên trên, mà bản thể Vũ Lâm trấn áp bên dưới.

Thôn Thiên Tháp rủ xuống từng tia nhỏ yếu mang theo Tiên khí tức, nếu có độ kiếp kì đi qua đây tuyệt đối sẽ há hốc mồm kinh ngạc.

Trong 9 đoàn Thiên Kiếp tôi luyện, Pháp Tướng hỗn độn khí hủy diệt từng món thiên tài địa bảo, biến chúng thành từng đoàn tử lưu hồng sắc chi khí, phù văn bị nó hút vào trong, vô phân vô giải, mà để cho Vũ Lâm ngạc nhiên chính là bên trong hỗn độn khí này cũng sinh ra một đoàn điện quang mang theo âm ảnh của Lôi Kiếp.

Cuối cùng 9 đoàn Thiên Kiếp tán, một đạo ánh sáng lóe lên, chiếu thẳng vào hỗn độn khí, ngay khi đoàn ánh sáng chiếu vào, đang dường như sắp sụp đổ Hỗn độn khí sầm nghiêm tụ lại, ầm vang chấn động, Vũ Lâm nhanh chóng động thủ, vô cùng vô tận hải dương tinh thần lực tràn ra, lấy tinh thần lực làm khung xương, lấy hỗn độn khí làm hình thể, hình thành một khóa hình tháp đồ vật, chính giữa mọc ra một con mắt, bên trên tháp khắc lấy vô số phù văn.

Con mắt này nhìn qua bằng kim quang, tựa như khắc lên một dạng, bất quá bên trong nhưng là ẩn chứa một đoàn Lôi Đình Thú Bảo Thuật, bảo thuật còn mang theo một tia Thiên Lôi khí thể.

Lôi Đình Thú là một sinh linh đã sớm tuyệt tích, nó không phải bất luận sinh vật nào trong ngũ hành mà là một Kì Nguyên Sinh sinh linh để lại hậu thế, chương không thiên địa vạn lõi, liền là thân thể nó cũng tạo từ lõi điện.

Vũ Lâm gât gù, hiện tại Pháp Tướng này của hấn đã là Thiên Cấp Pháp Tướng, bên trong Pháp Tướng do một đạo Thần Đạo Thiên Quang cuối cùng của Thiên Kiếp còn mang theo một tia nhỏ yếu thiên địa đạo văn, kích hoạt đạo này thiên địa chi lực có thể trong thời gian ngắn ngủi vận dụng thiên địa chi lực.

Đương nhiên nếu thực dùng thì đạo thiên địa đạo văn này sẽ biến mất vô cùng nhanh, hấn vẫn là càng ưa thích dùng nó để xác định Không Gian Cột Mốc, chủ yếu để lần sau có thể trực tiếp tiến hành không gian truyền tống đơn giản thức.

Hư Không Thú bảo thuật có nhiều loại, có dịch chuyển khoảng cách gần, có dịch chuyển đến các cột mốc xác định, có chui vào ám không gian....

Vũ Lâm xoa xoa người, thu hồi lại Hình Tháp Pháp Tướng, đột nhiên hấn cảm giác được phương xa có người tới, bèn ngừng đầu về hướng đó. Nhìn thấy người tới là Thạch Thủy về sau, hấn vẫy tay cười cười, trong tâm lại là lộp độp một tiếng...

Gia Hòa này hấn là đi vào U Âm Sâm Lâm lịch luyện, gan vẫn là rất lớn, bất quá... Hấn phải hay không sắp bạo thể mà chết, Cửu Tầng Kim Liên thì lại để cho nàng ăn, Hình Tháp Pháp Tướng biến thành bản thân nàng cơ duyên á!?

Mà Thạch Thủy nhìn thấy Vũ Lâm, lập tức sa sầm mặt, run rẩy:

"Biến...biến...biến..."

"Biến?"

Vũ Lâm xoa cằm, chợt cảm giác được một trận mát mẻ, khiến cho hấn vốn dĩ tưởng rằng Thiên Khai Ân Huệ loại này có thể có làm mát tác dụng, tuy nhiên lúc hấn vô ý thức cúi đầu nhìn thấy tiểu đệ đệ oai hùng đón gió, lại lâm vào trong trầm tư...

"Biến thái a a a a a a a a a a a a!!!!!"

Vũ Lâm:

-

Mẹ trúng!!!

Hắn lập tức hóa thành một đạo hào quang, vung lên tay một cái, một cái cấm chế giống như là cái lồng bàn úp vào Thạch Thủy, đem nàng kiên cố mà giam giữ lại. Đại thủ roi xuống, 1 cỗ khí huyết chỉ lực phun ra, trong nháy mắt liền phong cấm nàng toàn bộ nội lực, thuận tiện liền miệng của nàng cùng thân thể cùng một chỗ phong bế, để cho nàng không cách nào kêu thành tiếng, càng là ngay cả động cũng không động được.

Sau đó hắn thở phào một tiếng, nhìn xem không có ai xung quanh bèn lấy ra một kiện nội môn đạo bào mặc vào.

"!!!!!!!"

"Hô....."

Gặp quỷ, thiếu chút nữa biến thành giữa ban ngày ở trong rừng chạy trần truồng chết biến thái.

CMN tốt xấu mặt.

"Ách, Thạch Thủy.... Ta không có ý tứ gì khác, vừa rồi thật là ngoài ý muốn, ta hiện tại liền cởi ra ngoại phong cấm, ngoại ngân vạn lần đừng kêu to a....."

"....."

Nhìn thấy Thạch Thủy gật đầu một cái, giống như tỉnh táo lại, Vũ Lâm cũng gật đầu một cái:

"Tạ ngoại lý giải, yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không động thủ động cước với ngươi!"

Sau đó, ngón tay hắn khẽ động, cởi ra phong ấn...

"CỨU MẠNG AAA!!! CÓ CÁI BIẾN THÁI!!!!"

Trong phút chốc, trước kia còn ngồi phịch ở trên mặt đất mảnh mai Thạch Thủy trong nháy mắt liền trực tiếp nhảy dựng lên, nội lực trong cơ thể tại thời khắc này không giữ lại chút nào, trực tiếp tung bay lên trời, cương khí huyết khí run rẩy dâng không, chấn động tự thành nhất thể, sau đó nàng không chút do dự, cả người trực tiếp xông ra ngoài, liều mạng kêu to.

Thanh âm Hóa Linh trung kỳ hùng hậu vang lên, truyền khắp cả U Âm Sâm Lâm...

Vũ Lâm:

-

Vừa nói xong giữa người với người cơ bản nhất tín nhiệm đây.

Hắn đau tâm, chỉ cảm thấy xã hội này là như vậy vô tình, lòng người là như vậy rét lạnh. Về phần kế tiếp...

Tùy tiện đi.

Không phải là chút ít cái gì chuyện kiểu như Vũ Lâm gia hỏa này chạy rong trong rừng, gặp người người ghét, bị phát hiện về sau uy hiếp sự mệnh các loại hình a?! Hắn cũng không quan tâm, chút chuyện nhỏ này không đe dọa được ta...

Vũ Lâm nhìn trời, cổ nén nước mắt không tuôn rơi... chợt nhìn thấy nương theo tiếng hét của Thạch Thủy, vô số đạo hào quang mang bắt đầu hướng về bên này lao tới... CMN cái này vô cùng lúng túng, Vũ Lâm hai chân phun ra phù văn bảo thuật, Thái Du Độc Mã Hành phát động, hóa thành 7 sắc cầu vòng lao đi...

Mà Vũ Lâm lúc này thì cũng đang toát mồ hôi hột.. hắn lần này một đi là đi hơn 40 cây số, xoa xoa mồ hôi trên đầu, cái này tiểu nữ oa là xem như triệt để đắc tội rồi. Vậy là 10 năm về sau hắn bị nàng mài xuống đất mà sát đã là chuyện ván đã đóng thuyền.

Cũng may là trước khi bị mấy gia hỏa kia tới hắn đã lần mất, bằng không quả thực là trộm gà không được còn mất nắm gạo, mặc dù trên cơ bản cũng không phải là vật lý tính hủy diệt, nhưng cũng là một loại xã hội tính diệt vong.

Vũ Lâm toát mồ hôi hột, thử phì phò một dạng chấn kinh rồi..

"Người kia, xin hỏi một chút..."

"Àn?"

Vũ Lâm sững sờ, vô ý thức nhìn về phía phương hướng âm thanh truyền tới, bởi vì thanh âm này nghe vào không hiểu ra sao có chút quen tai...

Thanh âm chủ nhân nhìn qua dị thường nhỏ nhắn xinh xắn, ghim đơn đuôi ngựa, thân cao mới đến Vũ Lâm eo vị trí, nhưng trên lưng mang theo một cái balô như thế khổng lồ, hoàn toàn không phù hợp nhau.

"Xin hỏi một chút, người biết Bồ Thiên Các làm như thế nào đi... A!"

"Tê!"

Vũ Lâm cùng người nói chuyện gần như đồng thời kêu lên sợ hãi.

Chỉ nói là thân ảnh kiều tiểu là ngạc nhiên pha chút kinh hi lên tiếng, mà Vũ Lâm lại là ngược lại hít một ngụm khí lạnh, kèm một câu CMN cái thế giới này rốt cuộc cũng chỉ nhỏ như vậy một câu chữ thâm!

"Đại ca ca!"

"Trần Viêm?!"

Không sai, trước mắt vị này nhìn qua thân cao bất quá một mét năm nhỏ nhắn xinh xắn bóng người, rõ ràng là mấy tháng trước đó liền đã nhận biết, hệ thống nhận định số 2 nhân vật chính, Trần Viêm!

Vũ Lâm:

-

Mạng ta xong rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Quỷ Đình Sơn

Quỷ Đình Sơn...

Quỷ Đình Sơn cái tên này đối với Bồ Thiên Các loại võ đạo thánh địa mà nói tự nhiên là không đáng giá nhắc tới, nhưng là ở 1 chút tiểu thế lực bên trong lại có rất lớn danh khí.

Bởi vì toàn bộ xung quanh có danh tiếng giặc cướp, cơ hồ toàn bộ đều tập kết ở Quỷ Đình Sơn một khối này, bởi vì 1 phiên này vùng núi bốn phương thông suốt, không chỉ có là trọng yếu thương lộ khu vực, cũng liền tiếp giáp ngoài chư đạo, là cái không lớn không nhỏ giao thông yếu đạo, bởi vậy có rất nhiều giặc cướp ở chỗ này dựng trại đóng quân, thu tiền mãi lộ.

Đương nhiên, muốn trở thành Quỷ Đình Sơn giặc cướp cũng không phải đơn giản như vậy, tối thiểu nhất cũng phải có cái Trúc Cơ thực lực mới được, mà Quỷ Đình Sơn mười hai vị đương gia, càng là người người đều có Kim Đan tu vi, cầm đầu 2 vị trại phó thậm chí còn là Kim Đan đại viên mãn giả, mà trại chủ nhưng là Nguyên Anh lão quái.

Đừng nhìn phần thực lực này không tốt lắm, nhưng đó là cùng Bồ Thiên Các so, đặt ở địa phương khác, loại cấp bậc này thế lực mặc dù không gọi được nhất lưu, nhưng cũng là nhị lưu bên trong đứng đầu. Tối thiểu xưng bá một phương vẫn là dư sức có thừa, điều kiện tiên quyết là chớ chọc lên cái gì đại phiền toái.

Bất quá đáng tiếc là, bây giờ Quỷ Đình Sơn đã chọc đại phiền toái.

Mà cái này phiền phức, dĩ nhiên chính là Vũ Ngô Ân, nguyên thủ tịch Kim Đan đảo, về sau bị Vũ Lâm bức phải chạy tới Nguyên Anh tu vi.

"Sự tình đều làm xong sao?"

Quỷ Đình Sơn trong sơn trại, Vũ Ngô Ân ngồi ngay ngắn ở Trung Nghĩa đường thủ tọa, nhân nhạ hỏi. Mà Quỷ Đình Sơn mười hai vị đương gia thì là cười theo đứng ở một bên, nhìn qua cung kính hết sức.

Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, dù sao lấy thực lực của bọn hắn, 12 đánh một đều không phải là Vũ Ngô Ân đối thủ, thân phận đối phương lại cao đến dọa người, bất kể là thân phận bối cảnh vẫn là ngành thực lực cũng không sánh bằng, vì để tránh cho bị người ta huyết tẩy, bọn họ cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nhận tống làm cháu.

"Bẩm Vũ công tử, đều đã làm xong, mảnh di tích kia đã đào móc được không sai biệt lắm..."

"Rất tốt, chờ làm xong về sau gọi ta, lần này các ngươi làm tốt lắm, chờ bản tọa từ trong di tích đi ra về sau, sẽ để cho Vũ thành 1 bên kia hợp nhất các ngươi, từ nay về sau các ngươi liền có thể trở thành Vũ thành lệ thuộc trực tiếp thế lực, về sau ở nơi nào cũng có thể xông pha."

"Là, đa tạ công tử! Công tử xin yên tâm."

"Ân, đi xuống đi."

Đội đến mười hai vị đương gia rồi đi về sau, mới lén lén lút lút lại tụ tập ở trong sơn trại một chỗ mật thất dưới đất bên trong, từng cái trên mặt đều mang khuôn nhục cùng thần sắc bi phẫn.

Bọn họ lần này thế nhưng là sắp bị Vũ Ngô Ân cho giận điên lên.

"Làm tốt lắm, làm tốt lắm lại còn chỉ là đi cho làm cái cấp dưới thế lực, còn cái gì về sau liền có thể ở Trung Nguyên đi ngang.... Không cần gia nhập cái gì Bồ Thiên Các, cái gì Vũ Tộc chúng ta Quý Đình Sơn không như thường có thể đi! Trên đường cái nào dám không cho chúng ta mặt mũi?! Cái kia Vũ Ngô Ân quả thực khinh người quá đáng!"

Dù sao, Nguyên Anh thì thôi, nhưng Hóa Thần cũng không phải tùy tiện nơi nào cũng mọc ra được. Đại đương gia trong Nguyên Anh cũng là có cấp số tồn tại.

"Thật coi chúng ta đều là đồ dân sao! Di tích đồ vật bên trong mới là trân quý nhất!"

"Hỗn trưởng! Sớm biết cái này Vũ Ngô Ân như thế keo kiệt, ta còn không bằng để cho người ta vụng trộm báo tin, đem di tích này tin tức giao cho Bồ Thiên Các, ta nghe nói cái kia Vũ Ngô Ân cũng không phải Bồ Thiên Các chân truyền đệ tử, xem chừng chính là muốn dựa vào cái này di tích trở thành chân truyền a."

"Không có cách nào, tình thế người khác mạnh a....."

Cầm đầu 3 vị đương gia bên trong, Tam đương gia bắt đầu dĩ vãng dài, nói: "Bồ Thiên Các đó là cái gì thế lực, liền xem như nội môn, cũng xa xa không phải chúng ta chọc nổi."

"Thậm chí ta còn đang lo lắng, vạn nhất hần thực cầm đi trong di tích bảo bối, đến lúc đó có thể hay không đem chúng ta tất cả đều giết, giết người diệt khẩu.....!"

Nghe lời này một cái, Đại đương gia cùng Nhị đương gia cũng là sắc mặt tái xanh, Vũ Ngô Ân nhân phẩm bọn họ những ngày này cũng coi là lý giải thấu triệt, tuyệt đối là có thể làm ra loại này tá ma giết lừa, qua sông rút cầu sự tình đến! Quả thực so với bọn họ những cường đạo này còn muốn cường đạo, quá âm hiểm.

"Đã như vậy..."

Nhị đương gia sắc mặt hiện ra 1 tia vẻ tàn nhẫn: "Vậy chúng ta cũng không thể như vậy ngồi chờ chết, đại ca, hần bắt nhân chúng ta liền bắt nghĩa, di tích này chúng ta lấy không được, cũng không thể để hần độc thôn!"

"Ngươi điên?!" Đại đương gia thần sắc đại biến: "Nếu là chúng ta có ý để lộ tin tức, Vũ Ngô Ân nhất định cái thứ nhất bắt chúng ta xuất khí! Hần nhưng là thực sự sẽ giết ngươi! Đây không phải là đang tìm đường chết sao!"

"Ngươi cũng không dùng đầu, không nhất định phải để lộ di tích tin tức."

Nhị đương gia lắc đầu, cười như không cười nói ra:

"Kỳ thật cũng rất đơn giản, chỉ cần chúng ta trong bóng tối phái người ở ngoài núi 1 chút thành thị bên trong trắng trợn thu mua Quý Đình Sơn đặc sản dược liệu, sau đó vật giá lên vùn vụt, sẽ ở phụ cận tiêu cực tuyên bố mấy cái đơn giản dược liệu thu thập nhiệm vụ, chẳng phải sẽ có số lớn võ giả sẽ đến chúng ta Quý Đình Sơn sao....."

"A a?" Đại đương gia ánh mắt sáng lên.

"Đám người lực lượng nhưng không phải chúng ta có thể ngăn cản, mặt ngoài chúng ta có thể tận chức tận trách, thế nhưng bao nhiêu võ giả, ta liền không tin sẽ không có người phát hiện manh di tích kia, phải biết cái kia một khối cũng chỉ là ở vào Quý Đình Sơn mạch trung du khu vực mà thôi, đến lúc đó tin tức nhưng chính là tự nhiên để lộ, cùng chúng ta không có quan hệ gì!"

"Hơn nữa đến lúc đó, cái kia Vũ Ngô Ân ở trong Bồ Thiên Các đối đầu, cũng nhất định sẽ tới a?"

"....."

Đại đương gia thần sắc âm tình bất định, cuối cùng cắn răng, nhẹ nhàng gật đầu.

"Liền theo người nói xử lý!"

Lúc này mới bắt quá 3 ngày, thì có số lớn võ giả bắt đầu tràn vào Quỷ Đình Sơn, mà Quỷ Đình Sơn mười hai vị đương gia mặt ngoài cũng là tận chức tận trách, ngăn cản võ giả tiến về di tích vị trí, kết quả bọn hán càng là ngăn cản, càng là có người hiếu kỳ, hơn nữa mười hai vị đương gia bản thân lên lên lút lút cũng ở âm thầm đổ thêm dầu vào lửa.

Rốt cục, ở ngày thứ 8, có quan hệ di tích tin tức liền mạc danh kì diệu tiết lộ ra ngoài, không ai biết tại sao.

"Hỗn trưởng! Đây là có chuyện gì?!"

Trung Nghĩa đường bên trong, chiếm được tin tức Vũ Ngô Ân vỗ bàn gầm thét, nặng nề gõ sam chế tạo cái bàn ở hán 1 chưởng phía dưới trong nháy mắt liền hóa thành bột mịn, 1 đạo như có như không Ma Thần hư ảnh càng là ở sau lưng hán hiện lên, trong lúc nhất thời toàn bộ Trung Nghĩa đường trọng lực phảng phất đều tăng lên mấy lần, toàn bộ mặt đất đều sụp xuống.

"Đại nhân! Đại nhân cái này không trách chúng ta a! Chúng ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, chúng ta những ngày qua hành động ngài cũng nhìn ở trong lòng, tuyệt đối cùng chúng ta không quan hệ a!"

"Hừ!"

Vũ Ngô Ân lạnh lùng nhìn chăm chú vào kinh hoảng không dứt mười hai vị đương gia, nói thật hán vừa rồi thật sự có giết người dục vọng, bắt quá nghĩ đến di tích thăm dò còn cần những người này làm bia đỡ đạn, hán mới nhẫn nại xuống tới, hơn nữa hiện tại tin tức để lộ, phiền phức của mình cũng phải đến.

"... Hỗn trưởng, nếu để cho mấy gia hoá kia đến..."

Dù sao, hán nhưng là vận dụng nội tình nhân mạch chính mình mới đến đây, nếu như đến là cái khác đệ tử liền tốt. Vạn nhất đến là cùng dạng thể gia đệ tử, thậm chí một số cùng tộc đây?!

Không được! Không thể kéo dài nữa!

Vũ Ngô Ân trên mặt vẻ lạnh lùng lóe lên: "Lập tức truyền lệnh xuống, chuẩn bị tụ tập nhân mã, hiện tại liền cho ta đem di chỉ cho đục mở!"

Thấy Vũ Ngô Ân như thế quyết đoán, mười hai vị đương gia từng cái biến sắc, bắt quá cũng không dám phản kháng, đành phải gật đầu nói phải, kết quả còn không chờ bọn hán hành động, 1 vị giặc cướp liền vội vàng hấp tấp mà vọt vào Trung Nghĩa đường, lớn tiếng nói: "Không tốt đương gia, có một đám người hướng về chúng ta bên này đến đây!"

"cái gì?!"

Vũ Ngô Ân trên mặt nộ khí lóe lên, sau lưng khí thế nhất thời tăng vọt, không hề cương khí trống rỗng xuất hiện, trực tiếp đặt ở tới báo tin giặc cướp trên người, đem cả người hán đều cho đánh thành thệ nát!

"Người?!" Mấy vị đương gia sắc mặt biến đổi lớn, kinh hãi nhìn xem phảng phất muốn cắn người khác Vũ Ngô Ân.

Còn không chờ bọn hán nói chuyện, mấy đạo cơ hồ cùng Vũ Ngô Ân một dạng cường thể khí tức liền từ ngoài sơn trại bay lên, một cái nháy mắt liền đã tới Trung Nghĩa đường bên ngoài.

"Ha ha, ta nói chúng ta Ngô Ân làm sao rồi đi, nguyên lai là chạy tới nơi này a."

"Án huynh người làm được không từ tể a, mọi người đồng môn một trận, lẽ ra có nạn cùng chịu, có phúc cùng hưởng mới là, di tích này người sao có thể nghĩ đến độc chiếm đây?"

"Trái tim băng giá, thật sự là làm lòng người rét lạnh a!"

.....

Liên tiếp mười mấy đạo thân ảnh cao lớn trực tiếp nghênh ngang đi vào Trung Nghĩa đường, trên người khí tức khác nhau, nhưng lại đều không ngoại lệ, tất cả đều là Kim Đan đỉnh phong cảnh giới hoặc Nguyên Anh cường giả, hơn nữa ở cảnh giới này cũng là tuyệt đối cường giả!

"Các người..."

Vũ Ngô Ân giận dữ gầm lên, toàn bộ đám này có 4 người là Vũ Tộc, còn lại mặc dù không phải Vũ Tộc nhưng nhìn chung đều là người của các gia tộc mạnh tương đương, rất khó đem giết người diệt khẩu.

Hầu hết là Kim Đan đại viên mãn, tuy nhiên lại có 3 cái Nguyên Anh sơ kỳ tu vi gia hỏa dẫn đầu...

Quan trọng là hán không nắm chắc giết được toàn bộ mười mấy người này.

Vũ Ngô Ân nhìn xem đám người, biểu lộ ngược lại dần dần bình thản xuống, không có trước đó cắn người khác hung ác.

"Sur huynh đệ, các người đây là ý gì?"

"Bớt nói nhảm." Một người nói thẳng: "Ý tứ gì? Cái này còn cần chúng ta nói sao, di tích này liền người vị này đều động tâm như vậy, chúng ta nói cái gì cũng muốn xem thử xem mới là."

"Đồ tốt muốn mọi người chia sẻ nha."

"Không sai!"

Vũ Ngô Ấn sắc mặt cứng đờ, cảm giác bản thân dường như không tốt lắm. Dù sao, hắn cũng không nắm chắc đem đám này toàn bộ giết chết..

".... Cũng được, mấy người các người, cùng ta vào di tích!"

".... Đúng."

Quý Đình Sơn Đại đương gia biệt khuất nói ra, hắn phát hiện mình có chút tính sai, bọn họ là hồ Vũ Ngô Ấn 1 cái, nhưng có vẻ giống như lại tới 3 cái đại gia một dạng.

"Đúng rồi." Một người đột nhiên dừng lại, nói: "Đề bên ngoài những tán tu kia cũng tiến vào a, còn có một số Ngũ Hành Tông đệ tử, để bọn hắn toàn bộ tiến đến, di tích loại vật này, chúng ta bốn người cũng thăm dò không hết."

Dù sao dưới tay hắn cũng là có rất nhiều tiểu đệ, hiện tại lão đại muốn ăn thịt, cũng không thể ngay cả nước cũng không cho tiểu đệ uống đi, nếu không lòng người tán, đội ngũ coi như không tốt mang, cho nên hắn tự nhiên muốn ở cho phép phạm vi bên trong cho nhà mình tiểu đệ tranh thủ điểm lợi ích.

Mà mấy vị khác chân truyền tự nhiên cũng là ý tứ này, nhao nhao gật đầu đồng ý.

Duy chỉ có Vũ Ngô Ấn sắc mặt tái xanh, hắn nhưng không có cái gì mang tiểu đệ ý tứ, từ đầu tới đuôi hắn đều nghĩ đến ăn một mình, thậm chí còn nghĩ tới lấy được truyền thừa về sau, liền đem Quý Đình Sơn bọn đạo phi toàn bộ diệt khẩu, không chỉ có thể che giấu tin tức, còn có thể dùng những cái này trộm cướp mệnh đến đoạt một đợt danh vọng giá trị....

Đáng tiếc, hiện tại hắn bản tính toàn bộ ngâm nước nóng.

"..... Nhẫn, chờ ta chiếm được truyền thừa, lại để cho đám người này trả giá đắt.....!"

Sau đó, số lớn võ giả liền bắt đầu tụ tập lên, tầng ngoài cùng dĩ nhiên chính là rất nhiều Tán Tu Võ Giả, mà ở giữa nhất tầng thì là Bồ Thiên Các Nội Ngoại Môn Đệ Tử, cầm đầu dĩ nhiên chính là đám người cùng bọn hắn tiểu đệ, chỉ là Vũ Ngô Ấn lại là chỉ có một người, nhìn qua có chút cao ngạo.

Mà ở Bồ Thiên Các trong hàng đệ tử, Thạch Thủy cùng Thạch Thanh Phong chẳng biết đã đến từ bao giờ cũng là rất là tò mò đánh giá đã đào ra hơn phân nửa di tích.

Nửa tháng trước khảo hạch nhập môn diễn ra, hai người đã từ sớm là Bồ Thiên Các đệ tử... sau đó hóng chuyện được nơi này đào được tuyệt thế di tích, chân không dùng bước tiến về đây.

Cùng lúc đó, Trần Viêm cũng là công cái kia không phù hợp thân hình cự đại ba lô, đi tới di tích tầng ngoài cùng, Tán Tu Võ Giả cái kia một vòng. Thân thể năng phun trào từng đợt từng đợt hỏa diễm, khí thế như có như không.. tựa như nóng bỏng thái dương một dạng.

"???"

Đây là cái gì a? Không phải nói là còn chưa hiện thế di tích sao? Làm sao đây người a???

"Ách, chuyện ra sao a."

Nàng trong thể nội đan điền phiêu phù Dược Linh cũng là trở mắt ngoác mồm, gương mặt không thể tưởng tượng nổi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.